

கீதாத் திரயம்.

சசுவர கீதை, பகவற் கீதை,

பிரஹ்ம கீதை,

மூன்று சேர்ந்தது.

உரிமை யுடையோர்,

திருப் பூ வணம், வேதாந்த மடம,

ஸ்ரீ கரிகாந்த ஞானாச்சார்ய ஸ்வாமிகள்.

விலை ரூபாய் மூன்று.

1. வியாச பகவான் சம்ஸ்கிருதத்தில்
இயற்றிய, கூர்ம புராணத் துள்ள
சுவர கீதை 11 அத்தியாயம்,
சுலோகம் 495. கவி 338.
2. பாரத இதிகாசத் துள்ள,
பகவற்கீதை. 18 அத்தியாயம்,
சுலோகம் 700. கவி 545.
3. ஸ்காந்த புராணம், சூத சம்ஹீதை
யில் உள்ள, பிரஹ்ம கீதை, 12 அத்தி
யாயம், சுலோகம் 1058. கவி 547.
ஆக சுலோகம் 2253. கவி 1430.

உ

ஸ்ரீ வியாச பகவான்
சம்ஸ்கிருதத்தில் இயற்றிய
கூர்ம புராணத் துள்ள
(சிவப் பிரகாசம் என்னும்)

ஈசுவர கீதை.

இஃது

இறும் பூதூர்

ஸ்ரீ தத்துவ ராய ஸ்வாமிகளால்

தமிழில் செய்யுள் வடிவ மாக

மொழி பெயர்க்கப்பட்டு

தலைப்புக் கவி —

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதியோடு,

தீரும் பூ வண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாச்சார்ய

ஸ்வாமிகள் அவர்களால்

மதுரை

ராஜேஸ்வரி பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

காபிரைட்] 1953. [விலை அணு பத்து.

உ முக வுரை.

ஸ்ரீ வியாச பகவான் மந்த மதியினர் கடவுளின் உண்மைச் சொரூபத்தினை உணர்ந்து பகதி செய்து பாகதி யடையும் பொருட்டுக் கருணை மீக் கூர்ந்து செய்யப்பட்ட புராணங்கள் பதினெட்டாம்.

புராணம் 18, உப புராணம் 18, உப உப புராணம் 18 ஆக மூன்று வகையாக 54 புராணங்கள் உள்ளன என உணர வேண்டும். இவையாவும் பிரஹ்மா - விஷ்ணு - ருத்திரன் - சூரியன் - அக்ஷி என்னும் பஞ்ச மூர்த்திகளைப் பகர்வனவாம். பல முகிவர்களாலும், மகரிஷிகளாலும் செய்யப்பட்டனவாம்.

ஸ்ரீ வியாச பகவான் இயற்றிய பதினெண் புராணங்களுள் 15-வது ஆக எண்ணப்படும் கூர்ம புராணமும் ஒன்றும். அது பிராஹ்மீ, பகவதீ, செளரீ, வைஷ்ணவீ என நான்கு சம்ஹிதை உடையதாம். அவற்றில், பிராஹ்மீ சம்ஹிதை மாத்திரம் பூர்வார்த்தம் 53 அத்தியாய

மும், உதாரார்த்தம் 46 அத்தியாயமும், ஆக 99 அத்தியாயத்தில் 5867 சுலோகம் உடையதாக விளங்குகின்றது. அதன் உத்தாரார்த்தத்தில் ஈசுவரகீதை என்பது 11 அத்தியாயத்தில் 495 சுலோகம் உடையதாக விளங்குகின்றது. அது ஈசுவரன் நாராயண மூர்த்திக்குத் திரு வாய் மலர்ந்தருளியது.

இவ் வளவு அருமை வாய்ந்த சம்ஸ்கிருதத்தில் உள்ள இதனை இறும் பூதூரில் சமாதி கொண்டு டிலங்கும் ஸ்ரீ தத்துவ ராய சுவாமிகள் 3338 செய்யுளில் தமிழில் மொழி பெயர்த்திருக்கின்றார்கள். இதனை இயற்றி முந் தூறு ஆண்டுக்கு மேலாக இருக்கலாம். இத் தமிழ்க் கவிக்கு ஓர் உரை நாம் இயற்றி யிருக்கின்றோம்.

இதனை, படிப்பவர்க்கு உபகாரமாக டபிள் கிரௌன் 1—32 பேஜ் சைசில் சிறிதாகப் பாக்கட்டில் வைத்துக்கொள்ளும்படியாக அச்சிட்டிருக்கின்றோம்.

திருப் பூ வணம், வேதாந்த மடம்.

எண்.	அத்தியாயப் பெயர்.	சுலோகம்.	கவி.
1.	இருடிகள் வினவல்	51	30
2.	சாங்கிய யோகம்	56	55
3.	சம்பிரதாயம்	24	15
4.	பத்திமை	34	21
5.	விசுவ ரூபம்	46	40
6.	சிவ சக்தியின் செயல் உரைத்தல்	51	25
7.	தத்துவ விசம் விபூதி	32	20
8.	பிரபஞ்ச சர்வ காரண புராண புருஷப் பிரதிபாதம்	18	13
9.	மாயா விகாரம்	20	18
10.	தத்துவ தரிசனம்	17	14
11.	யோகம்	146	87
	ஆக சுலோகம்-கவி	495	338

புராணம் 18 வியாசர் செய்தது.

1. அக்நி புராணம்.
2. கூர்ம புராணம்.
3. கருட புராணம்.
4. நாரத புராணம். 24000 சுலோகம்.
5. பத்ம புராணம்.
6. பிரஹ்ம புராணம்.
7. பிரஹ்ம வைவர்த்த புராணம்.
8. பிரஹ்மாண்ட புராணம். 11000 சுலோகம்.
9. பவிஷ்ய புராணம்.
10. ஸ்ரீமத் பாகவத புராணம். 18000 சுலோகம்.
11. மத்ஸ்ய புராணம்.
12. மார்க்கண்டேய புராணம்.
13. லிங்க புராணம்.
14. வாமந புராணம்.
15. வராஹ புராணம்.
16. விஷ்ணு புராணம்.
17. சிவ மகா புராணம். 24000 சுலோகம்.
18. ஸ்காந்த மகா புராணம். 7 கண்டம்.
81100 சுலோகம்.

உப புராணம் 18. பலர் செய்தனர்.

1. ஸ்காந்த புராணம். 6 சம்ஹிதை.
100000 சுலோகம்.
2. பார்க்கவ (கணேச) புராணம்.
3. சிவ புராணம். 4. நர சிஹ்ம புராணம்.
5. ஆதி புராணம் 20 அத்யாயம். வியாசர்
6. ஆதி பிரஹ்ம புராணம். [செய்தது.
7. கல்கி புராணம். வியாசர் செய்தது.
8. ஜெயிகீய புராணம்.
9. ஸ்ரீமத் தேவீ பாகவத புராணம்.
10. வாயு புராணம். வியாச தேவர் செய்தது.
11. சாம்ப புராணம்.
12. செளர புராணம். த்வைபாயநர் செய்தது.

உப புராண உப புராணம் 18.

பலர் இயற்றினர்.

1. சுதர்சந புராணம். 2. சூர்ய புராணம்.
3. பிருஹத் ஸ்வயம்பு புராணம்.
4. மகா பாகவத தேவீ புராணம்.
5. ஹரிவம்ச புராணம்.
6. பிருஹத் தர்ம புராணம்.

உ
சிவமயம்.

ஈசுவர கீதை கவி 338-க்குத் தலைப்புக் கவி 6.

பதி னுன்கு சீர் ஆசிரி விருத்தம்.

1. இரு-பூதம் இல-முன்ம சிவ-பிரம நாதனாய்
சூதமா கார்-அ ருந்த, இததபோ சொன்னவா
தலை-பரம நார-ஏ துகா-அந்த திநகள் சுட்ட,
வநு-அரியு செய-கந்த வெல்க-துதி அந்த மால்
உன்னைக் கேச யாதொன், வானே-ஓ வா-அளவி
பாயிரமுன் ழுப்பது சாங் கியயோகம் மறை-அ
றைவ, உரு-இந்த மறைவு-அறி வென-யாதொர்
ஆங்கவன் பந்த-உயிர் அயில்-இ ருளுடன், உலகி
னில் அறிவினே முத்தியா னே-அறிவின் இன்பம்-
எப் பொழு-இத் தன்மை, நநு-தான லா-கருமம்
அழியாதெங் ஆதலான் முனி-யாதொர் படி-அ
டுத்த, நல்லறிவு யாதொருபொர் படிகந்த ஆத
லால் யாதொரு பொழுதி யோகம்.

2. யோக-பூ தங்களெவை யும்-யாதொ
பொழுதியோ கந்தன்னை யாவன் யாதொர்,
பூ-பூதங் கள் யாவ னொரு-பிற-ஆ றுப-ஆதல்

அவ்வண்ணம் ஒங்கி யோகம், யாக்யா தொன்-
யோகம் அறையுமவ் எல்லாரு கண்ணின்-எல்-
லாரை பார்த்து, யாதொன்றை நானேமா
எவரும்-ஆவ் கவர்-சுத்தன் என்ஞ-அன் றெண்ப
தைந்தே, சூக-ழன் றுவதுசம் பிரதாயம் முன்ன-
நன் றாய்-இரண் அரிது ஒருதான், சொன்னதா
மகம்-ஆதி கோலம்-ப டைப்பதும் நிகில-இந்
திய-சகத், சாக-பா ஏக-பதி னைந்து-நான் காவ
தாம் பத்திமை-வி ரிந்த திக்கே, சகத்-ஈங்கு
சந்ததம் ஏகஞ பத்தி-மறை பழு-கலை-ப டைத்-
ஒ தும்-ஈ.

3. ஈது-வஞ் சமாயையொர் ஆலம்ப ஓதியா
மூன்றாவ நித்த அறிவால், எல்லாவு காலமா
கியபரம் படைப்பவன் யானொடும் இருப தொன்றே,
சேதைந்தா வது-விஸ்வ ரூப-இவ் வள-எண்ண
ஏவன்மா நித்தி கணமா, சிரபுண்ட தனதான
ஞால-உற் பவநொயு ஆகாத துறவி மாதா,
போது-உரு வோகண்டு மா-ஞாம் பை-பழுதில்
ஆகமுறு காண பாமா, போதஞ இப்பிரம
எந்தைநீ உன்னுரை தொழுத-ஒரு மறைய னந்த,
ஆதிதே படை-யோகி அகிலவுல காணம்யா ஒது

மொலி எந்த கூடு, அம்-பவன் காமனீ உருப்ப-
எந் தை-அளவி மேலதா நாற்ப தாரே.

4. ஆளுவ தாதுசீவ சந்தீசெயல் காத-அகி
செய்-மேலி ஈங்கு கரிய, அமர்-எந்த கடை-
தெய்வ வருண-மிக பொல்லா அருத்திசெய் தக்க
மதியின், பாறு-வே மெரி-படவ பொருவில்-நிகழ்
உற்பவ அந்நியமி பூதம் ஆதம், பல-தொல்-இரு
பத்தைந்து ஏழாவ தாய்த்வ நீசபூதி அனிய
சிர-சங், ஏறிந்த்ர ஞானமதி எண்-சித்தர் கற்பங்
கள் ஏவலார் தக்க ஒன்ன, எந்தப்பி ஊற-மனம்
ஆகவிலை ஒத்தமுக தரும-அறி யாமை பின்னி,
போறு-அவன் இருபதாய் எட்டாய்ப்பா பஞ்ச-வரு
பகர்-சென்ம எந்த பாங்கா, பொன்று-சக கை-
இறைவ துண்ணி-ஆ ரண-மோக பாகம்-என்னை-
பன் மூன்றெண்.

5. ஒன்பதாய் மாயாவி கார - நின் மல-
என்றொ யாதொன்று சோதி அன்றி, ஒது சின்
மய-எனந் தம்-சத்தி மத்தியம் உடு-சனஞ் செய்
யும் ஒப்ப, பன்-உலகம் புன்மய அப்பாம் எங்கு-
முகம் மாசபதி னெட்ட தாகும், பத்தாந்தத்
துவநரிச னந்-துக்க ஒப்பரும் அறிவினில் நின்ம

யோகி, என்-பேறு பங்கமில் மெத்த-ஆ தியு-
 தபன உதியாமல் கித்த தாரா, எல்லாவே
 பதினென்கு பதினொரா வது-யோகம் இடர்யோக
 ஒருகா-தானி, அன்-மயலி சுத்தமா அயர்வறு-த
 ருக்கி-மணத் தால் - உள வாறு மறைவின்,
 அரந்தை-படர் பல வாசி கூடி-தோ யமு-கந்த
 புரா-மந்த மந்த உகவே.

6. உக-அகற ஏச-இ

இருது-தடி நீர்-வ ருத்தம், உன்னரும்
 பக்க சக-மிக்க யாவர் - அந் நிய - அவம அப்ப
 சொன்ன, துக-நலம் ஆசிரம பிறி-பரியு எண்-
 வசில் எப்படி-பொய் பத்தி பன்னி, துயரு-துதி
 எத்தொழில் அடங்கு-துற் றுவ-என்னை என்
 பதத் சாம எந்த, இக பங்கம் ஈதெல்-கரு நீங்காத
 காமர-பொல் அரி-சிவண முனிவர் இந்த, ஏதம்-
 ஆ தலி-நான்ம மரு-தன்ப ரா-சச யோகிகள்
 சணற்கு எந்தை, அக-ஏம வேறாக ஒழி-ஒதம்
 தீதின்-மா மறை-மூவர் என்ப தேழாம், ஆகமுந்
 தூற்றுமுப் பாணெட்டு இவைபரமன் அடியவர்க்
 கருள முதமே.

மு ற் று.

ந ஸ் வ ர கீ தை.

பாயிரம்.

பூத மைந்தோ டிரலிமதி புருட னாகிப் புணர்ந்
தென்றும், பேத மில்லா வறிவுருவாய்ப் பிறங்கு
கின்ற பேரொளியோ, னாதி மூவர்க் கறிவரியோ
னரிவை பாக னுமமலன், பாத பங்க யங்கடலை
வைததே பணியும் பரிசினனால் 1

இலங்கிய மறைக னான்கு மியம்புதற் கியலா
தென்ன, மலங்கிய சிந்தை யோடு வானவர்
மூவர் நிற்க, விலங்கிய லனைய வெண்ணை வேதகஞ்
செய்தென் னுள்ளே, துலங்கிய சொருபா நந்தன்
றுணையடி தொழுதல் செய்வாம். 2

முன்மதி யணிந்த செக்கர்நன் மவுலி முதல்
வனே யென்னமுன் னின்று, நன்மதி முடிவர்
கேட்பவன் போடு நல்கிய நான்மறைப் பொரு

ளைப், புன்மதிச் சொல்வும் பொருளுமொன்
 றுணரோன் போதகஞ் செய்ப்புகு மிதுகண்,
 டென்மதி யெனக்கே நகைசெயு மாளு வேதி
 லார்க் கென்செயா திதுவே. 3

சிவன்றிரு வருவு கொண்டுமுன் பருளிச்
 செய்ததோர் புராணமா தலினாற், சிவன்றனை
 யளித்த பன்றிரு நாமஞ் சிவப்பிச காசமா
 மதனாற், சிவந்தசெந் தமிழா வியார்க்குமிந்
 கிலத்தே சிவந்தனைத் திகழ்த்திடுந் தெளிவாற்,
 சிவன்றனக் குரிய தாதலா னாமஞ் சிவப்பிச
 காசமென் றுரைப்பாம். 4

பாயிரம் முற்றிற்று.

1. இருடிகள் வினவும் அத்தியாயம்.

பிரமாண் டங்கள் படைத்தவப் பரிசும் பெரு
மையு மதுககளெல் லைகளும், வரமுற வுரைத்தாய்
வளம்பெற வதிலே வாய்மையால் வருணநான்
கினினுந், தருமதம் பராய் ஞானயோ கத்தே
சாலவா தரிப்பவர் தம்மாற், நிரமுறப் பாவுந்
தேவதே வர்க்குந் தேவனுண் டென்றுசெப்
பினையால். 1

நாதனா யரிய நான்மறை தெரிந்து நன்னெறி
யளிக்குநா ரணனா, மாதவ முனிபா லறிவெலா
மறிந்தா யாதலா லரும்பாந் திகழ்த்தி, யேதமார்
பிறவி யறுப்பதா ஞான மேதது வியம்புவா
யென்று, சூதமா முகியைச் சௌநகன் முதலாந்
தொல்லுமா முனிவர்கள் சொன்னார். 2

சூத மாமுநி முனிவர்கள் சொன்னவா கேட்டுப்,
போத மாநெறி யளித்தன புராணனை கினைவுந்,
ரோது வாடுறூப் படவவன் றனக்குணர்
வளித்த, நாத னாகிய வியாதனு முறைவிட
நடந்தான். 3

கார்முகில் போலு மேனி கமலமா மலர்போ
லுங்கண், ணேர்மிசு முநியை யெல்லா முநிவரு
மிறைஞ்சச் சூதன், பார்மிசைத் தெண்டம்
பண்ணிப் பன்முறை வலமாய் வந்து, கூர்மிசு
மன்பிற் சென்னி சூவித்தகை யோடு கின்றான். 4

அருந்தவத் தோர்க ளெல்லா மராமய
முரைத்த வர்க்குப், பொருந்துமா தநக்கற்
பிக்கப் பூசார் முகங்க ணேக்கி, யிருந்தவக் கல்வி
கேள்விக் கில்லையே யிடையூ நென்று, பெருந்
தகையுரைத்தான் சூதன் பின்னரும் வணங்கிச்
சொல்வான். 5

ஃபா தநாகள் சாநக்யா லறத்தா
தவ ரிறையியல் பறிவான், பத்தரா னவர்க
ளேவலே செய்யும் பாவகம் பிறந்தன வெவர்க்கு,
மத்தனா மரிபண் டாமையாய் முநிகட் கருளிய
தேதெனக களித்த, சுத்தனா நத்தை யிவர்
களுக கருளாற் சொல்லெனத் துணையடி
தொழுதான். 6

சொன்ன வாசகமு ளங்கொ ளாலிறைது
ணைப்ப தங்களைவி னைந்துதன், சென்னி யாலுறவ
ணங்கி விண்ணவர்க டேவ னும்பாவு தேவனே,

1. இருடிகள் வீனவும் அத்தியாயம். 3

முன்னொர் நாண்மிகுச நற்கு மாரன்முதன் முநி
வர் கட்டுலகின் மூலமார், தன்னை யாராளி
னேதி னானினிது கேண்மீ னென்றுமுநி
சாற்றினான். 7

தலைமைசேர் சநற்கு மாரன் சநந்தநன் சநகன்
வெள்ளி, யலைவிலா வருத்தி ரன்றா னககிரா வாம
தேவன், கலைதொரி பிருகு யோகி கபிலனத திரிக
னாதன், மலைவறு வசிட்ட னேடு மரீசியா மதி
யின் மிககோர். 8

பரமண தருளா லன்றியே பரத்தைப் பரப்
புறப் பார்த்ததம் மதியா, லொருவரோ டொரு
வர் பன்னெடுங் கால முசாவியொன் றுணர்
வுறப் பெறாமல், வரமிகு பதரி வநமடைந் தரிய
மாதவம் வருந்தினார் வருந்த, நரனெடு நாரா
யணனொரு முநியாய் நற்றவர்க கருள்செய
நடந்தான். 9

நாரண னருளிற் பணிந்துமா முநிவர் நான்
மறை மொழியினால் வழத்தக, காரணந் தன்னை
யறிந்துநீர் தபித்த காரண மென்னெனக்
கண்ண, னோணி மறையின் பொருடெரிந்

திடுதற் கெங்களா வியன்றில திறைவா, வாரணப்
பொருளை யறிசுவாய் நீயே யாதலா லுன்னையே
யடைந்தோம். 10

ஏதகா ரணமில் வலகினுக் கெல்லா மென்று
நீன நளிப்பவ னெவன்றா, நேதுதா னைமா
வேதவீ டேவன் பிறப்பவ னெவாபிறப்
ப்பபா, நேதுமா ராலே கண்டிடப் படுவ தினை
யறு பிரமமே தெல்லா, மோதுவா யெஊக னைமநீ
யல்லா லொழிப்பவரில்லை யென்றுரைத்தார். 11

அந்த வெல்லையீ லம்பயை கேள்வனும்
வந்த தன்றவ வேடத்தை மாறியே
சிந்தை யாலிமை யோககுந்தெ ரிககொண
வெத்தை தன்னொளி யாலேயீ லங்கினுன் 12

திக்க னாயிறு போலததி கழ்ந்தவெண்
சங்கு மாழியச் தண்டஞ்சா ரங்கமுஞ்
சென்சக ரான்குத்தி ருமறு மார்பமும்
பகக யாலயப் பாவையுங் கூடவே. 13

சட்ட பொன்னினுந் தூயொளி யாயொளி
வீட்டி லங்கினன் வீட்டுவி ளககொளி
மட்ட மன்றிய மண்டலத தால்வெளிப்
பட்ட னன்னர னாய்வந்த பான்மையான். 14

1. இருடிகள் வீனவும் அத்தியாயம். 5

அரியருவு கண்டகம கிழந்தவள விற்கே,
பெரியபரி வோடுழிறை சூடியயி ரான்முன், சுருதி
முடி வோதுபொருள் சொல்லுத றுணர்ந்தே,
கருதவரி யானமுதிவர் கண்ணீலவெளி
நின்றான். 15

செய்செய தேவர் போற்றுந் தேவமா தேவ
போற்றி, யயமற முதிவர் போற்று மம்பகா
பதியே போற்றி, நயமுறு மன்பா லன்றி நணு
சுதற் கரியாய் போற்றி, செயலற லீரூத
யோகிற் றிகழ்ந்திடுஞ் சீவனே போற்றி. 16

கந்தரை கனலகா ளீராற் கலந்திகவன் கட
டப் பட்ட, வெந்திரம் வல்லாய் போற்றி
யியநகிட வளிப்பாய் போற்றி, யந்தமுஞ்
செய்வாய் போற்றி யாநந்த லுருவே போற்றி,
பந்தனை யறுப்பாய் போற்றி பாமகா ரணனே
போற்றி. 17

வெல்க பூதபதி வெல்க சீவபதி வெல்க யோக
பதி வெல்கவே, பல்கு பேருருவு கண்கை
கான்முடிப காந்தி டற்கரிய பான்மையாய்,
தொல்லை நான்மறையி னாலு முன்னியல்பு

சொல்ல லாகுமள வல்லவால், வல்ல வாறுசில
சொல்லி யாமுனைவ முத்து கோமெனவ
ணக்கினார். 18

துதிததமா முவிவர் தலைகளால் வணங்கித்
தொழுதகை யினர்களாய் நிற்பக், கொதிதத
வான் புலத்துக கொண்டல்வந் துதவிற்
றொப்பவே கொடியவெங கூற்றை, யுதைத்த
தா ளுடையா னுலகமுண் டுமிழ்ந்த வொரு
வனைத் தழுவியிங கிவர்கள், பதைத்தகா
ரணமென் செய்யவேண் டுவதென் பகரெனப்
பவளவாய் மலர்ந்தான். 19

அந்தமா லிறைவ னருள்செய்வா சகத்தைக்
கேட்டவ ரருந்தவ வெரியால், வெந்தபா வத்
தால் வீமலபா வத்தான் மெய்ப்பொருள்
வீளங்குவான் வேண்டி, யெந்தையே யெனையே
யடைந்தன ரிவர்கட் கிரங்கியான் கேட்டுட
னிருப்பப், பந்தவே ரறுக்கும் பரமஞா நத்தைப்
பகர்ந்தருள் செய்கெனப் பகர்ந்தான். 20

உன்னை நீ யுணர்நி யல்லது வேறா ருணருவா
ருணதுபே ரருளாற், நன்னையே தன்னாற் ருணறி
யுறிவு சங்கரா விவர்க்கரு ளென்று, பின்னர்மா

1. இருடிகள் வினவும் அத்தியாயம். 7

முசிவர் தங்களை நோக்கிப் பிஞ்ஞகன் பெருகிய
வருளா, லென்னைநீர் வினவு மரும்பொருள்
வினவி யெய்துவீ ரொனவவர்க கிசைததான். 21

கேசவ னுரைத்த மாற்றங் கேட்டவர்
பணிந்து பின்னு, மீசனை வினவு மெல்லை
யிருவிசும் பிடையே தெய்வ, வாசநம் வந்த
தாங்கே யரியொடு மளவி றந்த, தேசினு லகில
மெல்லார் திகழவீற் றிருந்தான் றேவன். 22

யாதொன் றிலடங் கவிளைந் தவெலா
மியாதொன் றிடையின் றதொடுங் குவதப்
பூதங் களிநு தனொர்பொன் னனைமே
லேதங் கெடவே றியிருந் தனனூல். 23

வானே முதலியா வையுமன் னிடமாய்த்
தானே முழுதா கியதத் துவமாந்
கோனே யிவாகண டுகொளும் படியா
னானே யரியோ டுமொரா தநமேல். 24

ஓவா மையுளத் திடையோ குசெய்வார்
பாவா லையமே ஷபரம் பொருளைத்
தேவா திபர்தே டுசிவன் றினையே
யாடா வவர்கண் டனரா தநமேல். 25

அளவி றந்தவன் பாகிய வருந்தவர்க் கமலன்,
முளரி யக்கண்வண் டுழாய்முடி முகுந்தனை
நோக்கி, வளமி குந்தமெய்ஞ் ஞானநான் மற்று
மக் குரைப்ப, ளளமொ ருங்கியன் போடுகேட்
டுணாமினென் துரைத்தான். 26

1. இருடிகள் வினவும் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ம் - 30.

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம்.

மறைபயின் முனிவர் கேட்ப மாமறை முடிவி
னாலு, மறிவரு மறிவா நந்த வருளுரு வமலன்
றன்பாற், ப்றிதரு பேத நீத்துப் பெயர்விலா
தொன்றா பெகுகுஞ், செறிதருந் தனை யீசன்
றெரிதர வியம்ப லுற்றான். 1

அறைவதன் றிந்த ஞான மியாவரு மறியா
ராணன், மறைவுறச் செய்வ தொன்றாய் மன்
னியே யுள்ள தென்றுந், திறலுடை யியம

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 9

மாதி செய்தசீர் மறையோ ராலு, மறிவரும்
பொருளை நீக்க ளறிமினென் றருளிச் செய்
தான். 2

இந்த ஞானத்தை யெய்திய விற்பததா
ரந்த மில்பிர மததரு வாயினோர்
பந்த மேவிடார் பண்டுமின் றுமென்றே
யெந்தை யீறிவி யீசனி யம்பினான். 3

மறைவுறும் பொருள்களினும் மறைவுறும்
பொருண்மிகவு, மறைவுறும் படிசெயலை யற
வீருந் திடவுளது, செறியுமன் புடைமையொடு
திகழ்தருந் தவமுநிக, ளறிவுறும் படியிதனை
யறைவனென் றருளுமிறை. 4

அறிவென வரைககப் பட்ட தவனுடையருவு
தன்னே, ருறைவிலா நிமலன் சாந்த னுண்ணிய
னென்று முள்ளோன், செறிய்மெப் பொருட்கு
முள்ளாய்ச் சிந்மய மாயே சான்றாய்ப், யிறிதரு
யலித்தைக கெட்டாய் பெற்றிய னென்றா
னீசன். 5

யாதொரு பொருட்கு முள்ளா யிருந்துள
வறிவு தன்னை, மேதகு புருட னென்று முயி

ரென்று மீச நென்றும், பேதமில் கால மென்று
மநமொடவ் வியத்த மென்று, மோதிடு மறைக
ளென்றே யுரைத்தன னொழிவி லீசன். 5

ஆங்கவன்பா லாகவெலா மவனிடையே யோ
வதவு, மோஊகியமா மாயையினே யுடையனதி
லார்ப்புண்ணன், பாங்குறநா நாவுடலம் பண்ணி
யிடு மாயிடினு, மீங்கிவைதன் னிடைத்தோயா
திவைநடத்து மியல்புமிலான். 7

பந்தமதி லொருககாலும் பற்றுணு னப்பந்
தஞ், சிந்தைசெய்துந் தானசெய்யான் செய்
வானு யேநிற்கு, முந்தியலான் காற்றனனீர்
மண்ணல்லன் முழுதுமா, யந்தமிலா வாநந்த
வறிவுருவே யவன்வடிவம். 8

உயிரி னோடுமந மவ்வி யத்தமுறு கந்த மாதிபுல
னைந்தலா, னயர்வி னாகியக மென்று நின்றறியு
மந்த நாற்காரண மும்மிலான், பெயர்வி லாது
சொலும் வாக்கி னோடுமுத லேந்து மாய்விடய
மும்மிலா, னுயர்வ தாயவறி வேத னக்குருவ
மென்று ரைக்குமொளி மேனியோன். 9

அயில்கின்ற வவைமுதலாம் போகநுகர் பவ
னல்ல, னுயிரல்ல னுயிர்க்குயிராம் புருடனெனு

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 11

மவனல்லன், மயலொன்றி யுளமாயை யதுவல்
லன் மற்றெல்லா, மயர்வீன்றி யறிகின்ற
வறிவுருவென் றேயறிக. 10

இருளுட னேரொளி யாகுதெவ் வண்ண
மருவலி லாவவை மற்றது போல
விரிவுள தாயச கத்தனி னேடும்
பொருவலி லாதப ரன்புணர் வெய்தான். 11

உலகினி லெவ்வண மொண்ணீழ றன்றே
டிலகுவெ யிற்கல வாதது போல
நிலையில தாயச கத்தொடு கில்லா
னுலவலி லாதொளிர் கின்றப ரன்றான். 12

அறிவிலே டொன்றி நிற்குந் தமத்தொடு
விகார மாங்கே, யறிவினிற் கலக்கு மென்று
மணந்துட னிற்கு மாகி, லறிவினுக் கந்த
கோடி கற்பமவந் திறந்திட் டாலும், பிறிவதற்
காகு முததி யில்லையே பேசி வென்றும். 13

முத்தியை யடைந்து யர்ந்த கத்தநன் முநிவ
ரென்று, மொத்தபே ரறிவே தன்பா லுளதலி
கார மென்றுஞ், சுததமுற் சுகதுக் கங்க டொடர்
பிலா நந்த ஞுப, நிததமென் றிடவுக காண்ப
ரென்றன னிகரி லீசன். 14

யானே செய்கின் றனனெவையுஞ் சுகதுக் கங்க
 ளென்செயலே, யூனே வாடி யிடறடித்த லுடை
 யோ னானென் றுரைத்திடுவோ, ரானு வறிவின்
 றன்மேலே யாங்கா ரத்தை யீடுதலினு, னானே
 யெல்லா மென்றிருப்பர் ஞான மில்லா ரென
 வறிக. 15

அறிவினை யடைய ராகி யருமறை முடிவு
 கண்டோர், செறியுமெப் பொருட்குஞ் சான்
 றாய்ச் சிந்மய மாயே தன்னிற், பிறிதரு மலித்
 தைக கெட்டாப் பெற்றியோ டெங்கு நிற்கு,
 மறிவென வுரைப்ப ரல்ல தயலொன்று மின்மை
 கண்டே. 16

இன்பமொடு துன்பமது வின்றியொர்வி காரந்
 தன்கணதி லாவறிவு சார்வதிலே பந்தம்
 பின்பதுள னுவதறி யாகைமுத லாலென்
 றென்பதுள தாகுமுட லோடியைய வென்றும். 17

எப்பொழுது நின்றதய மாணவொளி தானே
 மெய்ப்படவி ருந்தறிவ தாகியெவ்வி டதது
 மொப்பில்பா னொகுரு டன்னகம னைந்தே
 செப்பரிய வேறுபல செய்வனெனு நின்றே. 18

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம், 13

இத்தன்மைய தாகுமவ்வி யத்தமொடு கூடுமறி
வெத்தனையு முட்புறமி ருந்தறியு மேனுஞ்
சுத்தமது வாயதன துண்மையறி யாதே
யத்தன்மைய தாடவுரு வாயழியு மன்றே. 19

தானலா தொன்றைத் தானா யறிந்திடு மதனா
லென்று, மானதாஞ் சுகதுக் ககக வரியாரையும்
வெறுப்புண டாக்கு, மீனமா மயலோ டொன்றி
யிருந்திடு முடலங் கொண்டே, யானதா யழியு
மென்று மறியாமை முதலாய்க் கொண்டே. 20

கருமஞ்செய விடர்வந்துறு மதுபண்ணிய
பாவர், தருமென்றுரை செயுமாமறை யவை
யாகிய வசமே, யுருவந்தரு முழுதம்முள தாகும்
மென வொழியா, வருடந்திடு மொளிமேனிய
தறிகென்றருள் செயுமால். 21

அழியா தெங்கு முளதாகி யினத்துட் புறம்புந்
தானிரம்பி, யொழியா வறிவா யொருகுற்ற
முரைத்தற் கரிய தொருபொருளே, கழியா
மாயை யதனாலே காணப் பலவாய்த் தோன்றி
யீடு, மழிவா யினதென் றென்றுமிலா திருக்கு
மதுவே யிடல்பென்றான். 22

ஆதலான் முநிக ஞண்மை யொன்றென
 வரைப்பர் வேறும், பேதமவ் வியத்தத் தாலா
 மென்றன ரதூவு மென்று, மோதிய மாயை
 தன்னை யாசரித் திருந்தே செய்யு, நீதிய தென்று
 கொண்டே நிகழ்த்தின னீகரி லீசன். 23

யாதொர்படி தாமமொடு தூளியொளி யாய
 நீதியுடை வாணைமறை யாதவண மேபோ
 லோதுபுல னோடுகா ணம்முறுப வெல்லாம்
 போதமுட னொன்றியவை கின்றுபுண ராவால். 24

அடுத்தகிற மெத்தனைய தாயபடி கம்வே
 றடுத்திடவி லாதுதன தாயவொளி யேபோ
 லடுத்தகம தாகியனை யாதவறி வென்றும்
 விடுத்திருளை மிககொளிய தாய்விரியு மன்றே. 25

நல்லறிவு னோருலகை ஞானவடி வென்றே,
 சொல்லுவர்க ளவ்வறிவி லார்தொழிலில்
 வேறும், பல்வகைய தேபொருள தென்றறிதல்
 கொண்டே, சில்லதில தாமுலகு கண்டிடுவர்
 கின்றே. 26

யாதொரு பொருட்கு முள்ளாய்க் குணமின்றி
 யெங்கு தானாய்ச், சேதந னாயே யென்றுந்

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 15

திகழ்ந்திடும் பரிசு காணா, ரேதமா மயக்கந்
தன்னா வியாவையு மிருந்த வண்ணம், பேதமாய்க்
காணா நிற்ப ரென்றனன் பிறவி நாசன். 27

படிகந்தனி னிடையேபல நிறம்வைகவவ் வரு
வாய், வடிவந்தன தெனகின்றிடு மதுபோலறி
வருவு, முடிவொன்றுமில் பொருளெங்கணும்
முழுதம்மொளி யாயே, வடிவந்தொறும் வடிவந்
தொறும் வேறாய்வரும் வகையே. 28

ஆதலா லழியா நித்த சத்தமா யெங்குந்
தானும், பேதமி லறிவு தன்னைப் பெரியவர்
பேசக் கேட்டு, மோதியு நினைந்து நாளு மருச்
சனை செய்ய வேண்டு, மேதமில் வீடே யெய்தற்
கிச்சையே யுடையோர் தம்மால். 29

யாதொரு பொழுதி யோக மறத்திடை யெங்கு
நின்ற, சோதியா யிலங்கு போதஞ் சோகத்தா
லிடைவி டாத, நீதியா நிகழ்ந்தெப் போது
நின்றிடிற் றானே தன்னி, னேதிய பரிசு கின்றா
னென்றன னுமையோர் கூறன். 30

பூதங்க ளெவையுந் தன்பாற் புணர்ந்திட
நிற்றல் கண்டே, பூதங்க ளெவற்றி னுள்ளும்

புறம்புந்தா னிற்றல் கண்டோன், பேதநக
 ளினைத்து மில்லாப் பிரமமே யடைந்து வேரூ,
 மேதந்க ளினைத்தும் விட்டோ னென்றிட லாகு
 மன்றே. 31

யாதொரு பொழுதி யோகந் தன்னையே
 யியற்றி யின்ப, மேதகு சமாதி தன்னை யடைந்து
 வே ருகி நின்ற, பூதமியா தொன்றுங் காணா
 திருந்தவ னெங்கு நின்ற, சோதியாந் தன்னிற்
 றன்னைச் சோர்வின்றிக் கண்டே நின்றான். 32

யாவனி யாதொரு போதித யத்தே
 மேவிய வாசையெ லாமற விட்டா
 னேவரு மின்னமிர் தாயவ னப்போ
 தோவலி லாதொளிர் வீடடை வற்றான். 33

பூதந்க ஞுடைத்தா யுள்ள வேறெலா மொன்
 றின் கண்ணே, யேதந்க ளின்றிக் கண்டு
 மதினின்று மெல்லா மாய, பேதநக ளினைத
 துங் காணா தன்றிவன் பிரம மென்று, வேதநக
 ளினைத்து மோது மெய்யறி வடைந்து
 நின்றான். 34

யாவ னொருவ னறிவுருவாந் தனையே கண்டு
 மற்றென்றாய், மேவ லின்றி வேறுபடக காணான்

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 17

வ்ளங்க வப்பொழுது, நீவினிலையா யுலகனைத்து
மாயை தானே யெனக்கண்டு, மேவ லரிதாம்
வீடடைந்தா னென்றே விளம்பி யிடலாகும். 35

பிறப்பினொ டிறப்புமிடை துன்பமடை
வென்னு, தறப்பரிவு செய்வதொர்ம ருந்துளத
தாய்வ, திறப்பில்பா மாயபிர மம்மதனை யெய
துஞ், சிறப்புடைய ரானபொழு தேசிவம
தாவார். 36

ஆறுபல கூடியுல கத்தலைக டற்கே
வேறறவுண் மேவியுட னாகும்விளை வேபோ
லீறில்பா மாயருவ தாயபிர மத்தோ
டாறுமறி வானவைய டங்கியிடு மன்றே. 37

ஆதலா லெல்லா மாகி நின்றது மறிவே
வேறென், ரோதிடக் கண்ட தில்லை யுள்ளபே
ரறிவை நீக்கி, யேதமாம் பந்த மோடிவ் வுலகமு
மியேயே பார்க்கி, லாதியா மறிவை மூடி யறி
யாமை மயக்கு மன்றே. 38

அவ்வண்ண முரைத்த ஞாந மமலமாய
துண்ணி தாகி, மெய்வண்ண விகார மின்றி
வேறென்றோ டனைத வின்றி, மைவண்ண

விருத்தி யின்றி வளரொளி யாயே நிற்கு, மீவ்
வண்ண மல்லா தெல்லா மிருளுடை யறிவா
மன்றே. 39

ஓங்கிய முனிகா ளுக்கட் குரைத்தவே தாந்த
சாரஞ், சாங்கிய ஞாந மென்றே சாற்றிடுந்
தன்மை யாகு, மீக்கினி யோக மாவ திறை
யின்றி விடய மெல்லா, நீக்கியே யென்றனோடு
நிலைபெற நின்றல் சித்தம். 40

யோகஞ்செய ஞாநம்முள தாகுமத னுலே,
யாகும்மித யோகம்பீன யதுவேசெய லுறு
வோன், சோகம்முறு பயனாமவை யெய்தா
தள வில்லாப், போகம்முழு தெல்லாம்புணர்
கின்றானிவ னேயாம். 41

யாதொன்றினை யோகஞ்செய்து பெறுவா
ரவர் பயனைப், பேதம்மில் ஞாநந்தனை யறிவோர்
பெற விசைவா, ரேதம்மில் தாகும்வண மொன்றா
யிடல் கண்டே, போதம்முறு பாமாகிய பொருள்
கண்டது புணர்வார். 42

யோகஞ்செய்து நின்றொன்றுகை விட்டே
விட யம்மேன், மோகஞ்செல விழுமாலவர்

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 19

முடிவில்லிட ரூறுவார், சோகம்மொழி விக்
கும்பா மெய்தார்தமை யடையா, ராகம்மறை
முழுதும்மது தனையேயறை தருமால். 43

அறையுமவ் வியததஞ் சீவன் மாயையா
லகிலஞ் செய்யு, மிறைவனா மீச னென்று
மியம்பீடு மறைக ளென்னை, முறைமையா
லுயிர்கட் கெல்லா மாகியே முழுதுங் கண்டே,
சிறையிறந் தோங்கி யெங்குந் திகழ்தரு மொளியு
நானே. 44

எல்லாரு மாசை யுறுகின்ற யாவு மிரதங்கள்
கந்த மெனிலே, தில்லாதி றந்து வருமாறி லாது
நிலையாகி தின்ற வெனிலே, பல்லார்மெய் கைக
ளொடுகால்க ளெண்ணில் பலவாய வற்றி னறி
வாய், தில்லாது தின்று திகழ்கின்ற தென்று
முளனாய்வி ளங்கு மெனிலே. 45

கண்ணின்றி யெல்லாங் காண்பன் காலின்றி
யெங்குஞ் செல்வன், விண்ணினற வோசை
யெல்லாஞ் செவியின்றி விரைந்து கேட்பன்,
பண்ணின்ற கைய தின்றிப் பற்றுவன் விடுவ
னென்றே, யண்ணனன் முதிவர் தககட் கருளின
னறியும் வண்ணம். 46

எல்லா ராயுநா னறிந்திருப்ப னென்னை
யறிவா ரியாருமில், நல்லா ருண்மை யெனக்
கண்டோர் நாடி கின்றே யறிந்தபடி, யல்லா
தில்லா வளவில்பரம் புருட னெனவு மறிவின்றி,
யெல்லா மாசி யல்லாத வேக மெனவு மியம்பு
வரால். 47

பார்த்துள முநிவ ரென்னைப் பாமென்றும்
பண்டு மின்று, கீத்துள குணத்தோ னென்று
நிம்மல ரூப னென்று, மாத்தமப் பொருளீ
தென்று மலர்தலை யலகுக் குண்மை, யாய்த்துமில்
வறிவே யென்ப ரல்லவ ரறியா ரென்றும். 48

யாதொன்றை யமரர் தம்மா லறிவாரி தாகு
மென்ற, னேதிய மாயை மூட மோகத்தா
லுணர்வ தின்றி, யேதுவொன் றிசையா வென்ற
னுண்மைடா மறிவைக் காணா, ரீதென முநிகட்
கெல்லா மிடம்பின னிமையோர்க் கீசன். 49

நானே மாயை தனைககடந்து கிற்பேன் ஞாலந்
தனையியற்றே, னேனை யனவு மெனையொழிய
யாதோர் செயலு மில்லதனா, னானே சுகத்தை
நடத்தியிடு நாத னென்று நடுவென்று, மாண

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 21

வறிவோ ரறிந்திடுவ ரென்றே யருளிச் செய்
தனனாவ். 50

எக்குந் தானு யாவையுமாய் நின்றே யொன்றா
யழிவின்றி, யங்க மொன்றின் றறிவேயாய்
துண்ணி தாய வருள்வடிவைத், தங்கு ஞான
யோகத்தான் முன்பா சரித்துப் பீனவந்தெ,
னக்க மான பேரொளியோ டொன்றி யானு
யடக்கிடுவார். 51

ஆக்கவர்க ளென்னுடைய மாயையைவ சித்து,
நீங்கியபின் னின்மலம தாயவரு வாவ, நீங்கிது
செ யாதவர்க ளென்றுமெனை யெய்தா, ரோங்கி
வரு பந்தமதி னின்றுடனு றைப்பார். 52

சுததனா யொன்றா யென்னைக் கூடிடுந் தொன்
மையோர்க, ளெத்தனை தூறு கோடி கற்பங்க
டாண்சென் றாலு, மெய்த்தக மீளா ரென்றன்
விளக்குமெய் யருளா லென்றே, யித்தகைத்
தெனவே வேத மியம்பிடு மென்றா னீசன். 53

என்ன லுக்கட் கியம்பியவிஞ் ஞான ஞான
யோகிகட்கும், பின்னா முமது புத்திரர்க்கும்
பேணு மியோக சாங்கியந்தான், சொன்னா

லாகு மல்லாரைத் தூரவொழிப்ப திது
வென்றே, தன்னே ரீனையா னுமீசன் ருனே
சாற்றி யருளிஞன். 54

அன்றரி யாமை யாகி யருள்செய்த புராணந
தன்னின், முன்றிகழ் பிறவி தீர முகிகளுக் கீசன்
சொன்னான், குன்றிடா மறையினீரூங் கீதையி
னிரண்டா மத்தை, யின்றெலா மறியும் வண்ண
மியன்றவா றுரைத்த தன்றே. 55

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆக விருத்தம் - 85.

3 சம்பிரதாய அத்தியாயம்.

முன்ன நான்மறை யோகிமு டிந்ததை
யுன்னு மாறரி தாகிய வொன்றினை
ஞன்னு ஞானமு ஞேயமு மல்லதை
யின்னவ கேண்மினென் றீசனி யம்பிஞன். 1

நன்றாய் ஞான காமாகி நாகா வெல்லாம்
பிறப்பிடமா, யொன்றாய் வேரோர் பொரு

3. சம்பிரதாய அத்தியாயம். 23

ளின்றி யொளியா யொன்றோ டுவமிப்ப, தன்றூ
யகில சராசரங்கட் காதா ரந்தா னாயென்றும்,
பொன்றூ ததுவா யலிகாரப் பொருளாய்ப்
புலனாய்ப் புணர்ப்பரிதாய். 2

இரண்டா வதிலா தளவைகளா லெட்டா
ததுவா யெக்கெகுகூஞ், சிரங்கால் கைகண்
முகமுடைத்தாயத் தெரியப் படாதாய்த் திர
மாகி, யிரும்பார் நீர்தீ கால்வான மெல்லா
மிருத்தற் கிடமாகும், பரந்தா னுணர்ந்தோர்
கிர்ககுணமாம் பரம வியோம மென்பர்களால். 3

அரிதா யறியா வறிவேயா மனைத்தா ருயிர்க்கு
முயிரந்தப், பெரிதா யகமும் பறமுமாம் பிரம
நானே பிறர்க்கென்றுந், தெரியா தென்னு
லேபாம்பி டென்பா லிருந்திச் சகமெல்லாஞ்,
சரியா கின்ற தென்றறிவான் சகல வேதந களு
மறிவான். 4

ஒருதா னாய பரம்பொருளை யுணரப் படாத
வியல்பதனும், றெரியா மையெணப் படுமந்தத்
தெரியா மையிலே திகழ்காலம், பிரதா நந்தான்
புமான்பிறந்த வவற்றான் முழுதும் பிறத்தலினு,

னிருபா திகமாம் பிரமமய நிகழ்வே யிந்த நிகழ்
வெல்லாம். 5

சொன்ன காலம் பகுதிபுமான் றேற்ற மென்
பா விரண்டிற்கு, முன்ன ராகுவ காலமிவை
மூன்று மென்பா லேழுமடியு, மன்ன தன்மை
யாவாதி யந்த மின்றி யந்தியமா, யென்னில்
வேறா யின்மையினு லென்ன துருவே யென்பர்
களால். 6

மகமுத லாக வீசேடமீ ராக மன்னுமிச் சகத்
தேலாந் தந்து, சகலவா ருயிர்க்கும் மோக
கே செய்யஞ் சத்தியைப் பகுதியா கவுமப்,
பகுதியி லாவகா ரத்தடன் புணர்ப்பாற் பஞ்ச
விஞ் சகனெனப் பட்டுச் சுகமொடு துககந்
துய்ப்பவன பருட னாகவுந் துணிந்தனர்
தொல்லோர். 7

ஆதிலி காரப் பகுதியின் மாண மறிதலில்
விஞ்ஞா தாவம உன்பே, ரேதவ கககா ரம்மென
மாண மொருவனு மேயவ கிருபெய ருற்றான்,
நீதுறு தேகவ கொண்டுத டததுஞ் சீவனு
மாகச் செப்புத லுற்று, னாதலி னெனதப் பிறவியு
மின்ப துன்பமு மாடகா ரத்தவனாலே. 8

3. சம்பிரதாய அத்தியாயம். 25

கோல மறிவே சீவனுக்குங் கொண்டு துய்க்குங்
கருவிமநஞ், சாலு மதனா லவிவேக மதனாற்
றுன்பஞ் சாருமான், மாலும் பகுதி யிற்புருடன்
வைத்த பற்றான் மற்றந்தக், காலஞ் செய்யும்
பிறப்பிறப்புக கதுவே யென்றுங் காரணமாம். 9

படைப்பதுங் காலந் தானே படைத்தவை
யாவு நேராய்த், துடைப்பதுங் காலந் தானே
தொல்லை யீ றில்லாக் காலத், திடைப்படத்
தோன்றி மாயு மியாவையு மியாவ ரேனாக,
கடப்பவ ரில்லைக் காலங் காலமே கடந்து
நிற்கும். 10

நிகில வுலகு நடககும்வகை நேரே நியமிக
கின்றதது, சகல உயிரககு முயிருமது தானே
யுள்ளா யிருககுமது, வகில வறிவு முடையதது
வாத லான்மற் றககாலம், பகர வறுவர் சநாதந
னம் பகவான் புருடோத் தமனாக. 11

இந்தி யங்களிற் பரமந மநத்திலாங் கார
மந்த மானவாங் காரததிற் பரமவ்வி யத்தம்
பந்த மாமதிற் புமான்பர மதிற்பரந கால
மிந்த யாவைக்கு முயிரிதிவ கிதனிஞ லெல்லாம்.

ஈராக காலபாந் தன்னில் வியோ
மம் பரமதனை, மிகுதது நின்ற வியல்பதனால்
வியோமா தீத னாயெல்லாந், தெகித்த வதனா
லநலென்று செப்பப் பட்ட யானாகும், பகுப்
பொன் றில்லாப் பரப்பிரம மென்னில் வேரோர்
பரமில்லை. 13

பரமா மெல்லாப் பொருளுக்கும் பரமா யுள்ள
வெனையறிந்த, வரமா முகிவன் றானென்று
மரியான் பிறவான் மன்னுசரா, சரமா முலக
மெனையொழியத் தானுண் டாகா தொரு
காலந், திரமா நானே யுலகனைத்துஞ் செய்கின்
பெனும். 14

ஏகமாய் நின்ற வென்ற னேவலா லெல்லை
யில்லா, மோகமாஞ் சகத்தை யென்றன் முன்ன
ரே நின்று காலம, பாகமாய்ப் பண்ணு மென்று
பரம்பர னருளி யீதே, யாகும்வே தகக ளெல்லா
மறைந்ததென் றருளிச் செய்தான். 15

3. சம்பிரதாய அத்தீயாயம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 100.

4. பத்திமை அத்தியாயம்.

விரிந்ததிங் கேவனல் விண்மு தற்பொருள்
பெருந்தகை யாமவன் பெருமை பேசிடப்
பர்தெழு சிந்தையை யொருககிப் பத்தியா
லருந்தவர் கேண்மினென் றருளிச் செய்குவான்.1

சகத்துளோ ரியாவர்க்குஞ் சான்றாகி யா
னென்று, மகத்துளே கின்றாலும் பழகியபத்
தியினன்றி, மகத்தினுற் றுநத்தான் மாதவத்
தான் மற்றுமொரு, முகத்தினு லொருவர்க்கு
முன்னிற்கு மவனல்லேன். 2

சக்தென துள்ளா யிருக்கவெப் பொருளு
மெதுக்குமுள் ளாகியா னிருப்பன், றுக்குவன்
முழுதுந் தருகுவ னெல்லாஞ் சகலமு மழிவ
தென் றன்னு, லோங்கிய முகிவர் பிதிரர்மற்
றும்ப ரொளிமிகும் பிரமநிந் திரர்வே, றுக்கொளி
மிகுத்தோ ரியாவரே யாக வவருமென் னுண்
மையை யறியார். 3

சந்ததம் வேத மியாவையும் பரமாத் சாற்ற
வும் படுவதிங் கெனையே, யந்தண ரெல்லாம்

வேளவியி னொலு மக்கியிற் போற்றுவ தெனையே,
 பெந்தலோ கத்தும் பிதாமகன் முதலா மியா
 வரு மிறைஞ்சுவ தெனையே, சிந்தையை
 யொருக்கி யோகிக ளுளத்தே தியானமுற்
 • நிருபபது மெனையே. 4

ஏக னுகி நிற்கின்ற யானே யெல்லா விமை
 யவாகருந், தேகம் பண்ணி யவற்றுள்ளே தித
 னாய் நிற்ப லாய்ச்செய்யு, மியாக் மெல்லா
 மெனைகருறித்தே யியற்று கின்று ரவற்றிலவிர்ப்,
 பாகவ கொள்வே னனைவற்றின் பயனுங் கொடுக்
 கப் படுவேனான். 5

பத்தியினு லியாவர்சிலர் பரவியெனைப் பணி
 கின்பூர், சத்தியமே யவர்களுககுச் சந்திதிபண்
 னைநிற்ப, னிததமுன்னு நால்வேத நிட்டர்களா
 யறநெறிசே, ருததமரா மவரெனினு மொழி
 வறவே புணர்கிலலார். 6

மறையவ ரரசர் மாதவஞ் சிறந்த வணிகர்தா
 மநத்தினால் வணங்கிற், குறைவறு பாமா நந்த
 மாம் பதத்தைக் கொடுப்பான் குலமிலா
 வெந்தக், கறையுறுங் குலத்தோ ராயினு மதனைக்

4. பத்திமை அத்தியாயம். 29

காலபா கத்திலே பெறுவ, ரிறையென வெனை
யே பத்தியான் மலரிட் டிடைவிடா திறைஞ்சவ
ராகில். 7

பழுதிலவ ரென்னுடைய பத்தரொரு காலு,
மழிவிலாக ளென்றடியி லேடறைத லுற்றேன்.
றொழுசுவரெ னன்பினையே னைததொழுத லுற்
றே, ரொழியவிகழ் வாருமெனை யேயிகழ்த
லுற்றார். 8

கலையாள ரியாவரினுல் காயாதன் மலராத,
விலையாத னீராத வியன்றதுகொண் டென்
பாலே, கிலையாய பத்தியினு னித்தமெனை வழி
படுவான், றலையாய வன்பனைனக் கியாவரினுந்
தானினியான். 9

படைத்தவனைப் படைத்தவற்குப் பண்டையே
மறையனைத்துவ, கொடுத்தவனா னைலெலெக்
குரவர்க்குக் குருபானன், றுடைப்பவனா னசுரர்
களைத் தொல்லறத்தி னின்றேரை, யிடாப்படுமா
றொழித்தவர்கட் கின்பமளித் திடுபவனான். 10

ஓது மியோகியர்க டங்க ளுற்பவ மொழிப்ப
னுனுறு பிறப்பினுக், கேது நானொரு பிறப்பி

றப்புமில் னாவ னானிவகி லத்தினுக், காதி
நானது துடைப்ப னானது புரப்ப னன்முழு
தளிப்பனா, னீதி தானினைய லற்ற மாயை
செய்து நித்த னுப்மறைய நிற்பனன். 11

வஞ்ச மாயையொரு சத்தி யென்றனது மற்றி
யாராயும யக்குமாம், விஞ்சை யாகு மொரு
சத்தி மற்றெனது விமல யோகுபுணர் வார்கடந்,
நெஞ்சின் மேவியத னுலம் மாயையினே நீக்கி
யேகிகழு கிற்பனா, னஞ்சி டாதெனைய நந்த சததி
களு மியானி னேத்தவண மாகுமால். 12

ஆலம் பநமாஞ் சத்திகளுக் காலம் பநனா
னடவகவுமென், பாலங் கிருக்கு முததியு மென்
பாலே யெவர்க்கு முள்ளாயென், மாலொன்
றியமா யையையடைந்து மலரோன் வடிவு
கொண்டொன்று, ஞாலந் தன்னை யுண்டாகப்
பண்ணு நாநா விதமாக. 13

ஓதி யாவையுந் தானு யிர்க்கெலா
நாத னாகிய நாராய ணனெனுந்
தீதி லாதவென் சத்திதி திததலா
லீதெ லாகிலை பெற்றேயி லவகுமால். 14

4. பத்திமை அத்தியாயம். 31

மூன்றா வதுருத் திரமூர்த் தியதாய்த்
தோன்றா வகைகின் றுதுடைப் பதனைச்
சான்றோர் பலர்தா மதகா லமென
ஆன்றா வெனதா கவுரைப் பர்களால். 15

சித்திய மத்துடனே நெறியுறப்பார்ப் பார்
கள்சிலர், பத்தியாற் பார்ப்பர்சிலர் பாவின
மாற் பார்ப்பர்சிலர், சத்தியமா ஞாநத்தாற்
பார்ப்பர்சிலா சாற்றுகின்ற, வெத்திறத்தா
ரினுமிவனே யெனையுணரு மெய்க்ஞாநி. 16

அறிவால் வழிபா டுறவா னெவன்மற்
றவனென்னிற், பிறிவா னவனியா னெனவே
கினைமின் பிறர்தாமு, முறவால் வழிபா டுடையா
ரடையா ரொருகாலம், பிறவா ழியிடைப் பிரிவா
யெனையே பெறுகின்றார். 17

எல்லா வுலகங் களுமென் பாலே யென்னாலே,
செல்லா நின்றுஞ் செயலொன் றிலனான் சிவ
யோகி, யல்லா னடவா தெனவும் மந்தச் செய
லென்பா, வில்லா தமையும் மறிவா னென்றும்
பிறிவானால். 18

கால மாகிய பாஞ்செயு முழுவதுங் கண்டு
கோண் டிருப்பேனா, னூலி னுலுநுண் ணுணர்
வினாற் பீறிதினா னுவன்றிடப் படுவேனான்,
மாலி லாதமா யோகிமா தேவனான் மகத்துவ
மெனக்குண்டா, மூல மாகிய பரத்தினிற் பரமமா
முறைமையான் மொழிகின்றேன். 19

படைப்பவனா னெப்பொழுதும் பரம்பரையோ
கிககிருந்து, நடத்துவனா னனவொடுக்க மிலா
ஞாந யோகத்தாற், கிடைத்திடுமென் றின
யாகக கெழுமியயோ காநந்தத், திடைப்படலா
னடஞ்செயவே னெல்லையல்பே ரின்பத்தால். 20

யானாடு மியல்பறிவா னெல்லாவே தமுமறி
வான், வானாடர் மாமறைக ளறைகின்ற மறை
விதனைத், தானாளும் பெறவுரியான் றவமுடையா
னிசமுடையா, னானாத வன்புடையா னுகிதவ
நல்முடையான். 21

‡. பத்தீமை அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 121.

5. விசுவ ரூப அத்தியாயம்.

இவ்வளவ தானரூளி யின்பமுட னன்பர்க்
கவ்வளவி லாததிரு மேனியத னாலே
யெவ்வொளியு மானவனி லங்கியவ ருள்ளே
செவ்வொளிவி ளங்கநட சின்றுசெய லுற்றான். 1

எண்ணமதி றந்தபர யோகவித யத்தே
வண்ணமதி லாதபர மாகியம கேசன்
விண்ணினிடை யேலிமல னுனவரி யோடுங்
கண்ணினெதிர் நின்றுநட மாடவவர் கண்டார். 2

ஏவன் மாயை பிந்தவுல கெல்லா மாகி யிருப்ப
துவா, மேவ னாலே நடக்கின்ற தேவன் பதகுகள்
சிந்தித்தே, டாவ மான வஞ்ஞாநந் தன்னு லுண்
டாம் பயம்போகு, மாவ வந்தப் பரம்பொருணின்
ரூடக் கண்டா ரன்போடும். 3

சித்திரையு ரூதவதில் வாயுவைநி றுத்திப், பத்தி
யொடு சாந்தியைய டைந்தபர யோகத், துத்த
மர்க ளாதலுத யாத்தமந மில்லாக், சுத்தவொளி
டொடவ்வொளி கண்டனர்க டீயோர். 4

கணமாத் திரையிற் கழல்கை தொழுவோ
 ருணரா மையழிக் குமுருத் திரனை
 வணநா டரியா னையம்மா முதிவர்
 கணமா வெளிகண் டனர்கம் மிசையே. 5

சிரக்க ளாயிரஞ் சேவடி யாயிரங்
 க்ரக்க ளாயிர மாய்க்கரத் தேந்திய
 வுரங்கொ டண்டமு மோங்கிய சூலமும்
 பரந்த வேணியும் பான்மதிக் கண்ணியும். 6

புண்டரிக வுரியுடையும் பொன்னொளியாற்
 பூமகன்பே, ரண்டமெலா மாவரித்த வநலிரவி
 மதியென்னக், கொண்டிலகு முக்கண்ணுங் கூரொ
 யிறுங் கோடிபெய, ருண்டருகக ரொறிக்கின்றூ
 ரொனத்திகழு மோருருவும். 7

தனதான திருவுருவிற் சகமெலாம் பிறந்துதன
 தநலாலே யழியமிக வதிசயமாம் படிக்காட்டி
 யினமான தில்லாத வந்தவடி வந்தானே
 யனையாகின ருகாசந் தனிவாடி யருளினனால். 8

ஞாலமெலாஞ் செய்கின்ற நாதனைஞா நச்
 கூடரைக், காலவுரு வனைக்கலைக ளியாவையுமாங்

5. விசுவ ரூப அத்தியாயம். 35

காரணனை, யாலமமர் களத்தினையிவ் வனைத்
துயிர்க்கு மதிபதியைச், சீலமிசு யோகிகடஞ்
சந்தனையிற் றிகழ்தேசை. 9

உற்பவனோ யுற்றவர்க ளொழிப்பதனுக் கொரு
மருந்தாக், கற்பகத்தை யோகிகடங் காரணத்தை
யாரணந்தேர், தற்பதத்தைப் பரமான சத்திகட்குச்
சத்தியா, மற்புதவா தாரத்தை யமரேசர் தொழு
மாசை. 10

ஆகா தழியா திருந்தபா மாநந் தத்தை யகி
லத்துக், கேகா திபனை யெத்தேவு மெல்லா
முனிவர் களுமிறைஞ்சி, நீகா வென்னு தின்மலனை
கித்யத் துவத்தை கிரந்தாமா, மியோகா லடையு
முயர்பதியை யொளிகட் கெல்லா முள்ளொ
ளியை. 11

துறவின ரறிவிடைத் தோன்றுஞ் சோதியை
யறவினி லறிபவர்க் கெளிய வுண்மையைப்
பிறிவினி லறிவரி தாய பெற்றியை
யறிவினை யறிபவர்க் கருளு மண்ணலை. 12

மாதா விவியா கியகருணை மாதே வனைமா
மாதவததி, னாதா ரத்தை பொருகாலு மழியாக்

செல்வ மளிப்பவனைப், பேதா பேத மற்றெல்லாந்
தானாயிருந்த பிரமத்தை, யோதா துணருமியோ
கத்தை யளித்தற் சூரிய வொண்சுடரை. 13

உருவோலிங் கருவோவென் றும்பர்க்கு முணர்
வரிதாய்க், கருவாகி கின்றபெருங் கண்ணுண
காரணனைச், சொருபாகந் தனைத்தனது சோதி
யுளத் தேதோன்றக், குருவாகுந் திருமேனி
கொண்டாடக் கண்டார்கள. 14

கண்டு மாயையை யதற்கு ளேயொருவர்
காணொ ணாவகைக ரந்துதா, ண்டார் மாயை
யை மறைத்து மீண்டுவெளி யாகி யாடியரு ளண்
ணலை, வண்டு ழாய்முடிய னுண வச்சகல லோக
யோகியையி டத்திலே, கொண்ட கோலமொடு
கண்டு மாமுநிவர் கூறொ ணுவுவகை கூடினார். 15

குரம்பையினுள் ளேயிதயக் குகையின்மறைந்
திருக்கின்ற, பரம்பொருளைக் கண்ணாலே பார்த்
துப்பல் காற்பணிந்து, காந்தலையிற் சுவித்துத்தங்
காதல்கரை யழிவுறநின், றுரந்தாவோங் காரத்தை
யுச்சரித்தங் குபரிடத்தால். 16

5. விசுவ ரூப அத்தியாயம். 37

பழுதி லீசன்முன் பாவகற் கண்டதோ
ரிழுது போலவி தயமெ லாமுக
வழுது மன்ட்டுடொ டாடியும் பாடியந்
தொழுது தோத்திரஞ் செய்யத்தொ டக்கினார்.

ஆகமுறு மாருயிர்நீ யவ்வுயிர்க்கு மதிபதிகீ,
போகநுகர் புருடனுநீ நுகர்விக்கும் புராதநன்,
யோகிகீ யுணர்பவனீ யுளந்தொறுநின் றுணா
கின்ற, வேகனீ நிம்மலமா யாவையுமாம் பரம்
பொருணீ. 18

காண மெல்லா மொடுங்கினவர் காயத்துள்ளே
கதியாகிப், பிரம யோசி யாயுள்ள பெரும வென்
றும் பிறவாதாய், மாண மில்லா கின்செம்பொன்
வடிவே பரமாய் மற்றெதிலும், பரம மாகி யுயிர்க்
குயிராய் கிற்கும் பரமாய்ப் பார்க்கின்றோம். 19

பரமா னுவின துருவாகிப் படைப்பாய் சீபல்
ஊலகுகளுந், திரமா முன்னு லேயுண்டாஞ் சிறிதிற்
சிறிதாய் மிகப்பெரிதிற், பெரிதாய் கின்னில்
வேறில்லாப் பெருமை காணும் பெருந்தகமைக்,
சூரியா ரெல்லா மொருகீயே வேறென் நிலதென்
றுரைப்பர்களால். 20

போத னாகிய புராணமும் புருடனைப் பொருட்
கெலா முயிராக, வாதி நாள்படைத தீனையவன்
படைத்தன னகிலமு மந்நாளே, வேத மியாவை
யம் விரித்தனை யுன்னிலே மீளவு மனைத்திற்கு,
மேது சூதனா யுளந்தொறு மிலங்குதின் னியல்பு
கண் டனமெந்தாய். 21

இப்பிரம சக்கரமி யங்குவது முன்பா
லப்பெரிய மாயையுடை யாயமல கீயே
சிற்பரம யோகபதி திவ்யநட நாகின்
பத்மசர ணங்கள்சர ணென்றுபணி கின்றோம். 22

எந்தைகீ பரமா காசத் திடையுறு திருத்தங்
கண்டோ, மிந்தவெப் பொருளு மாளு யேகநீ
யாகி நின்ற, வந்ததின் மகிமா வைக்கண் டதிசய
மாக வுன்ன, தந்தமில் பரமா நந்த மதுபவித்
ததுப வித்தேம். 23

உன்னுரையா மோங்கார முயர்முத்திக் கொரு
விதைகீ, துன்னியுட ரோறுகீ தோன்றாமை மறைந்
திருத்தி, தின்னிடையெல் லாமாய நீமாயாய் தின்
னொழிய, வந்தியமா யுளவெல்லா மசத்தியமென்
றறைவர்களால். 24

5. விசுவ ரூப அத்தியாயம். 39

தொழுதரு மறையெலாந் துதிப்ப துன்னையே
பழுதறு முகிவர்கள் பணிவ துன்னையே
யொழிவற வுணர்பவ ருணர்வ துன்னையே
யழிவற நினைபவ ரடைவ துன்னையே. 25

ஒருமறை யநந்த சாகை கொண்டுன தருவ
மொன்றி, னருமையை யறிவிக கின்ற வப்படி
யறிய வுன்றன், பெருமையை யறிவார் சாந்தி
பெறுபவர் பெறாதா ரெல்லாக, கருமய லுறுவார்
சாந்தி ககவிலுங் காண மாட்டார். 26

ஆதி தேவ னீயுலக னைத்து யிர்க்கு மாதியா,
யீதெ லாம மைக்குமண்ண லெல்லை யற்ற
வீன்பமெப், போது மேவி யென்றுமைம்பு
லப்ப டாதி ருப்பதோர், சோதி யாகி தித்த
முத்த சுத்த னாயி ருக்குமால். 27

படைத்தி நீய ளித்திகீப டைத்த யாவு முன்
னிலே, யுடைத்தி நீயொ ருத்தனையு ணர்ந்து
கொண்டி ருத்தினீ, யடைத்தி நீயு ளத்திலேவி
னன்பை யேயொ ளிக்குமா, தடைப்ப டாம
லென்றுகின்ச ரண்ப ணிந்து சாருகோம். 28

யோகி யாகி யுயிராகி யுணர்வா னாகி யீணை
யில்லா, வேக னாகி யிந்திரானு மரியு மயனு
மீசனுமாஞ், *சேகி தாவந் தாதாவந் தீயு மதியுந்
திநகானு, மாகி வெவ்வே றீணைத்துருவு மாண
யெனவே யறைகுவரால். 29

அகில வலகு மிருப்பிடீ யறிய வேண்டு
மக்கரீ, சகல தருமங் களும்வளர்க்குந் தாய்கீ
புருடோத் தமன்றானீ, புகலு மரிசீ பூமகனீ புராரி
கீயெப் பொருளுககும், பகுதி கீநீ யொழிவின்றி
கிலையாய் கிற்கும் பாம்பரீ. 30

காண மியாவையுந் கடந்திருள் கடந்துணைக்
கண்டவ ராதித்த, வருண மானசிக் மாத்திர
நேத்திர முதற்புலன் மகஞ்செல்லாப், பிரம
மேகமாம் புருடனோர் பிறிதிலாப் பெருமை
யாற் பேச்சற்ற, பாம மான்முதற் பகுதிகிர்க
குணம்வெறும் பாழென நிகழ்கின்றார். 31

ஓதுமொ லியூறு ருச்சுவைநாற் றந்தனக்கற்
ரூதிமு டிலில்பா மாயசிக் திதமாய்ப்

* சேகிதா - தாதா, என்றவை ஒவ் வொரு
தெய்வத்தின் பெயர்கள்.

5. விசுவ ரூப அத்தியாயம். 41

பூதமனைத்தினுக்கு முள்ளாய்ப்பு றம்புமாஞ்
சோதிநினையறிந்தார தஞ்சார்யி றவாரால். 32

எந்த யோகிகளு நாடு கின்றபர யோகி கின்
னடியி றைஞ்சுகோ, மந்த மாதியில நந்த சகதி
யுடை யண்ண னின்னடியி றைஞ்சுகோஞ், சந்த
மின்னதென நாடு மாறரிய சம்பு வேயடியி
றைஞ்சுகோம், பந்த மொன்றில்பரி சுத்த நற்
பரம பாத பகையமி றைஞ்சுகோம். 33

கூடுகின் றுருகு மிறைவகின் ஞாநக் கூத்தினைக்
கண்டுமும் பிட்டே, நாடுமெங் கண்க ஞானறிரு
மேனி யன்றிமற் றென்றையு நாடா, வேரூயிம்
மகமு மொழிவற கிறைந்த ஷ்ணையல தொரு
பொரு ஞணராப், பீடுறு கமல மலர்ப்பதம் பணிந்
தெம் பிறவிவே ரறுத்தனம் பிரானே. 34

பவனே கின்னடி பணிகோம் பவோற்பவ
னையடி பணிகோந், தவனே கின்னடி பணிகோஞ்
சக்கர னையடி பணிகோ, மிவனே யென்றிட
விகாந னெழுந்தரு. ஞமபே ருளே, சிவனே
யெத்தே வர்க்குந் தேவே கின்னடி பணிகோம். 35

காம னீறுசெய் கண்ணைவ ணங்குதுங் கால
 னூறிய காலைவ ணங்குதும், சாமகீதனை நாளும்வ
 ணங்குதுந் தாளி லெந்தலை யாவ ணங்குதுஞ்,
 நாம ஶ்ரபம தின்றிய னைத்துமா நாம ஶ்ரபனை
 நாளும்வ ணங்குதுஞ், சேம மாகிய வீடரு ளெந்
 தையாஞ் சிவப்பிர காசனை யென்றும்வ ணங்கு
 தும். 36

உருப்ப நேகவித மாகி யோருருவ னுமு ருத்திரி
 னுள்குவார், விருப்ப னேயவர்க டற்பெ ரும்பிறவி
 வெந்து கீழெழவி ழிப்பதோர், நெருப்ப னே
 கினைவு றப்ப டாவொருநி ருத்த னேநிமல நெஞ்
 சகத், திருப்ப னேயிறைவ னேசி வாயநம
 வென்று சேவடியி றைஞ்சினார். 37

எந்தையள வற்றதிரு மேனியையி றைஞ்சிச்
 சிந்தைகளி கூருமள விற்கிவனை நேரே
 யந்தமறு தன்னையருள் செய்யவரு ளாலே
 வந்ததிரு மேனியினை மாலினொடு கண்டார். 38

அளவி றந்தவ னளவுபட் டிருந்தவவ் வருள்
 கண், டுளம்வி யந்துநின் னெப்பிலா வருவுகண்
 டும்ப்தோங், களவொ ழிந்துளங் காதலிக் கின்ற

6. சிவ சத்தி செயலுரைத்த அத்தியாயம். 43

துன் கரைதீர், வளமை யின்னமுங் கேட்கவென்
றடிவணங் கினரால். 39

மேல தானதன் பெருமையைக் கேட்கமேன்
மேலுஞ், சால தாந்தவஞ் செயத்தகு தபோதநர்
தமக்குக், கால காலனெக் கடவுளுந் தொழு
தெழுங் கடவுண், மூல மாதவன் றன்முகம்
பார்த்துமேன் மொழிவான். 40

5. விசுவ ரூப அத்தீயாயம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 161.

6. சிவ சத்தியின்

செயலுரைத்த அத்தியாயம்.

காத லான்முநிவர் கேண்மி நென்பெருமை
காணு மாறருமை கண்டுதா, னோத லான்மறையெ
னுள்ள வாறறியு முற்ப விப்பதுல கென்றன,
லீதெ லாமுநில பெறறி யகருவது மென்றன
லழிவு மென்றன, லாத லாலழிவி லாத றப்
பழைய னுன நான்முழுது மாருவேன். 1

அகிலபூ தங்க ஞக்கு மந்தரி யாமி யாய்நான்,
சகலபூ தமுமென் னுள்ளே சாரநான் றுங்கி
நிற்ப, னிகிலமு மதிலெங கண்ணு நிற்பவ னெனவு
மென்னைப், புகலவும் படாதே யென்னிற் பொ
ருள்பிறி தின்மை யாலே. 2

செய்யிடவொ ணாதெதிர் தெ ரிந்திடவு முங்கட்
கெப்படிசி கழ்ந்தது வென்னுடைய மேனி
யப்படியி ருந்தவெனை மாயையத னாலே
யொப்பிடகி னைந்திடுவ ரேயுணர்வி லாதார். 3

மேவியா நடத்
துவான். லா வெனனாலே சகலகலை கட
நடக்கு, மோவிலா வொருகூற்ற லுண்டாகு
முலகனைத்து, மாய்வதா மற்றொன்று விருமையு
மென் மாயையதால். 4

ஈங்காதி யிடைமுடிவற் றிருப்பேனென் மாயை
பிணற், பாங்காகப் பகுதிமுமான் பண்ணினன்முற்
பவத்தாமா, னாங்கார முதலாக வனைத்தும்விரிந்
தனவதன, லோங்காரப் பொருளாமென் னொளி
பின்விரி வுலகெல்லாம். 5

6. சிவ சத்தி செய் லுரைத்த அத்யாயம். 45

கரியதாய் நின்றிவ் வுலகினுக் கெல்லாங்
காலசக் கார்தனை நடத்து, மிரணிய கருப்ப
னாகுமார்த் தாண்ட நென்னிடைத் தோன்
றின நென்றூற், புரியும்வே தங்க ணைக்கையு
மொன்றாய்ப் பொருளதாய்ப் புராணமாய்ப்
புணர்தற், கரியதி லரிதா ஞாயோ கதையு
மடியிலே யவற்களித் தனனால். 6

எந்த நாளுமென யேசினைந்தவியல் பாலே
யென்னருளி லையன், சந்த நாடரிய திவ்ய
மாமெனது தன்மை தானவத ரிக்கிறு, னந்த
மாதியிலென் னேவ லாலவனில் வகில லோக
மும மைக்கிறு, னிந்த நாரண னிக்கு மாறு
மிய நென்னில் வேறெனவி லாமையால். 7

கடையுதம திற்கடிய காலவந லாய்தின்
றடையவுமு ருத்திரன ழிப்பதுமென் னாலே
யுடையவலி யாலுலவு முதையுட லுய்த்தே
நடையைமுத லானவைந டத்துவது மென்றால். 8

தெய்வங் களுக்கும் பிதிரர்க்குஞ் செய்யும்
பூசை யாகின்ற, வவியங் கவியம் பாகஞ்செய்
தநலோ னளிப்ப தென்றாலே, யுய்வந் திடுமா

றுதாத்தீ யாகு மவனுண் டனவெல்லா, மெய்
வெந் திடாம லென்னியமத் தாலே வேவித்
திடுகின்றான். 9

வருணனெனு மகிலசல பதியுமழை வாவுதவு,
மருணனெனு முலகுதிகழ் வதுசெயம லனும
மிர்த, கிரணனெனு முயிர்மகிழ்வு கெழுமவருள்
பவனுமெம, பாணமென விவரெனது பணிவகை
செய் தொழுகுமவர். 10

மிகப்ப யஞ்செயும ரக்கர் கோனிருதி யாகும்
விண்ணவனும் வெவ்விதா, மகப்ப யன்றினைய
ளிக்கு மந்தகனு மாட காதியள வற்றதோர்,
சுகப்ப டன்செய்யள கேச னாமெனது தோழ
னுஞ்சருதி சொன்னவா, மகப்ப யன்றினைய
ளிக்கு மிந்திரனு மற்றெ னேவல்செய்து வாழ்
வரால். 11

பொல்லாத பேய்களுக்கும் பூதங்க ளீனத்
தினுக்கு, மல்லாத கணங்களுக்கு மதிபதியா
கியவீச, னல்லார்க்கு நன்மைபெற நல்குவது
நாடொறுமென், சொல்லாலே மற்றவர்க்குச்
சொல்லவேண் டுவதுண்டோ. 12

6. சிவ சத்தி சேய லுரைத்த அத்யாயம். 47

அருத்திசெய் தங்கிரா வடிவ ணங்குவோ
னுருத்திர கணத்திலுத் தமனி யோகிகள்
வருததம தொழித்துவாழ் வாம தேவனுந்
திருத்தமா யென்னுடை யேவல் செய்குவார். 13

தக்ககரு மங்களிலே நடத்துவதுஞ் சார்பி
லர்பால், விக்கமளித் திடுவதுவும் விராயகனென்
னேவலினூற், செக்கிறிற் த் தமரர்கள்சே நாபதி
யாய் ஞாகத்தான், முககியமா மறுமுகனென்
னேவலையே முயல்கின்றான். 14

மதியி னுன்மிகு மரீகியே யாதியாய் மன்னுயி
ரனைத்திற்கும், பதிக ளாகிய பதின்மரு முலகெ
லாம் படைப்பதென் பணியாலே, திதிசெய்
நாரணன் றேவியா கியதிரு செல்வநல் குவதென்
றன், விதியி னுலென்றன் பணியினூற் கலைமகள்
விமலவாக களிக்கின்றாள். 15

வேமெரி நாகி னுள்ளே வீழ்பவர் தம்மை
யந்தத், தீமையி னின்று சாவித் திரியெடுப் பதுவு
மென்ஞ, லோமெனும் பொருளை ஞாக யோகி
யர்க் குமையாம் விஞ்சை, யாமக ளருளு மாறு
மலகிலென் னருளி னாலே. 16

படவர வாசென் னேவலா லுலகம் பரிப்பதும்
 பாவைய ணின்னு, வடவையுண் பதுமென் னேவ
 லாற் பதினூண் மதுக்கள்பா லநமுமற் றென்னாற்,
 சுடருடை யறுக்க ருருத்திரர் வசுக்க டொன்
 மருத் துக்களச் சுகிக, டிடமுற மற்றந் தேவர்க
 டத்தந் தேவையென் னேவலாற் செய்வார். 17

பொருவில் கின்னார் கருடர்கிம் புருடர்சா
 ரண்கர், தருவர் சாத்தியர் சித்தர்விச் சாதா
 ரியக்கர், வெருவ வந்திடு மாககாவே தாளபூ
 தக்க, ளொருவ ரிக்கொழி யாமனாண் விதித்
 தவா றுறைவார். 18

கிகழ்ந்திடுவ் கலைகள் காட்டைக ணிமிட
 நீதிசெய் சாந்திராண் முகூரததம், பகாந்திடு
 மிருது வாண்டுமா தகுகள பக்கவக ளென்
 விதிப் படியே, யுகக்களு மதுக்கட் குள்ளவெல்
 லைகளு முரைத்திடு பரா * பாரர்த் தகுக,
 ணிகழ்ந்திடுவ் கால பேதமியா வையுரா னிய
 மித்த படியிலே ிலையாம். 19

* பாரர்த்தம் - பிரம கற்பத்தின் ஆரை.

6. சிவ சத்தி சேய லுரைத்த அத்யாயம். 49

உற்பவச ராசரவி யோகியொரு நாலும்
பற்பலவ தாகமொழி பாதலமனை தது
மெப்புவந மும்பிரம ரண்டமவை யாவு
மிப்படியி ருக்குமது வென்றனிய மததால். 20

அந்நிய மின்றி யென்னிலே தோன்று மநந்தபிந்
நாந்மக மாயென், நன்னிடை கிகழும் பிரமரண்
டங்க டனக்கொரு முடிவதா னில்தான், முன்
னிற் தனவு முடிவிலே யென்பான் முளைத்திடப்
படுவதப் படியே, யென்னிய மததாற் றேற்றமு
கிலை, மிறுதிடம் பெறுவதிக் கெல்லாம். 21

பூத மைந்தி னொடுமநமும் புத்தி மமதை
பூதாதி, யாதிப் பகுதி யென்னியமத் தாலே
யென்பா லாயிருக்கு, மோதி வந்த வனைத்
திற்கு மியோகி யாகி யுளமாயை, பேதஞ் செய்வ
தென்னேவ லாலே யன்றிப் பிறிதில்லை. 22

ஆகமெடுத் தவர்க்கெல்லா மதிபதியா மாந்மா
வாம, போகதுகர் பரம்பருட னென்னேவல் புரி
கின்றான், மோகமெலா மறமாற்றி முடிவில்பா
மாநந்த, வேகவெனைத் தரும்விஞ்சை யென்
னருளா லியங்குவாள். 23

பலவரை செய்குவதென் பலபா சத்தியினு,
 லுலகமெ லாமெனிலே யொழுகுவெ னுள்
 ளொழியத், துலகுப ரப்பிரம மாகிய சோதி
 யதா, யிலகுவ னெனெனில்வே றில்லையோ
 ரங்கியமே. 24

தொல்லை யன்னவென் சோதியைச் சத்தமா
 நல்ல வன்பொடு நானுமக் கோதினே
 னெல்லை யுண்மையு ணர்ந்தவர்க் குற்பவ
 மிலலை யில்லையென் றீசனி யம்பினான். 25

6. சிவ சக்தியின் செய லுரைத்த அத்தியாயம்
 முற்றிற்று.
 ஆக விருத்தம் - 186.

7. தத்துவ நிசம் விபூதி அத்தியாயம்.

அநிய மாணதற் றறிகு வார்கள்பின்
 செனிய ருதவா திகழுந் தேவனாந்
 தனிய னானவென் றன்மை யோதநான்
 முகிவர் கேண்மெனா முதல்வ னேதுவான். 1

7. தத்துவ நிசம் விபூதி அத்தியாயம். 51

சிரந்தந மாய்மிகத் திரமாய்ச் சிற்சுகந்
தரந்தனு ருவாயலி கார மாய்ச்சதா
கிரந்தா மாகிநிட் களமாய் கித்தமாய்ப்
பரம்பா மாணதென் பழைய தாமமால். 2

சங்கரா னுருத்திரரி லியோகிகளிற் சம்புநான்
பங்கமில்சீர் வசுக்கடமிற் பாவகளு கின்றேனான்
மங்கையரின் மலைமகனான் வலியவரில் வாயவுநான்
சிங்கமிரு கங்களினான் நிககரில் விண்டுவுநான். 3

இந்திரனா னிமையவரி வியககரில்வச் சிரவ
ணனான், சந்திரனான் ஞாகையில் விரதத்திற்
சத்தியநா, நெந்திரத்தில் வில்லுநா னிலங்கியசா
வித்திரியா, மந்திரநான் மந்திரத்தின் மாதவரில்
வசிட்டனான். 4

ஞானமதி லென்னுடைய ஞானநா னன்றான
யானையி ராவதநா னச்சிரமத் தில்லறநான்
காணமுறு பறவைகளிற் கருடனான் கதியதனி
னீனமிலா முத்திரா னிராககதரி னிருதிநான். 5

எண்ணுமதிற் காலநா னெல்லையிலா மாயை
பல, பண்ணுமவர் களிவரிநான் பாசத்தின்

மாயையநான், புண்ணியமாந் தீவுகளிற் புட்கர
நான் பூதததில், விண்ணுநான் றத்துவத்தின்
மிருத்தியமா கின்றேனான். 6

சித்தர்களிற் கயிலனான் றேசங்க டனிற் பிரம
மத்தனா மீசர்களின் மகேசனான் மறைகடமி
லுத்தமவோக் காரநா னூர்களில்வா ரணசினான்
றத்துவஞா விகடம்மிற் சதுர்முகனா கின்றேனான்.

கற்பவ் களின்மா கற்பநான் கணேசர் களி
லே விநாய கனான், சர்ப்பவ் களிலே யநந்தனான்
சாயம் புவநான் மநுககளிலே, வெற்புக் களின்
மா மேருநான் விசுவ கன்மா நானெனலாஞ்,
சிற்பஞ் செய்ய வல்லவரிற் சேநா பதிக ளிற்
குகனான். 8

ஏவ லார்களிலி ராம னானசார் தங்க ளிற் பிரக
லாதனான், மேவ லாராகவ வெல்லும் வீரர்களில்
வேளும் வீரபத் திரானுநான், றூவில் சாமமறை
தன்னி லத்தின்மிகு சேட்ட சாமமது தானுநா,
னோவி லாதடைவி லேசு முன்றிடுமு கங்க ளிற்
கிருத யுகமுநான். 9

7. தத்துவ நிசம் விபூதி அத்தியாயம். 53

தக்க பிரசா பதிதம்மிற் தக்க னுனெக் கணங்
களினும், விக்கி கவிநா யகனூன்றான் வியாத
னூன்மெய்ம் முசிவர்களிற், ரொக்க சூத்தங்
களிற்புருட சூத்த மாவே னூன்சோதி, மிக்க
விஞ்சை யாவையினுந் தன்னை யறியும் விஞ்சை
நான். 10

ஒன்ன லர்த்தெறு மாய தங்களி லோக்கு
வச்சிர மாவனூ, பன்னு மெவ்வல கக்க ளிற்
பா மேச ரிற்பா மேசனூ, னின்னு மிங்குல கிற்சி
றத்தன யாவை மற்றவை யென்னதா, மன்னு
சோதியில் வந்து தித்தன வென்ன வேமநம்
வைம்மினீர். 11

எந்தப் பிராணி களும்பசுக்க னென்னப் படுமிங்
கதிபதியான், பந்தப் படுக்கு மென்மாயா பாச
மதனூற் பசுபதியாய்த், தொந்திப் பதுவீழ்ப் பது
வாமித் தொழிலென் வினையாட் டெனையன்றி,
யிந்தப் பசுக்கள் கட்டுனர்க ளில்லை யவிழ்ப்பார்
களுமிலதால். 12

ஊறதாம் போகமே யூட்டி விட்டிடப்
பேறதா யுயிர்களைப் பிணித்த மாயைதன்

கூறதாங் கணங்களாற் கூறப் பட்டநா
 லாறதாம் பாசம தறியக் கூறுவாம். 13

மகம்புத்தி மமத்துவம்வான் வளிதீகீர் மண்
 ணெட்டு, முனையுற்ற பகுதிகளா மூக்குவிழி
 செவிநாமெய், பணவுற்ற வாய்கைகால் பாயுரு
 பத் தஞ்சத்தந், தனுவுற்ற லுருச்சவைநாற்
 றக்களெனுந் தத்துவமும். 14

ஆகவிவை யிருபத்து மூன்றிவற்றுக் காதிதா
 னாகிடநா தியதாகி யகிலத்தின் காரண மாய்
 மோகசமு சயகுணமாய் முதற்பகுதி தெரியாமை
 யேகமுமார் தத்துவங்க ளிருபதுட னீரிரண்டாம்.

ஒத்தமூக் குணங்களாம் பகுதி யுத்தமஞ்
 சத்துவ ஞானமார் தமமஞ் ஞானமா
 மததிமம் கலப்பதா மற்றிம் மூன்றையும்
 புத்தியின் விகாரமே புலப்ப டுத்துமால். 16

தரும பாவயி ரண்டுள தப்புதற்
 கருமை யாகிய பாசம தாகிலு
 மீருமை யாதா வின்றிபெ னகருநேர்
 கரும முத்தியின் காரண மாகுமால். 17

7. தத்துவ ஈசம் விபூதி அத்தியாயம். 55

அறியாமை காமம்வெறுப் பாமாசை யகஞ்
செறிதற், பொறியாகப் புகுந்தொருவர் போக்
கரிய பாசமிவை, முறியாத வினைத்தனையான்
முடிச்சிட்டே யென்மையை, பிறியாதென் பாலு
ளதாம் பிறவிகளுக் கடியாக. 18

பின்னிய பகுதியாம் ப்ரதாந மாயையு
மன்னிய புருடனு மானு மாதியாய்த்
தன்னிய விகாரமுந் தொல்லை யீசனி
லந்நிய மின்மையா லவனே யாகுமால். 19

அவனே பாச மவனேகட்டுண் டவனே கட்டு
மதிபதியு, மவனே பசுக்க ளாகின்ற னனைத்து
மாகி யுள்ளானு, மவனே யவனை யொருவர்களு
மறிவா ரில்லை யனைத்திற்கு, மவனே யநாதி
புருடனென வவனை யறிவா ரறைகுவரால். 20

7. தத்துவ ஈசம் விபூதி அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 206.

8. பிரபஞ்ச சர்வ காரண புராண புருஷப் பிரதிபாதநம்.

வருத்திய மறைகள் றறிபு மன்னுயி
சீரும்பவக் கடல்கடற் தேற வுய்ப்பதாந்
திருத்திய வணர்வது செப்ப வின்னமு
மருந்தவர் கேண்மினென் றருளிச் செய்குவான். 1

பகருபா மீசன் வெறுமொருவ னீறில் பாம
னெனு மாதி பகவனா, னிகரிலழி யாத பிரமமய
மாகி சீமலக்லை டேயெயெ னொழிவறாக், ககநவடி
வாசு பிரமமெனி லியோநி கருவையுற மேவி
வீடுவனா, னகிலசக மாக வறிவருமென் மாயை
யெனைவீதைய னாகி யமருமால். 2

சென்மா தியதாம் பகுதிபுமான் சிறந்த மான்பூ
தாதிகநக், தன்மாத் திரைகள் பேதகக ளிந்தி
யங்கள் சமைத்ததனாற், பொன்மா விரலி பல
கோடி போலு மண்டம் போதானோ, டென்மா
சததி யெல்லுழிலா வுயிரு முளதா யிழைத்திடு
மால். 3

8. புராண புருஷப் பிரதிபாதகம். 57

எந்தயோசி யிற்பிறப்பா ரியார்க்குந்தா யென்
மாயை, தந்தையா னெனவறிவார் சநகவினை
தப்புவரா, வெந்தையா யெனையறியா திருப்பவ
ரென் மாயையினூற், பந்தமா மியோகிதொறுற்
பவித்திறந்து பதைப்பர்களால். 4

பாங்காய விச்சைசகட்கும் பகர்பூத மனைத்தி
னுக்கு, மீங்காரு மிலரிறைவ ரென்னையலா
லியானேயா, கீககாத வதிபதியாய் கின்றல
கம் படைக்கின்ற, வேககார வருவான பிரம
மென வள்ளேனும். 5

பொன்றுகின்ற பொருள்கடொறும் பொன்
றாதே புரையநரா, னின்றதறிந் தவனென்னை
நேராக வறிகின்றா, னன்றிபுமிந் கவன்றன்னைத்
தன்னாலே யறிந்தழியா, தென்றுமுள பாமபத
வீன்பமடைந் திடுகின்றான். 6

சங்கையறத் தத்துவக டன்னுடைய துண்
மையுமென், னாகமென மொழிகின்ற வாறி
னைய மகிலத்தின், பகமறு பகுதியும்ப் பகு
திவிநி யோகமுமென், றிககெனது கிலையறிந்தா
னென்னையடைந் திடுகின்றான். 7

ஐறைவனுக் கநாதியா யிலங்கு போதமு
மறிவது முழுதைய மகந்த சத்தியு
நிறைவொடு சுதந்தர நித்த சத்தியென்
றறைவர்க ளறிபவ ராறு மங்கமாய்.

8

தண்ணியதத் துவங்களை துவல்வீனதா
தகர்சீவன், வண்ணமிலா மநமொடுத் மாத்
திரைகண் மற்றெதுக்கு, மெண்ணுவதா மிவை
யடியா மியாதினுக்குங் காரணமாய்ப், பண்ணு
வது பகுதியதன் விதியோகம் பந்தமதாம் 9

ஆரண மந்த வுண்மையிற் கர்ப்ப தாகுமென்
றறைந்திடப் பட்ட, வேரண வின்றி யுள்ளவெப்
பொருட்கு மியோசியா தொன்றதில் வலகின்,
காரண மந்தப் பகுதியி லதனைக் கடந்துமே
லாகுமென் றுன, பூரண மான மகேசனென்
துரைக்கும் பொய்மைதீர் பரமனும் புருடன். 10

மோக மாமுலக முற்றி னுக்குமொரு மூல
மானதெரி யாமையும், போகு மாசெயும்வி
ருத்தி யும்பொருள னைத்தை யுந்தருபு ராண
ன, யேக னாகியிறை யாதி வானமென வெங்கு

9. மாயா விகார அத்தியாயம். 59

முள்ளபர மீசனா, மியோகி யாயுளவொ ருத்த
னேயெனவொ ருக்கி மாமறையு ரைக்குமால். 11

பாக மென்பர்ப் குதிப்ப ரமனே
டேக மென்பர்சி லரணு லுக்கணு
வாகி மற்றது மப்படி யாமென்பர்
யோகி யுள்ளதெ லாமென்ப துண்மையாம். 12

என்னையுற ினைப்பவரி லெக்கேனு மொருவ
னவன், றன்மதியைக் கடந்தருளாற் றன்னிதயக்
குகைதன்னிற், பொன்மயனாய்ப் புராணமாம்
புருடனாய்ப் பொருந் துமெனி, லந்ரியம தறவறிவா
னவன்பரமத் திடையடைவான். 13

8. பிரபஞ்ச சர்வ காரண புராண
புருஷப் பிரதீபாதந அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆக விருத்தம் - 219.

9. மாயா விகார அத்தியாயம்.

கின்மலமா யவிகாரி வேறுபடா கிட்களனாய்ச்,
கின்மயனாய் கித்தனாஞ் சிவனேகீ செகத்தான,

தன்மையினை யருளென்னத் தபோதநரோர் தனை
யொழிய, வின்மையினு னப்பரிசை யின்னமவர்க்
கெடுத்தாரைப்பான். 1

என்னொழிய வில்லைசக மியானவ்வுரு வல்லே
னுன்னிலொரு மாயையுல குக்குமுத லாகு
ஞன்னுருவ மானவெனை யன்றியது நானுந்
தன்னியல்பி னுனிகழ்வு றத்தருவ தன்றால். 2

யாதொன் றொருவ ராலேனு மறியப் படாத
வியல்பாமென், னுதி முடிவின் றியசத்தி யந்த
மாயை யதனாலே, பேத வுலக முண்டாகிப்
பிறக்கு மதனாற் பிறர்க்கென்றும், போதப் படாத
வென்னாலா யள்ள பொருளிப் பொருளெல்லாம்.

சோதியா நந்த மாகுந் தோன்றிடா வேறே
தொல்லை, யாதிகா ரணமா மென்றே யறைவர்க
ளறிய வென்றாய், கீதியாய்ப் பரமா நந்த கிமல
மாம் பிரம காணே, பேதியா வென்னில் வேறுண்
டாவது பறிதொன் றில்லை. 4

அன்றி யின்மைய றிந்தவ ராதலா
ஒன்று மிச்சகந் தானது மியானென

9. மாயா விகார அத்தியாயம். 61

வொன்று மாகியு லப்பில னேத்துமாய்
கின்றல் கண்டவர் விச்சயித் தார்களால். 5

சின்ம யானந்த மாய்த்திகழ் கின்றதோர்
தன்மை யாய்ப்பர மாகிய சாந்தமாய்த்
தொன்மை யானசு டரால்வி காரமொன்
றின்மை யாமெனக் கேதமொன் றில்லையால். 6

எனந்த மற்ற வேக மேனி யெண்ணில் பேத
மாக்கவற், றநந்த சததி யென்னி லேய வற்றின்
மாயை யாதியா, வனைந்த வந்த மாயை யான
வானி லேம நத்தினா, னினைந்தி டப்ப டாத
வவ்வி யத்த மாகி நிற்பனன். 7

சத்தியொன் றாலே யானாந் தக்கசா யுச்ச
மான, முத்தியுண் டாகு மொன்றான் முழுது
செல் வமுமுண் டாகுஞ், சித்தியா நிற்ப
தெல்லாந் சிதையுமொன் றாலே யெல்லா,
சித்திய மாக வென்ற னியமத்தா னிகழு
மன்றே. 8

மத்தியமாய்ப் பாஞ்சுடரா மண்டலத்தான்
முண்டிதமா, யத்தகுமக் காமாகி யறிவரிதா

மநாதியாம், வித்தகமாம் விட்டுவின்மெய்ப் பரம
பதம் விச்சைபெனுஞ், சத்தியினு னிகழுமிது
தக்கோர்க ளறிவர்களால். 9

உடுக்கு மாடை யீனப்போல வலக மியா
தொன் றிற்குறுக்கு, நெடுக்கு மாரு சிகிலமு
மாய்நீனத்தற் கரிதா மியாதொன்றின், மடக்கும்
வாக்குத் தான்செல்ல மாட்டா மையினுற் பவக்
கடலைக், கடக்கும் பிரம வாநந்தம் கண்டா
னடுக்கக் காணாவ். 10

சநஞ் செய் மஞ்ஞாந விருளைக் கடந்து
மேலான, பாநந் தனக்கே யுளதான பரம வொளி
யாம் பரம்பரீன, ஞாநந் தன்னால் வேறறவே
கானென் றறிந்த கலலோனவ், வாநந் தமதாம்
பிரமமய மாகி வீடே யடைகின்றான். 11

ஒப்பதுமிக் கதருறைந்த வொன்றுதீன யொ
ழித்தில்லா, தெப்பொருளெவ் வொளிகட்டு
மெவ்வொளிதா னொளியாகுஞ், சிற்பரமா காயத்
தே திகழ்கின்ற வதுதெளிந்த, வப்பெரியோ
ளுந்த மரய்ப்பிரம மாகின்றான். 12

உலகங்கண் முழுதாத னுளதெனன் ஷுளதா
யலகின்றி யழிலின்றி யறிவின்றி யமிர்தா
யெலையொன்று மறகின்ற பாவின்ப மிதிலே
நிலைகின்ற வவனின்ற நிலையென்று மழியான். 13

புன்மய கோசமுள் புக்கொ ளிக்குளே
நன்மைய தாகிய ஞானக் கண்ணினற்
சிம்மய மாயத்திகழ் தேசை நோக்கிய
தன்மையால் வ்யோமநற் றுமங் காண்பரால். 14

அப்பரந் தன்னேத் தனபா லதுபவித் ததுப
வித்தா, ரெப்படிக் கண்டா ருள்ளத் திலங்குமா
முநீவரந்தச், செப்பரு மின்ப மாய்த்தன் றேசி
னற் றிகழ்ந்து தன்னே, டொப்பரு மவனே
யார்க்கு மும்பனென் றுணரப் பட்டான். 15

எக்குமுள னாயிறையா யேகனா யெல்லாப்பூ,
தங்கடொறு மறைந்திருக்குந் தன்மையனய்ச்
சராசாககட், கிஃகுயிரா யுள்ளாகு மிறைவனொரு
வினையமறிந், தககடைவார் சாந்தியினே யடைவ
ரல்லா தவரடையார். 16

முகமொடு கிரிவந்தன் முடிபத முடிவின்றாய்க்
குடைமுழு தினுநின்றே குறைவற ஷலகெல்லா

மகமொடு புறமேவுற் றழிவறு நிலையாகும்
பகவனி லயலாகப் படுவதொர் பொருளின்றால்.

மாசடை மதத்தர் தம்மின் மறைப்பதாய் மாசி
லாத, தேசடை யோகி கட்டுந் தெரிந்திடப்
படாத தான, வீசனா னெனதா ஞாந மிப்படி
யருளி னாலே, பேசின னுட்கட் கென்று பெருந்
தகை யருளிச் செய்தான். 18

9. மாயா விகா அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 237.

10. தத்துவ தரிசந அத்தியாயம்.

தக்காங் குறியில்குறி சூக்கஞ் சீனதெரியி
லககணஞ் சகவல கத்தினங் குமுமதவ்
வககாம் பாமபத மப்பாஞ் சுடர்பிரம
நாககுணம பாவெளியி விச்சயம் பெறவிகழும். 1

10. தத்துவ தரிசுந அத்தியாயம். 65

ஒப்ப ரும்பா தத்துவத் தொப்பி ஐஞ்சுரு
திககலை, கப்ப றும்படி புத்தியிற் கற்பி தககன்க
முற்றிமெயத், தப்ப ருந்தவர் சிததமெய் தற்ப
ரந்தனி லற்றதிக, கப்ப ரம்பிர மத்தினுக்
கதை லிககமெ னப்படும். 2

அறிவீனிற் பிறிதெல்லா மறிவென லறி
வாகும், பெறவரி திதிலல்லாற் பிறிதினில்
வெளிகில்லேன், பிறவிய தறுஞாநம் பெறவரி
ததனலே, மறவிய துறுமாயா மயலல திலை
யெல்லாம். 3

கின்மல மாகிசி ரஞ்சுந மாய்வே
நின்மைய தாயவி காரமி தாமித்
தொன்மைய தாகிய சூககும ஞாந
மென்மல மில்லுரு வென்பா நிந்தோர். 4

யோகிசி லுளமென்பா லொருபடி புறவைத்தே
யேகவெ னிலைகண்டா ரவரென தியல்கண்டார்
பாகம தறுமொன்றும் பலவுரு வமுநானே
யாகவு மெனையன்பா லறிஞுரு மயலன்றால். 5

பேறுறு பிரமாநந் தமுமது பெறுதாமும்
வேறுற வறிகின்ற ரவர்வழி மறைகின்றார்

கூறற வலிகாரங் கூடிய விறைதாமா
பூறற வுணர்கின்ற ருண்மையை யுணர்கின்றார். 6

பக்கமில்சீர் பானுடைய தாதிததன் பான்மை
யீனே, யிக்கொருவர்க் கறிவரிய தாகியதவ் வியத்
தத்தை, யெக்குமுள தாய்த்தம்பா விலங்கியபே
ரின்பத்தைத், தக்களிலே நிலைபெற்ற சாந்தா
டைந் திருப்பர்களால் 7

மெய்த்தக வீடிது விமல மாய்ப்பரி
சுத்தம தாகிவிர்த் தொந்த மாயொரு
பெத்தமில் பிரமரு பத்திற் பேதியா
வுத்தம மெனதுசா யச்ச மென்பரால். 8

ஆதியு நடுவுமந் தமுமி
றேதது வெனிற்பா மீசு,
வீதியி லெனையறி கிமல,
பேதமி லெனைப்பெறும் பிறவி பின்பெறான். 9

தபகனொளி பெருகிரவி சசியுடுமி னடையச்,
சிவனிகழ்வி னிகழ்வுபெற சிறிதுமிவர் நிகழா,
ரவனுடைய வொளிகொடொரு வொளிதிகழு
மசையா, விவனதொளி சிறிதுபெறி விவர்கிகழ்வு
பெறுவார். 10

10. தத்துவ தரிசு அத்தியாயம். 67

உதியாம லென்று மொழியாமை நின்ற வொளியாகி யென்று முள்தாய்த், திதியாய்நி ரைந்து தெளிவாகி யங்கோர் செயலான தின்றி யருளான், மதியாளர் தங்க ளகமேய கண்ட வடிவாய்நி கழ்ந்த வடிவே, பதியாகி யென்று மழியாமை நின்ற படியாகி நின்ற பாணன். 11

சித்தம நந்த கிட்கள மின்ப மிமலஞ்சம்
சித்தமு தந்தற் சிவமெனும் வேதத திரளெல்லாஞ்
சுத்தனை யந்தச் சருதியி னந்தத் துணிகெஞ்சத்
துத்தமர் தந்த முளமது ணர்ந்தா ரோமன்றே.

தாரா காயம பவநம்புத் தாநன லல்லனீ
ராதார, னோரா தான பிராணாதி யெல்லா வாயுவி
னுருவல்ல, னோரா காசன் மநம்புத்தி யுறுமொரு
சேதந மவனலலன், பாரா காச யோகத்தில்
கேவல னாகும் பாமீசன். 13

எல்லாவே தத்துமறைந் திருப்பதுவா யாவர்க்
குஞ், சொல்லாத பாளுந முககளுக்குச் சொன்
னேனா, னல்லாணிப் புரீயாத ஞாந்தா லேநவி

வொன், றில்லாத விடத் தடைவா நெனவியம்பி
யருளிஞன். 14

10. தத்துவ தரிசந அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 251.

11. யோக அத்தியாயம்.

இடர்ப்படு பிறவி தீர்க்கு மியார்க்குமெட் டாத
தாதி, யடைத்தன தொளியினுலே யொளிர்வதா
டள்ள ஞாநச், சடர்த்திரு வருவ மான சொருபனை
டாதொன் றுலே, கிடைத்திடு மந்த யோகம்
கேண்மனென் றருளிச் செய்தான். 1

யோக வெரியோ ரிமைப்பிலே யாது வினையு
பெரிப்பதாச், தேக மொழியும் முத்தியே சேரு
முடர்வ செஃப்பதா, மியோக முணர்வை யொ
ழித்தறா யோக மொழிய வுணாச்சிதா, னொ
தலவீ தளத்தளா னீமாவ னகனை யளிப்பனன்

ஒருகா விருகான் முகநான்மற் றுள்ள கால
முள்ளத்தை, வருகா தலினு லியோகத்தே வைப்

பார் மகேச ரொணப்படுவா, ரரிதா மிதனை மாயோக
மபாவ யோக மெனவறிஞ், ரிருபா லாக வியம்புவ
ரல் விரண்டு மிருக்கும் படிக்கேண்மோ. 3

தானினையு மாறரிய தத்துவமி யாதொன்
றானிகழ்வ தாகுமத பாவமெனு மியோகம்
வானியல தாகியொரு வத்துவமி லாதாஞ்
சூரியம தாகவறி கின்றனர் க டுயோர். 4

மயலிலா யாதிலொரு மலமிலா தாணசக ஷடி
வதா மாசி லொளியா, மயலிலா வேகவெனை
யயலெனா தேகமென வறிகைமா யோக மதுவா,
முயலுமா றுசையென முடிவிலா னல்கன்பல
மொழியுமியோ காட வியெலா, மியலுறா தாமரிய
விதனிலோர் சோடசியு மிசையுறா தாகு மியல்
பால். 5

சுததமா யென்னைக் கண்டெத் தோற்றமுந்
தோன்றா தான, வுத்தம யோக மெல்லா யோகி
லும் பாம யோக, மத்திற மின்றி யென்னை யாயிரக்
கோடி காலஞ், சித்தம தொருக்கி நாளுஞ்
சிந்தையிற் றிகழக் காணார். 6

அபர்வறு யோகலா தறிகை யாதக
மடலற விர்திப மடககல் வரயவின்
சயமிசு திடாததா ரணச மாதியு
மியமு சீடமு மெட்டு மடகமாம்.

7

தருக்கி லாத சமச்ச ரிடமெய்
கைககை களளமொ ழிகையின் னசெயா
திரககை யாதொன்று மேரமை மென்றிவை
தருக்க மாகப மமென்று சொல்வரால்.

8

மதத்தால் வாககாற் காயத்தால் வாதை யாவ
திடாதேனு, மனைததா ருயாககுஞ் செயயாத
தகஞ்சை யாக வறிகவிது, தனிற்றான் பரமாத்
தருமமலை சாரூ சிப்பத் தானுமலை, யெனைத்தாம்
வதிவ் லுயர்க்கிசு னு செயினு மதுவு மினிதேயாம்.

உளவாறுரை செயராணுரை செயுமாறொழு
குதரூன், உளவாட்மைப தெனநாடினர் மதியான்
ம்கு முதியா, ரளவாசி லமும்வாய்மையி லுள
தாதலி னதுதா, னுளவாசக வினையாலுடை
டவனியாவைய முடையான்.

10

மறைவினி லாகினும் வலியினி லாகினும்
பிறர்பொருள் வஃவுதல் பெரிய கள்ளமாங்
கறையுறு மரிவையர் திறங்க னூவிலும்
பிறழ்வற மறப்பது பிரம சாராம்.

11

அரந்தைமுழுந் திடவாபத் தடைந்திடினு
மன்பாலே, யிரந்தொருவ னீந்திடினு மோமை
யேராமை, வருந்திமநத் தாசையற மடக்குவான்
மாசற்ற, கிரந்தரமா மியமமிவை நியமமினி
ந்கழ்ததிடுவாம்

12

படர்தவம் வேதநூல் பயிறல் பததியாற்
கடவளை வழிபடல் கருதி நெஞ்சினே
டுடலுறு தூய்மைசந் தோட மோநகிய
சடாமிகு நியமமாய்ச் சுருக்கச் சொல்வரால்.

13

பவமார் கோவு கெடநோன்பு பலவா லாககை
மெலிலிககை, தவமா குவது வேதாந்தஞ் சதருத்
திரியந் தாரகமாஞ், சிவமா கியமந் திரம்பலவின்
செபமத தியாநஞ் சிறந்துள்ள, வவமா னதிலா
வதன்பேத மறிவா றறையும் படிக்கேண்மோ.

14

வாசிக முபாஞ்சு மாநத மென்று மதிலொ
ரொவ் வொன்றினுக் கொன்று, தேசடைத்

தென்று செப்பினர் பிறர்க்குத் தெரியவே செயித்
 திடுஞ் செய்ப்தான், வாசிக முபாஞ்சு வாயித
 முடிததன் மாததிர மாநத மடங்கி, யாசறச் சிந்தை
 செய்தலெண் றினுககொன் றுயிர மடங்குநல்
 லனவாம். 15

கூடின கொண்டலம் பாவங் கூடல்சந்
 தோடமென் றறிஞராற் சொல்லப் பட்டதா
 லாடுறு தாய்மைதா னகம்பு றம்புள
 தோடம திரண்டையுந் துடைத்த லென்பரால். 16

தோயமு மண்ணுமாக கொண்டு சுததமாக்
 காயமே வியமலக் கழுவப் பட்டதாம்
 வாய்மைய முதலதா மகத்தி னாற்செயுந்
 தாய்மையை புள்ளநற் றாய்மை யென்பரால். 17

கத்தன் மலர்கொடு காய பூசனை
 வந்தனை செயல்புகழ் வாககின் பூசனை
 பந்தனை யறமகம் பத்தி யாற்செயஞ்
 சிந்தனை சியதமுஞ் சிவன்றன் பூசையே. 18

புராதகரோ தியவியம சியமககள் புகன்றன
 மேற், பிராணனதின் யாமமது பேசுபிரா னுயா

மம், விராவியுட லுறும்வாயு விளம்புவர்கள் பிரா
ணனென, நிரோதநமே செயலதனை நித்தலுமா
யாமந்தான். 19

மந்த முத்தம மத்திம மென்றுமிங்
கந்த கல்லுயிர யாமம றிபவர்
சந்த முற்றச கற்பவ கற்பமாய்ச்
சிந்தை யற்றிரண் டாகவுஞ் செப்பினார். 20

மந்த மாறிரு மாததிரை மத்திமோத் தமங்க,
ளந்த வெல்லிரட் டிராண்டுடன் மாததிரை யடக்
கல், கந்த வேர்ப்புறுங் கம்பநங் கிளம்புகை
யிவையா, னந்த மாச்செய மொன்றினுக கொன்
றுநன் மையதாம். 21

அகற்ப மல்லதா மந்திர மகத்திலே யானவா
யாமந்தான், சகற்ப மாம்பியா கிருதியோங்
காரஞ்சா வித்திரி தனைமுக்கால், வகிகரு மெல்
லையா மிடம்வலம் வழங்கிய வாயுவை உலமாக,
முககக வென்றறிந் தவரியோ கத்திலே முயன்
றிட மொழிந்தாரால். 22

ஏசது றாமல் டத்தில்வ முங்குகை
மாசது றாமல்வ லத்தினில் வாங்குகை

யாசத றத்திதி யாகவ டக்குகை
 ரோசக பூரக சும்பக மென்றார். 23

இத்திய மீட்சி தானே யிசைத்திடும் பிரதயா
 காரக, கந்தர யிதய நெற்றி கபாலநா யிகளி
 லொன்றிற், சந்ததஞ் சிந்தை வைககத் தாரணை
 தரித்த தேக, சிந்தனை யொழுக்கொன் றோடே
 சேர்ந்தது தியாக மாமே. 24

ஒதுமா லம்பக மொன்று மின்றியே
 போதமும் போதகப் பொருளு மென்றுணர்
 பேதம தன்றியே யிருந்த பெற்றிநற்
 சாதக மாடுப சமாதி யென்பரால். 25

தாரணை யாடா மததிற் றகுதிபன் னிரும
 டக்காந், தாரணை தன்னிற் றியாகந் தானுமப்
 படியே நன்றாக், தாரணி தன்னின் ஞான சாதக
 மாஞ்ச மாதி, யோணி தியாகந் தன்னி லேற்
 றம்ப பரிசே மென்பர். 26

வ்வத்தி தம்பெற்றி ருக்கைவி ரைதெழுங்
 கவற்றி தீர்வறக கற்பத்த வாதக
 மவாறி செல்லை றைவரி தந்தநற்
 சவத்தி கம்பத்த மியாதினுந் துய்யவாம். 27

இருதுடை மேலே யீரடி யேறும்
பாமலி ருப்பது பதுமம தாகு
மொருபத மேலே யொருபதம் வைக்க
மருவலி ருப்பது மத்திம மாகும். 28

தடித்த ளுருசா னுக்களின் சந்துற
மடித்த வந்தரத் துள்ளேம றையவைத்
தடித்த லங்கள்செவ் வேசெல வாங்குறத்
தொடுத்தி ருத்தல்ச வத்திக மாவதே. 29

கீரினாற் செழும்ப தானவவ் விடங்க ணெருப்
ட்டினல் வெந்தவவ் விடங்க, ளுருசெந் துக்க
டுற்சநர் தரால ருதிராந்திடு சருருபற் றிடக்கள்,
கோரமாம் பயங்க ளுள்ளிட மிடிந்த கோயினாற்
சந்திகண் மயாந, மாரவா ரங்க ளுள்ளிட மசுத்த
மலக்கண மநத்தினுக கதனால். 30

வருத்தமா டடல வாதையைப் பற்று மநமது
நடுநடுக கிட்டும், பொருட்டினிற் குகைகள் புண்
ணிய தேசக் கோயில்க ணதிகளின கரைக,
ளிசுப்பது மனைதா ளூர்வது கடிப்ப தின்றியே
காந்தமா யள்ள, வொருத்தரு மறியா விடத்திலே
யென்னை புன்னுவான் மநனெருப் படுவான். 31

உன்னரு மியோகொருப் படுவன் முன்னரோ
 யென்னருள் பெற்றயோ கீசர் தம்மையஞ்
 சென்னியால் விநாயகன் றினைபுந் தேசிகன்
 றன்னைபு மென்னையும் வணங்கிச் சாருவான். 32

தனியி லிருந்து பயமின்றிச் சாந்த னாகித் தனக்
 கிசைய, முகிவர் மொழியு மாதகங்கண் மூன்றி
 னென்றி லேமூக்கி, னுனியைச் சிறிதே கண்
 விழித்து நோக்கி யாது நோக்காதே, யினிய
 தன்பா லேயிருந்த வென்னைப் பாவிப் பதியோகம்.

பக்கயத் தலைக்கு மேலே பன்னிரு விரலிற்
 கற்பீத், தக்கதற் கறமென் மூல மறிவது நாள
 மாகுந், தக்கிடுஞ் செல்வ மெட்டுத் தளகிறந்
 தவள மாகு, மிகருதன் வலிவை ராக்யமெனப்படு
 தாகி தன்கண். 34

சகலசத் தியமு டைத்தாய்த் தமிய மயமாய்த்
 தாரம், புகலுமெப் பொருளா யென்றும் பொன்
 றுறு தாகி யெங்குந், திகழொளித் திரளா யுள்ள
 தெய்வமாய்த் தெரிககொ னாதாய், நிகழுதற்
 பாத் தி னேரே சித்தலு நெஞ்சை னைவப்பான. 35

மிக்கபாஞ் சுடரான விமலனையும் விளம்புற்ற,
வக்கமலத் தேதனையு மயலாகா வகைநினைவா,
னகரமாம் பரமாகா சத்துவனைத் தானெங்கு,
மொக்கநினைந் தேயின்னை யொன்றுநினை யாதொ
ழிவான். 36

யாவரு மறிவரி தரய பாவனை
மேவுற விளம்பினன் வேறு மின்னமோர்
பாவனை கேண்மின்முன் பன்னு பங்கயப்
பூவினை யன்னியப் பூவி னுள்ளதாம். 37

அந்நிய மறவந லோனைக் காட்டிய
பன்னிய புருடனும் பஞ்ச விஞ்சகன்
றன்னையே சகலகத் தாவாத் தன்னுரு
வன்னியின் சிகையதா மதித்து நோக்குவான்.

அவமறு புருடன்ற னகமுற வறநன்றூச்
சிவமம லமதாகித திகழ்தரு பரமாந்மா
உவமையில் பரனாமென் னுரையினி லுணருந்தத்
துவநிலை குலையாவச் சுதமென் மறம்வைப்பான்.

அப்பா மாந்மா லுள்ளே யதனுக்கா தார மாகி,
சிற்பதாய்ப் பரம மாகி கிரஞ்சந மாகி யுள்ளது

வொப்பரு மகேச நேக வருவனா யன்னி யந்தத,
தற்பாந் தன்னோ டொன்றுந் தன்மைய ளுகிச்
சார்வான். 40

சொன்னதத் துவக்க ளெல்லாஞ் சோதனை
பண்ணிப் பின்னைப், பிந்ததத் துவமொன் றில்
லாப் பிரமசா னெனநினைந்து, பன்னரு மோங்கா
ரத்தாற் பரமமாம் பரமா யுள்ள, வென்னிலே
தன்னை வைத்திங் கென்மய மாகி யுள்ளான். 41

கலக்கொள் ஞாகீ ராடிகல் லாகுதி
துலங்கு கீற்றையுத் துளித்து மந்திர
மிலங்கு மங்கிழு தனினைந் திசனைப்
புலகொள் சோதியின் புஞ்சமா யுன்னுவான். 42

ஆசிரம மேலிலதி யாசிரம மாகத்
தேசதரு மாமறையீ னீறுகடெ ரிந்தே
பாசுபத யோசுபசு பாசமற நேரே
பேசினனி தாருமறி யப்பெறும தன்றால். 43

பிறிதறு மென துசா யுச்சம் பேறதா
மறைபொருள் கேவலம் வழங்கி டாரிது
வறமுய லத்தணர் தம்மி லன்பரிற்
றுறவறு பிரமசா சிகட்குஞ் சொல்லாம். 44

பரியம கிஞ்சைப் பழிதீர் பிரம
 சரியந்த வந்தரு சந்தோட முண்மை
 யரியபொ றைதாய்மை யுண்டென்றி ருக்கை
 யரியவி ரதத்துக் கங்கங்க ளாமால். 45

எண்ணிய விவற்றிலொன் றீர னுணவன்
 றண்ணிய னாதலாற் றுன்ன முவினான்
 புண்ணிய வினையினோர் பொருந்த வென்னையே
 கண்ணிய விரதமெஞ் சாமற் கைக்கொள்வார்.

ஏசி விர்தவி யோகாலெ னையடைந்
 தாசை கோபம்ப யமற்ற வான்மராய்ப்
 பாச மற்றெனைப் பாவித்த பாவத்தா
 லாசி லென்மய மாணா நேகரால். 47

எப்படி யாரினைந் தடைவ ரியானவர்க்
 கப்படி யானிகழ்ந் திடுவ னாதலா
 லொப்பரு ஞானமெய் யோகு ளத்தெனைத
 தப்பரும் பூசனை செயவே தக்கதாம். 48

பொய்யில் பததி யாற்றுறவாற் போதம் பொ
 ருந்தும் புந்தியினர், செய்யும் பூசை யேபூசை
 செய்யுந் தொழில்க ளெல்லாம்விட், டய்யம்

பண்ணி யண்டொன்று மாசைப் படாதா ரெனை
யடைய, மூய்யும் பரிசு மறைந்த பொரு ளுககட்
கிரங்கி டுரைத்தனனல். 49

பத்திமையென் பாலுடையா னெவ்வயிர்க்கும்
பரிவடையா, தொத்தநலந் தீங்கடையா னெடுவ்
கியவன் ளமதுடையான், புத்திமந மென்பாலே
பொருந்தியபா வனைமுடையா, நெத்தனையம்
பொறையடையா னியாவரினு மெனக்கினியான்.

பண்ணியோ கொழிவில்லான் பற்றிலான்
பாவகத்தோ, ரின்னலிலா னாம்பித் திடுவதூஉ
மொழிவதிலான், றன்னெவெரு வதலொனறற்
றன்னெவெரு வ றுனில்லா, றென்னதியா னென
வில்லா னென்றுமெ னக்கினியான். 51

துயரு றுதசந் தோட மேவியே
செயலெ லாமுதா சீந னாகியே
யயல ராய்நா ரன்ப ரின்றிவா
ழியல்பி னெனைக் கினிய னாயினன். 52

துதிய னிக்தையற் றுல்லிய னெயெனிற்
றிய டைத்துசி னஞ்செருக் கின்றியே

மதியி னென்றினும் வாஞ்சையு ருதுள
வதிக வானெனக் கென்றுமெய் யன்பினுன். 53

வாடலின் முகமது மலர்ச்சியு மவுநநற்
பீடுறு வித்தகம் பெற்ற தோடலங்
கூடுத லினியவை கூறலி யாவரு
நாடரு கியையுடை யவர்க்கு நல்லனான். 54

எத்தொழில்க ளாஞ்செயினு மென்னருளி
னெலன், பத்தர்பா ம்ப்பதம டைந்திடுவ ராலே,
தத்துவமும் வைத்தெனிலெ னைச்சரண மாக,
சித்தமுசி ராசையை யடைந்துவினை கிற்பார். 55

அடங்கு மநனய்ப் பயனென்றி லாசைப் படாதா
னளவற்ற, விடங்கொள் வினைகள் செய்தாலும்
வீடே யெய்து மாதலின, லுடம்பு காண நல்
யோகி யுண்டாம் வினையா லொருகாலு, மீடும்பை
யடையா னாசைப்பா டில்லா னெனையே யடைந்
திடுமால். 56

துற்றுவரு தொந்துவம யக்கவைது டைத்துப்
பெற்றதொட மைந்தெனருள் பேறுறநி னைந்தே
யுற்றகரு மங்ஃ யென்னவுரை செய்யார
கற்றவர்கள் வேகருது கின்றார். 57

என்னை மேசீனைத் தெனைப்பணிந் தெனையருச்
சித்தென், நன்னை யேயறிந் தவனெனை யன்றியே
சாரான், பின்னி யாதும்ப் பெருந்தகை யிருந்
திடந் தனிலென், சென்னி யாற்சமந் தவற்கு
கேண் டுவதுசெய் குவனல். 58

என்ப தத்தைவிட் டிதாதே வதைகளைக்
காம்த், திண்டம் வேண்டுநா தாமுமிந் கிதனை
பெய் துவரா, லன்பி னுலருண் மூர்த்திவேண்
டுகாகளு மவர்பாற், பின்பு வந்தெனை யறிந்துநன்
முத்தியே பெறுவார். 59

சுமக ரொதக கடவள ருஞ்சா வில்லாதென்,
ராமம தாமென் றென்னையோ ழிந்தார் தமை
விட்டன், பாமக வாதிச சற்றமும் விட்டென்
பாலன்பா, யாமா ணுத்தத் தளவுமி லிக்கத்
தருச்சிப்பான். 60

எத்தப் பதமுக் காதலி லாதே லிக்கத்தே
உத்திப் பவன் ஞா ராத்மக மாகி மயலற்றேன்
சிந்தைக் குளதா யெகருந் தானாஞ் சிவலிங்க
மத்தச் செகந் தனிலே யறிவா லடைகின்றான்.

பக்கமில் பததி யோடுமற் றெவரும் பாவனை
பாலிலிக் கத்தே, யிக்கெனை யிறைஞ்சி லின்ப

மெய்ஞ் ஞான மெங்குமா மிலிங்கமெய் துவரா,
 லககியிற் புனலி லம்பரந் தன்னி லருக்கனி லநி
 லனிந் துவினி, லிங்கிவை யிலிங்க மாராண தியிலே
 யெனைநீனந் திறைஞ்சிடப் படுவான். 62

ஈதெ லாம்வெறும் லிங்கம யமதா
 மீதெ லாமிலிங் கத்துளி ருப்பதா
 மாத லாலந்த லிங்கமெங் கேயக்கே
 காத லாற்றொழ வேகட னாகுமால். 63

கருத்திலா மூடர் காட்டமா திகளிற் காண்
 பர்கற் றவர்களா காயத், தருக்கனிற் புனலிற்
 காண்பரா குதியி லருச்சினை செய்யுமந் தணரவ்,
 வெரிக்கணை காண்ப ரெங்குமாய் நின்று வெண்து
 லிங் கத்தினை நேரே, யொருக்கிய பரம யோகிக
 ளென்று மொழிவறக காண்பர்தம் முளத்தே.

நீக்காத காதலினை னின்மலபோ தம்பயக்கு
 மோக்கார மாதலினல் லுருத்திரியந் தானாதல்
 பாக்காக வத்தியந வாணகிப் பரித்தவுடல்
 போக்காலத தளவுநீரந் தரயோகம் புரிந்திடுவான்.

காமர மெங்குங் காமர கன்றார் காசிக்கே, யாமர
 ணந்தத் தளவுமி ருப்பா ரக்காவி, போமள

வற்றூர் போய்வா வற்றூர் புறையற்றூர், காமரை
வென்றூர் தாமரை வென்றூர் கழல்கண்டே.

பொல்லா தவரு மங்காவி போகி லென்னை
விடப்போகார், நல்லா ரென்னை யடைவரென
நவில வேண்டு வதுமுண்டோ, வெல்லா ஷயிர்க்
கும் வீடளிப்ப னென்றால் வீனையா விரங்காத,
வல்லா வகைகூ டினுமுயிர்விட் டகல்வா னல்ல
னறிவுடையான். 67

அரிய மறையி லரியமறை யாகும் பொருளி
தறிஞர்களாற், நெரிய கினைந்த படியெவர்க்குஞ்
செப்பப் படாது செய்தவத்தா, லுரிய விரத னாய
நமற் றொடுவகு முள்ளத் தொடுபிரம, சரிய
முடைய பத்தனுக்கு நேரே சாற்றத் தருவது
வாம். 68

இவணமே தனதி யோக மியம்பித்தன் னிடத்தி
ருந்த, ஷவணகே தனை நோககி யுத்தமர்க்
குரைத்த யோக, மிவணுரை செய்யத் தக்க
திவகிய சாந்தி நெஞ்சிற், சிவணிய புதல்வர்க்
கென்றே சிவனருள் செய்ய லுற்றான. 69

மூலவரே யுங்கட் கெல்லா மொழிந்திடப் பட்ட
 ஞானம், புனிதராய்ப் புதல்வர்க் காகப் பூசா
 ரானோர் கேட்ப, வினியதும் வாயி னாலே யிப்படி
 யிறப்பு மீண்டு, செவியமு மொழிய நீருஞ் செப்பு
 மென் றருளிச் செய்தான். 70

இந்த நாரண னீச னாகிய வென்னில் வேறல
 னென்றுதஞ், சிந்தை யானினை வார்க ளாகுரை
 செய்த யோகிது செப்பலா, மெந்த வாருயிர்
 கட்கு மின்னுய் ராகு நாரண னென்பதோ, ரந்த
 மாதியி லாவெ னக்கரு ளான தோர்வடி வாரு
 மால். 71

ஏதமுற நாரணனை யென்னிலயல் காணும்
 பேதவிழி யாளர்பிற விப்பினீய ருரே
 மாதவனை யானெனம நத்தினினை கிற்கும்
 போதவிழி யாளர்பரி பூரணம டைந்தார். 72

ஆதலில ருச்சிமினில் வாதியரி யானாய்க்
 காதலொடு காண்மின்மய லாகியயல் காண்பார்
 தீதுதரு மாநாகு சேர்வறுவர் தீதா
 நீதியுறு நீசரிடை யானும்வெளி ில்லேன். 73

நான்மறை யந்தணர் நாய்வதை செய்தத
 னுன்மீசை கின்றவ ரோதினர் மூடப்
 பான்மைய ரும்மரி யைப்பழி யாதம்
 மேன்மைசெய் பத்தரை வீடுறு விப்பன். 74

மருவற் கென்னை மகம்வைத்தோன் மாலா
 மவென்ன் வடிவென்றே, பரவிப் பணிவா னென்
 நேசெம் பவளத்திருவாய் மலர்ந்தருளி, யாவிற்
 றயிலச் சுதனாக மழுந்தத் தழுவ வவ்விடத்தே,
 காவற் றருள வதிசயமாய்க் கண்டார் மேனி
 கண்டிலரால். 75

தன்ப ராபர மாகிய வடிவினைத் தவிர்ந்தொரு
 தவனாகி, முன்ப தோன்றிய வடிவதாய் முருந்தனு
 முந்வரை முகநோக்கித், துன்ப வேற வருளின
 லுமக்கிறை சொன்னவிச் சுடர்ஞாக, மன்ப ராயற
 மற்புதல் வர்க்கறி வியுமென வருள்செய்தான்.

ஈசுந தாய வந்த திலக்கியபரம ஞாக, மாசிலந்
 தன்னு மாகி *மாகித வநல னாகி, கேசனா யடக்கி
 டள்ள நெஞ்சனா க்மல னுக்குப், பேசலா மென்று
 கண்ணன் பின்னரு மருளிச் செய்தான். 77

*ஆகித அகலன்-அககிநி கோத்திர முள்ளவன்.

11. யோக அத்தியாயம். 87

யோகிக ளியாவ ருக்கு முத்தம யோகி தானே,
யாகிய முகுந்த னிவ்வா றருளியங் கவரை நீங்க,
வேகவீ சனையு நாரா யணையு மிறைஞ்சி
யெல்லா, மோகவே தனையு மாறி முகிவர்முற்
பதிய டைந்தார். 78

சுணற்கு மாரன்சம் வத்தகற் குரைத்தனன்
சுந்தனன் புலகற்குப், புனிற்றி தீர்முகி கௌ
தமன் பொருட்டிது பகன்றன் பகன்றானிட,
கசித்த மற்றுள விதுபரத் துவாசனுக் கவகிரா
உளித்தானேர், செசிப்பி லாலிது கபிலமா முகி
பஞ்ச சிகற்குரைத் தனன்முன்னே. 79

எந்தை யாகிய பராசான் சுகனா லிலங்கிடப்
பெற்றானென், தந்தை பாலருந் தவஞ்செய்வான்
மீகியந் தானறிந் திடப்பெற்று, னந்த கோபனன்
மனையினின் மதிலையாய் கடித்தநா ரணன்குந்தி,
மைந்த னாகிய பார்த்தனுக கருளினான் வழங்
கினன் மான்றேர்மேல். 80

ஏம மாகவெ னககிது ருத்திர
வாம தேவன்வ ழுகின னைதலாற்
காம னீறெழுக காய்ந்தவக கண்ணுத
ராம மேசா னுகத்த ருவதே. 81

வேராக நானிந்த வெம்பிறவி வேரறுப்பா,
 னேரூளு மிறையவனே யென்றவனை யடைகின்
 றேன், மாறாத வன்போடு மனைமக்கள் கிளை
 யொடுகீ, ராரூருஞ் சடைமுடியா னடியடைமி
 னிதுவேண்டில்.

82

ஒழியாது நற்கரும யோகத்தா லுருத்திரனை,
 உழிபாடு செய்யுமென மாமுநிவன் மறைப்பொ
 ருளை, மொழிவானை நேராயம் முககணிறை
 யெனமுநிவர், கழிகாத லொடுபணிந்து கைதொ
 முது களிகூர்ந்து.

83

சூதம் பற்றியோ குணர்ந்துறங் கமலகீ யுன்றிரு
 வருளாலே, போதம் பெற்றவா னவர்களும்
 பெறலரும் புராணபூ ரணன்செம்பொற், பாதம்
 பற்றியப் பவககடல் கடககநற் பத்திபெற் றன
 மாற்றா, வேதம் பெற்றனம் பெறாததொன்
 றில்லையென் றிணையடி பணிவுற்றார்.

84

தீதின் முததியைச் சேரவேண் டினர்சிவ
 னடிக்கே, யாதி லர்ச்சனை செய்தன ரந்தவெல்
 லையலாப், போத முற்றநற் கருமயோ கிளைப்
 பதல் வர்களா, யாத ரிப்பவர்க குராமினென்
 றருண்முநி பணித்தான்.

85

மாமறையின் மெய்ப்பொருளை மாலொடுச நற்கு மாரன்முத லார்க்கிறைவ ழுககுதிரு வார்த் தை, யாமைவடி வைககொடரி யமுதமத நத்தன் றருமுதிவர் கட்கருளு மறிவதனை யன்பாற், றாமதமில் செளநகளை யாகிமுதி வர்ககுத் தந்த ருளு கென்றுதலை யாலுறவ ண்க்கித், தோயின் முதி ளுதனுரை செய்யவவர் கட்குச் சருதிகடெ ரிந்தமுதி சொன்னபரி சீதால். 86

மூவர் தேடிறைச நற்கு மாரன்முதன் முதிவர் கட்குமொழி கீதையிக், கியாவ ரோதினரி தன் பொ ருட்டுணர்வ ரியாவர் கேட்பவரி யாவர்தம், பாவம் வேரொடுப றிந்து நல்லபா மப்பதம் பெறுவ ராதலான், மேவு மன்பினொடு மோத மீளுதலில் வீடு வேண்டினன்வி ரும்புவான். 87

11. யோக அத்தியாயம் முற்றுப் பெற்றது.

ஆக விருத்தம் - 338.

சிவப் பிரகாசம் என்னும்

ஈஸ்வர கீதை முற்றுப் பெற்றது.

சர்வநீ சிம்மயம்.

சீவமயம்.

ஈஸ்வர சீதை பாட்டு 338-க்கு
முதற் குறிப்பகராதி.

அ		அகிலவலகு	40
		அளவிறந்த	42
அருத்தவத்தோர்	2	அகிலபூதங்	44
அத்தவெவிலையீ	4	அருத்திசெய்	47
அரிபருவகண்	5	அச்சியமின்றி	49
அந்தமாலிறை	6	அகியமான	50
அளவிறத்தவன்	3	அறியாமை	55
அறைவதன்	8	அவனேபாச	55
அரிவெண்கரைக	9	அன்றியன்	60
அயல்கின்ற	10	அப்பார்த்தன்	65
அறிவீனோடொன்	11	அறிவினிற்	65
அறிவீனையடை	12	அயர்வறு	70
அறிவீனையடை	13	அரந்தைமு	71
அடுத்ததன்	14	அகற்பமல்ல	73
அவ்வண்ணமு	17	அச்சியமற	77
அறைபடமவ்	19	அவமறுபுரு	77
அன்றியா	22	அப்பாமாந்மா	77
அரிதாயறியா	23	அடக்குமற	81
அறிவால்வ	31	அரியமறை	84

பாட்டு முதற் குறிப் பகராதி. 91

ஆ	புத்தொருந்தை	9
ஆங்கவன்பா	10	11
ஆதலான்முநி	14	இன்பமொடு 12
ஆதலாலழியா	15	இத்தன்மையதா 13
ஆறுபலகூடி	17	இரண்டாவதி 23
ஆதலாலெல்லா	17	இந்தியங்களிற் 25
ஆங்கவாக	21	இவ்வளவுதா 33
ஆதிவிகாரப்	24	இப்பிரமசக 38
ஆலம்பநமாஞ்	30	ரண 51
ஆகாதழியா	35	58
ஆகமுறுமா	37	இடர்ப்படுபி 68
ஆதிதேவனீ	39	இந்தியமீட் 74
ஆகமெடுத்	49	இருதுடைமே 75
ஆகவீவை	54	இவணமே 84
ஆரணமந்த	58	இந்தாரண 85
ஆகியுடுவு	66	
ஆசிரமமே	73	
ஆதலிலருச்	85	சங்கெனது 27
		சங்காதியி 44
		ரணஞ்செய்யு 62
இலங்கியமறை	XI	ரதெலாம் 83
இததபோதநர்	2	சசனதாய 86

உ		என்னாலுங்	21
உண்ணை உணர்	6	எல்லாவுலகங்	31
உயிரினோடுமக	10	எண்ணமதிறந்	33
உககினிலெவ்	11	எந்தைநீ	38
உற்பவகோ	35	எந்தயோகி	41
உருவோலிங்	36	எந்தையள	42
உன்னுரையா	38	எந்தநாளு	45
உருப்பகேக	42	எண்ணுமதி	51
உற்பவசார	49	எந்தப்பிராணி	53
உடுக்குமாடை	62	எந்தயோகி	57
உலகங்கண்	63	எண்ணையுற	59
உதிபாமலென்	67	என்னொழிய	60
உளவாறரை	70	எண்தமற்ற	61
உன்னருமி	76	எருகுமுள	63
ஊ		எல்லாவேதத்	67
ஊறதாம்போ	53	எண்ணிய	79
எ		எப்படியார்	79
எப்பொழுதகீ	12	எத்தொழில்	81
எல்லாருமா	19	எண்ணையேகி	82
எல்லாராயு	20	என்பதத்தை	82
எங்குந்தானு	21	எந்தப்பத	82
		எந்தையாகி	87

ஏ		ஒ	
ஏதுகாரண	4	ஒதுமியோகி	29
ஏகமாய்நீ	26	ஒதியாவையுந்	30
ஏகனாகிநி	28	ஒதுமொலி	40
ஏவன்மாயை	33	ஒதுமாலம்பந	74
ஏவலார்களி	52	ஒதம்பற்றி	88
ஏசதுராம	73	க	
ஏசிலிந்த	79	கந்தரைகனல்	5
ஏதமுறநா	85	கருமஞ்செய	13
ஏமமாகவெ	87	கண்ணின்றி	19
ஓ		கலையாளரியா	29
ஒருதானாய	23	கணமாத்திரை	34
ஒருமறைய	39	கண்டுமாயை	36
ஒன்னலர்த்	53	கரணமெல்லா	37
ஒத்தமுக்குண	54	காணமியா	40
ஒப்பதுமிக	62	கரியதாய்	45
ஒப்பரும்	65	கடையுகம	45
ஒருகாலிரு	68	கற்பங்களின்	52
ஒழியாதநற்	88	கந்தநன்ம	72
ஔ		கருத்திலா	83
ஔவாமையுளத்	7	கா	
ஔங்கியமுதி	18	கார்முகில்போலு	2
		காலமாகிய	32

காமாண்டி	42	சா	
காலாந்முர்	43	சாமவரெந்	82
காமாமெந	83	சீ	
கு			
குடம்மைய்	36	சுவன்றிருவரு	XII
கூ		சிரங்களாயிரஞ்	34
கூடுகின்ற	41	சிரந்தமாய்	51
கூடினகொ	72	சித்தர்களிற்	52
கே		சிந்மயாநந்த	61
கேசகலுரை	7	சு	
கோ		சுட்டபொன்	4
கோலமழ்வே	25	சுத்தனாமொ	21
சு		சுத்தமாயெ	69
சுகதநினுய்	26	சூ	
சுகததனோ	27	சூதமாமுசி	1
சுத்ததம்மேத	27	சே	
சுககாளு	51	செயசெயதேவர்	5
சுங்கைடறத	57	செப்பட்டவொ	44
சுத்திமொன்	61	சென்மாதிய	56
சுகலசகதிப	76	சொ	
சுனந்ருமா	87	சொன்னவாசக	2

பாட்டு முதற் குறிப் பகராதி. 95

சொன்னகா	24	தானினையு	69
சொன்னதத	78	தாரணையா	74
சோ		தி	
சோதியாநந்த	60	திங்கணயிறு	4
சூ		தி	
சூலமெலாஞ்	34	திதின்முத்தி	88
சூாமதிலென்	51	து	
த		துதிததமாமுனி	6
தலைமைசேர்	3	துறவினாறி	35
தனதானதிரு	34	துக்காங்கு	64
தகககருமங்	47	துடருறுத	80
தக்கபீரசாபதி	53	துதியினிர்	80
தருமபாவமி	54	துற்றுவரு	81
தபநனொளி	66	தே	
தருககிலாத	70	தெய்வகை	45
தடித்தசூரு	75	தொ	
தனியிலிருந்	76	தொழுதருமறை	39
தன்பாரபா	86	தொலலைள்	50
தா		தொ	
தானலாதொ	13	தொயமுமண்	72
தாராகாயம்	67		

	ந		நு	
நல்லறிவு	14	நுண்ணிய	58	
நன்றாய்ஞாத	22			
நவக்சொள்	78	ப		
		பாமனதருளா	3	
நா		பந்தமதிலொ	10	
நாதனாயிய	1	படிகந்தனினி	15	
நாரணனருளி	3	படைப்பதுங்	25	
நானேமாயை	20	பாமாமெல்லாப்	26	
நான்மறை	86	பததியினுவி	28	
		பழுதிலவரென்	29	
நி		படைத்தவனை	29	
நிக்லவலகு	25	படைப்பவனை	32	
நித்ததியம	31	பழுதிலீசன்	37	
நித்திரையறுத	33	பாமாணுவின்	37	
நிகழ்த்திடுங்	43	படைத்திகீ	39	
நினைமலமாய	59	பவனேகின்	41	
நின்மலமா	65	படவாவா	48	
நித்தமகந்த	67	பவலரைசெய்	50	
		பகருபாமீசன்	56	
நீ		பங்கமில்சீர்	66	
நீரினாற்செ	75	படர் தவம்	71	
நீககாத	83			

பவமார்நோ	71	பூதங்களெவை	15
பங்கயந்தலை	76	பூதங்களு	16
பரியுமகிஞ்	79	பூதமைந்தி	49
பத்தியையென்	80	பே	
பன்னியயோ	80	பேறுறுபிர	65
பங்கமில்ப	82		
பா		பொ	
பார்த்துளமுதி	20	பொல்லாத	46
பாங்காயலிச்	57	பொருவில்	48
பாகமென்பர்	59	பொன்றுகின்ற	57
பு		பொய்யில்	79
பிரமாண்டங்	1	பொல்லாததவ	84
பிறப்பினொ	17	போ	
பின்னியப	55	போதநாகிய	38
பிறிதறுமெ	78		
பு		ம	
புண்டரிகவு	34	மறைபயின்	8
புன்மயகோசு	63	மறைவுறும்	9
புராதநரோ	72	மகமுதலாக	24
		மறையவர	28
பூ		மதியினன்மி	47
பூதமைந்தோ	XI	மநம்புத்தி	54

மத்தியமாய்ப்	61	மு	
மயலிலாயா	69	மூன்றாவது	31
மகத்தால்	70	மூவர்தேடி	89
மறைவினி	71		
மந்தமுத்த	73	மே	
மந்தமாறி	73	மெய்த்தக	66
மருவற்கெ	86	மே	
		மேலதான	43
மா		மேவியாதி	44
மாதாவிலியா	35	மே	
மாசடைம	64	மோகமாமு	58
மாமறையின்	89		
		யா	
மி		யாதொன்றிலடங்	7
மிகப்பயஞ்	46	யாதொருபொருட்	9
மிக்கபாஞ்	77	யானேசெய்கின்	12
		யாதொர்படி	14
மு		யாதொருபொரு	14
முன்மதியணிந்	XI	யாதொருபொழு	15
முத்தியையடைந்	11	யாதொருபொழுதி	16
முன்னநான்	22	யாவனியா	16
முகமொடுகிரி	63	யாவனொரு	16
முனிவரோயங்	85		

பாட்டு முதற் குறிப் பகராதி. 99

யா	19	வருந்தியும	56
யாதொன்றைய	20	வருத்தமாயு	75
யானொடுமியல்	32	வா	
யாதொன்றொ	60	வானேமுதலியா	7
யாவருமறி	77	வாசிகமுபா	71
யோ		வாடலின்மு	81
யோகஞ்செய	18		
யோகஞ்செய்து	18	வ	27
யோகியாகி	40		74
யோகிஓலுள	65	வே	
யோகவெரி	68		
யோகிகள்	87	வே	
வ			
வஞ்சமாயை	30	வேமெரிநாசி	47
வருணனெ	46	வேறாகநானிந்	88

ஈஸ்வர கீதை பாட்டு முதற் குறிப் பகராதி
முற்றுப் பெற்றது.

அத்தியாயம் 11-க்கு. பாட்டு 338. 59 எழுத்து.

**திருப்பூ வணமடாதிபதி, சதசாஸ்திரகர்த்தா,
பூகாகாந்த்ரூநாச்சார்யஸ்வாமிகன் இயற்றியன.**

1. விசாரசாகரம், வசநம். ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு ரூ. 2—4
2. வேதாந்தபதார்த்தமஞ்ஜுஷா, வசநம். ” 2—8
3. கதாசரித்சாகரம், வசநம். சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு 2—4
4. னைஷ்டக் கர்மய சித்தி, வசநம். ” 0—8
5. வியாசநாதப்பரிய நிர்ணயம், வசநம். ” 0—8
6. வேதாந்த சித்தாந்த முக்தாவலி, வசநம். ” 0—8
7. வேதாந்த பரிபாஷை, வசநம். ” 0—7
8. ஸ்வாராஜ்ய சித்தி, வசநம். ” 0—4
9. மண்டல பிராஹ்மண உபநிஷத்-ராஜ்யோக பாஷ்யம். ” 0—4
10. ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்-சங்கரா பாஷ்யம், வசநம். ” 0—4
11. வேதாந்த சஞ்ஞா, வசநம். ” 0—2
12. ஹரி மீடே-ஹரி தத்வ முக்தாவலி, வசநம். ” 0—12
13. நானாஜீவ வாதக்கட்டளை-சத்யார்த்தப்பிரகாசிகை உரை 2—0
14. கீதாசாரத் தாவாட்டு - லகு சந்திரிகை உரை. 2—0
15. மகாராஜத் துறவு - மகப்பிரசாதிகி உரை. 2—0
16. சீடாசாரம் - பால போதிகி உரை. 0—8

ஓம்.

பாப் பிரஹ்மணே நம:

சம்ஸ்கிருதத்தில்

ஸ்ரீ வியாச பகவான் அருளிச் செய்த
(பரமார்த்த தரிசநம்)

ப க வ ற் கீ தை .

இது

சேம நகர், ஸ்ரீ பட்டினா ரவர்களால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

திருப் பூ வண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசார்ய ஸ்வாமிகளால்
பரிசோதிக்கப் பெற்று

தலைப்புக் கவி —

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதியோடு,

மதுரை

ராஜேஸ்வரி பிரஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

காபிரைட்] 1953. [விலை ரூபா. 1-4-0

முக வுரை.

உலக மாந்தர் உஜ்ஜீவிக்கும் பொருட்டு, ஸ்ரீ விபாச பகவான் தர்ம புத்திரர் முதலியவர்களின் சரிதத்தைப் பாரதம் எனப் பெயர் புனைந்து ஒரு லக்ஷம் சுலோகத்தில் பதி னெட்டுப் பர்வமாக இயற்றினார். அதன்கண் யுத்த சமயத்தில், கிருஷ்ண அர்ஜுன சம்வாதமாக எழு நூறு சுலோகத்தில் பதி னெட்டு அத்தியாயத்தில் பகவற் கீதை என ஒரு நூல் தோன்றிற்று. அது கர்மம் - பகதி - ஞானக்களைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. அந்தப் பகவற் கீதையின்கண் உபநிஷத் மந்திரங்கள் நே ராகவம், சில எழுத்துக்கள் மாற்றப்பட்டும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால், இதனை வேதம் என்றும், உபநிஷத் என்றும், ஸ்மிருதி என்றும், அலங்கரித்துக் கூறுகின்றனர்.

இதனைச் சேம நகர் பட்டாவர்கள் எழு நூறு சுலோகங்களையும் தமிழில் 545 செய்யுளில் மொழி பெயர்த்தனர்.

இத் தமிழ் கவிக்கு, அருணாசல முதலியார் என்பவர் ஓர் உரையும், சிதம்பரம் — பொன்னம் பல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள் அவர்கள் கூடார்த்த நீயிகை என ஓர் உரையும், இயற்றியிருக்கின்றார்கள்.

இக் கவியை மட்டும் படிப்பவர்கட்கு உபகாரமாக, டபிள் கிரௌன் 1—32 பேஜ் சைசில் சிறிதாக பாக்கட்டில் வைத்துக் கொள்ளும்படி யாக அச்சிட்டிருக்கின்றோம்.

சம்ஸ்கிருத எழு தூறு சுலோகத்திற்கு பதப் பொருளும் எழுதி ஆங்காங்கு தமிழ்க் கவியையும், உரையையும், இணைத்து ஒன்றாக ஓர் புத்தகம் அச்சிடுகின்றோம். படிப்பவர்கட்கு இரு பாஷை அறிவும் ஒருங்கே உணர உபகாரமாகும் பொருட்டு விரைவில் வெளிவரும்.

திருப் பூ வணம், வேதாந்த மடம்.

எண்.	அத்யாயப் பெயர்.	சுலோகம்.	கவி.
	பாயிரம்	0	4
1.	சோக அத்தியாயம்	47	26
2.	சாங்கிய யோக அததியாயம்	72	60
3.	கர்ம யோக அத்தியாயம்	43	26
4.	சம்பிரதாய அத்தியாயம்	42	31
5.	ஞான கர்ம அத்தியாயம்	29	19
6.	யோக அத்தியாயம்	47	37
7.	மாயா ரூப அததியாயம்	30	25
8.	எழு வகை வினா உரைத்த அத்தியாயம்	28	18
9.	மாயா விகார அததியாயம்	34	23
10.	விக்ரகி யோக அததியாயம்	42	26
11.	விசுவ ரூப அத்தியாயம்	55	43
12.	பகதி யோக அததியாயம்	20	12
13.	கேதார கேதாரஞ்ஞ விபாக யோக அத்தியாயம்	34	31
14.	குணநீத அததியாயம்	27	23
15.	பரபஞ்ச அத்தியாயம்	20	25
16.	தேவாசா சம்பத்து விபாக அத்தியாயம்	24	21
17.	குண விகார அத்தியாயம்	28	25
18.	சங்கேப அத்தியாயம்	78	70
	ஆக சுலோகம்-கவி	700	545

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ பகவற் கீதை

கவி 545-க்குத் தலைப்புக் கவி-8.

பதினான்கு சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

1. எய்-பாயீ ரம்-சோகம் ஐவ-மன் விண்-
உன்-புண் போர்-வீம கக்கை அன்றி, எய்-மேல்-
வஞ் ஆர்-வைப தரு-ஒன்ற யாவர்-விள தால்-தீ
தறு-வாய் ஒதல், இய்-அரச ஆன-கொற் குல-
தடு-வா ரா-மின்-கொல் முப்பது-சாங் கியமறுப
தாம், இவ்-ஆயா ஒவ்-மாற்ற தவர்-ஆத உஞ்சே-
மன் செய-பின்னை சாவ அன்ன, பிய்-மாபு
பொன்-அன்ன இவ்-சீத மண்-வையா யான்-
அழி-இல் ஊறு நில்லா, பீறி-உரு எவ்-வீவர்
செறி-ஒருவ தித-செய்தி ஆவ-அன் இன்று துற்ற,
அய்-கதவி அரி-தெளி-புண நவை-குளமு அறி-
வீடல் தரு-பேதை தலை-இவ் அறிவி, ஆமை-
குறை ஆதல்-எரி வேண்டல்-அடுத் தல்-ஆறு
யாதொருபொச கீரின் யான்-பின்.

2. பின்-முன்று வது-கருமம் அலை-நன்றே
ஆதி-ஒரு வரு-புலன தேவா செயல்வ, பேர்-
மற்ற உளவாழு இதனா-கண் ஆதலால் பெரிய

வர்ப என்-செ மல்-மெய, கன்-என்பா பண்டு
 செய அஞ்ச-பல தடு-மாய தீம-எவ் வகை-நெ
 ருப்பை, காசலால் ஆற்ற-மேல் இருபதா ரும்-
 பின்-நான் காலதே சம்பா தாயம், சென்-சற்ற
 எவம-கரு தரு-சல்ல ஞானமா சொலலார்-சா
 ளாது இவ்வ, செய லாலும் உய்யும்ப ஓடு-செயன்
 மேல்-ஆவ தென்-எண்-அ டககு பெற்ற, தொன்-
 விட்டு ிராமமா அறிவ-உந் திய-தேடி மிகமேனி
 இன்ன இப்ப, தொன்மை-விழி அதனால்வ எறி
 யா-தீ சன்-சொல்ல அறியாமை முப்ப தொன்றே.

3. ஒன்றைந்தா வதுநாட கருமம் - சூத்
 தருளிமொரு கருமன் துறவு பெருமை, ஒரு-
 வினைமு கவைதரும் காணும்-பா ரெவ்வீனையும்
 உடன்-அன்ப இவ்வ அறிவி, நன்றேஞா னம்-
 இகம் உடம்ப-மெய் யறி-காவல் அஞ்சபொறி
 சாதி புரிபும், நாடு-பத் தொன்பதே ஆறுவ தாம்
 யோகம் போகம்-செய் மேவி உய்வ, என்-
 பன்மை தான-இற பாடும்ப கைம்மாறி தலையாமி
 ஒக்கு தலையும், எண்டி - துயில் இப்பரிசு யா
 தொன்றி வஞ்சர்வேல் போகமாய் வாக்கி தேறு,
 முன்-இழியா யாவனொரு இடாண எல்லாவு

இவ்வ-வெய் என்று யோகம், மையல்-பொய்
யோக-சிற கொண்-அனைய நீடு-எல் லா-, வ
முப்ப தேழே.

4. ஏழாவ தாம்-மாயா ரூபம்-உய் மாயு-மண்
கண்-வேத திரி-ஆன் மூன்-மைக், இவ்வ-ஊழா-
செல்வம் இன்ன-ஒ தரு-விரிய மற்றயா வன்-அ
ளித்த, ஈழி-சிந்தை தானந்த மருவு-போ னவை-
வியக் எறி-தேடும் இருப தைந்தாம், எட்டாவ
தாம் எழுவி னு-அடைய ஆய-விரி அந்த-எஞ்
இத்த நல்ல, ஈழி-எல்-மரு யாதொன்-அஞ்
ஒதல்-இப் செய்-நெறி-எப் அங்கி-ஏ தம்பதி
னெட்டு, ஈழி-ஒன்ப தாவது மாயாவி காரம்-ஈர்
அறை-அழி யாரு முன்-என், ஈழி-சண் விலந-
ஊர்வ அறிவிலை கால-வே தம்-ஆயில் எல்லா
தாங்கி, ஈநமா மின் - தேவ போத - எப்
பொருள்-ஊனை வண்-மின்-இரு பத்து மூன்றே.

5. பத்தாவ துவி-பூதி அரி-தேவ புத்-எனை-
இப் கீர-மற்ற பேத எல்-மெய், பருகா-இ றந்த
வென் ஒதிற்பெ சந்திரை மலை-பெருமு சித்த
படைகள், வித்-வருண னும்-பொரா மிக்க-

பெண் கல்-கண்ண இரும்பு-பல இருப தாரும்,
 விசுவரு பம் - பதினொ ராவதாம் சுருள்-தெரியா
 எண்-மரு-என் அகரு ஏய்வ, வத்-அவ்வ மண்-
 தேவ கண்களும் இத்தவரு என்று-வலம் நில-
 வணங்க, உண்டைய தஞ்சமீவ் தூற்றுவர் ஒத-
 ஒளி என்ற-இறம் இவ்வ ஞாக, எத்-கையும்
 ஆதி-ஏய் என்-தேவ கீதிவே சாயைபோல் ஏறு
 யாத, என்னு-உண் உண்டாய அறி-பண்-என்
 தேவ-இப் கண்ட-நாற் பத்து மூன்றும்.

6. ஆய்பனிரண் டாம்பக்தி ஏய-மன் உரை-
 கார யாவர்-மெய் அததி இருவ, ஆர்-உலக
 ஒன்றி-இகழ் பன்னிரண் டே-பன்மூன் ருவது
 கேத்தி ரக்ஞ, ஒய்விடம் உட-மண்ண மற்றி-
 எப் பொருளி-கா தலில்-இற்றி மாண பெற்றற,
 ஒருபெரும் முன்-ஆதி காணும்பு பூத-அரு ஆண-
 எள் ஒதி கண்ண, ஈய்-இவ்வ உண்ப-இப் படி-
 செறிய இருமையம் போவ-கெடு ஒத்து உணர்-
 உன், இரா-ஒரின் முப்பததொன் ரும்பன்னை
 காவது குணதீதம் செல்-நல் இன்ன, தாய்-மூத
 இத்த-ஏன் சத்து-பற் ஒது-குறி உரை-வாழு

ஒத்து தக்க, தக்கசத் அரு-சத்து உட-கண்-வாய்
தொழில்-மாண இப்ப-ஒழி இருபான் மூன்றே.

7. ஏ-பதினைந் தாவ(து)பிர பஞ்சம்-சா யை-
வேர்-இப் ஊழ்-கரு-மற் றிப்-கண் நெறியால்,
ஏர்-கண்ட மந்திர-தன் குட-பூக்க மின்-இந்தி
முர்(து)-தின்-நல் அசைவி மருவ, ஆப-மொழி
இடை-இந்த வேத-கண் இருபத்தைத் தாம்-
பன்னா ரூஉ(து)தேவ, அசாசம் பத்து-மற தெய்-
அஞ்ச மறை-இருவ தீமை-என் வரும்ப கிறைவி,
பாப-இற இப்-இனம் தொட-விய-மன் மற்-இவ்-
ஒரு காசல்-கூ ஆதல் மூவேழ், பதினேழா வது
குணவி காரம்-உண் வேத-யா வர்-சாத்து அட-
உண் சதது, முப-இப் ஆசி-செய நூற்-தீககு
தீர்த்த-தெளி தீல-தீத்த உசைய பேதை, முன்-
கொண்-வா டா-ஒப்ப ஒமென்கின் ஒமென்று
காசல்-இரு பத்தைத் தாவகாண்.

8. காண்-பதினெட் டாவது-சங் கேபம்-ஏ
கம்-சன்னி காமமென் தீவகி ஞாத, காள்-என்ன
சித்த-மெய் யாதி-பாக இன்ன-ஒங் இரு-வாக்-இவ்

யாவன் அறிவ, சாண்-ஆன்ற நன்றும்-ஊனப்-
 வீதல் குலை-பற்று வினை-வினை மனமொ சணம்,
 தருமம்பா பாவ-மனம் பண்-துன்பம் பொரு-
 தொடரு இத்தவிடற் கறைசெய் தலைமை, ஆண்-
 உழுதொ தீராவ அல்லாவி கனை - வெல்ல
 சொன்னகா காடு சொன்ன, அந்தவுரு என்னப்ப
 ஒன்றி-விரை பொறி-வேற தீதகலா என்னை
 இருவே, மான்-மற்று எல்லாப்பொ ஏய-என்
 மன்-வைய பையாவி அணி-பி ணித்த, மாத-அப்
 பொரு-எஞ்ச திரு-என்ற வேதனால் ஆற்றியல்
 எழுப தாமே.

மு த று.

உ
ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய பரப் பிரஹ்மணே நம:

பகவற் கிதை .

ஸ்துதிகள்.

பாதியோர் பெண்மையான் பரிந்து பெற்ற
தோர், சோதியாங் களிற்றினைத் தூர மண்மை
யிற், பேதியா தளம்பெறப் பேணிப் பாகவற்,
கிதையான் மொழிகுவன் ஞாகை கிட்டவே. 1

அரியயனோ டானாகி யகிலந் தன்னை யாக்கி
யளித் தழிக்கின்ற வலித்தைக கென்றுங், கரியது
வாய்க் காந்தத்தி னிரும்ப போலக் காணத்தின்
சலகத்துக கேது வாகி, வரிடமரு மாவணமே
னெளிய வேறி வைகுண்டத் தினிதமரு மா

போன் மண்மேற், பரிபணரு மணிநெடுந்தேர்ப்
பார்த்தற் கூர்ந்த பாண்டவர்கள் சாரதிகாம்
பாவச் தெய்வம். 2

ஒருபத மடித்தொரு பதம்பொற் நேர்மிதித்,
தொருகையிற் குசைகசை பொருகை ஞான
மாய்ப், பொருகையில் விசயினப் புரிந்து நோககி
மெய், தருபொரு ஞரைத்தவர் சரணம் போற்று
வாம் 3

ஆக்கியோன் பெயர்.

சேமமா மதுரை கின்றுஞ் சேமமா நகரந்
தேடி, யாயனார் பட்ட ஞா யவதரித் தருளி
னால, போயநாண் மொழிந்த கீதை புலப்படுத்
ததுவ மன்றித், தாயமா தவர்க்கு மிந்தச்
சருதினா றொட்கி னாரே. 4

உ
பரமாத்மனே நம:

பகவற் கிதை.

பாயிரம்.

ஐவகைப் பொருளு காங்கு கரணமுங் குணங்
கண மூன்றஞ், செவ்வினை யிரண்டு மொன்றி
யாவருந் திகைபப சின்ற, பொய்யிரு ளகல
ஞாநப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள், கைவள
ராழிச் செடகட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்
பாம். 1

மன்னருள விசயன் கேட்ப வாளம ரதன்மே
விட்டு, மின்னவிர் படைக்கை மாய னுரைத்த
மெய்ப் பொருளை மெல்லாம், பன்னரு மறைகள்
கோத்த பழமுந் பணித்த வண்ண, மென்னறி
வளவி னாலே தமிழினு வியம்ப லுத்தேன். 2

வண்ணியன் மொழியி லியாதன் கூறிய,
 புண்ணிய கதையைநீ புகல்வ
 லெண்ணிய உகைபுறி தில்லை யாருமிந், துண்
 ணிய பொருளிலே துழைய வேண்டியே. 3

உன்னு நான்மறை மால்வரை யுச்சிமேன்
 மன்னு மேகமு ழக்கிய வாக்கினப்
 பன்னு சீர்ப்பர மார்த்த தரிசந
 மென்னு நாமத்தி தனையி யம்புவாம். 4

1. அர்ச்சுநன் சோக அத்தியாயம்.

புண்ணிய பூமி யென்று புகழ்குரு பூமி தன்னி,
எண்ணிய பின்னை நண்ணு தவர்களு நமரு
மாங்குக், கண்ணிய தெதனை யென்று கண்ணிலா
வாசன் கேட்பத், தண்ணிய வினிய சொல்லாற்
சஞ்சய னுரைக்க லுற்றான். 1

போர்முக மாகி நின்ற புல்லலர் படையைப்
பார்த்துக, கார்முக வழவ ஞய கலைமறை
யவனை சோககி, வார்முர சதிருந் தானை வாளா
வயர்த்த தோன்ற, லோமுகின் முழக்க மென்ன
விண்ண மியம்பு மன்றே. 2

வீமனையும் விசயனையு நிகர்தருபோர் வில்லாள,
ரோர்மருவு சிலையபிம னுள்ளிட்டா ரெனப்பலருந்,
தாமருவு தலைவர்களாய்த் தலைப்பெய்த தானை
யின, மாமருவு பெருந்தேரோய் பாரென்று மறித்
துரைப்பான். 3

கங்கை யாள்பெறு காதல னும்புக
ழவகர் கோனென தாருயிர்த தோழனு
நககன் வாழ்துணை நம்பியு நீயுமற்
றிக்கு வாழ்சயத் திரதன்கி ருபனும். 4

அன்றி யேயம ரசா நேகரால்
 வென்றி யேதிரு வல்லது வேண்டல
 ரொன்றி யேதமெ மகருறு மேலுயிர்
 பொன்றி யேயது போககுதன் மேற்கொண்டார் 5

எய்து மெக்கள்யி தாமக னேவலாற்
 கைகொள் கின்றக டற்படை கண்ணுறில்
 வெய்ய வீமன்வி யப்பொடு காத்திடு
 மைவர் தம்படைக காற்றவற் றுருமோ. 6

மேல்வ குததிவர்க காமின்வி ரார்தெனு
 மேல்வை யிற்றிறல் யாதவர் சூழ்த்திடுங்
 கால்வ னைத்தசி லைககங்கை யாணமகன்
 வால்வ னைத்திர டன்னைடம் வாபவைத்தான். 7

உஞ்சர் செய்தவி னைமற ல்ககுண
 வெஞ்ச மம்வினைத் தென்னவும் வேந்தர்கோ
 னெஞ்ச முண்மகிழ் வெய்தவு நோலா
 ரஞ்ச உககண் றுர்ததன னுர்ககவே. 8

ஆர்த்தன உளைக ளெங்கு மதிர்ந்தன பல்லி
 யககள், போர்ததிரட் படைரின் றூர்ப்பப் புவநமீ
 ரேழும் பூத்த, தீர்த்தனுந் தனது சககைச் செங்
 கையால் உடகிக கொண்டு, காரத்திரண் முழுகக
 மென்சக் கடல்கிளாந் தார்த்த தென்ன. 9

1. அர்ச்சுநன் சோக அத்தியாயம். 17

வையம னைத்தையும் வாரிமுன் வைக்குஞ்
செய்யதி ருப்பவ ளத்திடை வைத்தா
னைவரொ னக்குயி ராதவி னாலே
யுய்வது மககிலை யென்பதை யொத்த. 10

தருமனடல் வீமனருச் சநகருல சகதேவன்,
நிருமருவு விசயம்ப வண்டரந்தே வதத்தமெழின்,
மருவறுச கோடமணி பட்பகமென் நிடுமீவற்றி,
னுருமனைய குரலெதிர்த்தார் செவ்வதைப்ப
ஆதினார். 11

ஒன்ற லாதபல னுநீ னுர்கள்பல னுதும் வால்
வளைய னேசைபோட, நின்ற கௌரவர்க னெஞ்
சையுடுருவி யஞ்ச வானினுநி ரம்பமேல், வென்றி
சேரமாதொ டககும் வேலையினில் கொண
மாதவு தேரின்மே, னின்ற போர்விய னென்று
மாயனெதிர் நில்ல லாமையொடு சொல்லுவான்.

யாவர் போர்கருதி யெய்தி னுர்களைதி ரெய்தி
நின்றவிவர் தகுகளில், யாவ ரோடமாதொ டகக
லாமெனவ றிந்து கொள்ளுமள வியாவைடங்,
காவல் பேணியவை தந்து டின்னவைக ரந்து
கொண்டருள்செய் கண்ணனே, மேவ நீகடவு

மாககொ டேரினைசி றுத்து வாயெனவி ளம்
பினுன். 13

விளம்ப மவ்வளவின் மேக வண்ணனுமவ்
வெள்ளை மாதவ தேரினைக், களங்கொ ளும்
பரிசு நின்ற தானைடு வேகடாவியிது காணொ,
வளங்கொள் கக்கைமக னுதியாகமுடி மன்ன
ரியாகரைய முன்னுராத், துளங்கு கிணறமொழி
யோடு கெஞ்சினொடும் வல்ல வாறுசில சொல்
லினுன். 14

தாலினுந் தந்தையருந் தந்தையர்தந் தந்தை
யரு, மேவியுடன் பிறந்தாரு மெய்க்ஞான மளித்
தாரு, மாகவென சட்டாரு மானாரோரு மமர்க்
களத்தே, மேவியவெம் பொருட்டாக வீடுவான்
ரொடகுகொர். 15

தீதறு சிறுவர்மற் றவர்கள் சேய்களு
மாதலு ரிவர்களோ மாய்கின் றாரெனக்
காதல்செய் திடரினாற் கலக்க முற்றவன்
மாதவ னெதிர்சில மறித்துவ கூறுவான். 16

வாயெ யன்றி முகமலரா மநமொன் றுணா
மாட்டாது, தீயே யென்ன வுடல் வெதும்புஞ்

1. அர்ச்சகன் சோக அத்தியாயம். 19

செவ்வே சிற்சு மாட்டுகிலேன், வேயே தருதின்
காண்டப வில்லு நழுவி விழாவின்ற, தாயே
யனையாய் போர்கின்ற தமரைக் காணுந் தொறு
மன்னே. 17

ஓத லாகா சிமித்தக்க ளொன்றே யல்ல
பலவுளவாக், காத லாரைக கொன்றுபெறும்
பயனோ வொன்றுங் காணேனா, னாதலாவீவ்
வென்றியுட னாசி னுரிமை யானதனை, யேய்த
லாவ தென்கின்ற திபாதின் பொருட்டோ
வியம்பாடால். 18

அரசவ் வாசால் வரும்போக மதனா வின்ப
மெய்துமென, லுரைசெய் பொருள்கள் யாவர்
சிலர் பொருட்டா லுலக ருழந்த டைவர், உரை
செய் புயனே மற்றவர்தம் பொருளுந் தடகள்
வாணாள், நிரைசெய் தொருவ ரொருவரின்முன்
னிற்சு வந்து கின்றாரால். 19

ஆன பொருளீ தாதலினா லவரைக கொன்ற
லருள்சேரா, தீன மன்றி டெட்க ளுக்கோ
ரின்ப மெங்கு யில்லையாற், கூன வரிவீற் கொண்
டென்னைக் கொலினு மவரை யான்கோறல்,

தேர்வீசய, னுய்வண்ண மதுநாடி யொருவண்ண
முலகோதூக், கைவண்ண மலருடைய கார்
உள்ளன் கட்டுரைப்பான். 1

ஆயா தவர்க்கு மலிகட்கு மடுப்ப தழியாப்
பழியுத, தேயா வறிலைத் தேய்ப்பதறச்
சிறமை களிலே சிறுமையது, சாயா நாகத்
தீடைசாய்ப்ப துன்போல் பவர்க்குத் தருதி
யன், தேயா நிலத்தே யுனையையா வெவ்வா
றடைந்த தெனவறியேன். 2

ஒவ்வாதி தொழிந்தமர்மே லொருப்படுகென்
றுருக்கரிட, செவ்வாயன் றிருமொழியத் தேர்
வீசயன் செப்பவான், மெய்வாயி னொடுமருத்
தான் மிகப்போற்றற் குரியாரை, யெவ்வாறு
கொலைபரிவே நென்றிவ்வா றியம்பினான். 3

மாந்நலர்க ளென்றிவரைக் கொன்றுபெறும்
பெருவாழ்வ, லேற்றமுரைத் தியான்பிறர்பா
லாந்துண்கை யினிதன்றோ, கூற்றவர்க ளுயி
ருண்டா லவர்க்குருதி யாற்குழைத்த, சோற்றை
டணல் போன்மன்றோ யான்பின்னைத் துய்ப்ப
டதலாம். 4

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 23

தவர்கொள்படை விடுகையோ தவர்கையோ
 தருவதுமற், தவர்களெனை வெல்வரோ யான்
 வெல்வ வேவறியே, னிவர்கள்சில ரிறந்தக்கா
 லதனாலே யென்னுயிர்போ, மவர்களமர் தொடங்
 குகவென் றடல்குறித்து கின்றாரால். 5

ஆதலா லறிவாய விழியினமற் றுக்கவர்
 பாத், காதலா மிருண்மறைப்ப நெறியெங்குங்
 கானேனா, னாதலா லென்ககுறுவ தறிகிலே
 னுரைத்தருள்வாய், சாதலா னதும்பிடுப்பு
 மில்லாத தனிமுதலே. 6

உஞ்சே போகு நெறிவாளா லுரைப்ப னே
 வென் றுளக்கருகிற், தஞ்சே யென்றுன் சாண்
 புருந்தேன் றண்டிற் பணிந்தேன் றுமகைககண்,
 மஞ்சே டன்றன் மாணக்க னாய் பாத மவர்
 புனைந்தே, னஞ்சே லென்றிக் கடிமேன்செய்
 வினைக ளேவி யருள்புரிவாய். 7

மண்ணாளம் பெருஞ்செல்வ மன்றியே மாயாத,
 விண்ணாடு பெற்றிடினு மென்னுடைய மேய்
 யணாவ, நண்ணாம லடுதுயா சல்டாமற் காப்ப
 தனைக், கண்ணாவிக் கெவ்விடத்துக காண்கிலே
 னெனக்கலுழந்தான. 8

செம்மாப்பிற் சொரிவதென நெடுக்கண்க
 ன்சோர, விம்மாநின் தவன்காதல் வெந்தீயால்
 வேவாமே, கைம்மாறென் நின்றியயிர் காப்
 படுத கடன்பூண்ட, வம்மாயன் நிருவாய்மை
 யருண்மாரி டாலவீப்பான். 9

மன்னை யனை திருநகைகொண்டருளி விரைத்
 தாமரைநாலும், பொன்னை யணியந் திருமார்
 பன் போகாத் துடர்போம் பரிசெண்ணி, முன்னை
 மறைக ளெடுத்துரைத்து முடிபம் பொருளாய்
 முகற்பொருளார், தன்னை யளள பரிசவற்குத்
 தாலை சார்தத் தொடங்கினன். 10

சாவதிலே டாவாகரு வர்கவது தானே
 மாய்வ கொள நீகருது மாரதக ளெல்லார்
 தேட்கிரிய தீவ்னைசெய் டாதமையி னாலே
 வீகதன்முற் வானுலக மேவவர்கண் மேன்மேல்.

அன்னவாகள் சோகிதொ னுமமுத லாலும்
 டர்சவரி போர்கன்முறை யேபகர்த லாலு
 டர்சமம வேறிடணம யககினைகொல் வாயா
 தின்னதொழி லாணதைம நந்திடிவை யுக்கேள்.

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 25

மாயமவ ராலுமுயிர் வாமுமவ ராலு
மாயமறி வேர்களழி யாமையறி யாயோ
கீயமிவா தாமுகிகழ் நானுநெறி தேரி
வேட்வகை யாலுலகி லென்றுமுள மேகாண். 13

பொன்றுவது டம்பதனு ண் ன்றபொருள்
பொன்றா, தென்றுமொரி யற்கையொடு சிற்ரு
மியல் பைககேண், முன்றொடாம கப்பருவம்
விட்டளமை மூட்போ, டொன்றுமுட லாய்னுமு
யிர்க்கியல்ப தன்றல். 14

அன்னவகை யாலுருவ ழிந்துவரு மாககே
யென்னுருவ மாயறிவி றத்துயிற வாதாற்
பின்னதறி வானுடல ழிந்துயிரி போதற்
தன்னதென வேதுமொர்ச லிப்பதறி யானல் 15

இவ்வகைய தாகிலுழல் சீதமீட ரின்பஞ்
செய்வகையி லாவறிவ சோருவதெ னென்னின்
மெய்வகையி னுலிவைவி னைத்துதா மேய
வைவகையி னுமபல னும்பொறிய மையா. 16

சீதமழன் முதலவற்றின் செயல்கேட்கி லகித்
தியமாய்ப், போதலொடு வருவனவா யிருககு
மவை பொறுநீயு, மாதலிலென பயனென்னி

உடைபொறுத்த பெரியோனை, யேதமவை நிலை
கடகதா வவன்வீடே யெய்துமால். 17

மண்ணி னாய லீகாரமும் மண்ணே யந்த
மண்ணெழித்தது, பண்ணி னாரும் பிறரில்லை
பண்ணப் பட்ட பலபொருள்க, ளெண்ணி னொரு
உதன்முன்பு மிறந்த பொழுது நிகழ்விடத்துங்,
கண்ண னாடி மண்ணெழியக் கண்டா ருளரோ
கட்டுரைபாய். 18

உடையாயி லுழுவாவதன் வகையேயிதன்
உடைகேண், மெய்யானது கசியாதித னுடன்
உடைய விரவம், பொய்யானது கீகழாதிவை
உடைய பொருளே, உடையவனை யறிவாரி
வை யறிவார்ப்ற ரறிபா. 19

யானும்உடை யதுகேளெழு மொலியேமுத
வீடவம், உடையதில் வருபுதமும் வருகாள்வரு
கீடமா, உடையதேழு மறிவியாவையு மறிகாரண
மதுவாய், போகானொடு வருகாளவழி புண
ராததொர் பொருளே. 20

அறிபாதமெய் யறிதியாதெனி லவிகாரதை
புருகா, யொழியாநிறை வொடுகீடிய தென்தியா

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 27

னென ஷணரா, வழியாமதி யியல்பால்து சில
மாறுகொள் குவதாய், மொழியாரவி யயமா
மிதை முயல்வாற்கொல வலரார். 21

இல்லாமையி னியல்கேளெழு கழுதாடி
னிடையே, யல்லாதெழு புனல்போலறி வறவே
யழி குவதா, லெல்லாவகை யினுமாய்வதில்
வுருவேயறி வதுதான், கொல்லாதழி கொலை
பாணது குறுகாதத னெற்கேள். 22

ஊறுபட லொன்றினுளே பிறத்தல்பிறந்
துளவாதல், வேறுபட வளர்தல்வளர்ந் தய
லொன்றாய் விளைந்தமைதன், மாறுபடத் தேய்
தலற மாந்தலென வருகின்ற, வாறியல்பு முடம்
பனறி யறிவடையா வாதலினால். 23

நில்லா லுடற்கே நின்றேயு நீத்ய மாகி யதுகாச,
மில்லா ததுபொய்ப் பிறப்பிறப்பொண் றியா
ததும்ற் றதுவறிந்தோர், கொல்லார் கொலையே
வலுஞ்செய்யார் குலமே லிட்டிக் குலமறைக,
னெல்லாம் விதித்த தொழிலினையு மியம்பிற்
றென்றே யிதுதெளிதீ. 24

ஸ்ரீ - போர்வைமைப் பெயர்த்துப் பின்னரே
 வேர்டல் தோர்வைமை விரும்பு வாரோ
 ஸ்ரீய உடமன் லுதித்த ஊண்மைதான்
 மாந்தோருமனை மருவு மன்னனே. 25

உருப்பாச்மை மற்றதனுக் கொருநாளு
 மிச்சமைமாந், செருப்பாலவெம் படைககலககள்
 செக்கக மாட்டாஉ, நெருப்பால்வெந் தழி
 யாது கீராசெக கொழுகாது, மருத்தாலுஞ்
 சலியாது மற்றதனநன் வகைகளாய். 26

எல்லாப் பொருட்கும் பழையதனை யெககுந்
 தானு யிருப்பதனை, கில்லாத தனமை யில்ல
 தனை நிதமத் துவததை கீலைபேற்றை, யல்லாப்
 பல்கள் பதினஞ்சு மறியா வறிவை யறியாதே,
 உல்லாப் பொருளபோ லழியுமென விரங்கு
 கன்ற தென்கொண்டோ. 27

டீவரெ னககொடு மெத்தளர் வாயேல்
 யாவர்யி றப்பவர் யாவர்க ளேனும்
 சாவர்பெ யர்த்தமவ் வாறுச சிப்பர்
 காவலி தற்குள தோகட னேகாண. 28

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 29

செறிந்ததில் வரறிவ ரொப்பதந் தேராய்
யிறிந்திவர்போகிட மும்பெரி தேராரா
யறித்தது நீடு வேசில நாளே
மெறித்திடு வேலவா பாலிட ரென்றே. 29

ஒருவ னென்றுங் கண்டறிபா ததுகண்
டாற்போ லுணர்ந்திருக்கு, மொருவ னென்று
முரைத்தறியா ததனை யுரைத்தாற் போலு
ரைக்கு, மொருவ னென்றுங் கேட்டறியா
ததனைக் கேட்டாற் போலுவுககு, மொருவ
னென்றுங் கேட்டாலு மறியா னிந்த வுண்மை
யினை. 30

திதனா யெவரு மறியாத பொருளைத் தெரிந்து
கொண்டுநீ, யிதனா லிவரை யான்கொன்றே
னென்ப தொழிவா யின்னுக்கேள், விதநா லாய
மறைமொழியும் வேந்தர் தருமம வாளமொன்,
பதனா லமரே தொடக்கதனை யறநன் றெனநீ
யையுறேல். 31

செய்தி யின்றியத் தேவர்கள் வானுல
கெய்த நின்றவி துபெறு கின்றவர்
வைதி கந்தரு மாதவ மேற்கொடு
மெய்தி ருந்திய வேந்தாக ளல்லரோ 32

ஆவ தானவ ம்'தொடங் காயெனிற்
போட தானப கழுத்த ருமமும்
பாவ மாம்பழி யாய்ப்ப பழியனிற்
சாவ தானது வேதலை யல்லவோ.

33

அன்றி உம்முனை உஞ்சினை யென்பரா
என்றி டைத்துநி லத்துமுன் னீசெய்த
வென்றி உம்பழி யாய்கிற்கு மேவல
ரொன்றி யம்பிலின் னாகுதன் மேலுண்டோ.

34

இன்று வாளமர் தன்னிலெ திர்த்துநீ
பொன்றில் வானவர் போற்றவிண் காக்குவை
வென்றி சேரிலிவ் வேந்தரெ லாந்தொழ
கின்று ஞாலம ளிக்குவை நீயரோ.

35

துற்ற விற்பமுந் துன்பமுந் தோல்வியும்
வென்றி யம்மிழ வம்மிரு பேறுமென்
உற்ற வின்னவைக் கொத்தம நத்தனாய்க
கொற்ற யாசமர் செங்குற்ற மில்லையால்.

36

கதவிய பொருண்ஞாநக கரையறு முரை
யாலே, பொதுஉறு வகைநீடும் புலனறி வகை
யானு, மெதுவொரு வினையாலே யிருவினை
கரமவீடு, மதுதனை யறிவார்வீ டிண்பவ ரது
கேளாய்.

37

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 31

அரிதெனு மறிஞோர்தஞ் செயலது வழி
வாகா, விரிதரு மிடையூறும் வினைகளு மிடை
கூடா, தெரிபொருள் சிறிதேனும் பெறுமய
றெறுமானு, லுரியதிவ் வலகோர்பா லதுவல
துளதோதான். 38

தெளிபவ ருணர்வொன்றே தெளிவில ருணர்
வோதிற், நளிர்நிகர் பலவாகுந் தருபய னது
மேவு, மொளிமறை நெறிமேலா உணர்பொரு
ளெனவேது, மளிமவர் தெளிபாதா ரவையல
தறியாரால். 39

புண்ணிய லுலகத்தே பொருண்முடி வென
வைப்பார், மண்ணியல் பிறவிககே வரும்வழி
நெறிசிற்பார், பண்ணிய வினைகட்கே பயன்னை
பவர்தம்பா, னுண்ணிய பொருள செப்பார்
நுணுகிய உறிவுற்றோர். 40

கவைதரு குணமுப்பா னணுகிய பயனுற்றோர்,
சுவைதெரி குணம்வைப்பார் தொழின்மறை
நெறியுற்றே, கவைதரு குணமுற்றோர் கருமம
திடமிற்றா, மவைகெட வரும்ப்பா லறிவின
னெனகிற்பாய். 41

குளமுத வியவற்றே குளிமுத வியதுய்ப்பா,
 ளவறு பனல்பெற்று வைகொள வருமைத்
 தோ, உளமறு கருமத்தால் வருசிறு சவைவற்று,
 உளமகி ப்ரமத்தே யுகொள லெளிமைத்தால்.

அறிவினை அறிகிற்பா யகிலமு மடைவற்றே,
 யறிபொழு தினிலொத்தே பெருவினை தனிநிற்
 பாய், நேறிதரு மறிவொட்டா வகையினை தனி
 னிற்பார், சிறியவ ரெனைமிககோர் தெளிபவர்
 செயல்களேள். 43

விடலரும் வகையிற்றும் வினைப்பய னது
 விட்டே, கடவிய வினைமுட்டா வகைசெய்து
 கழிவற்றே, னுடலொடிவ் வலகத்தே யளனென
 கிகழ்ச்சிறே, யிடரினை யறவிட்டா னெனையறி
 வகைபெற்றும். 44

தருபய னதுவிட்டே தரும்வினை செயலுற்று,
 வருமய வறுமாறு வறிவறு மறிவற்று, விருவினை
 வறும்விட்டா லழிவொடு பெறுதற்பா, லொரு
 மகம் வருமத்தா லெனையுணர் டுணர்வப்பால். 45

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 33

பேதைமை யடைகுற்றே பிறிதுறு மகமற்றே,
யேதமி நெளிகற்றா னியாதொரு பொழுதப்போ,
தோதலொ டலகத்தோ ருரைகளி னுளம்
விட்டா, னாதவி னெனைமெய்ப்பா டடைதரு
நெறியைக்கேள். 46

தலைநின்ற பொருளைய மின்றியே சலியாதே,
நிலைநின்ற னியாதொருபோ தப்போதே நெறி
நின்றான், கலைநின்ற மெய்ஞ்ஞான யோகக்கண்
னுறுமென்னச், சிலைநின்ற தோளவிசய னிவ்
உண்ணஞ் செப்பினன். 47

இவ்வகை யவனை நின்றே ரெவ்வகை யுரைப்
பா ரந்தச், செய்வகை யிலாதோன் செய்யஞ்
செயல்களென் செப்பு மாறென், மெய்வகை
யருள்செய் கென்ன விண்ணையே முதலாக்
கொண்ட, வைவகைப் பொருளு மீன்ற வவனி
வை யருளிச் செய்வான். 48

அறிவினிற் றன்னா லின்புற் றனைத்தவா வினைபு
கீக்கி, வெறிதரு வெகுளி காம மயக்ககீத தின்ப
தூன்பம், வறிதெழு பொழுதில் வாட்ட மகிழ்ச்சி
யென றிவையு மாய்ததுப், பொறிதரு புகழூர்
தீங்கும் போற்றல்போற் றுமை போக்கி. 49

ஆமைதன் னுறுப்போ றாந்துந் தன்னுளே
 யடகரு மாபோற், நீமைசெய் புலன்க னேந்தும்
 தன்னுளே செறியச் சேர்த்தி, வாய்மையு ணிகழு
 மின்னே வழுத்தவம் படுகின் றானற், றாய்மை
 செய் தெவையு காளுந் சொல்லுவ தவன்றன்
 சொல்லாம். 50

குறையுமாப் பீணிப்புற் றுலுக் கொண்டலிப்
 புலன்க ளெண்ணி, லறைகட லனைய நெஞ்சத்
 தவாவறா னறிவி னில்லான், மறைமொழி பலவு
 மோதி யடக்குவான் மறததை வாஊகிப், பொறை
 கெடப் புலன்க னேந்தும் பொறியிலே புகட்டும்
 கண்டாய். 51

ஆதலாற் புலன்க னேந்து மடககரி தடங்கா
 தாகிற், நீதிலாக கருத்துந் தீய வவற்றிலே செல்
 லுஞ் சென்றான், காதலாற் புகைந்து வெய்ய
 காமமாட்க் கொளுந்திக் காம, மேய்தலா காமை
 தீய வெகுளியா யெரியு மன்றே. 52

எரிவிகர் வெகுளி பொருக மயககம்வந் தெய்து
 மேய்தத், தெரிபவை சிதையு முள்ளந் தெரிந்த
 வை சிதைந்த போதே, யுரியதன் னுணாவு மாயு

2. சாங்கிய யோக அத்தியாயம். 35

முணர்வுமாய்ந் தொழிந்த வாறே, யரியவென்
நறிஞர் பேச மனைத்துமாய்ந் தொழியு மன்றே.

வேண்டல்வேண் டாமை யின்றி மிகைசெலாப்
புலன்க ளாலே, மாண்டபோ கங்க டும்ப்பான்
மறங்கலங் குறான்மற் றத்தா, லீண்டிய தெளி
வுண் டாமாற் றெளியவே யெல்லை யின்றிப்,
பூண்டனோய் கீங்கு கீங்கப் புலனிலை கிற்கு
மன்றே. 54

அடுத்தலைம் பலன்செ யாதார்க் கறிவில்லை யறி
வின் றாக, விடுத்தமெய் யுணர்வின் றுமான் மெய்
யணர் வில்லை யாகிற், றெடுத்தபின் சித்த சாந்தி
தோன்றிடா ததுதோன் றாதே, வெடுத்தகல்
வின்பந் தானு மில்லையே யிசைக்க வேண்டா. 55

ஆறுசெல் பொருள்க டுக்கு மைம்பல னுக்கும்
பின்னே, காறொடர் நெஞ்ச மந்தப் புலன்றனைக்
கலக்கு மாககே, பூறிய கடலு ளோடு கலத்தினை
புடன்செல் காற்றே, வேறுசெய் தறைந்து
மாய்த்து வீழ்த்துமா போல வேயாம். 56

யாதொரு பொருளை யெல்லா வயிர்களு மிருள்
போற் காணு, வோதரு ஞாசி யத்தை யுளங்கை

யிற் கனிபோற் காணும், யாதொரு பொருளை
யெவ்வா வயிர்களு மென்றுங் காணுக, கா தலின்
ஞாநி யததைக் கண்ணினாற் றெரியக காணன். 57

கீரினா னிறைந்து கின்ற கடலிலே நெறிமேற்
கொண்டு, கீரினா னிறைந்த வாறு வீழ்ந்ததா
னிறைவ ருது, தேரினா யதுபோ லாசை செறிந்
தவர் நிறமே னோக்கிச், சாருமா லாகி லத்தா
வவர்களுஞ் சலித்தல் செய்யார். 58

யானென தென்ப தின்றி யெவ்வகைப் பொரு
ளும் வீட்டான், றானெனச் சரிககின் றான்யா
ரவனையே டடைஞ் சாந்தி, யீனம தடையா
ளிததை டடைத்தவ ரிறகரு மப்போ, தேனுமீ
தடைவா னென்னை டெடதுவார் பிறவி யெய்தார்.

பன்னை யோவில்கு லகமெ லாம்பெற்ற
வன்னை யோதிரு மாபதத ணைத்தவன்
கு னா யோட்டகழ் வேதமு டிவையோ
தன்னை யோடள்ள வாறெலாஞ் சாற்றினன். 60

2. சாங்கிய யோக அந்நியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யள் 90.

3. கர்ம யோக் அத்தியாயம்.

அலையிலே கடல்கிடந்து மருமறைக ளானவற்
றின், தலையிலே யிருக்குமவன் தோரிலே சின்
றருளிக், கலையிலே பொருளெடுத்துக் காட்டவு
மெய் காணாதே, சிலையிலே தோள்விசய னிவ்
வண்ணஞ் செப்புவான். 1

வினையின் ஞானமென வுரைத்தாய்
மீள வினைநல்ல, தென்றே யுரையா நின்றனைநா
னிவற்றி லெதுகன் றெனவறியேன், குன்றே
யனையா யுனையடைந்தேற் குற்ற துயரீக கிடுவ
தனை, யொன்றே யாக வுரைத்தருள வேண்டு
மென்றா னவனுரைப்பான். 2

ஆதியி லுலகினை யாக்கி யன்றுநா
னோதிய பொருளிரை யிரண்டு முண்மையே
திதிய லவரவரான் செயலை மாற்றுவான்
மீதியல் வினையுறன் வீடு மேவிடான். 3

ஒருவரு மொருபொழு தினுமோர் காலமு
மிருவகை வினைசெயா தவர்க ளில்லையா
லருமய லவரவரான் வினைய டக்குவான்
பருவா லொடுபொய்யே பாலிப் பானரோ. 4

புலனவை பொறிவழி போக்கு மாற்றியே
 பலனற வினைகளென் பொருட்டுப் பண்ணுவாய்
 கலனுறு மவ்வினை நாச மின்றியே
 சலமுறு பிறவியுந் தவிர்க்குந் தன்மைகேள். 5

தேவர்களை மகிழ்விக்குஞ் செயலோடே தெரிந்
 தீத்த, மூலகைய அலகையுமுன் படைத்தமுத
 ி உன்மொழிவான், மேவரிய சார்பூசை யிது
 கீதகள் வேண்மயன, யாவையுமே தருமின்னு
 மிதுகேட்பீ ரொனவிசைப்பான். 6

செயல்வகையா னீக்களவர் திறம்போற்று
 மாங்கவரும், படல்வகையா லுக்களையே புறம்
 போற்றிப் புர்த்தருள்வ, ரிடல்வகையா னது
 பிழையீ ரொனிலிரண்டு திறத்தீரு, முயல்வகையா
 னலனடைவீ ரொனிலத்தோர்க குரைத்தனனால்.

மற்றவர்தத் ததுகொண்டு மறித்தவரைப்
 பேணாதார், சுற்றவர்முன் பழித்துரைத்த கள்
 வரீனுங் கடைப்பட்டார், பெற்றதுகொண்
 டவாப்பேணிப் பிழைத்ததுகொண் டுண்ணாதே,
 யற்றததன் பொருட்டாக வுண்பான்றீ துண்
 கின்றார். 8

3. கர்ம யோக அத்தியாயம். 39

உளவாமுயி ருணவாலுண வுயர்மாரியி னுள வாம், வளவான்மழை யுயர்வானவர் மகிழ்வால் வரு மதுதா, னிளவாளரி யனையாயிசை தொழி லால்வரு மிதைமீ, தளவாமறை தருமாமறை யறிவாலதி லுறுமால். 9

இதனால்வினை களிலேவினை வனயாவையு மிங்ஙன், நிதனால்வரும் வினையாழியி னெறி சேரலர் திரிவார், மதனறிய புலனேமகிழ் விட மாகவு முடையா, ரதனால்வ ரவமேகழி பவரா மென வறிசீ. 10

கண்ணிற் கருதரு மறிவைக் கருதியவ் வறிவே மிகவரு களிகூர்வோ, னெண்ணிற் ரொழிற்றரு பயனுற் றிடும்வகை யிசையா னாதலில் வினையா வம, பண்ணிற் பெறுவதொர் பயனுண் டோவ வை பண்ணு தறுவதொர் பழியுண்டோ, மண் ணிற் பிறரிவ னிவையுற் றிலனென மதியா ரவை செய விதியாரால். 11

ஆதலா னீயும் பலததின்மே லவாவற் றடுத்தகா ரியஞ்செய்வா யவற்றூற், நீதிலா வீடே சேரலா முன்னஞ் சேர்ந்தவ ரனேகர்பின் றெரியிற், காத

லா லாசன் சநகனே முதலோர் கருமமோ
டொழுதியே யன்றோ, போதார யுலகம் புககதே
மற்றும் புரிதிகீ யுலகிதன் பொருட்டால். 12

பெரியவர் பயின்ற படியலாற் பயிலார் பின்பு
ளோ ரென்பதன் ருகி, லுரியலிவ் வுலக மூன்
றினு மெணக்குச் செய்யவேண் டுவதுமொன்
றுண்டோ, வரியவை யென்ன லுறாதவு முறுதற்
பாலவு மியாவையிவ கையா, பரியலிவ் வுலக மகிழ்
வுடன் வினேதான் பண்ணுதற் கென்னையும்
பாராய். 13

என்செய றவ் லியான்செயா வினேக வியா
வருஞ் செடாரத னாலே, மன்செய்த குலககண
மயவகிமாய்க் திடுவா மற்றவர் மற்றதற் காசப்,
பின்செய லறியா தவாவொடு முயலும் பேதை
யைப் போற்பிறர்? பொருட்டா, லுன்செயல்
களைச்செய் யவைசெய்வார் தம்மி னுணர்வை
வே ருககலு மொழிவாய். 14

மெய்வகை தணககும் புலன்கட்கு முள்ள வேறு
பாட் டினைமிக வறிந்தோ, னைவகை யியற்கைப்
புலன்களே பொறிபுற் றழுத்துகின் றனவென

3. கர்ம யோக அத்தியாயம். 41

வசந்தா, நிவ்வகை யறியா தவனிரு வினையு
மியான்செய்தே நெனவினைத் தேவகு, முய்வகை
யிதுகீ யுணர்ந்துனக் கடுத்த வினைசெயென்
றுரைத்துமீண் டுரைப்பான். 15

என்பாற் பொறாமை யினைத்தவிர்ந்தென் கருத்
தா யுள்ள வினையினை, யன்பாற் பயில்வா
ரியாவர்சில ரவர்கள் வினைக ளறவிட்டா, ரென்
பாற் பொறாமை யானுரைத்த வினை யிகழ்கிற்
பார்களவர், வன்பராத் தரையி லெழுமாம்
போன் மாயந்தா ரறிவ மாயந்தாரே. 16

பண்டு செய்பகு திப்படி யேவினை
கொண்டு கின்றிடிற் கோவித ரும்பிற
ருண்டு கொன்னல மென்றுணர் கிற்பரோ
கண்டு கின்றவென் கற்பனை யாலரோ. 17

அஞ்சபுல னவைதொடரு மஞ்ச பொறி யவை
யாம், வெஞ்சரனி லுலறியுயிர் வெம்பியழி வறு
வே, ருஞ்சபுகு நெறிதகைய வொன்றுபகை
யளகே, னெஞ்சதவி லின்பமிட ரென்பவவை
யிகழ்கீ. 18

தடுத்ததொழில் செய்வதுத காத்ததுத னக்கே,
யடுத்ததொழில் செய்துகெடு மேனுமழ கையா,
விடுத்தகரு மம்பெரிது செய்தவனின் மேலோர்,
தொடுத்தகரு மஞ்சிறிது செய்கைதொழி

19

மாய னிவைநின் றுரைசெய்ய விசயன் மறித்
துங் கூறுவான், நீய வினைசெய் யாதவரைத்
திகைப்பச் செய்து திறலாலே, யேய பணிகொள்
வாரைப்போ வியற்று விப்பான் யாரென்றான்,
பாயல் பரவை யாககொண்ட பழையோ னிவ்வா
றெனப்பணிப்பான்.

20

தீம நத்தனி லேசெந நஞ்செயக
காம மென்னுகைப் பாய்வளர் கின்றது
வேம யக்கொளவெ குளியென் கின்றது
நாம மற்றத னன்னல மின்னுக்கேள்.

21

எவ்வ கைப்பய னுந்தின் வல்லதை
யெவ்வ கைப்பெரும பாவமு மீவதை
யெவ்வ கைப்பொருட் சும்பகை யாவதை
யீவ்வ கைத்தெனக கூறுவ னின்னுக்கேள்.

22

நெருப்பை முற்றிய தாமமு நீடொளித்
தருப்ப ணத்தைம றைத்தன மாசும்போ

3. கர்ம யோக அத்தியாயம். 43

ஊருப்ப டைத்தன லுள்ளுணர் வியாவையும்
விருப்ப முற்றவெங் காமம்வி முஊகுமால். 23

காத லாற்றலிக் காமம்பு லன்களே
வாயி லாப்புருந் துள்ளம யக்குவ
தாத லாற்புல னைந்தும டக்கியே
யேதி லாங்கடுங் காமமி றுக்குவாய். 24

ஆற்று மிவ்வுடம் பிற்பா மைம்புலன்
மாற்று மைம்புல னிற்பா மாமநம்
போற்றும் புத்திய திற்பாம் புத்தியிற்
ரோற்று கின்றது காண்பது தொல்பாம். 25

மேலா யுள்ள விப்பொருளை மெய்யா யறிந்து
பொய்மாய, மாலாய் மயங்கு மநத்தினையு மடக்கி
யந்த மநங்கலக்குங், காலா யுள்ள காமத்தைக
காப்பா யென்று கட்டுரைத்தான், சேலா யுலக
முறுபுனலோர் செலுவின் புரையே செலுத்தி
னேன். 26

3. கர்ம யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 116.

4. சம்பிரதாய அத்தியாயம்.

நற்றவ கிகழ்தரு கரும ஞாநமு
மற்றம தறவனக் கறியக் கூறினேன்
மற்றவை களின்வா லாறுங் கேளெனக்
குற்றமி லாழியங் கையன் கூறுவான். 1

எவமற முன்பியா னிரலிக் கோதினே
னவன்மது வாசனுக் கறியக் கூறின
லுவகையோ டவனிக்கு வாசுக் கோதினன்
றவமுய லாசரீ தறிபுத் தன்மையோர். 2

கருதரும் வகைகிகழ் காலஞ் சேறலான்
மருவரும் வகையதாய் மறைந்த வாய்மையை
யிருவினை கெடவரு மியோக கீர்மையை
டொருவரு மறிவரி தாய டண்மையை. 3

கல்ல காதல்செய் நண்பனு மாயெனை
உல்ல தியாவும் றியலை யாதலாற்
சொல்லன் மேயின னென்றனன் றாயவன்
மெல்ல வேறுவி சயன்வி ளம்புவான். 4

ஞாந மாமிது நல்லவா கேட்டிடப்
போன காலமும் யான்புகன் றேனென்ற
யான தானிலு மவ்வடம் பன்றிது
தான தாம்புகை கீயறி தக்கதோ. 5

4. சம்பிரதாய அத்தியாயம். 45

சொல்லார் விசய னிதுமொழியத் துளப முடியோன் சொல்லுவான், பல்லா யிரக்கா ணுடம் பெணக்கு முணககு நடுவு பரிந்தொழிந்த, தெல்லா மறிவன் யானீய தேது மறியா யிதுவன்றோ, வில்லார் தோளாய் நமக்குள்ள வேறு பாடு விளம்புங்கால். 6

சாவாது பிறவாது தனிமுதலா யிருந்தநா, னாவாவ் லெகுபடு மழிதுயர் தீர்ப் பதற்காக, மேவாது கின்றேபென் மாயையினன் மெய்யே போ, லோவாது பிறத்திடுவே னுகத்தோறு முகத்தோறும். 7

இவ்வகையென் செயலதனை யறிந்திந்த விடும் பையினின், றய்வகைய நெறிபெற்றாக் குயர்ந் தாரை யரைப்பரிதால், மெய்வகைய திதுவென்ன வேண்டியவர் வேண்டியன, வவ்வகைய தெய்வமு மா யளிப்பேனும் யானேகாண். 8

செயலாலுக் குணத்தாலுஞ் செலநாலு குல மாக, வியலான்முன் படைத்தேனா னிப்பொழு துக் காப்பேனான், மயலாய வினைப்பயனின் மநம் கையேன் மற்றதனா, லயலாயே யிருக்குமெனக் கவையறிவா ரெனையனையார். 9

உய்யம் படிமுன் னுணர்ந்தவர்க ளுணர்ந்த
வினைமே லொருப்படுகீ, செய்யங் கருமஞ் செய்
யாமை தீய கரும மென்றிவற்றின், மெய்யம்
பொய்ய மறிவருமை யறிய வேண்டும் பொருளு
யிவை, டெட்டஞ் சிலைக்கை யுரவோயிங் கிவற்றின்
செயலை யியம்புககேள். 10

ஒடு கின்ற புனலாற்றி னோடத்துடனே யோடு
வான், மாடு கின்ற மரமோடத் தானின் றுற்
போல் வாச்செய்தே, கீடு கின்ற மரக்களிலை
சிற்சூ மியற்கைத் தன்மைததின, கோடு கின்றேன்
யானேமென் றுணர்வு மிககோ னுணர்ந்தாற்
போல். 11

செயன்மே னின்ற வறிவிடையே செயலின்
மையுமச் செயல்செய்யா, விடன்மே னின்ற
பலன்களிலே டெல்லா வினையு மியல்வதுவு,
மயன்மே லின்றி யறிந்தானியா ரவனே யெல்லா
மறிந்தோனு, முயன்மே னின்ற யோகியுநல்
வினைக ளெல்லா மொழிந்தோனும். 12

ஆவ தென்பது மாசையு மற்றன
மேவ ஞானவெந் தீயிடை வெந்தன

4. சம்பிரதாய அத்தியாயம். 47

யாவர் தந்தொழி லவ்வகை யோர்களே
சாவ தும்பிறப் புந்தவீர்த் தார்கடாம். 13

எண்ணு மின்றியி கபாம் யானிவை
பண்ணு கின்றன நென்னுமிப் பான்மையோ
னுண்ணு மேல்வினை யுண்டென வோர்கிலா
னண்ணு கின்றவி னைநலி வுண்ணுமே. 14

அடங்கு கின்றபு லன்களொ டாசைபோய்
மடங்கு கின்றம நத்தின னானவ
னுடம்பி தன்பொருட் டாலுள தாமெனத்
தொடங்கு கின்றவி னைதொடக் குண்ணுமோ. 15

பெற்ற தேகொட மைந்துமுன் பேறிழ
வுற்ற போதிலொத் தொன்றுமொ ருவர்பாற்
செற்ற மேதுமி லாதவன் செவ்வினை
குற்ற மோவவற் றின்றிறற் கூறக்கேள். 16

லீட்டு முற்றும்வி னைகள்வி னைப்பயத்
திட்ட மற்றிறை தன்னிலெ முக்கருத்
தொட்ட நின்றவ னியாகப்பொ ருட்டுறப்
பட்ட கண்மம்ப லத்துடன் மாயுமால். 17

பிரம மாநோர்பி ரமநெ ருப்பீடைப்
 பிரம மாகிய மந்திரச் தன்னினூற்
 பிரம மாபச ருவுடன் பெய்தபின்
 பிரம மேயடை வாருளர் பின்னுக்கேள். 18

அறிவு தாகிய வங்கியி லேகொள
 உறிவை யேசில ராகுதி பண்ணுவார்
 செறிவ தாஞ்சமத் தீயிடை யேசில
 ரெறிவ தாயப லண்களை யீவர்கள். 19

உக்தி யப்பொறி யைந்தைய மொக்கவே
 யிந்தி டத்தழல் வாயிடு வார்சிலர்
 கந்தி டத்தொழி லிடாவைய ஞாகரெய்
 சிந்தி டோககெட் தியிடு வாரசிலர். 20

தேடிய பொருள்க ளாலுஞ் செயலுறு தவக்க
 ளாலு, நாடிய யோகத் தாலு கவிண்மறை ஞாகத்
 தாலு, கூடிய பரிசால் வேள்வி குலாவடி ரநேக
 சிக்குப், பாடிய வீவர்க ளன்றி யீவர்கிலர் பரிசுங்
 கேளாய். 21

ம்கமே னின்ற பிராணனையங் கபாந னரிடை
 யே புகவிட்டங், ககமே ின்ற வபாநனையப்

4. சம்பிரதாய அத்தியாயம். 49

பிராண னிடையா குதிபண்ணி, யிகமே யிரண்டு
மியக்கமற வீருப்பார் சிலாமற் றிவர்கண்டாய்,
சகமேற் பிராண யாமத்தின் றலைகின் றவரே
சாற்றுக்கால். 22

இன்னவர்க ளியாவர்களு மியாகமறிவாரே,
யன்னவர்க ளேயறனி றீமையின கன்றோர்,
சொன்னபரி சாலிவைதொ டக்கமுடி யாதார்க்,
கென்னபரி சாலுமிக மில்லபர முண்டோ. 23

இப்படி யரைத்த விந்த யாகக்க ளியாவ
முன்னஞ், செப்பிய பிரமத தின்கட் செலித்தன
செய்யுங் காலை, யொப்பரி தாய புத்தி கருமத்தி
னாகா துள்ளத், தப்படி யறிந்து கீயும் பாவத்தி
னகல நிற்பாய். 24

தொன்மை யாகமுன் சொன்னது றைக்கெலா
நன்மை யாங்கப் பாலது ஞானமே
பின்ம யாலறுத் தாக்கது பேணிடுந்
தன்மை யாதெளி லாங்கதுஞ் சாற்றுவாம். 25

விழியாமென வறிவாலறி வறுவார்விழி வசமே,
வழிபாடுசெய் தவர்சேவடி மலர்குடிட வவரே,
யொழியாதெவர் களுமியாவையு மொருகீயென

திடையென், றழியாவகை யதுவாவதொ ரறி
வேயரு ஞ்வரால். 26

அதனாவரு பயன்மாதெனி லழிபாதக முத
லாய், சிதாடரும் வினையாழியி னிடையேவிழு
குடிவார், தீதனாகிய வறிவாகிய சிதையாமித
வைவ்னா, விதனாவகை கரைசேருவ ரொணே
யெனி லதகைள். 27

எறிமாவெரி வருகானிடை யெரியாதன வெ
டைதா, மறிமாவறி உடையோகளு மறிவாரது
விதபோற், குறிமாவ்வரு குணஞாடுமெய் யகலே
கொள விடுமேற், பொறிமாவ்வரு வினையானவை
பொடியாம்தொர் பொருளே. 28

தீதற் பாலாம் வினையரி வோருஞ் சிலநாளி,
லேதற் பாலா மறிவறி தககோ ரியாரென்னி,
னோதற் பாலார் பாலுமீவ் வண்மைப் பொருட்
டாலு, காதற் பாலா ரைம்புலன் வென்றோ
ரிவாகண்டாய். 29

4. சம்பிரதாய அத்தியாயம். 51

சொல்லரு ஞாகப் பொருடெரி யாரெது
சொன்னாலு, மல்லவி தாமென் றையறு வாரங்
கண்டிலலா, ரில்லவ ராவா ரிகபர மில்லா ரிவர்
கண்டாய், தொல்லறி வாலே யையுற வற்றோர்
துறவுற்றோர். 30

அறியா மையிலே பிறந்துன்ற னகத்தே
வளர்ந்த வையறவை, நெறியா லுன்றன் ஞாக
மெனும் வாளால் வெட்டி யறக்கிக், குறியா
லுன்றன் வீணவீண த்தக கொள்வா யென்று
கூறினா னுறியார் வெண்ணெய் தொட்டுண்டிவ்
வுலக முண்ட திருவாயான். 31

4. சம்பிரதாய அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யள் 147.

5. ஞாந கர்ம அத்தியாயம்.

பூத்தருளி யொருமலராற் பலநமவை யீரோ
முடி, காத்தருளி வீனோயாடிக-கடைசாரங் கண்
வளருந், தீர்த்ததன்மறை முறைமொழிந்த திரு
வாக்குத் தெரியாதே, பார்த்தனவ னெதிர்தின்று
சிலவீடகன் பகர்வற்றான். 1

கருமநன் நெனவெமெதீர் கழறுகின் றனைதுற
வை, யருமருத் தெனமொழிதி யவைபிரண்
மனுமமல, வெருமைமென் றுயாகல உரைசெய்
கென் றனன்விசய, னிருமையின் பரிசமிது வென
வியம் ப்டுமிறைவன். 2

துறவகன் நருவனைசெய் தொழிலுநன் றவை
துண்பீ, வறவகன் நருவனைகள் வீடலிலங் கவை
முயல்கை, பெறலீலின் பழுமிழவி வீடருமொன்
றில்பெரிது, துறவகின் றவாபற்க டுயரினின்
நீடுதொழிவர். 3

பெருமைமொன் றியதுறவ கருமமென் றிரு
மையினு, மருமைமொன் றினையடைஞ ரவை
யீரண் டையமுடைய, ரிருமைமென் றறியுமவ
ரீவையநிக் திலரிடல்பீ, ஞெருமைமென் றுணரு
மவ ரீவையணர்ந் தவருணரில். 4

வினைமுயன் றிடவதனின் விளைதருந் துறவது
கொ, டெனையடைந் திடுவரெவர் களுமிவண்
செயலைவிட, வினைவருந் தகையபொரு ணெறி
யறிந் திடுதலரி, தனையதந் தொழில்புரியு மவ
ரடைந் திடுவாறி. 5

கவைதருங் குணமுமிகு களிதரும் புலனு
மெனு, மிவைகடந் தவர்களெனை யறிவினன்
நிசையுமவர், நவைதருந் தொழில்செயினு நலிவ
தெங் கவரையவை, யவைகடந் தவர்களவினை
யவைதுறந் தடைகுவதென். 6

காணுங் கேட்கு முறுமோக்குங் காலா னடக்
குங் கண்வளரும், பேணுந் துறககு மூச்சவிடும்
பேசும் விழிக்குஞ் சிம்பிளிக்கும், பூணு மின்னும்
பலவெனிணும் புலன்சேர் பொறியின் புணர்ப்
பென்றே, தூணுங் கிரியு மெனவொன்றுந் துளங்
கான் விளகருந் துணிவுடையோன். 7

யாரொவ் வினையு மென்பொருட்டா வியற்றிப்
புயனை விகழ்வாவர், சேரும் வினைக ளவற்

ரோடுஞ் சேரா ரெய்துந் திறமுரைக்கிற், சார
வடனே பிறந்திருந்துந் தண்டா மரையின் றகை
யிலைய, கீரு மெனலா யிருப்பாதி னின்றோர்க்
கொன்று நிகழாதால். 8

உடனைய புலனாலு மநனாலு முடம்பாலு, நட
மாகு மெனமுயல்வார் நாடோறு முயன்றாலும்,
விடமாகு மவ்வீனையே வீடாகும் வினப்பயனைக்,
கடனாகு மெனமுயல்வா ரதனாலே கட்டுண்பார். 9

அன்பவீனை யாகுபயன் விட்டமைதி யாலே,
யொன்பதுபொய் வாசலமை யூரதனி னுள்ளே,
யன்பவரு வாயினிதி ருப்பனியல் பாலே, முன்
பயில்வ தாம்வீனைசெ யான்முயல்வி யானால். 10

இவ்வகைய வரயசெய லியாவுமியல் பேகா,
ணவ்வகைய மரையயத னாலறிவு றுதே, செய்
வகையன் யானெனது செய்கையிது வென்றே,
பொவ்வகையி னாலழிவ தேபுலனி லாதார். 11

அறிவினா லறிவிலா தகையெலா மழியவே
செறிவினா ரறிவுவா னிரவிபோ நிகழுமா
னெறிபினா லதனிலே கிலையுமா யதனிலோர்
பந்திலா வகையினார் பிறவியா னதுவிவார். 12

5. ஞான கர்ம அத்தியாயம். 55

நன்றே ஞான வருமறையோ னன்னு யந்நா
யிறைச்சிதனைத், தின்றே யுழலு மவனியானை
யாவென் றிந்தத் திறததெல்லா, மன்றே யென்னு
தாமென்னு தறிவாய் கின்ற வெனையெங்கு,
மொன்றே யாகக் காண்பானில் வுடம்போ
டிருந்தே யுடம்பறுப்பான். 13

இகமே கிகழும் புலன்விளைந்த வின்பமெல்
லா மறவிகந்தள், ளகமே விளையும் பேரின்ப
மடைந்தார்க் கென்று மழியாதாம், புகமேய்
கின்ற பலன்பொறிகள் புணர்ந்த வின்பம் போ
மென்றுந், தகமே விடரா மெனவுமவை தககோ
ரென்றுந் சாராரால். 14

உடம்புட னேயுள னாகியி ருந்தே
விடம்பரை காமவெ குளியின் வேகாச்
சுடம்பொறை யாமைத வீர்த்தவ னேநல்
விடம்புகு ஞாகியு மின்புறு வானும். 15

மெய்யறி வேவிளை வின்பம தாக
மெய்யறி வேவிளை யாடிட மாக
மெய்யறி வேயொளி யாகவு மேயோர்
மெய்யறி வேபெறு மின்பம்வி டாதார். 16

காவல்செய் தைர்துப லன்கணி ரண்டு
 மேவலி ரும்பரு வத்திடை விட்டிட்
 டாவகை நின்றவ பாநபி ராண
 னேவலி னின்றியி யக்கம றுத்தே.

17

அஞ்சுபொ ித்திற னுசைய டக்கா
 றெஞ்சுப யத்தொடு கோபமு கீக்கா
 வெஞ்சுதி றத்தலில் யோகிகள் காணு
 முஞ்சுபி றபட்டர் யாவமு திர்ப்பாரா.

18

சாதி பரிடந் தொழில்களுக்குந் தக்கோர்
 செட்டந் தவகளுககுந், தீதி ஓலக மேழினுக்
 குஞ் சேரு மிடமா யள்ளவெனை, யோதி முடியம்
 பரிசேமெய் யணர்ந்தார் பிறவா ரெனவரைத்தா,
 னை முடிவொன் றின்றியே மடையத் தானே
 யாங்கின்றான்.

19

5. ஓந கர்ம அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யள் 166.

6. யோக அத்தியாயம்.

யோகம நத்தவர் யோகம தற்கே
 யேகமு தற்பொரு ளாகிய ருந்தே
 நாகப ணத்திடை யேநட மாடும்
 மேகம வற்கிவை மீளவி ரிப்பான் 1

செய்தவி னைப்பயன் விட்டிவை தீரா
 தெய்தவி யற்றியி ருப்பவ னேகா
 ணுப்பயி னைத்திடு யோகிகன் ஞாநி
 வெய்யத ழற்பொலி வேளவிசெய் வாரில். 2

மேவின யாவையும் வீடுத வில்லார்
 யாவர்க ளேனுநல் யோகிக ளாகா
 ராவர்க ளாகில வாவற லேகா
 னோவலி லாததல் யோகமு மையா. 3

உய்வகை யோகமொ ருப்படு வார்க்குக்
 கைவரு மாசெயல் காரண மேகாண்
 மெய்வகை யோகம்வி னைந்தின் மெய்யே
 செய்வன வானவை தீமைய வேயாம். 4

புன்மைய வானபொ நித்திற னோடும்
 பன்மைய வானவி னைப்பய னோடு
 மன்மைய னானவ னப்பொழு தையா
 தன்மையின் யோகம திற்றலை கின்றான். 5

எண்டிகழும் யோகத்தை யிப்பரிசே யெப்
பொழுதுங், கொண்டபயில் வார்கடைக்கா
லென்னையே கூடுவாரா, லுண்டியினின் மிகுவா
ருண் டுறப்பார்ம்க குறகுகிடுவாரா, கண்டியில
யறததுறப்பா ரவர்க்கிதுகை வாராதால். 13

துயிலு முணவுஞ் செய்வதாழ்வு மிகாமே
குறைந்து தோன்றாமே, பயிலு மவனே யோகத்
தைத் தன்பாற் படுக்கும் பான்மையா, நயிலும்
பொறிவிட் டவ்வறிவு தன்பா லடங்கு மப்
பொழுது, சூயிலு மியோகந்
றாக் கவணைக் கூறலாம். 14

இப்பரிசு பயில்கின்ற யோகிகா விலாவிடத்து,
மெட்ப்பரிசு நடுக்காத விளக்குப்போல் விளங்கு
மா, வெப்பொழுதாங் கவனுணர்வீவ் வண்மை
யிலே சென்றிசைய, மப்பொழுது பரமானந்
தத்தினையு மடையுமால். 15

யாதொன் றிந்தப் புலனறியா வளவி லின்ப
மாயிருக்கும், யாதொன் றினைச்சென் றடைந்

தோர்கள் பின்னை யதனி னிரண்டாகார்,
யாதொன் நினைப்பெற் றவரிதனின் மிகக
தொப்ப துண்டென்றார், யாதொன் றிந்த வறி
வுக்கே யறிவாய் கிற்கு மதினின்றோர். 16

வஞ்சர் வேல்கொடு மார்பினெ றியினு
மெஞ்ச வேதமுன் மூடியெ ரியினு
நஞ்சி னாழ னுகந லியினு
மஞ்சி டாரது வானந்த மாவதே. 17

போக மாய்த்துப்பு லன்களைப் போக்கறுத
தாக மாமெய்ய நிவிடை யேயந்த
வேக மாயம நத்தினை மெல்லவே
யேக மாகவி ருத்திக லாதுகீ. 18

வாங்கி யைம்பொறி சின்றம நத்தினை
கீங்கி டாவகை சின்னுளி ருத்தியே
திங்கி யாவைஞ் சிந்தைசெ யாமையாம்
பாங்கி யாதது வேபயில் வாயரோ. 19

தேறு நெஞ்சின னாய்த்தன்செ யலலால்
வேறு கண்டறி யாமெய்ய நிவினா
ஊறி லிந்தவு டம்புடன் வேறுபெற்
றேறி சின்றவ னேயின்ப மெய்துவான். 20

ஆழியா தித்த யோகத்தை யென்றுந் தலைகின்
றவனென்று, மழியா வின்பத் தீனையின்பத்
தாலே யடைய மதுநிற்க, வொழியா வெல்லா
வுயிர்களுந்தன் னுள்ளே காணு மவற்றளளே,
கழியா தெக்குந் தானின்ற பரிசுந் தெரியக்
காணுமால். 21

யாவ னொருவ னென்னையெல்லா வுயிர்க
ளிடையு மென்னிடையே, மேவ வெல்லா வுயிர்
களையும் வேறா காதே மெய்காண்பான், தேவர்
பகைமுன் செகுத்தோனே யவன்யா தேனுஞ்
செய்திடினு, மாவ வவனா கின்றேன்யா னதுநீ
யேது மையுறேல். 22

இடரா னதுதா னின்பந்தான் யாவாக்கேனு
மாயிடுமேற், படரா நின்ற வவைதானு முறு
வான் பரம யோகியென்பான், சுடரா நின்ற
வடிவேலோய் துணிநீ யென்று துழாயலங்க,
லடரா நின்ற நெடுமுடியோ னருளிச் செய்ய
வவனுரைப்பான். 23

எல்லா வயிரு மொன்றாகப் பார்ப்பதியோக
மெனவுரைத்தாய், மல்லார் தோளா யிதற்குளிசு

காணேன் மஃமா கின்றவீது, நிலலா வியற்கைத்
தாயடபுலனைக கலக்கு மதனை நிலைகிறுதத,
லொல்லா தெனவங் காறறடககற் கொக்கு
மெனவு முணாகின்றேன். 24

இவ்வகை விசயன் கூற மாயவ னியம்பு கின்றா,
னைவகைப் புலனு நெஞ்ச மடகருகை யரிதா
னாலு, முய்வகை யோக மியாவும் முயற்சியி னாலு
மொவ்வா, வைவகைப் புலன்செ யன்ப மனைத
தைபும் வெறுத்த லானும். 25

வெய்ய நெஞ்சம டக்கிடும் வேறிதற்
கைய மிலலைமென் றேயதி யாதலாற்
பைய வேகா ணம்பதி னுன்கையவ
கைக டந்தவா யோகமுங் கைகண்டார். 26

என்று கூறலி சடனி யம்புவா
னின்று யோகததி லேநெடு நாளெலாம்
பொன்றக காலத்த யாந்தயர் போய்னாற்
சென்று நற்கதி டேயன்று சேருமோ. 27

யோக மேவலி னைகளொ ருவினான்
 மோக மேவலின் யோகமு டிந்தில
 னைக மேயிரு பாலும்வி டாகிற்க
 மேக மேயென விய்த்துக் ழியுமோ. 28

மைமலி துவெம்ம நத்தினின் மற்றிந்த
 வைமம றுககவல் லாரிலலை கீயன்றி
 யம்மலி தனையு ரைடென்ன யோகத்தின்
 மெய்யளி தனைவி ரியவு ரைககின்றான். 29

பொய்ம்மைய டையாப்பு லனுடை மாந்தர்க,
 ளிம்மையி டையம றமையு லகத்தும்,
 வெம்மைய டைகிலர் மெய்ம்மையி டாரென்றுஞ்,
 செம்மைதெ ளியின்னுஞ் செப்புதுக கேளாய்.30

யோகமு டியாதி டையேயி றத்தவன்
 யாகவி னைபல செய்தாங்கி சைந்திடுஞ்
 சோகமி னுடெய்தித் துன்பந்தொ டாராதே
 போகது கர்த்துபல் காலங்கள் போயயின். 31

சிறத்தவ ரசர்தி ருககுலத தாத
 லறத்தரு யோகிக டங்குலத் தாதல்
 ப்றத்தபெ றுவதெல் லாமெய்திப் பின்னு
 மறநதவி யோகம கிழ்வுட னெய்தும். 32

கொண்டுப் பிலுக்கு ணமில னாகிலு, முண்டுதெ
ளிவென்று ணர்ந்தவி யோகந்தான், பண்டுப
யன்றப யிற்சியி னுன்றனைத், தண்டுத வின்றி
முன் றானேத லைப்படும். 33

அனையவி யோகத்தை யாற்றுவ னென்று
கினையு மவனுநெ றிடற ழாமல்
வினைகள்ப லசெய்து வேள்விமு டித்தா
னணையுநக திமேற்க திபெறு வானால். 34

கீடும நகிலை சின்றில னாயினு
மோடும்வ கையால்வி டாதேயு முன்றவன்
பாடும்பா வககள்ப லகடந் தாயினும்
வீடும்பெ றுமின்னும் வேறுஞ்சி லகேளாய் 35

எல்லாத்த வமுமி யற்றிகின் றேனினு
மெல்லாகக லைகளுந் கற்றுணாக் தோனினுஞ்
செலலாகக ருமமெல் லாஞ்செய் தவனினு
நல்லான்வ லியோகி நீயிது நண்ணுவாய். 36

இருவகைய வினையறுக்கு மியோகிக ளெல்
லார்களினு, மருவரிய மநத்தினையு மன்பையு
மென் பால்வைககு, மொருவனுமே யானுவககப்

படுகின்றன வெனவுரைத்தா, னருவெனவன் றுரு
வெனமுன் பாராது மறிவரியான். 37

6. யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 203.

7. மாயா ரூப அத்தியாயம்.

உய்ய வன்பினொடு மென்னை யேயடையு
மியோக மேபயிலும் யோகிதா, னைய மின்றி
யெனை யேய நித்திடும தைய கீபுமறி வாயென,
வைப முண்டுமறை கீர்மை யுண்டிடையர் மாத
ருண்டிட மலர்ந்திடுஞ், செய்ய தண்பவள வாய்தி
றந்துதிரு மாதா கேள்வனிலை செப்புவான். 1

மாயு மாயைமறை யாத னெஞ்சுள்டை மற்
றெ னுண்மையினை வாய்மையா, லேயு மாறுறவ
றிந்து னோர்களறி யாத தொன்றுமிலை யென்
னிணு, மாயு மாதா நேகர் பாலொருவ
னென்னை யாயுமகம் வைத்துளா, னுயு மாதா
நேகர் பாலொருவ னேய நிந்துமுடி வானையா. 2

மண்ணு கீருமெரி தீயம் வாயுவுமவ் வானி
 னோடுமக புந்திய, மெண்ணு கீர்மைகளில் யானெ
 னும்பதமு மெண்ணு மெட்டுமிவை யன்றியே,
 பண்ணு கீர்மைகளின் மேல தாயுலகி லியாவை
 யுங்கொடுப ரித்துடற், கண்ணு கீடுயிரு மாகி
 யென்னுடைய மாயை சிற்பதுகை வேலினோய். 3

கண்ணி னாற்றெரிய லுற்று ணர்க்திடிவி
 ரண்டி னாலும்வரு காரிய, மண்ணி னிற்பக
 டப்ப வென்றபொருள் யாவு மற்றவிரு பான்மை
 யே, கண்ணி நிற்பதுல காத லாலுலகி னுச
 வற்பவமு நானலா, தெண்ணின் மற்றறிவ தில்லை
 யெப்பொருளு மெண்ணி னந்ரியம தில்லையால். 4

வேத மாகிதிகழ் யான லாதுலகி லென்னின்
 வேறெனவி ளகுகிடும், பூத மாணவைபொ றுக்க
 வேறுபொறை யாள ரில்லையெது போலெனி,
 லோது மாமணிய நேக மூடுருவு கோவை தூலி
 னொரு பான்மை போன்ம், பேத மாணபொரு
 டோறு நான்மருவி நின்ற வாறுகனி பேசுகேன். 5

திரியுயிரு கதிரினிடைத் நான
 றிருமறையி, னரியமுத லெழுத்ததுகா னுடவர்

பா லாண்மையுநான், விரீடனலிற் சுவையதுநான்
மேதினியில் வாசமுநா, னெரியில்வரு வெம்மைய
நா னகாசத் தெழுமொலிநான். 6

ஆன்றவறி டுடையோர்பா லறிவுநா னடங்
கிணர்பால், வன்றவநான் வளர்நன்மை பூண்
டார்பால் வண்புகழ்நான், ரேன்றமிழகு திறலோர்
பாற காமமுறாத தொல்வலிநா, னூன்றுபொரு
ளனைத்தினுக்கு முயிராகி யுள்ளேனன். 7

மூன்றுகுண உகையாகி முடிசின்ற பொருண்
முழுதந், தோன்றுவது மென்னிடையே யெனைத்
தொடாந்தே நிற்பதுவ, மான்றவமற் றவற்றி
னிடையான்றேன்றே னவற்றினுககுச், சான்
றெனநிற் பேனல்லா உவைசார்ந்து வாழேனன். 8

மைக்குணங்க ளெனமுனம்யான் வகுத்து
கிணக் குரைத்திட்ட, விக்குணங்கண் மூன்றலு
டகப்பட் டறிவிழந்து, தொக்கிணங்கு
கின்றவய் ரிவைபெல்லாஞ் சுடர்வேலோ, யக்
குணங்கள் கடந்தவெனை யறியுமோ வறியாவரல்.

இவ்வகைய குணமூன்றி னியற்கைத்தா யாரா
லுஞ், செய்வகைய தல்லாவென் மாயையினூற்

7. மர்யா ரூப அத்தீயாயம். 69

றிகைப்பொழிந்திங், சும்வகைய தரிதெவர்க்கு
மெனனையே யெப்பொழுது, மெய்வகையோ
டடைகின்ற மகமிலரோல் வேல்வேந்தே. 10

ஊழாலே வருமிந்த மாயையினு லேயுள்ளம்,
பாழாக வறிவிடகே பறியண்டு நெறிகின்றோர்,
வீழாத தீவினையே வினையாக வினாககின்றார்,
கீழானு ரெனையடையா ரடைவாரஞ் சீருளா
கேள். 11

செல்வம்வி ரும்பினர் செல்லல் டைந்தோ
ரல்லல்கெ டுககெவெ னன்புசெய் யோக
ணல்லத றிந்தமெய்ஞ் ஞாகியிந் நால்வர்
வலலதி லென்னையெ னககுத வததோர். 12

இன்னவர் தக்களி லென்னெடும் வேறா
யன்னல் லாமையின் ஞாகியு யர்ந்தோ
னன்னவ னெலெனெ னககவ னுககே
நன்னல னாகுவ னானுந லததோய். 13

ஒதரு ஞாகியென் னுணமையி னுள்ளே
யேய்தலி னாலவ னெனென வேயா
மாதலு மிககன கேகமெ னச்சொல்
காதலி றந்தப லுககளி னாலம். 14

ஸிரியவ ணர்ந்தவி முப்பொரு ளெல்லா
முரியவெ னன்றியி லாதவொ முக்கந்
தொரியவ நிக்தெனை யேசெறி க்றபா
னரியன உன்பெறு தறகயில் வேலோய். 15

மற்றவ ருத்தம நக்களில் வைத்த
பற்றதி லேபறி யண்டறி வெல்லா
முற்றவை தர்க்கிடு தெய்வவொ முக்கா
னற்றவ கின்றவை நண்ணுவர் வேலோய். 16

யாவனொ ருத்தனி யாதொரு தெய்வ
மேவவ ருச்சனை யன்பின்வி னோப்பா
னாவல்ச லிப்பறு மன்பவ னுககே
யாவது முற்றம ளித்திடு வேனான். 17

அளித்தவல் உன்பொடு மத்தெய்வ காளுங்
களித்துவ ணவகினர் காதல வெவலாம்
வெளிப்பட முற்றம ளித்திடு வேனா
னொளிப்பரி தாமுரு மஞ்சவு டன்றோய். 18

சிங்நையி னித்தெய்வ மெய்த்தெய்வ மென்றே
முத்தவ ருச்சனை செய்துமு டிககு
மத்தம நததர்பெ றும்பயன் வாளா
வந்தமு டைத்தத கித்தமு மையா. 19

தானந்த மிலியவமை தரகின்று தாவரிய,
வாகந்த வுருவமென வெணையொன்று மறிவதிலர்,
கோகந்தன மகனாசர் குலமைந்த னிவனுமெழி,
லாகந்த மிலியொருவ னிவனென்ப ரறிவ்லிகன்.

மருவற்ற பிரகிருதி யதிலுற்ற மறைவனெழி,
லொருவர்க்கு மறியும்வகை வெளிகிற்ப தீலையுல
கில், வெருவற்ற பெருமடலின் மருமுற்று விழி
மறை, வருவற்ற வெணையுலக மறிகிற்ப
தீலையுடைய. 21

போனவை யினிமேற் பகுதகின் றவையிப்
பொழுதுபோ கின்றவை யனைத்தும், யானறிந்
திருப்ப னியாலுமா மெனை யுலகின்மற் றியாவரு
மறியார், மாணவெஞ் சிலையாய் வேண்டல்வேண்
டாமை தன்னிலே வருகுண மயக்காற்,
ருணமைந் தருவாய்ச் சகிதகிடும் பொழுதே
தந்தமெய் யறிவுசாரந் திடலால். 22

வியக்கமேன் முயன்ற கல்வினை மாந்தர்
விரும்பல ராகிமுன் செய்த, பயக்கமே வியதி
வினையெலா மறவே பற்றறப் பறிந்துமுன்
போனார், றுயக்கமே புரியுஞ் சோகமே முதலாக்

துவந்துவ குணங்களிற் றொடர்ந்த, மயக்கமே
வலரா யொழுக்கமே நிலைநீண றென்னையே மகத்
திடை வைப்பார். 23

எறிவரும் பீணிமூப் பிறப்பொடு பிறப்பென்
றிகைகெடுத் திடல்பொருட் டாகக, குறிவரும்
பரிசு கினைததுமற் றெனையே கூடுதன் மேலிகின்
றவர்க, எறிவரும் ப்ரமந் தனையு மதனை யறிவு
மெய் யறிவையு மறிவி, னெறிவருங் கரும மனை த
தையு மறிவ ரறிந் தபின் னிகழ்வதுக கேளாய். 24

தேடும் பழைய வதிகூத மதிதெய் வததோ
டதியெச்சக், கூடும் பரிசு கின்றவெனை யறிவா
ரிந்தப் புழுக்கூடு, வீடும் பொழுது மெனை
மெய்யே யறிவா ரென்றான் யாம்வெவ்வே,
சூடும் பழைய மாடக்கூத தாட்டு விகரு மம்
மாயன். 25

7. மாயா ரூப அத்தீயாயத் ழுற்றீற்று.

ஆகச் செய்யுள் 228.

8. எழு வகை வினா உரைத்த அத்தியாயம்.

அடைய ஞாலத்தை யார்த்ததி லார்ப்புண
 திடையர் தாம்டடை யார்ப்பலி ருப்பவ
 னுடைய ஞகமுன் போதின வேகொடவ்
 விடைய ஞன உன் மீளவி யம்பவான் 1

ஆயிர மததொடத் தியாத்மமமை கரும
 மேயவதி பூகமதி தெய்வமதி யெச்சக
 காடமதி லுள்ள ிசுககெழுமு காடம்
 வீயலுறு போழ்திலுனை மெய்தெளிய மாறும். 2

லிரிடவரை செய்தருள வேண்டுமென மீண்டவ்
 வரியால் லேதய்லு மாயகனு ரைப்பா
 னரியதழி யாமையத னைத்தினுமு னைக்கிற்
 பெரியதமொ ழிந்தபிர மம்பிறவு நீகேள். 3

அந்தக் கரணங் களிளின்ற வறிவத தியாத்ம
 மாவதுதா, னிந்தப் பிறவி தனையாகரு மியாகங்
 கரும மென்பதுதா, னந்தற் கமைந்த வடம்
 பதனை நானென் கின்ற ததிபூதம், பந்தப் படுமீவ்
 வடற்கமைந்த பருடன் றெய்வ மெனப்படுவான்.

எஞ்சு தலையி லதியெச்ச மாகின் றேனா
 னிறகருகா, னெஞ்சு கவரு நெறிகளெலா
 மடைதது கீனையப் படுவதுநா, னஞ்சு புலனும்

பொறியைந்து மடக்கி யறிவென் பாலதாய்த்,
துஞ்ச மவர்க ளெனையடைவா ரெவ்வா
றென்னிற் சொல்லகடேள். 5

இந்த வடலம விடும்பொழுதி யாவ னி
யாதொன் றினைநினைந்தா, னந்த வளவே
யந்தப்பா வனையா லதனை யடையுமா, வென்ற
னியல்பே டெப்பொழுது மிதயத திடைகொண்
டென்பாலுஞ், சிந்தை யொடும்வா ளமர்
தொடகி லதனை வெனையே சேருதியால். 6

கல்ல கரும யோகத்து ஞான யோக
மதுதனிலுஞ், செல்லு மனை மிகச்செலுத்திப்
பிறிதொன் றினையஞ் சேராதார், சொல்ல
வரிய கதிரவன்மனை டலம்போற் றேன்றுந்
தொல்லோனை, யல்ல தடையா ரவனிபற்கை
யடையம் பரிசை உறையகடேள். 7

எல்லாப் பொருளு மறிவா? யெல்லாப்
பொருட்கும் பழையானை, யெல்லா ரையுந்தன்
னிலைநிறத்து வாளை யிரம்பச் சிறியானை,
யெல்லாப பயனு மீயானை யார்க்கு நினைதற்
கரியானை, வெல்லா விடதது மிருடர்த்த விள
வெக கதிரபோ வெழுவானை. 8

8. எழு வகை வினா உரைத்த அத்தியாயம். 75

மருவற் சூரிய வன்புடையார் மயங்கா யோக
மகத்தாலே, புருவத் திடையே தம்முடைய
புரைநீ ருயிரைப் புகிறுத்தி, புருவத் தீனை
விட் டிடிவந்த யோகத் தாலே யவனோடும்,
பொருவப் படுவ ரப்பொருண்மே வின்னம்
புகல்வன் பொருவேலோய். 9

யாதொன்றை மறைதெரிந்தோ ரழியாதென்
றெடுத்தரைப்பர், யாதொன்றை யவாவறுதத
யோகிகடா மெய்திடுவர், யாதொன்றை யுற
நீனைந்தோர் காமமுத லியவிழப்பர், யா
தொன்றப் பரம்பொருளா மதைசசுருங்க வியம்பு
வன்கேள். 10

அஞ்சபலன் வழியவைய டை த்தயலு ருதே
நெஞ்சதனை யிதயகம லதகிடையி றுத்தி
யெஞ்சதலி லுயிரவளிகைய யுச்சியினி லேற்றி
யுஞ்சபுகு நெறியிதென யோகுடனி ருந்தே. 11

ஒதலினி யற்கையினொ டோமெனுமெ முத்தை
வரயதனிலு ரைககமந மாணதுத னித்தே
மேதகுமெ னைததெளிய வாவிதனை விட்டோர்
வீதலினி யற்கைபெனை யேயடைவர் மிககோய்.

இப்பரிசி ணண்டொராறு திங்களள வென்ஞை,
 தெப்பொழுது மென்றனியல் பேகினைய லுற்
 றார், கைப்படுவ னியானெனியல் கைப்படவி
 ருந்தோர், பொய்ப்பிறவி யானதும் றித்தடைதல்
 பூணர். 13

செய்யாமுன் சார்ந்தவினை தீர்ந்த போதே
 திசைமுகஞை டணைந்தோருந் திரிய மீள்வர்,
 மெய்யாக வெனையடையு மவரே கண்டாய்
 மீளாத நெறியடைந்தார் வேறு கூறி, லையா
 தேள் சதூர்யக மீரைஞ் னூறு மொருபகலா
 மாண்டொருநூ றயற்கு முள்ள, தெய்யாதாக்
 கவருககோ பகலிற் றோன்றி யிராவிறக்குந்
 தன்மைத்தாம் போசி பெல்லாம் 14

நெறியில்வரு வியத்தமுட னவ்வியத்தங்
 கூடாத நிலைமை யென்றும், பொறியழியு
 மாககைதனி லழியாத புலமென்னும் புதிதன்
 றென்று, மறிவரிய நெறியென்று மழிபாத
 பொருளென்று மடைந்தோர் பிணனைப், பிறி
 வரிய நெறியென்றும் பெரியோர்கள் பேசுவ
 தென் பெற்றி கண்டாய். 15

8. எழு வகை வீனா உரைத்த அத்தியாயம். 77

எப்பொருளு மியாவன்றன் னுள்ளடக்கிற்
றெருமாய் கிற்கின் றுன்யா, ரப்பாம பாம்
பொருளா யுள்ளவெனை யன்பாலே யடைவ
தையா, வெப்பரிசு வருங்காலத் திறந்தார்கள்
பிறவாதார் பிறப்ப ரென்னி, லப்பரிசு வருங்
காலத் தினையறிய வுரைக்கின்றே னதனைக்
கேட்பாய். 16

அக்கொளி பகல்வெண்மை யாக்கால
தேவதைக ளவர்க ளோடுந், தக்குமறு திக்க
ளிடையுத்தரா யணஞ்சார்வார் மறுத்துஞ்
சாரார், கக்குல்புகை சுறுப்பென்னுந் காலதே
வதையடைந்து பிறக்குங் கண்டா, யெக்குமறு
திவகளிடைத் தெக்கணு யுத்திறந்த யோகி
யென்பான். 17

ஏத மான தின்றியிவ் விரண்டு மாயுமி யோகி
தான், வேத மோதி வேள்விதாந மெய்த்த
வங்கள் செய்துளா, ரேது வாய நற்பதங்க

ளெய்தி வீடு மெய்துவா, ஞை லாலவ் வியோ
மேசெய் யென்று மாய ஞேதினான். 18

8. எழு வகை வினா உரைத்த அத்தியாயம்
முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 246.

9. மாயா விகார அத்தியாயம்.

சர்வன்றுயர் களையும்பத மீதன்றுகொ லென
வே, யார்வஞ்செயும் விசயன் கொளு மாசங்
கையை யறியாக, கார்வந்தென வவனன்புறு
களிகொண்டெழு வெளியே, தேர்வெண்பரி
குசைகொண்டெழு பாகன்றிரு மொழிவான். 1

அறையும்பொருள் களின்முன்பநு பவமொன்
றிய உதனை, மறையும்பொருள் களின்முன்பற
மறையும்பொரு ளினைமே, விறையுந்தய ராது
வீனறிமு னிடைகின்றதை யீசைவோ, டுறை
யுந்தக ளறகின்றதை மொழிகின்றன னுணர்நீ. 2

9. மாயா லீகார அத்தியாயம். 79

அழிவொன்றில தறனென்றிய தரிதன்றிய
 ததன்மேல், வழிவந்தமெய் யறிவன்பில ளெனை
 யெக்கணு மருவா, திழிதந்திடு சநகக்கொடு
 மாணககொடு மிங்க, னுழிதந்திக பாமொன்றிய
 வருவக்களி லுழல்வார். 3

யாரு மறியப் படாமையதே யெனக்கு வடிவா
 யடையநா, ஒரு முலகங் களையடையப் பார்ப்பி
 சிற்ப னாதலினும், சாரு முலகிற் சராசரங்க
 ளெனையே யவற்றை யான்சாரேன், சேரும்
 பரிசு நின்றாற்போற் றெளியா தார்க்குத் திகழு
 மால். 4

முன்னே யொன்றுங் கலவாதியா னிற்பன்
 முழுது மாய்கின்ற, வன்னேர் மையினு லுலக
 மெனோ டககவ கலவா தாதலினு, வென்னே
 யென்ற னியற்கையினப் பாரா யிந்தச் சக
 மெல்லா, மன்னே யென்றன் மாயையெறு
 மாக்கா ரமுனய்த் தருவன்காண். 5

என்னுருலிற் புணராதே யென்னைவிடத்
 தோன்றாதே, மன்னுயிர்க ளெனெடென்றுஞ்
 சார்ந்துவரும் வகைகேட்கி, லுன்னுமிட மெங்கு

கீறைந் தொளிர்சின்ற வானெங்குந், துன்னி
யற்கை செறிகாற்றின் றோற்றம்போன்ஞ் சுடர்
வேலோய். 6

ஈண்டுபொரு ளிவையனைத்து மிறக்குக்கா
லென்னிடையே, மாண்டுபுகும் பிறக்குநாண
மற்றவைதாம் வான்முறையே, மீண்டுபறப் படு
மென் னா லாதலினான் மெய்பார்க்கில், யாண்டு
முயிர் படைத்துக்காத் தழிக்கின்றேன யானே
காண். 7

விலங்க லனையாய் பலக்களுடன் வேண்டல்
வேண்டா மையெய்ல்ட்டுச், சலங்கொள் வினைக
ளவைசெய்வ னதனா லென்னை மவைசாரா,
வுலண்டு வாயா னூறறத்த நூலாற் கட்டுண்
பதுபோலப், பலகக ணினைவா ரதனாலே
கட்டுண் டாக்கே பட்டுழப்பார். 8

ஊர்வன நிற்ப வாக உலகையுண் டாக்கு
மென்னை, மேர்பெற வறியா தார்தா மக
னென்றே யிகழா நிற்பர், வேரென நெஞ்சத்
தாசை வினைகளை மிடையச் செய்வா, ராரெனி
லவர்க டாமு மாககரோ டசாராவர். 9

9. மாயா விகார அத்தியாயம். 81

அறிவினா வெண்ணை யாக வறிந்துகொண்டமைதி யாலே, பொற்கழி யடைதெப்போது மென்னையே போற்றி செய்து, நெறியினால் வழத்தி வாயா வென்னையே நினைந்து நெஞ்சாற், செறிதரு மிவர்கள் கண்டாய் தேவரிற் நெரியப் பட்டார். 10

காலத் தாலும் பொருளிடத்துக் கணித்தற்கரிதா கிடவெண்ணை, ஞாலத தாாகள் புகழ்பரிய ஞாந யாகக களிஞாலே, கோலத தால்வே றுககமெட்க குறிடா லொற்று கவக்கொண்டு, சாலத தாழ்வா ரவருடைய தன்மை யினைநான் சாற்றுககேள. 11

வேதமொழி வேள்வியிசு வேள்வியி ராககே யீதலுறும வேள்வியெரி நெய்சருவி வற்றூற் காதலுறு வோர்கள்டரி காரியமி தெல்லா நாதமுத லாயபொரு ளாயவைய நானே. 12

ஆய்லுல கககனைய ளிததொளிவ ளர்கசுற், தாய்னெடு தந்தையவர் தந்தைதலை கஞ்சார், போய்னலி னைப்பயன ளிததவபரி வேனா, சேயமறை மூன்றினுட. னேமெனுமெ முத்தி யான். 13

எல்லார்க்குங் கதியநா னிருவினைப்பா ரகனு
நா, னெல்லார்க்குந் தலைவனா னெப்பொருட்குந்
சான்றுநா, னெல்லார்க்கு முறைவிடநா
னியார்க்குமிடர் தீர்ப்பேனா, னெல்லார்க்கு
நல்லேனா னெப்பொருட்கும் வித்துநான் 14

தாககிய கீரை யெல்லா மிரவியாய்த் தலத்து
கின்ற, வாககுகின் றேனு மீள மழைகளாக்
கொடுகுகின் றேனு, மீகுகுமெய் யணரில் யானே
யாதலா லியாதொன் றேனு, மாககருச் சனை
செய் கின்றா ரென்னையே யருசுகிக் கின்றா. 15

ஞானமா யொன்றாய் கின்ற வென்னையே
கானா வாகப், போனதீ வினையின் மார்தர்
வேள்வியாற் பூசுத் தத்தால, வானமா முலக
மேறி வாழ்ந்துமண் ணிடையே வீழ்ந்திட்,
உனமா மாசை யாலே யிறப்பது பிறப்ப
தாவார். 16

மின்னையேய் வேலோ யென்னை மேவுவார்
வேண்டிற் றெல்லாம், பின்னையே யென்னா
தன்றே யளித்தவை காப்பேன் வானோ,
மன்னையே முதலாந் தெய்வம் வணங்குகின்

9. மாயா விகார அத்தியாயம். 83

ஞுரு மற்பென், றன்னையே வணங்கு கின்றார்
தாமறி யாத தேகாண். 17

தேவரை யடைந்தோர் தேவ ராவர்கள்
பிதிர்க டம்மை, மேவவே யடைந்தோ ரந்தப்
பிதிர்களாய் விளங்கா கிற்பார், யாவர்க
ளியாவர் பாலா ரவர்களே யாவ றென்ற,
லாவவென் னடைந்தார் யானே யாவதற் கைய
முண்டோ. 18

போதல நிலைகாய் கீரே பெற்றதே கொண்டு
போற்றிக், காதலாற் றாய வன்பர் தந்ததே
களித்துக் கொளவ, னாதலா லீவ நோற்ப
வுண்பவென் றிவைக ளேகொண், டதெலா
மெனக்காய்த் தந்தா லென்னையே யெய்த
லாமால். 19

எப்பொரு டனக்கு யியானோத் திருத்தலா
லெனக்கி யாரு, மொப்பர்க ளினிய ரின்னா
தாரென வொருவ ரில்லை, யிப்படி யறி-
மன்பர் பக்கவே யானு கிற்ப, னப்படி யவரு
மென்பா லககண மமானது கிற்பார். 20

ஊணையே முதலா யென்பா லொருக்கியென் னுணர்வார் நானு, நாணையே விட்டுத் தீமை புரியினு மவர்க னல்லா, ரேணையேய் புயத்தா யென்றுங் கேடிலா லின்ப மல்லா, தானையே யொருகே டில்லை யெங்கணு மவருக் கைய. 21

வண்கரு மற்ற வேளான் மாந்தரு மகளிர் தாமும், பணிவொடு மென்னைப் பேணிப் பற்றறுத் தீடுவ ரென்றா, லணிமுடி யாசர் மேன்மை யந்தண ரடைவ ராகிற், றணிவரும் பிறவி தீரச் சாற்றவேண டுவது முண்டோ. 22

மின்னையே டனைய வாழ்வி னின்றீ விருப்பி னோடு, மென்னையே வணங்கி யென்று மென் னையே ன்னைதி யாகி, லென்னையே யடைதி யென்றே யியம்பினு னிலக்கு வாட்கட், பின்னை யேய் முதலு லோடும் பேய்முலை யுண்ட மெம் மான். 23

9. மாயா விகார அத்தீயாயம் ழந்நிற்று.

ஆகச் செய்யள் 269.

10. வீபூதி யோக அத்தியாயம்.

அரிய வெனது நிலைமையைமுன் பளவே
சொன்னே னதுகேட்டே, யரிய மநனிற்
களிகூர லுவவா கின்ற லுனககதனை, வரிய
மொழிவன் கேளென்று வேதத் தலைககே
வீற்றிருகருவ, கரிய முகிலான் செவ்வாடாற்
காதல் கூரக் கட்டுரைப்பான். 1

தேவர்களு முகிவர்களு மசரர்களுஞ் சித்தர்
களும், யாவர்களு மறிடாரென் பெருமையை
மென் பழைமையினூற், சாவகையும் டிறப்பியிலா
வெனையறிமத தகுவாரப், பாவவனை யறவிட்டுப்
பாகதியை யடைகிற்பார். 2

புத்திபொறை தவஞானம் புகழ்ப்பழிதிக் கொலை
யொழிவ, சத்தியநற் சமைதமைநற் செபற்
தானஞ் சாவடறப், பதநிகொடு கிறைவீன்ப
மிடாஞ்ச லஞ்சாமை, யித்தனையற் தோன்றுவ
தென் னிடைகின்றே டெனத்தெளிவாய். 3

எனைத்துவி தத்தத வததெழு வோரு
மனைத்தையு கிற்பக டப்பன வாக
வனைத்தம துககளு நால்வரு மென்ற
னினைப்பிலு திததன ரென்பது கோவாய். 4

இப்பரி சென்னைய றிந்தவ ரென்பால்
வைப்பர்கள் சிந்தையை மன்னுயி ரோடு
மப்பரி சேயறி யாரையு மாங்கே
யுய்ப்பரு ளைப்பரு வப்பர்க ளிப்பாரா.

5

கிரந்தா மிப்பரி சென்னையி னைப்பார்க்
காந்தைகெ டுத்தெனை யாயும நத்தைப்
புரந்தகொ டுத்தவர் தேர்பொரு ளாயே
வாககளு முற்றவ ளித்தவ ரத்தால்.

6

மற்றவர் நெஞ்சின்ம யக்கிரு ளெல்லா
மற்றமின் ஞானவி ளககொளி யாலே
பற்றறு விபபனெ னப்பழை யோன்முன்
கொற்றவன மற்றிது கூறவ விததான்.

7

பேத முடைய பிறப்பகன்றான் பிறழா கிரைவு
பெருஞ்செல்வ, மாதி தேவன் பாப்பிரம
மழிலில் லாதா ஞாணங்க, ளோத வரிய வத்த
மனிவ கெல்லா முயிர்ப்பா னெனவனை, கீதி
முவிவ ருரைத்தவெலா கீயே யருளிச் செய்
தனையால்.

8

10. விபூதி யோக அத்தியாயம். 87

எல்லாப் பொருட்குந் தனிவித்தே யெல்லாப்
பொருட்கு மீசனே, நல்லார் பகழுந் தேவர்
கட்கு முலகங் களுக்கு நாயகனே, யல்லா
லறிவா ராரென்னை யானே யறிவ னென
வருளுஞ், சொல்லா லுளவப் பொருளெல்லா
மெய்யே யானுந் துணிந்தொழிந்தேன். 9

மெய்வகைய வுலகினிடை வேறுவே ரூய்நிற்ப,
தெவ்வகைய வருவமுனைச் சார்த்ததென வறி
கில்லே, னவ்வகைய வெப்பொருளு மொளியாம
லடியேனுந், குய்வகைய நெறியாக வுரைத்தரு
ளென் றேயுரைப்பான். 10

பருகாரின் தேற்குணது திருவாக்காம் பரா
மிருத, மொருகாலு மார்கின்ற திலைடிபேற்
குரையென்ன, வருகால கிகழ்காலஞ் செல்கால
மென்றிவற்றிற், பெருகாத குறையாத பெரு
மாயன் பேசுவான். 11

இறந்தவென் விபூதிக்கோ ரெல்லை யின்மையிற்,
பிறந்தன முடிவறப் பேச வொண்ணாமோ, உறந்
தரு மகத்தினு யவற்றி லேசில, சிறந்தன கூறுவ
னென்று செப்புவான். 12

ஓதிற் பெருகும் பூதக்கட் கெல்லா மிதயத்
 தளையர்நான், பேதித் திடுமிப் பொருட்கெல்
 லாம் பிறப்பு நிலைகே டாவேனா, னாதித தியரில்
 விட்டுணுநான் மருதது வரினம ரீசியுநான்,
 சோதிக கதிரி லொளிசிரவி யென்று சொல்லப்
 படுவேனான். 13

சத்திராண னண்மீனிற் சாமநான் மறைகளிளி,
 வந்திராண றேவர்களி லிந்திரியங் களின்மநநா,
 ணெந்திரமா முருவகளிற் சேதநநா னுருத்திரரின்,
 மந்திரமாஞ் சுகராண னியககநிலவைச் சிர
 வணனான். 14

மலைகளின்மா மேருநான் வசக்களிற்பா
 வகனுமியான், நிலைவாகளி வறுமுகனான் சல
 நிலையிற் சாகநா, னிலயமிலா யாகத்திற்
 செயாக மாவேனா, நிலைபடைய வெனுமிவற்றி
 விமவானாய் கின்றேனான். 15

பெருமுகிற் பிருகுவநான் பரோகிதிரிற் பீதக
 னான், மருவியவாக கவற்றேநான் மாககளிலே
 யாசதநான், பொருவரிய நாரதனான் பததேண்
 மா முகிவர்களிற், றிருவியல்கந் தருவர்களிற்
 சித்திரத்தே ரவனுமியான். 16

10. வீழ்ந்த யோக அத்தியாயம். 89

சித்தர்களிற் கபிலமுனி தேசிகனிற் கடற்
பிறந்த, வத்தமமாம் புரவினொனு முச்சைச்சி
ரவநானே, யத்தமுடை விலகசுகளில் யானபிரா
வதமாவேன், வித்தகமா துடப்பிறப்பில் வேல்
வேந்த ராவேனான். 17

படைகளில் வச்சிரம் பாம்பில் வாசகி
யடைவரு மநந்தன்ன் னாகா தகுகளிற்
கொடைபயில சுரப்கோ குலத்திற் கூறிய
வடைவொடு மீவைமெலா மியானென் றேயறி.

வருணனு மியமனும் வரைவில் காமமும்
பெருமைசெய் டசுரரிற் பிரக வாதனு
மீருமையி னெண்ணலிற் காலம் யானெனச்
செருமலி தோளினுய தெளிமத் தேறுவாய். 19

பொராவருக கருடனான் புள்ளின் மாககளில்,
விராவரு மடககனான் வாயு வேகநா, னிராமனா
னெறிபடை வீரா தகுகளிற், கராமுநான் மீன
களி லாற்றிற் கங்கைகநான். 20

மீகக சொற்றொகையில் வாத நானிய
விச்சை யிற்பிரம விச்சைநா, னகக ரகுகளில்
கார நானழிவில் கால நானதுவு மன்றியே, தகக

தொந்தவச மாச நானிருவி னைப்ப யன்கடரு
வேனுநான், மிக்க மன்னுயிர்க னைகொல்
வேனுமவை யுற்ப வஞ்செயு வேனுநான். 21

பெண்க ளிற்புகழ்தி ருசொன் மேதை
பொறை திண்மை பேசலினை வென்னவே,
யென்ப குத்தவெழு வோரு நானிருது வாரில்
வந்தவள வேனிசை, னண்ப நற்பெரிய சாம
நானுரிய சாம மேழினுந லத்தினுன், மண்க
ளிப்பவரு திகை ளிற்புகழ் கிணற மார்கழியு
மற்றுநான். 22

கல்லாருந் தோளுடையாய் கலிகளிற்கா
யத்திரிநான், றொல்லாயங் களிற்சூது துணிவார்
பாற் துணிவத நான், வெல்வார்பால் வெறறியு
நான் மிகுதிறலோர் பாற்றிறநா, னல்லார்பா
னன்மையுநான் ஞாபிகள்பான ஞானமுநான். 23

கண்ணனுநா னியாதவிற் கலிகளிலே யுசநா
நான், றண்ணளிசேர் பாண்டவிற் நகஞ்சயனா
னாகின்றேன், விண்ணுலவு முகிவர்களில் வேத
வியா தனுநானே, யெண்ணரிய மறைவுகளி
லியம்பாமை யாவேனான். 24

11. விசுவ ரூப அத்தியாயம். 91

இரும்புவக மனைத்தினுக்கும் வித்துகா
 நெனைப்போககி யாது மிலலை, வருத்தினுமென்
 பெருமைககு வரம்புரைக்க முடியாது வருத்துச்
 சொன்னேன், பெருந்திருவை யுடையனமெய்ப்
 பெருமுடற்சி யனவென்று பேசு மிந்த, வரும்
 பொருள்க ளனைத்துமென தொளியினல் வரு
 வனவென் றறிதி சீயும். 26

பலவினி யுரைத்தென் னிந்தப் பல்லுயி
 ரனைத்து மெல்லா, வலகமு மொடுககி சிற்ப
 தென்னிலோ ரிடத்தி னுள்ளே, கலவல னவற்
 ரோ டென்றான் கஞ்சனா ருயிர்போய்த் தஞ்ச,
 வலைகடல் வளரா தேபேர்ந் தாயர்பால் வளர்ந்த
 பெம்மான 26

10. விபூதி யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
 ஆகச் செய்யுள் 295.

11. விசுவ ரூப அத்தியாயம்.

— 0 —

சுருளார் இன்ற துழாய்முடியாய் கொல்லு
 றகமுந் தொடர்வரியா, யுருளார் சகட யிறவுதைத்

தா யயீர்கட் கெல்லா முள்ளுயிரே, யிருளார்
பவத்தே கிடந்துழைக்கு மென்பா விரககி
கீயிசைத்த, வருளா ரமுதென் செவிகளா லாரப்
பருகி யயாவொழிந்தேன். 1

தெரியா உகைநீ யெங்குமாய் நின்ற வந்தத்
திருக்கோல, மரியாய் மெய்யே யடியேற்குக
காண லாமோ வெனவன்பாற், பரியா நின்ற
சிந்தையொடும் பார்த்தன் வினவப் பழமறை
தேர், கரியா னவனுச கப்பரிசே காட்டவேண்
டிக் கட்டுரைப்பான். 2

எண்ணிலி யற்கைய தெண்ணினி றத்தது
பண்ணியொ ருத்தர்ப டைத்தறி யாதது
விண்ணினி யற்கைச ருககவி ரிந்தது
கண்ணின ளப்பரி தாயது காணாய். 3

மருத்துவர் சூரிய ரட்டவ சுகக
ளுருத்திர ரென்னிடை யேயுளர் யாரு
மருத்திசெ யற்புத மாயவ கேகங்
கருத்துற வென்னிடை யேயுள காணாய். 4

என்றரு ளிச்செய்த வண்கணி ரண்டு
ஈன்றறி யாவென ஞானம ளித்திட்

11. விசுவ ரூப அத்தியாயம். 93

டன்றவ னுக்கருள் செய்வகை மேயாய்
 தின்றவ ருக்கறி யாவகை தின்றான். 5

அங்கு மால்கொள் கோல மிங்க ளந்து கூற
 லாகுமோ கொங்குண் மாலை யாடை சாந்து
 கொண்ட கோல மேலியே, யெககு மாகி யெல்லை
 யின்றி யெண்ணில் கோடி பலகதிர், மககுல்
 வானில் வந்து தித்த தொக்கு மற்ற தன்கணை. 6

ஏய்வகைய தாள்களொடு தோள்களும் நேகஞ்
 சாய்பெறவ ணிந்தவணி தானுமுன நேகம்
 வாய்களும் நேகமொளிர் வாண்முகம நேக
 மாயுதம நேகமெழு மற்புதம நேகம். 7

அவ்வகைய மாயனமர் கோலமத னுள்ளே
 யெவ்வகைய வாய்பொரு ளியாவுமெதிர் காண
 வய்வகைய னாயினனெ னாவகை கூறச்
 செய்வதறி யாவிசய னிவ்வகைசெய் தானால் 8

மண்ணுறவ ணங்குமயிர்க் குச்சடனி ரைக்குங்
 கண்ணுமந முங்கரைய தின்றுகைமு கிழ்ததே
 யெண்ணுமுல கங்கையு மியாவரையு மேனாட்
 பண்ணுமவன் முன்புசில தின்றுபகர் வற்றான். 9

தேவரும் வணங்கு தேவ வின்றிருக் கோலத்
 துள்ளே, யாவரு மெல்லீல காணப் பொரு
 ளெலா மிசையக கண்டேன், மூவரின் முதற்புத்
 தேனை முகிவர்க ளோடுங் கண்டேன், மேவரு
 நாகங் கண்டேன் விண்ணவர் குழாமுங்
 கண்டேன். 10

ண்களும் வயிறுந் தோளு முகங்களுங் கருதி
 நோக்கி, வெண்பல வடைய வாய வருவுக ளநேகங்
 கண்டேன், றண்கதிர் முடியுந் தண்டுஞ் சக்காப்
 படையு மேந்தி, யொண்கதிர் கனலோ டொன்றா
 யனையகின் னுருவி னுள்ளே. 11

இந்தவரு வென்னவரு வென்றறிய கில்லே
 னந்தமறி யேனடுவு மா தியும னைத்து
 கந்தலறி யாததனை நான்மறையு நாடித்
 தந்தபொரு ளாயதனை மாயைதரு சார்வை. 12

என்றுமுள தாயதையி யற்றரும மெல்லா,
 வின்றபிற ழாவகைகி றுத்துநெறி வாழ்வைச்,
 சென்றுகுறை யாததனை யென்பழைய தேவைக்,
 கன்றுதொட ராப்பரிசு வின்றெனெதிர் கண்
 டேன். 13

11. விசுவ ரூப அத்தியாயம். 95

வலந்தருதி றத்தொடுவ ருக்கதிரி ரண்டே,
யலர்ந்தெழுவீ ழிப்பதைய ஓங்கனனெ ருப்பை,
மலர்ந்தெழுமு கதததைம யங்கவல கெக்குங்,
கலந்துசுட லுற்றதைவி யந்தெனெதிர் கண்
டேன். 14

கிலத்தினொடு வானுறநி யிர்ந்துதிசை நேர்
போய், விலக்கமற நீயுனது மேனியைவி ரித்தா,
வலக்கண்டை யாதவர்க ளாரடைய வையா,
கலக்கமுறு கின்றவுல கங்களிவை: கரணம். 15

வணக்கவிமை யோர்களரு மாதவர்வ முத்தக்,
கணகுகொடுவி யந்துபுகழ் சிததர்தொகை கண்
டே, னுணங்குமுயிரத் தானவர்கள் கந்தருவ
ருள்ளோ, ரிணக்கியின ரென்றறிகி லாரையெதிர்
கண்டேன். 16

வானடைய வம்மிவரு ணமபலவு டைத்தாய்ப்
பேய்நடைய வாயபிறை போலெயிறு பேழ்வாய்
நானுடைய வாயபண்டு கம்பலத ழைக்கும்
யானடைய லாம்வகைய தன்றிவ்வுரு வெந்தாய்,

தஞ்சமீவ் வலகுத கெல்லா மாய்மின்ற தன்மை
கண்டே, னுஞ்சின னெளிநு மற்றுன் னுருவுறக்
காணக காண, ரெஞ்சமு நடுங்கா நிற்க நிலையிலே
திசையுங் காணே, னஞ்சகென் றருள வேண்டு
மகிலமு மாய வெந்தாய். 18

நூற்றுவர் தாமுந் தக்கன் சேனையு மவர்கட்
காக, வேறறெதி ரரசர் தாமு மென்படை
தாமு முன்றன், கூற்றுற மெய்ந்நிற் பட்டுக
குறையுட லாகி நின்று, காற்றுறு தீயி னன்ன
முகங்களில் வீழுக கண்டேன். 19

ஓதரு நதிக ளெல்லாக் கடலடைந் தாற்
போ லுன்னிற், போதரு பொருள்க ளெல்லா
கின்னுளே பகுதக கண்டேன, நீதனில் விட்டில்
பாய்ந்தாற் போல்கின முகங்க ளுள்ளே, மாதவ
வயிர்க ளெல்லாம் வீழ்ந்தமாய் குருவுங் கண்
டேன். 20

ஓளியினு லுலக மெல்லா மொழித்தவை
யூண்பேர தாமல், வெளியினு கீட்டி கீட்டி வெறுஞ்
சுவை கொள்ளா கின்றாய், தெளிகிலே
னுன்னே யுன்றன செய்கையுந் தெரிக்க மாட்

11. விசுவ ரூப அத்தியாயம். 97

டே, னளியினு லடியேற்குன்னை யுள்ளவா
றருளிச் செய்வாய். 21

என்றவன் வணக்கிக் கேட்ப யாவுமா யெல்லை
யின்றி, நின்றவ னுரைப்பா னுனை யொழியநின்
றவரை யெல்லாக, கொன்றயிர் பருக லுற்றேன்
கடையகங் குறுக லுற்ற, வந்துல கடைய
மாய்க்கு மவனியா னறிகீ யையா. 22

இறந்தாரே யெனக்கருதிங் கிவர்களெலா
மெனனாலே, யறந்தானு மதுகீயே யாக்கவரைக்
கொன்றாயேற், சிறந்தாய வரசினையஞ் செயத்தி
னில்வாழ் திருவினையம், பிறந்தார்கள பெருத
பெரும் புகழினையும பேணென்றான். 23

இவ்வகை மொழியக் கேட்ட விசயனென்
செய்தா னென்னிற், கைதலை மிசைய வாகக்
கட்டுரை குழறக் கண்ணீர், பையவே நெஞ்சிற்
சோரப் பயததொடும் பரிவி னோடு, மைவரை
மெடுத்த வள்ளல் பெருமையை வழுத்த
லுற்றான். 24

ஞானமுத லிந்தியங்க ளனைத்திற்கு நாயகனே,
 பூகலினத் தனையறுப்பா யுன்னுடைய புகழ்
 கேட்கில், வாநவருஞ் சித்தர்களு மநங்களித்து
 மகிழ்வெய்தத், தானவரு மாக்கர்களுஞ் சாய்
 துயரப் படுவர்களால். 25

கையும் பதமுந் திருவாயுங் கண்ணுஞ் செய்ய
 கருமுகிலே, யையைம் பொருளு மறிவரியா
 யயனார் தாயே யந்தமீலாய், மெய்யம் பொய்யு
 மில்லாதா யெல்லா மாகி விரிந்தாயே, யுய்யும்
 பரிசு கீனைந்தவர்க ளுன்னை வணங்கா தவருள
 ரோ. 26

ஆதி தேவ னுவாய்கீ யாக்கைக் கமைந்த
 வாருயிர்கீ, யேது மறியப் படாதவனீ யெல்லாக
 கடைக்காற் புகலிடகீ, யோதி னுணர்கின் றுயுகீ
 யுணர்வா லுணரப் படும்பொருணீ, கீதி யமனா
 யழிப்பாய்கீ கீருவ காற்று மாவாய்கீ. 27

ஏயும் பரிசிவ் வுலகெல்லா மென்றும் பிறப்பித்
 திடுகின்ற, தாயும் பிதாவு மாவாய்கீ தந்தை
 தந்தை தாதையுக், யாயும் படியே யல்லாத

11. விசுவ ரூப அத்தியாயம். 99

வையா வன்னை யடியேனென், மாயும் பிறவித்
துயர் தீர தூறா யிரக்கால் வணங்கினேன். 28

என்பே ரீடும்பை கெடும்வண்ண மின்னந்
தொழுதே னெந்தாயன், முன்பே தொழுதே
னுன்னுடைய பின்பே முறையால் வணங்கினனா.
வன்பே யடியே னாருயிரே யகலா வந்தப் பெரும்
பிறவி, வன்பே கெடவுன் றினையெகரு மறித்து
மறித்தும் வணங்கினனே. 29

தேவதேவ கின்னில்வேறு தேவரோது செய்
திடும், பாவமேத றங்களேது பற்றியாது வீடெது,
சாவதேது வாழ்வதேத னைத்துமாய தன்மைநீ,
யாவதேது மொன்றுநான றிந்திலேனென்
மாயனே. 30

ஃவதம் வானுளோர்சி லத்தளோர்சி
னைந்துகைந், தோதியோதி யட்கசிந்து ணர்ந்து
முன்னை முன்னமே, சாதிபேத மாகிவாழ்ச
ராசாங்க ளுக்கெலா, மாதிரூப மென்றுநான
றிந்திலேனென் மாயனே. 31

சாஸ்போலும் வாழ்வுமாடு வீடுதந்தை தா
யெனும், பேயையேறி மாறியேயி றந்திறக்கு
மீதெலாச், தூயையாகி யாதுமோர்தொ டககி
லாத நின்றகின். மாயையாவ தென்றுநான
றிந்திலேனென் மாயனே. 32

ஏறமல்லு வென்றுகுன்றெ டுத்தவண்ண
மெண்ணியே, கூறுமல்ல நீரவும்பர் கூறுகின்ற
கொண்டலே, வேறுமல்லை யொன்றுமல்லை
மெய்ம்மைகூறு மப்பொரு, ளாறுமல்லை யென்று
நான றித்திலேனென் மாயனே. 33

யாதவாவென் மைத்துவை டாவசோதை
யின்னுயிர்க, காதலாய காலியாய கண்ணகண்ண
பென்றுநா, னோதலாவ தன்றியேயு ரைத்ததீமை
யாவையு, மாதகாத தென்றுநான றித்திலேனென்
மாயனே. 34

என்னுடைய தோழனென வேகருதியிந்து,
முன்னுடைய மேன்மையினை யொன்றுமுண
ராதே, வன்மையினி னின்மொழிம றுத்தெதிரு
ரைத்த, பன்மொழிக ளானவைபொ றுத்தருளு
கண்டாய். 35

11. விசுவ ரூப அத்தியாயம். 101

உண்ணல்வினை யாடுதலு றக்குதலி ருத்தல்,
பண்ணலுறு போதுகளி லுன்பழைமை தன்னை,
யெண்ணியறி யாமையினில் வந்தபழை மெல்
லாங், கண்ணகரு ளாகரபொ றுத்தருளு கண்
டாய். 36

உண்டாய வல்களைத்து மீன்றாய் கீழே மெவ
ராலு முன்னுணமை யணர்ந்து கூறிக, கோண
டாடப் படுவாய்கீ மெய்ம்மை நல்கிக குருவாக்க
குற்றகக டர்க்கின் ராய்கீ, யென்றாலு மறை
யனைதது முன்னின் மிக்கா ரில்லையென சின்
றேது வெடுத்துக காட்டக், கண்டாலு கின்பெரு
மை காண மாட்டார் கண்ணிலா தவர்வேறு
காண்ப துண்டோ. 37

அறியாத பருவத்து மகன்செய் குற்ற மருக்
தாதை பொறுததெனவு மாலி போலப், டந்தாத
தோழன்செய் குற்ற நட்பிற் பெரிடோகள
பொறுததெனவும் பேதை யேனாய்க, குறியாது
செய்துவருங் குற்ற மெல்வாக குணமாகக
கொண்டருள வேண்டு மென்றே, வெறியாரு

மலர்ப்பதங்க ளிடையே வீழ்த்து வேண்டிக்
கொண் டிவையன்னும் விளம்ப லுற்றான். 38

பண்டு கண்டறி யாப்பழங் கோலத்தைக்,
கண்டு நெஞ்சுக வக்கிக்க ளிக்குமாற், றண்டு
கீண்முடி சங்கொடு சக்கரங், கொண்ட கோலத்
தை யேகொண்ட ருளுவாய். 39

என்றவனு ரைத்திடலு மெவ்வருவு மொன்
றாய், கின்றவனு ரைத்தருளு வானிறையொ
ளித்தாய், முன்றருமு தற்பொருளு மாய்முழுது
மாய, வென்றனுரு வத்தினைமுன் யாவாறி
கிற்பார். 40

வேதநெறி யாலுமிரு வேள்விகள் னுலு
மாதவம தாலுமகிழ் தாகவகை யாலுங்
காதலர்கள் காண்முடி யாவடிவ கண்டா
யேதமறி யாவெனது யோகவலி யாலே. 41

இப்பரிசு ரைத்தருளி யீரிருகை யேயா
ய்ப்பழைய கோலமது வாயருளி யங்கே
மெய்ப்பயம கற்றிலிச யற்கிசைய வேறே
பொப்புவரின் மிக்கவரி லாதவனு ரைப்பான். 42

12. பக்தி யோக அத்தியாயம். 103

கண்டவ ரில்லை கீழுண் கண்டவிக் கோலங்
காண, வண்டரும் விரும்பா தின்றூ ராதலா லன்பு
கூருந், தொண்டரு மாசி யென்னை யன்றியோர்
தொடக்கி லாமை, கொண்டவ ரடைவ ரென்றான்
கோகுல மேய்தத கோமான். 43

11. விசுவ ரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 338.

12. பக்தி யோக அத்தியாயம்.

ஏயநா னெதிரே கண்ட வருவமே யிசைகிற்
பாரோ, தாயநான் மறைக்கு மெட்டாப் பொரு
ளையே தொடர்கிற் பாரோ, தாயனாய் பெரிடோ
ரென்று தகஞ்சயன் வினவத் தானே, ராயனாய்
நிரைகண் மேய்க்கு மாயன்வே றருளிச் செய்
வான். 1

மன்னகீ காண நான்முன் காட்டிய வடிவை
நெஞ்சா, லுன்னல்வாய் மொழியி னாலே யுரைத்
தல்செய் பவர்க ளெல்லா, மென்னலாற் பிறி

தொன் நெய்தா ரியாரீனு நல்ல ரிக்குச், சொன்
னவான்றி மற்றை யவாகடச் துறையகுகேளாய்.2

உரைசெயற் கரிதாய் நெஞ்சி னுணர்விடப்
படாதா யெனகும், பரையறக கலந்து போக்கு
வாவின் றிப் பொலிந்த தொன்றைக், கரைசெயற்
கரிய வாய பலன்களைக் கடந்து காண்பா, னாச
மற் றியானே யென்னி னந்சிய மென்ன லாமோ.3

காரண மிறந்தொன் றிற்குக் காட்சியிற் படாத
தொன்றைச், சேர்பவர் வருததம் வேறு செப்பிட
உவ தன்றா, லோரவரி திதுதான வாழு முயிா
களா உவ தொன்றே, வராவர் பெருமை
தன்னை யளவறப் பவர்க ளையா. 4

யாவர்கள் சிலவ ரெல்லா லீனையுமென் கண்
ணே விட்டிட், டியாவர்த மறிவென் பாலே யாககு
வா ரவர்க டமமைச், சாவது முதலா யுள்ள
துயர்க்கட னின்றற் தாககி, யாவர்க ளேனுங்
காலஞ் சிறிதிலே யெடுக்கின் றேனான். 5

மெய்யற ஷன்னை யென்னிலே வைத்தா லென்
னில்வே றின்றியொன் றுதற், கையுற வில்லை

12. பக்தி யோக அத்தியாயம். 105

யதுசெய முடியா தாயினப் பியாசமே பயில்வாய்,
பொய்யற வதுவம் புரிகிலா யெனிலுன் வீணைக
ளென் பொருட்டினாற் புரிவாய, செய்யுமவ்
வீணைக ளப்படிச செயாடேல் வீணைப்பயன் தவிர
வே செயவாய. 6

அத்தி ஞாகம்வி னையின் தனிணு
மெய்த்தி யாகமி குமதின் மேலதாம
விததி னாயவி னைப்பயன் வீடுதல்
சிதத சாந்திய தற்பினசெ றியமால். 7

இருவகை யுயிர்க்கு மினியனா யின்ப தன்ப
மிடா னென்னதென் றறியா, தொருபொரு
ளாலுங் குறைவபா டின்றி யளளமு மொருவழிப்
படர்ப், பொருவருந் தணிவக கருணையும் பரிந்து
பலன்றெரி யணாவையென் பாலே, மருவிநின்
றொழுகு மியோகியென பவன்காண் மன்னமற்
றெனகருவே றினியான். 8

உலகமுந் தானும் வேறிலா மைவ்னாற்
றானொரு பொருட்குமஞ் சாதே, யலகிலா உயிர்
கட் கினியனா தவினா லவைகளுந் தன்னையஞ்

சாதே, புலவரா னவர்கள் பசழுவே சிகழ்வான்
பொருடைய மடக்கருக களிப்பு, மிலகிடா நெஞ்
சத் தியோகியென் பவனகா ணியாரினு மெனக
ருவே றினியான். 9

ஒன்றினு மாசை யின்றியிந் தியக்க டம்வழி
யொழுகிடா தொருக்கி, நன்றியி னோடு தீக்கினி
னொதது நல்வினை தீவினை துறந்து, பொன்றினு
நோவற் றழுதல்செய் யாதே பூரித்தல் வாடுத
லின்றி, யென்றுமுன் பிழந்த பொருட்கிரக்
காதே வரும்பொருட் கிச்சைசெய் யாதே. 10

இசழ்பவர் கட்டா ரென்ப தின்றியே யின்ப
தன்ப், சிகழவ மாந மாநஞ் சீதமோ டழலின்
நீமை, பசழ்பழி யிவற்று ளொத்துப் பொருந்தி
வா ழிடமொன் றின்றி, சிகழ்தரு மியோகி கண்
டாய் மற்றெனக் குரிய கீரான். 11

செயத்தரு வதவு மாகிச் சேர்ந்தவர் செல்ல
நீர், லைகொடு போவ தாய பொருளையா
னுரைத்த வண்ண, மியற்பட வுணர்கிற் பாருக்

13. கேஷத்ர கேஷத்ராக்கு விபாக யோக 107
அத்தியாயம்.

கியான்மிக வினிய நென்றான், மயக்கற வெருவ
ராலு மறிவரி தாய மாயோன். 12

12. பக்தீ யோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 350.

13. கேஷத்ர கேஷத்ராக்கு விபாக யோக
அத்தியாயம்.

விடம்படுப னாமுடிய ரக்சின்மிசை யேறி,
கடம்பயிலு நாயகன்ம நித்துமிரு ஞாகஞ்,
சடம்படுபி ணிப்பிறவி யென்றிவைத ரிக்கு,
முடம்பொடுபி ரானவையு ரைத்தருள லுற்றான். 1

டம்பெனவு ரைப்பதுயி ருண்பவைக னெல்
லா, மிடம்படவி னைப்பதெதிர காணலுறு மீதாற்,
நிடம்படவு மற்றிதுதெ ரித்துணரு மெய்யைக்,
கடம்படுமு யிர்ப்பொருளெ னப்பகர் வர் கற்றோர். 2

மன்னவுடல் யாவையினு மன்னியறி வாய்கின்,
றுன்னுமுயி ரியானிவைபி ரண்டினையு மோர்

காற், ஸம்மையினி னியாதறிய மற்றதனை ஞான,
மென்சுணர் வாய்துவெ னக்குமிசை வாமால்.3

மற்றிவட றன்னின்வா வஞ்சுணமும் வந்தாங்,
குற்றமைவி காரமுமு யிர்த்தொகுதி தானு,
கற்றவர்கள் வேறுபட வோதினர்க ணனுஞ்,
சொற்றொகையி னுலிவைச ருகமொழி வன்
கேள். 4

எப்பொருளி னும்பெருகி யெக்குமுள வாசு,
மப்பெரிய பூதமவை யைந்துமவை யீனு, மொப்
பரிய காணுமது வந்துமுனு தக்கப், பொய்ப்
பகையில் பத்தியலி யத்தமவை தாமும்

காதலில் வெட்டும்வினைக் காரணம
தொன்று, மோதலரி தாயபல னைந்துமவை
யண்ணு, மாதலறி யாதபொறி யைந்துமவை
யாவே, யேதவினை செய்காண மூன்றினொடி
ரண்டும். 6

இற்றிவை யனைத்துமிட ின்பமுதல் யாவந்,
தற்றமைவி காரதைதொ டர்ந்ததொகை கண்

13. கேஷத்ர கேஷத்ரக்ஞ விபாக யோக 109
அத்தியாயம்.

டாய், நற்றவவ டம்பெனவி யம்பவது நல்லோ,
குற்றவுட லுக்குரிய ஞாகமுமு ரைப்பாம். 7

மானமும் பிறர்தனை மதிக்கப் பண்ணலு
மூனமும் பிறவயிர்க் குறுகண் செய்கையும்
யானெனுஞ் செருக்குமில் விசுப ரங்களி
லானபே ராசையோ டறுக்கு மாற்றலும். 8

பெற்றகன் மனையொடு பெண்டிர் பாலர்பா,
ஊற்றெழு மவாவிட லுடம்பின் றாய்மைய, மற்ற
வைம் பொறிகளில் வாயில் வாழ்க்கையுஞ்,
செற்றமுஞ் சிறியவர் குழுவுந் தீர்தலும். 9

ஒருபெரும் பொருளையே யுளத்தள் வைத்
தலு, மிருவினை கடப்பவ ரிடங்க னெய்தலுந்,
குருவினை வழிபடுந குணமும் குற்றமி, லுறுவினை
யள்ளவா றுணரு முண்மையும். 10

முன்றிகழ் பிறப்பொடு மூப்பி றப்பினுந்,
சென்றடை யீடும்பையைச் சிந்தை செய்கைய,
மென்றிவை யனைத்தமற் றிவற்றி னூலினிச்,
சென்றடைபொருளினை த தெரிந்து கேளெனா. 11

ஆதிடக்த மிலதழி யாதுகின்ற பெருமைய,
 நோதிலுண்ட திலையெனு முனமின்றி யொளிர்
 வது, நீதியீன்க ணகிலமு மாகியெங்கு கிறைதவி,
 ஞேதருககை செவிதலை கால்களெங்கு முடை
 யது. 12

காணும் புலன்க ளினத்தினுக்குங் கண்ணாய்
 கின்று காட்டுவது, பேணும் புலன்க டனக்
 கொன்று மில்லா தியன்ற பெற்றியது, பூணும்
 பற்றுத் தனககின்றி யெல்லாந் தானே பொறுப்
 பதது, மாணுவ குணங்க ளின்றியவை மன்னி
 யதப விப்பதது. 13

பூத மைந்தின கத்தி ஞேடுபு றத்தி னும்
 பொலி கின்றதிக, கேத மின்றிக டப்ப கிற்பன
 வாய் ருப்பத தின்னதென், ஞேத ரும்படி னுண்ணி
 தாகிய தொன்ற தாகிய ருந்துமெய்ப், பேதம்
 வத்தது போல கின்று ி றக்க வும்படு கின்றதே. 14

அருவ மாயதி தூர மாயத ணித்து மாயத
 ணைத்தமா, யருவம் யாவம ளித்து மீளவொ
 ழிகரு காளிலொ ழிப்பது, பொருவி லாவொளி

13. கேஷத்ர கேஷத்ராக்கு விபாக யோக 111
அத்தியாயம்.

கட்கு முள்ளொளி யாகி யேபொலி கின்றதிக்,
கிருமை வீடிய ஞாக மோடதன் ஞேய மாகிவி
சைந்தது. 15

ஆன விப்பொருண் முன்பு ரைத்தவ வற்றி
லைறி யம்பொரு, ஞான மற்றம கத்தி ஞாய்கல
டம்பு மற்றவு டம்புசேர், ஞாக முற்றம வற்றி
லைறி யப்ப டும்பொரு ணன்மைய, மீன மற்றதி
றத்தி னேடுச ருக்க மாகவி யம்பினேன். 16

எள்ள லானதி கந்து யான்முனு ரைத்த விப்
பொரு ளீதெலா, முள்ள வாறென தன்பர்
தாந்தெரிந் துற்ப வககென் றேதிடுங், கள்ள
மார்தரு மாயை வேலைக டந்து காதல்செய்
யின்பமாம், வெள்ள மாமெனை யெய்து வாரொன
வேறு கூறவி ரும்பினான். 17

ஓதிய வடம்பிற்கு முயிர்க்கு முண்மையா
யாதிகண் டறிபவ ரியாரு மில்லையாற்
றீ திவ்வ் விரண்டனின் செய்கை யென்னெனி
னீதியி னிவற்றையு கிகழ்க் கூறுவாம். 18

கண்ணிய குணத்தின்வே நின்மை நாட்டலாற்
 கண்ணிய வினைகளுக குடமபு காரண
 மெண்ணிய துன்பமோ டின்ப மென்றிவை
 யுண்ணிய காரண முய்ரென் கின்றதே. 19

இவ்வுய் ரிவ்வுடம் பிதனி லேயிருந்
 தவ்வுடல் பயத்திடுக குணங்க ளானவை
 தவ்விடு மிறந்திடுந் தோன்று மிககுண
 மெவ்வகா னுடையன வென்றி ருத்தலால். 20

உண்பன யாவைய முண்கின் ருனுமெய்க,
 கண்கொடெப் பொருளையக காண்கன் ருனு
 மென், ணன்பவெப் பொருட்குமொத திருககு
 காதனு, மென்செய்திவ் வுடம்பிலே கின்ற
 வீசனே. 21

இட்டடி டயிரைய மீடாககை தன்னையு
 மெய்ப்பட வறிக்தவன வேட்ட வேதகர்ந்
 தொப்பா உன்றியே யொருகி வாழினும்
 பொய்ப்படு பிறவியின் மறித்தும் போகலான். 22

செநியமீப் பொருளினைச் சிலர்தி யானமாக
 குறியொற் றம்முளே காண்கு வார்சில

13. கேஷத்ர கேஷத்ரக்ஞ விபாக யோக 113
அத்தீயாயம்.

ரறிவருஞ் சாக்ஷிய யோக மாகிய
நெறியினு வெங்குமாய சிற்பக காண்பரால். 23

இருமையு மறிவதற் கிடமி லாதவ, ரொரு
மகன் நெய்வமென் றுரைத்த வொன்றையே,
யருமையி வருச்சனை செயவ ராலதன், பெருமையி
லவர்களும் பிறவி மேவிடார். 24

போவன சிற்பவா மியாக்கை பூண்டுகொண்
டியாவருந் துயர்ப்படு கின்ற வீதெலா
மேவரு முடலுயிர் வேறு பாட்டினை
யாவகண் டறிவதோ ரறிவி லாமையே. 25

கெடுகின்ற பூதங்க டோறுங்கெ டாதே
வடுவின்றி கின்றம னைப்பொரு டன்னை
நடுவென்று கண்டவ னல்லன வெல்லாக்
கடுகின்று ணையொழி யாவகை கண்டான். 26

ஒத்தெங் குமாய வொருமைப் பொருளினே
யத்தன் மையினு லறியு மவனே
செததும் பிறந்துந் திரியா வகைதனை
மெய்த்தன் மையிலே புகவிடு கின்றான். 27

உணர்வலி காரி யென்றும் வினையெலா
 ழுடம்ப் னேடே, புணர்வன வென்றுங் கண்
 டான் பொய்யிலா மெய்யைக் கண்டா, னினார்
 மவர் முடியா யெல்லா வினைகளுஞ் செயினு
 மாச்சா, குணமீலி யாத லாலே யவற்றொடுங்
 கூட கில்லான். 28

உன்னிய வான மெக்கு மொழிவற நிறைந்த
 தேனுச், தன்னுடை தண்மையாலே பிறவொ
 ழுஞ் சார்த லுண்டோ, பன்னிய விதுபோ
 லெக்கும் பார்த்தள னெனினு மங்கு, மன்னிய
 வீசனத்த வடமபொடு மருவ மாட்டான். 29

இரவிதா னொருவ னேயாய் சின்றிந்த வலகத்
 தெகரும், விரவிய விருளை நீக்கி விளக்குறு மாறு
 போவத; தாவியா வருமுன் னில்லாச் சராசா
 கடம்ப தோறும், பாலியா னுரைத்த மாயோ
 னொருவனே பார்த்து சிற்பான். 30

ஒரின்மே லாகி சின்ற வுயிரினே ழுடம்புக்
 குள்ள, பேரினே டிறப்பு மூப்புப் பிறப்பெனு
 மீவற்றை வேறும், பாரின்மே லறிவார் வீடு

14. குணத்த அத்தியாயம். 115

பற்றின ரென்றான் பார்த்தன், நேரின்மே னின்
நே வேத சிரத்தின்மே விருக்குஞ் சீரோன். 31

13. கேட்கார் கேட்கார்க்கு விபாக யோக
அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 381.

14. குணத்த அத்தியாயம்.

செய்ய மாமலர் மேலுறை செல்வியும்
வைய மாமட வாளும கிழ்ந்ததோ
னையன் மெய்யையன் பாலடி யோமொலா
முய்ய மீளவு ரைக்கத்தொ டங்கினான். 1

நல்ல வாறறி வியாதினு நல்லது
வல்ல நீர்தவத் தோர்க்கறி வாவது
மல்லு லாவிய தோண்டிடி மன்னடான்
சொல்லன் மேயவ தன்றுணி வாயதே. 2

உணர்வலி காரி யென்றும் வினையெலா
முடம்பி னோடே, புணர்வன வென்றங் கண்
டான் பொயயிலா மெய்யைக கண்டா, னிணர்
மலர் முடியா யெல்லா வினைகளுஞ் செயினு
மாம்மா, குணமீலி யாத லாலே யவற்றொடுங்
கடி கில்லான். 28

உன்னிய வான மெக்கு மொழிவற நிறைந்த
தேனுக், தன்னுடை துண்மை யாலே பிறவொ
டுஞ் சார்த லுண்டோ, பன்னிய விதுபோ
லெகும் பார்தள னெனினு மங்கு, மன்னிய
வீச னந்த உடம்பொடு மருவ மாட்டான். 29

திரலிதா னொருவ னேயாய் கின்றிந்த வுலகத்
தெங்கும், விரலிய விருளை நீக்கி விளக்குறு மாறு
போல்த்; தாலியா வருமுன் னில்லாச் சராசா
உடம்பு தோறும், பாலியா னுரைத்த மாயோ
னொருவனே பார்து நிற்பான். 30

ஒரின்மே லாகி கின்ற வுயிரினோ டுடம்புக்
குளள, பேரினோ டிறப்பு மூப்புப் பிறப்பெனு
மிவற்றை வேறாய்ப், பாரின்மே லறிவார் வீடு

14. குணத்த அத்தியாயம். 115

பற்றினு ரென்றான் பார்த்தன், நேரின்மே னின்
நே வேத சிரத்தின்மே விருககுஞ் சீரோன். 31

13. கேட்கார் கேட்கார்க்கு விபாக யோக
அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 381.

14 குணத்த அத்தியாயம்.

செய்ய மாமலர் மேலுறை செல்வியும்
வைய மாமட வாளும கிழ்ந்ததோ
னையன் மெய்யையன் பாஷி யோமெலா
முய்ய மீளவு ரைககத்தொ டங்கினன். 1

நல்ல வாறறி வியாதினு நல்லது
வல்ல நீர்தவத் தோக்கறி வாவது
மல்லு லாவிய தோண்டிடி மன்னடான்
சொல்லன் மேயவ தன்றுணி வாயதே. 2

இன்ன தன்மையின் ஞானத்தி யற்கையா
 வெண்ணை வந்தடைந் தாரிவ்வ லகினிற்
 பின்னை வந்தடை யாரிற வாரிதன்
 றன்மை யாதெனி லாக்கதுஞ் சாற்றுவாம். 3

மூத வாவென்கு ணம்மவை மூன்றினும்
 பேத மாகும்பி ரகிர்ந்தி தன்னிலே
 காத லால்வைப்பன் யான்கரு உக்கருப்
 பூதம் யாவம்பு லப்படு கின்றவே. 4

இந்த வண்ணத்தி னாலிவ்வு லகிடை
 வந்த யோகியெ லாம்வரு வித்திடுந்
 தந்தை யானவை யின்றளிக் கின்றதா
 யந்த வென்னுடை மாயைய தாகுமால். 5

என்று முன்னக்கு ணமென்றி யம்பிய
 மூன்று மூலப்பி ரகிர்ந்தி தன்னிலே
 தோன்றி யள்ளன தொல்வறி வைப்பற்றி
 பூன்றி கிற்பவ வற்றைய ணர்த்துவாம். 6

சத்து வம்ச சோடுத மசென
 உய்தது வந்தபெ யரையு டையன

14. குணத்த அத்தியாயம். 117

வெத்து வந்துவ முந்தரு கிற்பன
மெத்து வந்தவற் றின்செயல் வேறுகேள். 7

பற்று மாசின்மை யாற்பளிங் கொப்பது
வற்ற நல்லறி வானதுண் டாக்குவ
தெற்று மின்பமல் லாற்றுன்ப மென்பது
சற்று மில்லது சத்துவ மாவதே. 8

ஒது ராகவ ருவமு டையது
தாது கற்பரை யண்ணிறஞ் சார்ந்தது
பேது செய்வீன யோடறி வைப்பின்னற்
கேது வாடதி ராசத மென்பதே. 9

குறிய நீலம யக்கழங்க் கோதிலா
நெறிக டம்மையி கழ்தலு வித்திரை
செறித லானது மநறிவற் றுற்றிண்ணென்
றறிவை மாய்க்கும துதம மாவதே. 10

உரைசெய் சத்துவ மின்பத் துய்த்திடு, மிாச
தம் வீனாகளோ டறிவை யார்த்திடும் பரைசெய்
திவ் வழுக்கையே பொருந்திப் போர்த்திடுந்,
தரைசெறி புகழினாய் தமமென கின்றதே. 11

வாமூஞ் சத்துவ மறறைய விராணடையு
மறைத்துத், தாமூ மற்றைய விராண்டுமத் தமோ
குணந் தழைப்பின், வீழுஞ் சத்துவ தமங்களவ்
விராசதம் வினைவி, ஐாழின் மற்றிவை யிராண்டுந்
தாழ்ந் தொன்றுமிக் குளதாம். 12

ஒத்துகல் லறிவு மிக்க தியாதொரு போதப்
போது, சத்துவந் தழைத்த தாகுந் தாங்கரும்
வினைக ளேகொண், டுய்த்துவந் தாசைகூ
லோபம்வந் துற்ற போது, மத்திம குணமே சால
வளர்ந்ததென் றறிவீ மன்னு. 13

தக்கது தகாதென் றென்றைத் தானறி யாத
போது, மெக்கரு மக்கண் மாட்டு மிகழ்ச்சியோ
டிருகரும் போது, மொககமெய்ம் மயக்கந்
தோடு முறக்கம்வந் துற்ற போது, மிக்கது
தமமே யென்று விசயவீ யறிய கேண்டும். 14

தக்கசத் துவமே நிகழ்ந்தபோ திறந்தோர்
தெய்வயோ நிகளிலே சார்வார், மக்களிற்
பிறப்பா ரிராசத குணமே வளர்ந்தபோ துடம்
வினைத் துறந்தோர், மிககெழுந் தமமே வினைந்

14. குணத்த அத்தியாயம். 119

போ திறந்தோர் விலங்குச்சா திகளிலே வீழ்வா,
 ரொக்கமற் றிவற்றின் பலன்களுந் தெரிய ளுரைக
 கின்றே னிவற்றைய முணர்வாய். 15

அருங்குண மாய சத்துவ பலமா மழுக்கற
 விராசத பலமாம், பெருந்துய குழத்த றமோபவ
 மாகும் பேதைமை பேசிய முறையே, பொருந்
 திய விர்தக் குணக்கண்மூன் றாலும் பூதசா ளுந்
 களுக் கெல்லாம், வருந்திரு வாய ஞானமோ
 டுலோப மயக்கமென் றின்னன வருமால். 16

சத்துவ மாந்தர் பாகதி யடைவர் தமத்
 துளோ ரதோகதி சார்வார், மத்திம குணத்தோ
 ராயினோர் நடுவின் மாதுடப் பிறவியாய் வாழ்வா,
 ரித்திற மாய வருவமே விகாரி யானவி காரி
 யென் றிவற்றை, மெய்த்திற னாக வறிந்தவ
 னறிந்த பொழுதிலே வீட்டின்ப மடைந்தான். 17

உடம்புட னிருந்தே யரைத்தவிக் குணக்கண்
 மூன்றையு முள்ளவா றறிந்து, கடத்தவன்
 பிறப்பு மூப்பிறப் பாதி யாகவே கட்டுரைக கின்ற,
 விடம்புரை யீடும்பை யாவைவக கடந்து வீட்

மன்பம் வினைபவ் னென்றான், நடங்கட விடையே
உளர்ந்தவ னவற்கு வேறிது தநஞ்சய.. னுரைப்
பான்.

18

கண்ணிய வுலகிற் கடப்பரி தாய குணங்கண
மூன் றையக்கடந் துயர்ந்த, புண்ணிய ரியல்புங்
கடந்தறு நெறியுங் குறியையும் புகன்றரு
ளென்ன, வெண்ணிய வுலகு முலகில்வா முயிரு
மிருவினை யாககைய மாகப், பண்ணியு மழிதது
மேவினை யாடும் பாமன்வே நிவ்வகை பணிப
பான்.

19

உய்மைய வல்லாக குணமவை மூன்றின்
காரிய மாப்கரு கின்ற, துய்மையுந் தொழிலு
மயக்கமு மென்று சொல்லிய துறையிவை
மூன்றுள, சேய்மைய வென்று பெறாதபோ
தவாவல் டெறறபோ திரங்கல்செய் யாதா,
ஓய்கொது மலன்போற் குணங்களோ டிருந்தே
யவற்றினூற் சலிததிடா னன்றே.

20

மாநமவ மாநம்வரு மின்பயிடர் மன்பொன்
ஞனமகிழ் வப்பரிய மன்பர்பகை யானே

14. குணதீத அத்தியாயம். 121

சுனவரை யோடுபுக முற்றபொழு தொப்பா
னீனமுறு கின்றகுண மானவைவி கந்தான். 21

இப்பரிசி னால்வருகு ணக்களைவி கந்தே
மெய்ப்பருவ மாயபெரு வீடுபெறு கிற்பா
ரெப்பரிசி னலுமிடை யினறிபெழு மன்பா
லொப்பவரி லாதவெனை யுன்னுமவர் கண்டாய்.

ஒழியா தென்று மியாவர்க்கு மியானே
யணர்த்தி வருதலாற், கிழியா வறிவுக் கெடா
வீடுவ கேடி லின்ப மானதுவ, மழியா வறமு
மென்னுள்ளே யளவா காகின் றனவென்றான,
சுழியா நின்ற பெருவெள்ளத் திடையே பண்டு
துயில்கொண்டான். 23

14. குணதீத அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 404.

15. பிரபஞ்ச அத்தியாயம்.

சாயை யன்னவென் வீனத்தலை யறுக்கவோ
தகவில், பேயை யின்னுயிர் செருக்கவோ பிள்ளை
யாய உளர்ந்தான், வேயை யொன்றிய உரிசிலை
விசயற்கு மீள, மாயை தன்னையோர் மரமொக்க
வருண்கக ஊற்றான். 1

வேர்மேலது தலைகீழ்து வீவில்லது வேதத்,
தேர்மேவிய விலைமேவிய தியாவும்புக றவினா,
லார்மேவிய வசுவததம தெனவேயா சதனின்,
பேர்மேயது பெருமாயைசெய் பிறவிப்பெரு
மாமே. 2

இவ்வாறித னியல்பாகிய வகையா வெனி
வியாது, மொவ்வாகை பெரிதாகிய பிரமத்துரு
விடைமே, வைவாளவலி யழுவாவான் முறையே
வான்முறையே, மெய்வான்முதல் வருமாதலின்
மேலானது வேரே. 3

ஊழால்வரு முலகாகிய முயிராகிய மெழலாற்,
கீழானது தலையாவறு முதலீறிடை கிளர்வாய்ச்,
குழாகிய பிறவித்தொட ரொருகாலமு மடையப்,
பாழாம்வகை யழியாமையி லழியாததோர்
படியே. 4

15. பிரபஞ்ச அத்தியாயம். 123

கருநாண்முதல் வினையாலது வளர்காதல்
செய் தலினு, வருநான்மறை யவையேயிலை யவை
யாமென வறிநீ, வருநாள்களி னொருநாள்பெறும்
வகையின்மையி னாலே, பெருநாடறி யசுவத்தம
தெனலாயது பெயரே. 5

மற்றிப்படி சிகழ்கின்றவிம் மாயாமா மிதனின்,
பெற்றித்திற மிதுவல்லது பிறிதின்மையி னாலே,
யுற்றிப்படி யுணர்வார்பொரு ளெல்லாமுமு
ணர்ந்தா, சிற்றிப்பெரு மாத்தின்றிற மின்னுஞ்
சில வுளகேள். 6

கண்ணெயெனை யனையாய்பல பிறவிக்கதி
வழியே, மண்ணேமுதற் கீழாமுல கிடையேவளர்
வனவும், விண்ணேமுதன் மேலாமுல கிடையே
மிடை வனவு, மெண்ணேறிய பவமாகிய பணையா
லிசை தருமே. 7

நெறியால்வரு தருவேர்பல சிலாமுல கிடையே,
யறியாமையொ டுறவீழ்தலில் வேர்கீழினு
முளதாம், பிறியாதெழு குணமாகிய பெருகீமை
யில் வளரும், பொறியாகிய விவைதாந்தளிர்
போன்மேயது பொலிவே. 8

கனவந்திகழ் கழுதாழிய மிகுகந்தர்வ நகரு,
மெனவந்தழி தலினூரு வதுவின்றிய தியாது,
முனவந்திடு முதனொடு முடிவின்மையி
னேவ, தனதந்தமு முதலுந்தெரி தாவில்லது
தானே. 9

மந்திர மாய வந்த மாத்நீனத் துறவென்
கின்ற, தந்திர வாளால் வெட்டித் தற்பா மாகி
கின்றே, மந்திர சால மென்ன யாவையுங் காட்டு
கிற்கு, மந்தமி வாத வெணின யடைகையே
யடுப தையா. 10

துன்னிய வாசை கோபங் கடந்தவர் காணத்
தோன்று, மென்னுரு வியற்கை கேட்கி வியாவை
யங் காட்டு கின்ற, மன்னிய வொளிகள் காண
வகையதாய் வந்து சேர்ந்தார், பின்னியல்
வேறென் றுகாப் பெற்றிய னென்று பேசும். 11

குடந்தொறங் தோன்று கின்ற காயமுங்
கூலதற்கேற்பத், தடம்பன றேறுங் தோன்றுஞ்
சந்திரன் றுனு மென்ன, வடம்புக டோறும்
வேற யயிரென கின்றே யந்த, விடம்படு புலன்க
ளாறு மியல்பினி வியற்று வேணன். 12

15. பிரபஞ்ச அத்தியாயம். 125

பூக்கமழ் நாற்றங் கொண்டு பொருவளி
போகு மாபோற, நீக்கணல் கின்ற வேலோய்
சீவனென் கின்ற சீரோ, னாக்கையை யெய்தும்
போது மதனைவிட்டேகும் போதும், போககரி
தாய வாறு புலன்களைக கொண்டு போமால். 13

மின்னே யினைய வுடம்பதனை விடுவ தடைவ
தாய்விடயந், தன்னே ரில்லா தான்றானே யார்
கின் றானத் தன்மையினை, யென்னே காணு
ரறியாதா றறிவா ரியோகத் தாலேதம், முன்னே
காண்ப ரிதனியற்கை தெளிவீ யின்னு மொழி
வன்கேள். 14

இந்தியங் களுக்குங் கண்ணு விரவிதீ யிந்து
வின்பால், வந்தெழு கதிரு காணே மாசில மாசி
கின்றே, கந்தியன் றினைய தோளாய் கந்தமே
முதலாந் தன்மை, தந்தூந் தரிததீ தெல்லாந்
தாங்குகின் றேனு காணே. 15

முந்து வான்சுவை மூர்த்த மாசிய
விந்து வாசிடின் றுணவி யாலினுந்

தந்து சேர்சவை தகவ வற்றிலே
நத்தி டாவகை வளர்க்கின் றேனுநான். 16

தீன்ப நக்குவ சவைப்ப வுண்பவாய்
நன்ப யன்செய நால்வகை யுண்டியு
மின்ப மாம்வகை யாக்கைக டோறுகின்
றன்ப வக்கியா யறுக்கின் றேனுநான். 17

நல்ல மாத்தர்நல் லறிவ நன்கிலாப்
பல்லர் தங்கள்புல் லறிவும் போர்திகழ்
வில்ல மைத்ததோள் வீரர் வீரயா
னல்ல தில்லைமென் றறிய வேண்டுமே. 18

அசைவி னுன்மறை யறிவ னுனதன்
வசைவி லாதமெய்ப் பொருளும் வாய்மைசே
ரிசையி னுடெடுத் தோது வேனுநான்
லிசைய கேளிணும் வேறு மொன்றையே. 19

மருவ கின்றவிட வட்கின் மாய்தலே
யருவ மாகமுன் புடைய தொன்றுமே
யருவ மொன்றினு லழிவ தின்மையே
பொருவ கின்றதோர் பொருளு முண்டரோ. 20

15. பிரபஞ்ச அத்தியாயம். 127

மொழிசெய் கின்றவீவ் விரண்டு முற்றவே
 விழியு னாலுற நோககின் மெய்ம்மையே,
 யழிவ தாக்கையாக கழிவு பாடிலா
 தொழிவ தென்னைனி னுயிரென் கின்றதே. 21

இவையி ரண்டையுங் கடந்தி யாதுமோர்
 நவையு மின்றியே நாச மின்றியே
 யெவையு மின்றியே யிழிவு மின்றியே
 குவையி னின்றதோர் குறியி லின்பமே. 22

இந்த வின்பமா மென்னை யுள்ளவா
 சிந்தை யின்கணே தெளிதன் மேயினார்
 பந்த மொன்றிலார் பழைய விப்பொருட்
 கந்த மாதிவே றறிய வெண்ணுமோ. 23

வேத நாலுகின் றுரைசெய் தாலுமொன்
 றோத லாவதன் றுலக நிந்ததோ
 காத லாலெனக கினிய தோழனீ
 யாத லாலுணக கறிய வேதினேன். 24

கண்ணையோ ரிடத்து மின்றி யதனிலே வைக்
 கிற் காதற், பண்ணையோ டாகருகின்ற வினை

யெலாம் பயக்கு மென்றான், வெண்ணெயோ
 விதூ னிட்ட விருந்தையோ வேலை சூழ்ந்த,
 மண்ணையோ வண்டு முன்னாள் வருபசி தீர்ந்த
 மாயோன். 25

15. டீபத்ஃ அத்தீயாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யள் 429.

16. தேவாசுர சம்பத்து விபாக யோக
 அத்தீயாயம.

மறந்தி ருத்தம நத்திரு ணீடகிடத்
 திறந்தி றப்படச் செப்பதன் மேயின
 னறத்தி றத்தெரிந் தாகருதற் காகவே
 பறத்தி றந்துழல் கின்றபே ராளனே. 1

தெய்வ வாசுர ரென்றிததி றத்தராய்
 கைய மாத்தரெல் லார்களும் வாழ்வரிந்
 கைய கேளவர் தத்திற மென்றுதன்
 செய்ய வாய்திறந் திவ்வண்ணஞ் செப்புவான். 2

16. தேவாசுர சம்பத்து விபாக யோக 129
அத்தியாயம்.

அஞ்சத வின்மையு மறிவை யாககலு
நெஞ்சின யடககலு கிலகெ டாமையும்
வெஞ்சின மின்மையு மெய்ம்மை கூறலுந்
தஞ்சென வேள்வியுந் தவமு மாககலும். 3

மறையி றலந்தனை மதித்தி ராமையுந்
குரனைக டவீர்தலுந் கொல்கை மாற்றலும்
பீறீரீழை பொறுத்தலும் பேரொ முக்கமு
மறன்வலித தானமோ டருளை யாககலும். 4

இருவகைத் தூய்மையு மிந்தி யங்களை
யொருவழிப் படுத்தலு முள்ளிட டன்னவை
செருவருஞ் சிலையினுய் தெய்வத் தன்மைபோர்
மருவிய தொழிலென மதிக்க மேண்டுமே. 5

திமைசெய் டசுர ரானோர் செய்கையைத்
தெரீககி லொன்றை, யாமவகை யெனமற் றுகா
தனவென வறித வில்லார், தூய்மையுந் தூய
வாய் வொழுக்கமுந் தொடகரு வீட்டார், வாய்
மையொன் றுனு மில்லார் மயக்கமே மருவா
கின்றார். 6

எண்ணிய உலகமு முலகிற் கீசனும்
 பண்ணிய உலகமும் பொய்யென நேகொள்வர்
 பெண்ணீசனோ டான்புணா கின்ற பெற்றியா
 வண்ணிய உலகை மென்று காட்டுவார். 7

வீரமடல ராகி யொழுக்கக்க ஓறத்தார் மெய்ம்
 ளுடஞ் செம்மைமம் விட்டா, றிரும்பய னுன
 உறியுமார்க் கூள்ளா சீடம்படா மகத்தினோ
 டுணசுத்தார், டெருப்பதி யான தொழில்களே
 டாடாரா டிழைப்புவாட்ப் பொன்றறி யாதா, றாரும்
 பகை யாயிவ் உலகினை மெல்லா மழிப்பதன்
 டொருட்டை தரித்தார். 8

ஈறைவிலாக காம போகத் தன்னைவே றீறைகக
 டெணம. மறைவல்லா மாகை தோடு மதக்களை
 மறவி கின்றும். ஈறைவிலா மடககை தோடு
 கோடகரை மடைத்து கின்றும், பொறையிலா
 விடதம் பண்டு பொய்ததவும் பரிடா சிற்பார். 9

ஔத்தபோ மளவ மெய்தாப் பொருளையே
 பெண்ணு கிற்பார், மறத்தமோர் பொருள்வே
 றீறலை வருபய னன்றி யென்பார், சிறத்தபோ
 கடகட் காகை தீமையாற் பொருளைச் சேர்ப்பார்,

16. தேவாசுர சம்பத்து விபாக யோக 131
அத்தியாயம்.

பீறத்துபே ராசையாய பாசத்தாற் பிணிக்கப்
பட்டார். 10

இப்பொரு ளடைந்தோம் வேறு பொருளினி
டடைவோ மென்று, மிப்பகை செகுத்தோம்
வேறு டகையினிச் செகுப்போ மென்றுக், துய்ப்
பவ ரெம்மிற் றுய்கக எல்லவ ரில்லை மென்று,
மொட்பவ ரெம்மின் மிக்கா ருளர்கொலென்
றுணரா நிற்பார். 11

ஐசம்வலி யின்பம் பெற்றோ மெம்மின்ம்க்
காத ளில்லைத், தசமிக ளுடையே மென்றுந்
தம்மைசய வியலா நிற்பார், மசமகி ழிபாகஞ்
செய்வோ மழைமெனக் கொடுப்போ மென்று,
திசமவை தோறுந் சிந்திப் பதுவலாற் செய்வ
தில்லார். 12

தொடக்கந வில்லா கிணைவெனப் பட்ட சூழ
லைப் பற்றியே சழல்வா, ரடக்கரி தாய மடகக
மென் கின்ற வலையிள யகப்பட்டு கின்ற, ருடற்
சூழல் லாழ்வாய் பன்னுனிப் பனிசீ ருலர்ந்திடி
ஹியாகடுக கெய்சிக், கடப்பரி ராய ராகமென்
கிசற கடக்களில் விழுவே கடபார். 13

வியத்தகல் களையே மேலாப் பார்த்துமெய்ம்
 மாக்கர் தம்மை, நய்த்துகொண்ட டாட லில்லார்
 கல்லைவ செய்தா ரென்று, பயன் றொடர்க்
 துணைத்தற் காகப் பாடிய பழைய தூலக்,
 ளியம்மய படிசெய் யாதே யாகக ளியற்றா
 சிற்பார்.

14

மன்னிப களிப்பொடு வலியுங் காமமுந்
 தன்னியா னெனுப்பெரு மடக்கஞ் சேர்த்தளா
 ரென்றியல் பினைததமி லியாலா மாட்டிலு
 மன்னிப மெசககொடு பொறுமை யாக்குவார்.

உற்றவர் தம்மை யிந்த மாநட ரானே ரியார்க்
 துந், கொற்றவ கிழா னோரைக கொடுமையா
 ளாலொப் பாரை, உற்றமி லிடும்பை சேரு மாசா
 யோசி யாம, பற்றவை தோறு மியானே புகப்
 உ வழுதது கின்றேன்.

16

இவ்வகை யாசா யோசிய டைந்தோர்
 மெய்வகை யாமறி வின்மையி னாலே
 னைவர்க ளுரை கக்கதி தோறு
 முய்வகை வின்றியு ழுன்றுதி ரீந்தே.

17

16. தேவாசுர சம்பத்து விபாக யோக 133
அத்தியாயம்.

ஒருவன சிக்கலி யற்று வ தென்று
மருகர கததில டைப்பது தானும்
வரும்வழி மூன்றுள மற்றவை தம்மை
யொருமுறை கூறியு ணர் ததிடு வன்சேள். 18

காதலி னாகிய காமமு லோபங்
கோதற வேசடு தீநிகர் கோப
மாதலி னாலிவை மூன்றும் கன்றார்
வேதனை தீர்பெரு வீடுவி னைந்தார். 19

கூறின நூல்வழி சேர்குறி பேண
தேறின வாறுசெய் வாரிக லோகம்
வேறிய லார்பா லோகம்வி னைக்கும்
பேறின வானவை பேறுபெ ரூரால். 20

ஆதலில் னைத் துமறி கைக்குவழி யான
வேதமுத னூலவைவி தித்தடுறி யாலே
யேதநினை யா துன்வனை யேயிசைக வென்றான்
புதமுத லானவைபொ துத்தருளு கின்றான். 21

16. தேவாசுர சம்பத்து விபாக யோக
அத்தியாயம் முடிந்து.
ஆகச் சென் ன் 450.

17. குண லீகார அத்தியாயம்.

உண்டு மீளிடா ளிததல கிடாவையங்
 கண்டு காப்பாடா கட்டுரைத் திட்டதே
 மகாண்டி பார்த்த சககொண்டல உண்ணன் னன்றினத்
 தெரண்டி கூறிப்ப ணிச்சிது சொல்லுவான். 1

உத மேமுத னூல்விதி யின்றியே
 காச வாலு சகாச்செய் காரிய
 மெத மாநகுண மூன்றினு மேதென
 மொத மாககடல் உண்ணனு மோதுவான். 2

உடர்க ளுணைப் பாடு மிடம்பிடி வியம்பப்
 பட்ட, மூவகைக குணமு மாகி யல்லது முடிந்து
 கில்லா, மேலகு மடற்றி னுப வேறுபா டவற்றை
 மெல்லாக், காவல தெரியக கூறக கேளெனக்
 உதற லுற்றுன். 3

சாத்தனிகர் தேவரைமே சாண்பகுவர் தாம
 னாகள். காத்தல்பரி வணபேயம் பூதமுமாக
 உண்டப்படிப்ப, ரோத்திரிய குணமிவற்றி விராசத
 மாக குணமுடையோ, ராததரென வியக்கரையு
 மிக்ககடை மடைகுடாவல். 4

17. குண விகார அத்தியாயம். 135

அடக்கிட லகங்கா மாதி யின்றியே
 யிடம்படு னூல்களி னிடப்ப தின்றிடே
 யடம்படைய முயிடை மாங்கு மாதவச்
 தொடக்கி ராயோ கியிநிற் றேன்றினார். 5

உண்பன டாக மாரு முறதவச் தாக மென்பா,
 கொண்பட வரைத்த காணகு மொரொன்ற
 மூன்றாம சிஹ, பண்படு குணக ளாலே
 கேளென்ப பற்று வீடு, கண்பொடு பகைய
 மிலவன் முறையின வலிந் லுற்றாள். 6

சததுவ குணத்தோ றுண்ம மரைத்திடி வழகு
 சார்து, தித்தித்த சவைய வாகி ரெய்ததுச்சக
 கெறக சோர்து, உத்தித்து உல்தோ யின்மை
 உறிவுல் லாய வின்ம, வததிககச் செய்ய தித்த
 வணககண் மடங்க லன்னும். 7

இப்படி மன்றி வேறா மிராசத ருணக கேட்கிற்,
 கைப்பண புளிப்ப வர்ப்புக கூர்ப்பண கமய
 வெய்து, செய்ப்பயி னெருப்பப் டோலச் சடுவன
 விவற்றி னாலே, மெப்ப்படு கோட கெஞ்சத
 திடும்பையும் வினைவ வேலோய். 8

ஆசின உடைந்த கொஞ்சிற் றுமத ருணவு
கேட்கி, லூசின பழஞ்சோ ரெச்சி லும்பர்பூ
சனைக்கா காமை, யேசின வெந்தி லாத வினையன்
விடநறி னுடில, காட்சின முதலா யுள்ள துய
ரெலாம் வினாவ கண்டாய். 9

செய்த்தரு வனவென் றல்லாற் சேர்பயன்
சிந்தி யாதே; தடகததான் முறைசெய் யாகஞ்
சாததிகஞ் சாரி யாகம், பபத்தையே வேண்டி
யாதல் பலர்பகழ் வேண்டி யாத, வியற்றுறும்
டாக மெல்லா மீராசத யாக மாமே. 10

தூட்டி நெறிய மின்றி துனித்தவல் வினையின்
மேலோ, தாற்பரி யமுமே யின்றித் தககமந்
திரமு மின்றி, யேற்பவர்க கீத வின்றி யியற்றுறு
கின்ற யாகந், தார்ப்பொலி கின்ற மார்பா தாமத
யாக மாமே. 11

திக்குவாம் வேலினாய் தவததின் செய்கைதான்
வாககினுற் பேசுதன் மகத்தி னுக்குத
லாககையா வியற்றுத லாயி ருப்பது
கோககினு னிவற்றினை துனித்துக் கூறுவாம். 12

17. குண விகார அத்தியாயம். 137

தீர்த்த யார்க்குஞ்செ விக்இனி தாயின
வார்த்தை மாமருந் தேடென லாவதா
மோர்த்து மெம்மமொழி கூறுத லோததல்
வார்த்தை யாற்பண்ணு மாதவ மாதே. 13

தெளிவி னெஞ்சைத்தெ ளியப்பி மத்தலுங்
களிசெ யம்முளத் தைககளி மாற்றலுங்
குளிர்வி லாமைய ளத்திற்கொ ளாமைய
மெளிதின் மாதத மாதவ மென்பதே. 14

தலைமை யந்தணர் தேவர்கு ரூர்பான்
மலைத லின்றிவ ழிபடு வாழ்க்கையல்
கொலைது றத்தலுங் காமகரு றைத்தலுங்
தலைவ காயதத வமெனப் பட்டதே. 15

தீத்தவமும் வடிவேலோய் செப்டியலீம் சூன்
ரூலுஞ், சாத்துலக மகிழ்வெய்தச் செட்கின்ற
வருந்தவத்தி, லார்த்தவரும் பயன்வேண்டா
தாகின்ற வருந்தவந்தான், சாததல்க தவ
மென்று சாற்றுவது தக்கோரே. 16

வசையிறவ முடையனென மாதடர்கொண்
டாடுகைககு, நசையினெடு பொருள்பெறவுஞ்

செய்கின்ற சந்தரவத்தை, விசயவனக குரைசெய்
 தேச் சீகப்பெரிபோர் செய்திடினு, மிசையவறி
 மர்ந்தினை யிராசதமார் தவமென்றே. 17

பேதைமைப மிககடைத்தாப்த் தன்னுயிர்க்
 சும் ப்ரவயர்க்கு, மேதமுறு பெருந்துடருவ
 கேடுமெ ய்ப்புலவதா, டாதவனும் பனியமுழன்
 றுத்தகிசற் றருந்தவந்தான், றுதலரு ரெடுமுடி
 யாப் தாமதமார் தவமாமே. 18

முன்செய்கா ரிடப்பொருட்டு மின்றியே முடித்
 திரனும், ய்பொருந் பொருள்விளைய மென்
 டுமெ டெனாதே, நன்குடைய காலத்தே நல்லி
 டத்தே நல்லுக்கூத, தன்பொருளைக கொடுக
 சுவது சாதரயிக தாகமே. 19

தொன்செய்த் தருககரும மெனுங்குறிப்
 தொன் ியியே, பண்டுசிலர் செய்ததற்காப்
 பரிவொடு பண்ணினவ, முண்டதனான் மேலவிளை
 பெண் றுணாவொடிச் செய்வனவ, மெண்டிசைய
 சிசையகதா யிராசதமார் தாகமே. 20

வாயாத தொருபொருளை வழக்காத காலத்
 தே, டேயாத க்லத்திடையே யிழிந்தகுலத்

17. குண லீகார அத்தீயாயம். 139

தவர்களுக்கே, யாடாத உயிர்களுக்கே மட்டிரித்
 தொடுகொடுத்தல், சாடாத உயிர்களுக்கே
 தாமதமாந் தாடமே. 21

ஒப்பரி தாய வண்டிலோ யாதக முடிதவக்
 தாடுமென் றுரைதத, வட்டடி யெ லாமறிவகை
 யுடககு முரைததன் னடைமமற் று, யா, மெய்ய்
 டடி யாமற் றிவற்றினைச் செய்து வற்றேற் றுயா
 நெறி யாவ, தெட்டடி மென்னி யதனைய முடகக்
 குத தெரிவகை யுணர்த்துமன் றேனே. 22

ஒமென் கின்ற தன்மெய்யுடைய குணர்த்தி
 கரிய தற்பதமுல். த.மம் கயமுல் தார்மாரடா
 சததென் கின்ற தனிப்பதமு, யாமென் கின்ற
 விவைமூன்று மறிவின் மெய்யற் றிவற்றாலே,
 யாமுன் பணரு மறைமறைதோடாகத் தோய்
 றிற் றெனவறிவாய். 23

ஒமென் றுரைததே வினைசெட்டார் வீடுந்
 தவரவீ டுமவர்க, டாமுன் பரைதத தற்பதத
 தை யரைததே செட்டவர் சத்தென்றே யாமென்
 கின்ற யாகமுதன் மூன்றற் றிதே மவற்றிவருட,
 காமா வினையின் மேலமது கந்து கிந்தா
 கதாவேலோய். 24

காதலா விந்தப் பதங்கண்மூன் றினையங் கற்று
 ணர்ச் தவர்கடக கருத்தா, லோதலாம் வகையா
 லுரைததலாற் றவமுந் தாநமு முதலிய வொழி
 யா, காதலா விந்தப் பதங்களை யரைத்தே வினை
 செயத தருவதென் றுரைத்தான், றீதிலா வுலகந்
 தன்னுள்ளே யுகிப்பத் தேவகி திருவயிற் றுதித்
 தோன். 25

17. குண விகா அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 475.

18. சங்க்ஷேப அத்தியாயம்.

சங்க்ஷேப

ஏகமே கருதுவா ரிதயமே வினைவதோர்,
 போகமே யவகிலோர் பொருவிலா வொருவனே,
 நாகமே டமளியாய் நளிகமே மலர்வதோர், மேக
 மே பணியென விசயன்மேல் வினவுவான். 1

சங்கி யாச மாவதுத் தருத்தி யாக மாவது,
 மென்னி யாய மாகவெம்பி ரானியம்பு கென்
 னவே, வங்கி வாயு வாகமாகி மண்ணுரீரு மாகி

18. சங்கேஷப அத்த்யாயம். 141

போன், றொண்மை யாம்பொ ருட்டொகைத்தி
றஞ்சொலத்தொ டங்கண். 2

காம மென்றி டும்ப லன்செய் கன்ம மான
யாவையர், தாம டக வேலி கத்தல் சர்ச்சாச
மாவதிக, கேம ம்ன்றி டெவ்வினைப்ப டன்களான
யாவையர், தீமை மென்ற றத்து டைததி ருத்தறி
யாக மாவதே 3

யற்று கின்றதீவி னைத்தி டர்கள் போல
பே, யீகி யற்று கின்றகல்வி னைத்தி டக்க
ளியாவைய, மாகி யற்ற லின்றிவீட்டி ருத்த
லே யருத்தமாச, சாகி யத்தை யோதி டுத்த
வததுளொரு ரைப்பால். 4

ஞாக காரணக்க ளாத லாலி யாக கற்றவர்,
தாக மோடி கத்த லைத்த காமம கூறு வாமுள,
ரான காரணத்தி னுல றித்த டகி னாககலா,
லீச மாரு மேனை யோர்க்கி வற்றை வீட்டி
ருத்தலே. 5

தியாக மூன்றுவ கைப்படுஞ் செப்பககே
ளியாக முந்தவர் தாகமு மென்றிலை

மாரபு ஹக்ஷம சத்தினை யாதலா
 வ டாவ ரைககிவ் ள் டுகைய டாததால். 6

என்னை செம்பெனெ னில்வ்வி னைகாந்
 மன்னை பெத்தம்பெ ரும்பய னுடைய
 தன்னை லிட்டுசெயெ யத்தகு மெரபனு
 முன்னே டோர்க்குமெ னைக்குமு டிவரோ. 7

உத்தம மாபவி னையினெ றியினெ
 மத்தர் போலவொ னுணன்ம மக்கிறா
 டகத னுடவ் டி சிற்றவப் பெற்றிபைச்
 சித்த தாமதர ிடாகமென் கிணறதே. 8

மெய்ய னுடகமுன் டென்றுவி டுவிதிவ
 கை மன்றியி னுடகத திடாகமாங்
 கை. ரும்பய மசைகை மாறவே
 செய்ய செய்யு கததுவந திடாகமெ. 9

யாதின் மாட்டினு மையமொன் றின்றியே
 தீதின் ஞாநிடத் திடாகம மானவன்
 கொதி லர்பமுக் துண்டமுஉ கூர்வீனை
 மீது உண்டல்வேண் டாமையம் வீடுமால். 10

18. சங்கேஷப அத்தியாயம். 143

யாக்கை யோடுமி சையலி ருவினை
 சீக்க லாவன வல்லர் லத்திடை.
 வீக்க மாயவி னைப்பயன் வீடனார்
 டோக்க லாவினை யாவைம டோக்கினார். 11

இன்னு தனவ மீனியனவ மீண்டுங் கூடி
 யிசைத்தவராய், முன்னு கின்ற வினைபுன்று
 மவற்றால் வந்த முடிபொருளும், பொன்னு
 னதவம் டண்பய்ப்போ லிருகத மீதப் பொய்
 மெடவை, உன்னு தவாககே டள்ளதிவை டணாந்
 தோர்க குளவா யதியாவால். 12

ஒங்கிய வல்கினி லுடர்ந்த நன்மைடர்
 சீக்கின வாம்வினை யாவஞ் செய்தம்முச்
 சாடகிய னூலிலே யரைக்க சாதக
 மீர்க்கிவை டைந்தையு மெடுத்தக கூறுயாம். 13

இருட்டிட மாமுடம் பியற்று மாருயர்
 கருத்தினை முதலிய காணக் காற்றினால்.
 வீருப்பொடு டுருத்தொழி விடநீர் மொரு
 ளருத்தமாந் தெய்வமொன் றுக லுடர்ந்தோ. 14

வாககினு லாதன்மெய்தம் மகத்தி னாதமம்
 யாக்ஷகடா லாதவிவ் வலகில் யாவரும
 வீகதுயார் சீலையினும் வினையி சண்டலொன்
 றாகருரா ளிக்கிவை மைர்தும் கேண்டிமால் 15

இவ்வகை யேவரும் வினையி ரண்டைய
 மெய்வகை யாகமா னன்றி வேறிலை
 செய்வகை யானெனச் சிந்தை மேயினு
 னுய்வகை மணர்கிலா னுணர்வு மாயததளான்.

யாவ னொருவன் தன்னுடம்பை யானென்
 றிருக்கு மிடல்பொழிந்தான, யாவ னொருவன்
 தன்காணம் யாதொன் றோதும் விழைதவிலா,
 னாய னானில் உலகத்தை மடையக கொன்றா
 னாயினுமார், பாவ மில்லை யஉனகொன்ற பழிபு
 மவலை பார்மன்னு. 17

அறிவ மறிப்ப படுப்பொருளு மறிவா னொரு
 வன் றானுமாய, நெறியில் வினைகள் விதிககின்ற
 விதியி னிலைமை கிற்பததான், செறியுங் கருமஞ்
 செய்வானுஞ் செய்தற் குரிய காணமுமாய்க,
 குறியில் வினைகண் முடிவிருப்ப தின்னுஞ் சில
 யாக உறககிகள். 18

18. சங்கேஷ்ப அத்தியாயம். 145

ஆன்ற வறிலங் கருமமுமக கருமங் களை யாக
கடுவானு, ஆன்ற வணரும் பதத்யொடு திருதி
யென்ன வரைப்பவந், தோன்ற வினா மன்மு
முன் சொன்ன குணத்திற் றொடாடாடே,
ஆன்று வகைபா மொரோகொன்றி கவற்றின்
ற்றநான் மொழிடககேள். 19

நன்றாய் ஞானத திரளாகி தாந விதமா
விரிந்தெங்கும் பொன்றா கின்ற பூதகக டோயம்
பொன்றப் பொருளாகி, டொன்றப் சிந்த
தொன்றினையப் படிமே டணரு முணாகதீன,
யன்ற மென்றார் சாததவிக ஞான மெசவே
யமைப்பாரால் 20

ஊனப் படும்க் வடறோறு முளள பொருடா
டணராதே, யீனப் படககாண் கின்றதிரா சதமா
ஞான மதுவன்றி, ஞானத் திரளாய் கின்றதை
டோ ருடம்பி னிடைய காட்டிடையோ, தான
திடைய மடக்கக்காண் பதுதா மதமா ஞானமே.

வீதலிற் பற்று மேலோர் வினைப்பான் மேன்
டல் வேண்டாக, காயதலொன்றின் டிச் செய்க
கருமஞ்சாத் துவிக கன்ம, மாயவரும் பலததி

ஐநா மகக்கா மத்தி ஐநா, மேந்தருங் கரும
மெல்லா மிராசத கரும மாமே. 22

குடிகொடும் பற்று மேலோர் கூறிய கீதி
மோங்கு கலைதொற் துணாக்து மெய்மை
கடைப்பட்ட டாமை மார்க்து, மலைவறங் கேடு
நாசா வலிய்கை உவ்கே கத்தாற், நலைதவச
செவ செல்லாக் தாமத கரும மாமே. 23

பற்றுமா காரச் தானும் பழுதறத் துறந்தி
நாவு, நுந்தொழு நுபற்சி மோடு சிலைமையி ஐநா
மோற்றி, மோதுமோ ரிழுவ பேற்றிற் துன்பமீ
தென்ப மென்று, சற்றுமோர் சலிப்பி லாத
கலைவற்சாத சுவிக தென்பான். 24

வீரோட்ப உன்னை வேண்டலும் வேட்கைய
மெல்லாத் தி டாமைடற் துட்கையி லாமைபு
கொட்டான் டாட்டமு கீடும கிழ்தலு
மினததின் வாழ்வரி ராசத மாந்தரே. 25

நாமொ ருக்கலும் வான்கலை நூல்களைத்
நாம மனககொடு கற்கலுற் தக்கவ
நாம கிழ்தலு மின்றி முடிப்பதோர்
கிழமு டித்திடார் தாமதஞ் சேர்ந்துளார். 26

சன மந்தது றவற மீவற
 ஞாநம் டந்றெடு கல்வினை தீவினை
 யான வஞ்சுவ வஞ்சதத காடுனத
 தான றித்தது சதது டத்தியே. 27

தருமம் டாவர் தனகருச்செ டத்தருக்
 கருமஞ் செட்டதத காசக ருமாக
 ளருமை யாவறி யாதவ றிவதே
 ய்ருமை யாயவி யாத பத்தியே. 28

பாவ மாகதத ருமத்தைப் பாத் தலு
 மாவ தாமென்ற டாதது ரோககலுக்
 தீமை செங்கன்ற சித்தனை தீங்கிலே
 போவ தாவதுர் தாமத பத்தியே 29

மகஞ்செ யந்தொழின் மன்னுயி ரிந்றொழி
 வினஞ்செ ய்த்தியஞ் செத்தொழி வெறநிலை
 கனஞ்செய் தேறிலுங் கண்டொ மத்தயஞ்
 சினஞ்செ யாமையஞ் சாத்திக திருத்தியே. 30

பண்ணக காமந்த ரும்பயன் கைக்கொள்
 னெண்ணித தாவருத்தி ருசிய யாதத்
 கண்ணிற் சோகக்க ளிப்படுக் கயட
 நண்ணித தாங்கும்டொ றைதம ருசேம. 31

தூன்ப மாய்விடம் போன்றுதொ டக்கத்தி
 விற்ப மாகிவி னேவிட மியாவர்க்கு
 மன்ப வாரமு தேயென லாவதா
 மென்ப சாத்துவி கந்தரு மின்பமே. 32

பொருத்த மாய்ப்புல னோடுபொ றியிலே
 யருத்த மாயெழுந் தாரமு தென்னலாய்
 விருத்த மாயமுடி வில்விட மாகியே
 யிருத்த லாகுமி ராசத விற்பமே. 33

தொடரு நககம யக்கொடு சோம்பினாற்
 படவு தித்ததாய்ப் பண்ணும்பொ முதினுங்
 கடன்வி ரைந்துமு டிந்தகா லத்தினு
 மிடர்வி னேப்பது தாமத விற்பமே. 34

இந்தவியற் கையினுமிக் குணங்களைவிட் டவ
 ரில்லை, யந்தணர்க்கு மாசாகும் வணிகர்க்குஞ்
 சூததீரர்க்குந், தந்தமியற் கையவாய குணமூன்
 றின் றன்மையினில, வந்தவினைத் திறமவற்றை
 யரைப்பன்கேண் முடிமன்றை. 35

கறைசெய்யம் புலன்களைக காரண நானகுடன்
 றுறைதுறை யடக்கலுந் தவமுந் தாய்மையும்

18. சங்க்ஷேப அத்தியாயம். 149

பொறையொடு கல்வியும் பொருந்து ஞானமு
மறையவர் தொழிலென வஞ்சகப் பட்டதே. 36

தலைமையுங் கொடையொடு தறுக ணண்மையு
நிலைமையுங் கீழ்ப்படா நெஞ்சி னீட்டமுங்
கொலைபயில் போர்களிற் புறங்கொ டாமையுஞ்
சிலைமலி தோளினு யாசர் செய்கையே. 37

உழுதொழில் பசுக்களை யோம்பல் வாணிகம்
வழுவறச் செய்கையே வணிகர் வாழ்க்கையாம்
பழுதற விவர்களைப் பாதுகாத்தலே
விழுமிய தொழில்கள்வே ளாளர்க் கென்பவே. 38

தீரா வகைதஞ் செயலே செயவே
நாரா யணனா முதலா யகனாக
காரா தனையா மதனா லகனே
வாரா வழியாம் வரமே தருமால். 39

அல்லா வினதா னழகாய வரினுஞ்
செல்லார் பெரியோ ரவைசெய் வதனிற்
ஞெல்லார் குலமே தொடருந் தொழிலே
பொல்லா வெனினுஞ் செயலே பொருளே. 40

கனையெரி புகையோ டன்றிக் காணமுன்
படாமை போல, வினைகளுங் குற்றந் தன்னை
விட்டிரா வாத லாலே, யனையவென் றிகழ்த
லாகா தடுததகா ரியங்க டம்மை, நினைவருந்
தரும மென்று செய்கையே நீதி யெல்லாம். 41

வெல்லப் பட்ட மகத்தினனாய் வேறென்
றினையும் வேண்டாதே, யல்லற்படுக்கு முடற்
பற்று மறவே யறுத்தான் வினையடையச்,
செல்லச் செல்ல வறுத்தானு மதனாற் சித்த
முடிவாகச், சொல்லப் பட்ட காரணங்க ணன்குந்
தூய்தாய் விடுமன்றே. 42

சொன்ன காரண மவைநான்குந் தூய்தாய்
விடவத் தூய்மையினு, லுன்ன வரிய பெரும்
பொறையை யுடைய னாகு மப்பொறையா,
லின்னல் செய்யும் பொறியைந்து மிராகத
துவேஷ மெனுமிரண்டு, மன்ன தன்னை நலி
யாமை மாற்று மவற்றை மாற்றினால். 43

காடு மலையு மலைமுழைஞ்சங் கடுமா முதல
நலிவில்லா, வேளும் புனலா துள்ளிட்ட விடவே
புறையு ளாக்கொண்டு, தேடும் பொருளொன்

18. சங்கேஷப அத்தியாயம். 151

றின்றியே சிறிதே யுண்டு சென்றெங்கு, மாடு
மநவாய் மொழியாக்கை யடங்கப் பெறுமா
லவனையா. 44

சொன்ன விவைபோ யடங்கிடவே தோன்றுங்
களிப்புங் காமமுமுன், பென்ன தியானென்
கின்றதுவு மெரிபோல் டெகுளி பொடுவலியு,
முன்ன றவிராந்து சாந்திபெறுஞ் சாந்தி பெறவே
யோரிடத்தும், பின்ன மடையா தொன்றாகி
நின்ற பொருளின் பேருருவாம். 45

அந்த வருவா னவன்பின்னை யாதே வரினு
மழிவறா, னிந்த வலகத் துயிர்க்கெல்லா மொத
தே யிருககு மீங்கிவனும், பந்த மறவிட் டெனை
யறியும் பததி பெறுமப் பத்தியினுற், சிந்தை
யிடையே யெனைத்தெளிபு மதனா லெனையே
சேருமால். 46

என்னைப் பற்றிக் கொடுவின்றே யெல்லா
வினையு மியற்றினுற், பின்னைப் பிறவாப் பெரும்
பதமென் னருளி னாலே பெறுங்கண்டாய்,
மின்னைத் தொடரும் வினையெல்லா மென்னை

நீனைந்தே செயில்வினைக, டன்னைக் கடத்தற்
கருந் துன்ப மெல்லாங் கடக்கத் தகுதியால். 47

ஒன்றிய மகத்தி னாலே யானுரைக் கின்ற
வுண்மை, நன்றிதென் றுணரா யாயி னொசமே
யடைதி மற்றீ, தன்றியு மாசர்க் கெல்லா மடுத்த
கா ரியமா யுள்ள, வென்றியை யடையா நிற்கு
வேறினி விளைவ கேளாய். 48

விரைசெய் தார்மன்ன வேண்டலே யாயினுங்
கரைசெய மாயையுங் காலுற வாழ்த்திடு
மாசர் தவகுண மாகிய வாண்மையே
புரைசெய வாளமர்க் கேபுகு விகுமால் 49

பொறிக ளுண்ணின்ற வற்றின்பு ணர்ப்பெலா
மறிய வாட்டினன் போலாக்கை கடுமாறு
மறைவி னினறுதன் மாயையி னால்வினைக
குறிகள் செய்விப்ப னீசனென் றேகொள்வாய். 50

வேறப் பாலொரு வர்க்கும்வி ளம்புதன்
மாறப் பட்டபொ ருளினவ கையெலாங்
கூறப் பட்டது னககிககு றிகளை
யேறப் பார்த்துணக கேறிய வாசெய்வாய். 51

18. சங்க்ஷேப அத்தியாயம். 153

தீதகலா தெனவுளவோ விவன்வேண்டி
 வெனத்தேறி, யோதலினு னினைத்தலினு
 வெனைப்போககி யொன்றறியா, யாதலினுல்
 யாவர்களு மறியாத வெருபொருளைக், காதலினு
 லுனககின்னு முரைககின்றேன் கடைப்பிடிநீ. 52

என்னையே நினைந்தெழவுன் மநத்தினையென்
 னிடையேவை, யென்னையே நினைந்திருநீ மற்றெ
 னககே பூசனைசெ, யென்னையே குருவாக்கொள
 ளெப்போது மிதுசெய்யி, வென்னையே வந்
 தடைதி யிதுமெய்யே யிதுமெய்யே. 53

இருவேறு வகையாய வெவ்வேறு வினைகளையு,
 மருவேனென் றறவிட்டு மாயையினுன் மறைப்
 பரிய, வெருவெனையே பற்றுதியப் பற்றினு
 லுனைப்பிறவிக, கருவேலை கடந்தேறக் கைதரு
 வேன் கதிர்வேலோய். 54

மற்றுனககுச் சொல்லியலிம் மறைப்பொருண்
 மா தவமிலர்களுங், குற்றமறுத் தறிவருளுங்
 குருவழிபா டிலாதவர்களுங், செற்றமரசுச் சழக
 காககு மெனைநினையாத் திறத்தவர்ககு, மற்ற
 மறத தெரிந்துரைககை யடாதென்றே யறி
 கண்டாய். 55

எல்லாப் பொருட்கும் பரமாமிப் பொருளை யென்னன் பர்க்கிசையச். சொல்லாற் றெரிவிப் பவரென்பா லன்ப துன்னி யெனையடைவர், நல்லார் களின்மற றெனக்கினிய நன்மை செய கின் றுருமவ, ஈல்லா தவரிப் பொழுதுமிலை மேலு மவாக ஞளராகார். 56

ஏய விருவோம் பேசியவின் வறநூ லினையே டெடுத்தார்ப்பா, னைய ஞான யாகததா லெனையே யாரா தீக்கின்றான், மேய பொறாமை தனை விட்டு விருப்பா விதனைக கேட்பானுந், தீய வினைக ளறவிட்டுத் தேவ ருலகஞ் சேருமால். 57

என்னது மொழியி னாலியா னியம்பிய ஞானத் தாலே, மன்னவ வுனகரு வந்த மயககெலாங் கெட்ட தோயான், சொன்னவிப் பொருள்க ளெல்லாந் துணிந்தனை கொல்லோ வென்று, நன்னகை கூா நின்று நாயக னருளிச் செய்தான். 58

மன்னவவென் மாயமது சூதமறை நாலின் முன்னவமொ ழிந்ததிரு வாய்மொழிக ளாலே டென்னகுறை யுண்டினியெ னக்கெனவி யம்பித் தன்னகம கிழ்ந்திவைத் தஞ்சயனு ரைப்பான். 59

18. சங்கேசுப அத்தியாயம். 155

வையமுழு துண்டதிரு வாய்மலர்தி றந்திட்
டுயயவடி யேன்முணுரை செய்தவுரை யாலே
யையமொடு மோகமற விட்டெனறி வற்றேன்
செய்வதினி யுன்றனரு ளின்செயல்க ளன்றோ.60

பையரவி லேயினி து பள்ளியமர் வோனே
வையமுமிவ் வையமதின் மன்னுயிர்க ளியாவுஞ்
செய்யும்வகை யுற்றதுசி தைத்தலது தானு
மெய்தெரியி னீமுன்வினே யாடும்வகை யன்றோ.

அணித்தகைய சோதியம லாவுனரு ளாலே
கணித்தலரி தாயபிற விக்கடல்க டந்தேன்
பிணித்தபெரு மாயையயல் கெட்டதுபி றானே
பணித்தபணி யல்லதுசெ யத்தருவ துண்டோ.62

பிணித்த பிறவிப் பெருந்தனையைப் பெயர்த்
தென் பெரும்பே தைமைநோயைக், தணித்த
வரசே யெனக்குத்தான் றகுமே யாகத் தகா
தாகத், துணித்த திறல்வான் போரினையே
தொடங்கு கென்று நீயிங்குப், பணித்த பணியான்
செய்வனெனப் பார்த்த னவனு முடன்பட்டான்.

மாதவனுந் தநஞ்சயனுந் தக்களிலே மகிழ்ந்
துரைத்த, வோதரிய பொருளினீ யுணர்ந்த

வா நெங்கனெனில், வேதவியா தன்னுடைய
மெய்யருளை மிகவுடையே, னாதலினு லறிந்தனன்
வே றறியலாம் வகைபுண்டோ. 64

அப்பொருளை கீனைதோறு மற்புதமா மக
மகிழ்வு, மெய்ப்புளகும் வருமவன்ற னிருககின்ற
வகைகலரித்த, வொப்பரிய திருககோல முணர்
தோறு முணர் தோறுஞ், செப்பரிய பெருக்களிப்
பென் சிந்தையுளே திகழுமால். 65

எஞ்சலிலாப் பொருளனைத்து மிப்படியே
புருந்ததெனச், சஞ்சயனன நெடுத்துரைத்து
நூற்றுவர்க்குந் தாதையோய், வஞ்சனையே
கண்ணாக வாழ்கின்ற மற்றவர்க்குப், பஞ்சவரோ
வலியவரென் றிவ்வண்ணம் பகர்வுற்றான். 66

திருவற கீதிசெ யம்புக மெல்லா
மருவரு மாயைசெய் மாதவன் வாய்மை
தருமம்வி டாதத நஞ்சய னென்னு
மிருவரு கின்றவி டத்தன வென்றான். 67

என்றபொ ருட்டிற் மிப்படி யேயாக
குன்றமெ டுத்தருள் கொண்டல்ப ணிப்பான்

18. சங்க்ஷேப அத்தீயாயம். 157

வென்றபு லத்துவி யாதன்வி ரிப்பா
னின்றவ ருககிது தேர்பட வற்றே. 68

வேத நூல்களின் முடிவினை வியாதனிற்
பின்னா, ளோத மாககட லுல்கிலுண் டாககிய
வுரவோன், கோதி லாநெறி யுணாந்தகோ
வந்தமா முசிவன், பாத தாமஃர பற்றிவீட்
டின்பமே படைத்தான். 69

ஆற்றியல் வழுவிய புலன்க ளைந்தையும்
பாற்றிய சங்கர பகவற் பாதனென்
றேற்றிய பெயரினா னருளி னுவியான்
சாற்றின னிப்பெருந் தரும நூலையே. 70

18. சங்க்ஷேப அத்தீயாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 545.

பரமார்த்த தரிசனம் என்னும்

பகவற் கீதை

முற்றிற்று

உ
சுவமயம்.

பகவற் கீதை 545 பாட்டு
முதற் குறீப் பகராதி.

அ		அப்பொருளை	156
அங்கியொளிபக	77	அரசவ் வரசால்	19
அங்குமரல்கொ	93	அரிதெனுமறி	31
அசசவீனன்மறை	126	அரியவெனது	85
அஞ்சதலின்மை	122	அருங்குணமாய	119
அஞ்சபுலனவை	41	அருவமாயதினா	110
அஞ்சபலன்வழி	75	அலையிலே கடல்	37
அஞ்ச பொருத்தி	56	அல்லாவினை தா	149
அடங்கிடலககக	135	அவ்வகையமாய	93
அடங்குகின் நபு	47	அழியாத மெய்	26
அடுத்தலைம்புல	35	அழிவொன்றில	79
அடையஞாலத்	73	அளித்தவவ்வன்	70
அணித்தகைய	155	அறியாத பருவத்	101
அதனால்வருபய	50	அறியாமையிலே	51
அத்தினூகம்	105	அறிவதாகியலங்	48
அத்தக்காணவ்	73	அறிவினாவறிசி	54
அத்தவருவான	151	அறிவினாலென்	81

அறிவினிற்றன்னு	33
அறிவினையறிகிற்	32
அறிவு மறியப்படு	144
அறையுமபொரு	78
அனைய வியேரக	65
அன்ப வினையாகு	54
அன்றியும்முனை	30
அன்றியேயும்	16
அன்னவ கையாலு	25
அன்னவர்கள் சோ	24

ஆ

ஆசினையடைந்த	136
ஆதலாலறி வாய	23
ஆதலாற்பலன்க	34
ஆதலானீயும்பல	39
ஆதலிலனைத்து	133
ஆகிதேவ னொவா	98
ஆகிமந்தமிலத	110
ஆகியி லுலகினை	37
ஆமைதன்னுறுப்	34
ஆயபிரமததொ	73

ஆயாதவர்க்கும்	22
ஆயிலுலகங்களை	81
ஆவதானவமா	30
ஆவதென்பதுமா	46
ஆர்த்தனவளைக	16
ஆறுசெல்பொரு	35
ஆற்றியல் வழுவி	157
ஆற்றிமில்வுடம்பி	43
ஆற பொருளீதா	19
ஆனவிப்பொரு	111
ஆன்றவறிவுடை	68
ஆன்றவறிவுங்	145

இ

இகமே சிகழும்பு	55
இகழ்பவர்கட்டா	106
இடரானதுதா	62
இதனால் வினைக	39
இந்த வண்ணத்தி	116
இந்த வியற்கை	148
இந்த வின்பமா	127
இந்தவுடலம் விடு	74

இந்தவருவென்	94	இவ்வகை மொழி	97
இந்தியங்களுக்கு	125	இவ்வகையருண	68
இப்படியன்றிவே	135	இவ்வகையதாகி	25
இப்படியுயிரையு	112	இவ்வகையவாய	54
இப்படி யுரைத்த	49	இவ்வகை யாசா	132
இப்பரிசினுண்	76	இவ்வகை யேவ	144
இப்பரிசி னால்வ	121	இவ்வகை விசய	63
இப்பரிசுபயில்	60	இவ்வகை யவனை	33
இப்பரிசுரைத்த	103	இவ்வண்ணமறி	21
இப்பரிசென்னை	86	இவ்வாறி தனியல்	122
இப்பொருளடை	131	இவ்வுயி ரிவ்வுட	112
இரவிதானொரு	114	இழியா திந்த	62
இருப்பிடமாமுட	143	இறந்தவென்விபூ	87
இருமையு மறிவ	113	இறந்தாரேயெனக்	97
இரும்புவனம	91	இறந்துபோமள	130
இருவகைததாய்	129	இறவா வகைதன்	58
இருவகைய வினை	65	இற்றிவையனை	108
இருவகை யுயிர்க	105	இனம்வலியின்	131
இருவேறு வகை	153	இன்றுவாளமர்	30
இல்லாமையினி	27	இன்ன தன்மை	116
இவையிரண்டை	127	இன்ன வர்களி	49
இவ்வகையென்செய	45	இன்ன வர் தங்க	69

இன்னுதன வுமி	143	உருப்பான்மைமற்	28
ஈ		உரைசெயற்கரி	104
ஈண்டுபொருளி	80	உரைசெய்சத்து	117
ஈர்வன்றுயர்க	78	உலகமுந்தானு	105
ஈனமற்றதுறவற	147	உழுதொழில்பச	149
உ		உளவாசுயிருண	89
உஞ்சேபோகு	23	உன்னியவான	114
உடம்புடனிருந்	119	உன்னுநான்மலை	14
உடம்புடனே	55	ஊ	
உடம்பெனவுரை	107	ஊணையேமுத	84
உடனாபுலனா	54	ஊர்வனநிற்ப	80
உணர்வவிகாரி	114	ஊழாலேவரு	69
உண்டாமவுல	101	ஊழாலவருமுல	122
உண்டுமீளவொ	134	ஊறுபடவொன்	27
உண்ணல்விளை	101	ஊனப்படுமிவ்	145
உண்பனயாகமா	135	எ	
உண்பனயாவை	112	எஞ்சலிலாப்பொ	156
உந்தியப்பொறி	48	எஞ்சுதலையில	73
உய்யவன்பினு	66	எண்டிகழுமி	60
உய்யும்படிமுன்	46	எண்ணியவுலக	129
உய்வகையோக	57	எண்ணிலியற்	92

எண்ணுமின்றி	47	என்றபொருட்	156
எப்பொருடனக்	83	என்றருளிச்செய்	92
எப்பொருளிணும்	108	என்றவனுரைத்	102
எப்பொருளுமி	77	என்றவனவண	97
எய்துமெங்கள்	16	என்றுகூறவிசய	63
எரிநிகர்வெகுளி	34	என்றுமுளதாய	94
எல்லாத்வழுமி	65	என்றுமுன்னந	116
எல்லாப்பொ-தனி	28	என்னசெய்வதெ	142
எல்லாப்பொரு-மறி	74	என்னதுமொழி	154
எல்லாப்பொரு-பா	87	என்னுடைய	100
எல்லாப்பொருட்	154	என்னுருவிற்பு	79
எல்லார்க்குங்க	82	எண்ணைப்பற்றி	151
எல்லாவுயிரு	62	எண்ணையேகினை	153
எவமறமுன்யீ	44		
எவ்வகைப்	42	ஏ	
எள்ளலானதிகந்	111	ஏகமேகருதுவா	140
எறியாவெரிவரு	50	ஏதமானதின்றி	77
எறிவரும்பிணி	72	ஏயநானெதிரே	103
எனைத்துவிதத்த	85	ஏயவிருவோம்	154
என்செயறவிரிலி	40	ஏயும்பரிசிவ்வுல	98
என்பாற்பொரு	41	ஏய்வகையதா	93
என்பேரிடும்பை	99	ஏறுமல்லுவெ	100

ஐ
ஐவகைப்பொருளு 13

ஒ
ஒருபதம் 12
ஒக்கும்வகையா 59
ஒத்தூரல்லறிவு 118
ஒத்தெங்குமாய 113
ஒப்பரிதாய 139
ஒருபெரும்பொ 109
ஒருவருமொரு 37
ஒருவனசிக்க 133
ஒருவனென்று 29
ஒவ்வாதிதொ 22
ஒழியாதென் 121
ஒளியினாலுல 96
ஒன்றலா துபல 17
ஒன்றியமன 152
ஒன்றினுமாசை 106

ஓ
ஓங்கியவுலகி 148
ஓடுகின்றபுன 46

ஒதலாகாகிமி 19
ஒதருஞாசி 69
ஒதருநதிகளெ 98
ஒதலினியற் 75
ஒதியவுடம் 111
ஒதிற்பெருகும் 88
ஒதூராகவு 117
ஒமென்கின்ற 139
ஒமென்றாரா 139
ஒரின்மேலாகி 114

க

கங்கையாள் 15
கண்களும்வயி 94
கண்டவரில்லை 103
கண்ணனுநா 90
கண்ணியவுல 120
கண்ணிற்கரு 39
கண்ணினாற்றெ 67
கண்ணெயெனை 123
கண்ணையோ 127
கதுவியப்பொருண் 30

கருதரும்வகை	44
கருநாண்முதல்	123
கருமகன் றென	52
கல்லாருந்தோ	90
கவைதருக்குண	53
கறைசெய்யம்புல	148
கனவுந் திகழ்	124
கீனையெரிபுகை	150

கா

காடுமலையமலை	150
காணுககேட்கு	53
காணும்புவன்க	110
காதலாலிந்த	140
காதலாற்றவிக்	43
காதலிலிவ்வெட்	108
காதலினாகியகா	133
காமமென்றிடும்	141
காரணமிறந்	104
காலத்தாலும்	81
காவல்செய்தை	56

கு

குடந்தொறுந்	124
குலககெடவே	20
குலைபெறும்பற்று	146
குளமுதலியவற்	32
குறியநீலமயக்	117
குறைபுமாப்பி	34

கூ

கூறின நூல்வழி	133
---------------	-----

கெ

கெடுகின்றபூத	113
--------------	-----

கை

கைம்மாறில்லா	58
கையும்பதமுந்தி	98

கொ

கொண்டுசெய்த்	138
கொண்டுபயிலு	65
கொல்லீனுமென	21
கொற்றவர்தந்	20

ச	
சத்துவகுணத்	135
சத்துவமாந்தர்	119
சத்துவமாசசோ	116
சந்திரனாண்	88
சந்திராசமாவது	140

சா

சாதிபரியந்தொ	56
சாத்துவிகர்தேவ	134
சாயைபோலும்	100
சாயையன்ன	122
சாவதிலையாவர்	24
சாவாதுபிறவா	45

சி

சித்தர்களிற்குபி	89
சிந்தையினித்தெ	70
சிறந்தவரசர்	64

சி

சிதமழன்முத	25
------------	----

சு

சுருளார்கின்றது	91
-----------------	----

செ

செயத்தகுவதுவ	106
செயத்தகுவன	136
செயலாலுங்குண	45
செயல்வகையா	38
செயன்மேனின்	46
செய்தவினைப்ப	57
செய்தியின்றிய	29
செய்யமாமலர்	115
செய்யாமுன்சா	76
செல்வம்வீரும்	69
செறிந்தகிவ்வா	29
செறியுமிப்பொ	112

சே

சேயமாமதுரை	12
------------	----

சொ

சொல்லருஞாந	51
சொல்லார்விச	45

சொன்ன காரண	150	தலையுங்கழுத்	59
சொன்னவிலை	151	தவர்கொன்படை	23
ஞா		தா	
ஞானகாரணங்	141	தாங்கியநீரை	82
ஞானமாமிது	44	தாவிவருந்தந்தை	18
ஞானமுதலிந்தி	98	தானந்தமிலி	71
ஞானமாயொன்	82	தானலதியாவ	58
த		தி	
தக்கசந் துவமே	118	திதனாயெவரு	29
தக்கதுதகாதெ	118	தியாகமூன்று	141
தஞ்சமில்வுல	96	திரியுமிருகதிரி	67
தடுத்ததொழி	42	திருவறநீதி	156
தடுமாற்றமகரு	20	தின்ப நக்குவ	126
தருபயன துவி	32	தி	
தருமம்பாவந்	147	திக்குலாம்வே	136
தருமனடல்வீம	17	திங்கியற்றுகின்	141
தலைகின்றபொரு	33	திதக லாதென	153
தலைமையந்த	137	திதறுசிறுவர்	18
தலைமையுங்	149	திதற்பாலாம்	50
தலையாமிந்த	59	தித்தவமுமவடி	137

சீமனந்தனிலே	42	பரையடைந்	83
சீமைசெய்ய	129	தேவர்களுமுனி	85
	149	தேவர்களை யகி	38
தீர்த்தயார்க்கு	137	தேறநெஞ்சின	61

து

துயிலுமுணவ	60
துறவுநன்றரு	52
துற்றலின்பமு	30
துன்பமாய்வி	148
துன்னியவாசை	124

தெ

தெய்வவாசுர	128
தெரியாவகை	92
தெளிபவருணர்	31
தெளிவினெஞ்	137

தே

தேடியபொருள்	48
தேடும்பழையவ	72
தேவதேவநின்	99
தேவரும்வண	94

தொ

தொடக்கறலில்லா	131
தொடருநககமய	148
மயாக	49

ந

நண்ணியகுணத்	112
நல்லகருமயோ	74
நல்லகாதல்செ	44
நல்லமாந்தர்	126
நல்லவாறறி	115
நவைதருகுணமு	31
நற்றவங்கழ்தரு	44
நன்றாய்ஞான	145
நன்றேஞானவ	55
நன்றேவினையின்	37

நி		ப	
சித்தமாயவினே	142	படைகளில்வச்	89
சிரந்தரயிப்பரி	86	பண்டுகண்டறி	102
சிலத்தினொடுவா	95	பண்டுசெய்பகுதி	41
சில்லாவுடற்கே	27	பண்ணிககாமந்	147
சிறைவிலாக்காம	130	பருகாநின்றேற்	87
		பலவினியுரைத்	91
		பற்றுமாவகார	146
		பற்றுமாசின்மை	117
		பா	
		பாடும்பனுவல்	58
		பாதியோர்பெ	11
		பாவமாகததரு	147
		பி	
		பிணித்தபிறவி	155
		பிரமமானோர்	48
		பின்னையோவி	36
		பீ	
		பீறிய போர்வை	28
நீ			
கீடுமணசிலைசி	65		
கீதிவேதம்வானு	99		
கீரினானிறைந்து	36		
நூ			
நூற்படுசெறியு	136		
நூற்றுவந்தாமு	96		
நெ			
செய்மார்பிற்	24		
செருப்பைமுற்றி	42		
செறியில்வருவி	76		
செறியால்வருதரு	123		

பு		பேதமையடை	33
புண்ணியபூமியெ	15	பை	
புண்ணியவுலகத்	31	பையாவிலேயினி	155
புத்திபொறைத	85	பொ	
புலனவைபொறி	38	பொய்மையடை	64
புன்மையவான	57	பொராவருங்	89
பூ		பொருத்தமாய்	148
பூகமழ்நாற்றங்	125	பொறிகளுணணி	152
பூசமைந்தினகத்	110	பொன்றுவதுடம்	25
பூத்தருளியொரு	52	போ	
பெ		போகமாய்த்துப்	61
பெண்களிற்புகழ்	90	போதல நிலைகாய்	83
பெரியவர்பயின்	40	போர்முக மாகிதி	15
பெருமுனியிற்	88	போவன கிற்பவா	113
பெருமையொன்	52	போனவை யினி	71
பெற்றதேகொட	47	ம	
பெற்றநன்மனை	109	மண்ணுளும்பெரு	23
பே		மண்ணினையவிகா	26
பேதமுடைய	86	மண்ணுநீருமெரி	67
பேதைமையை	138	மண்ணுறவணங்	93

மந்திரமாயவிந்	124
மருத்துவர் சூரிய	92
மருவற் சூரியவ	75
மருவு கின்றவிவ்	126
மருவற்றபிரகி	71
மலைகளின்மாடே	88
மறந்திருந்தமன	128
மறைபயிறலுந்த	129
மற்றவருந்தம்ம	70
மற்றவர் தந்தது	38
மற்றவர் தமமை	132
மற்றவர்களுக்கி	86
மற்றிப்படிநிக	123
மற்றிவ்வுடறன்	108
மற்றுனக்குச	153
மகஞ்செயுந்	147
மகமொருக்கலு	146
மனைகீகாண	103
மன்னருளவிச	13
மன்னவவென்	154
மன்னவுடலியா	107
மன்னியகளிப்	132

மா

மாதவ ணுந்தன	155
மாய னிவை	42
மாயுமவ ராலு	25
மாயுமாயைம	66
மாநமவ மான	120
மாநமும் பிறர்	109
மாற்றலர்களெ	22

மி

மிகமேனின்ற	48
மிக்கசொற்றொ	89
மின்னேயனையசெ	21
மின்னேயனையவுட	125
மின்னேயனையதிரு	24
மின்னேயேயனையவா	84
மின்னேயேய்வே	82

மு

முத்துவான்ச	125
முன்செய்காரி	138
முன்றிகழ்பிற	109
ன்னேயொன்	79

மூ		யா	
மூதவாவென்கு	116	யாக்கையோடுமி	143
மூன்றுகுணவ	68	யாதவாவென்	100
		யாதின்மாட்டினு	142
		யாதொருபொரு	35
		யாதொன்றிந்தப்	60
		யாதொன்றை	75
		யாருமறியப்ப	79
		யாரெவ்வினையு	53
		யாவர்களாசைப்	134
		யாவர்கள்சிலவ	104
		யாவர்போர்கரு	17
		யாவனொருத்த	70
		யாவனொருவனெ	62
		யாவனொருவன்	144
		யானும்வகையது	26
		யானென தென்ப	36
		யோ	
		யோகமகத்தவ	57
		யோகமுடியாதி	64
		யோகமேவவி	64
மே			
மேலாயுள்ளவி	43		
மேல்வகுத்திவர்	16		
மேலினயாவை	57		
மை			
மைக்குணங்க	68		
மையலிதுவென்	64		
மொ			
மொழிசெய்கின்	127		

		விட்டுமுற்றும்	47
		விண்ணியன்மொ	14
வ		வியக்கமேன்மு	71
வசைபிறவமு	137		132
	16		
	61	ரியவுணாந்த	70
வஞ்சர்வேல்	95	விரியவுரைசெய்	73
வணங்கவிமை	84	விரும்பல ராகி	130
வணிகரும்ற்ற	89	விரைசெய்தார்	152
வருணனுமியம்	95	விலக்கலனையா	80
வலந்தருதிறத்		விழியாமென	49
		விளம்பு மவ்வளவி	18
வா		வினைப்ப யன்ற	146
வாக்கினாலாதன்	144	வினைமு யன்றிட	53
வாங்கியைம்	61		
வாயாததொரு	138	வீ	
வாயே யன்றி	18	வீதலிற்பற்று	145
வாய்மையவல்	120	வீமனையும்விசய	15
வாரா தினற்குல	20	வீவரெ னககொ	28
வாமுஞ் சத்துவ	118		
வரனடையவிம்	95		
		வெ	
வி		வெய்ய நெஞ்ச	63
விடம்படுபண	107	வெல்லப்பட்ட	150
விடல ரும்வகை	32		

முதற் குறிப் பகராத். 173

வே		வேதமொழி	81
		வேர்மேல்து	122
வேண்டல்வே	35	வேறப்பாலொரு	152
வேதநாலுநின்	127		
வேதநூல்களின்	157	வை	
வேதநெறியாலு	102	வையமனைத்தை	17
வேதமாகிடுகழ்	67	வையமுமுதுண்	155
வேதமேமுதனூ	134	வையாரயிலுழ	26

பகவய் கீதை பாட்டு முதல் குறிப் பகராத்

முற்றும் ஆக அத்தியாயம் 18. கவ் 545.

ஆக எழுத்து 69.

சுபர்.

பகவற் கீதை.

—

பககம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
32	7	வகையினை	வகைவினை
55	10	பலன்	புலன்
69	12	வலவதி	வல்லதி
73	8	மெய தெளிய மாறும்	மெய்தெளியு மாறும்
74	15	யறையககேள	யறையக்கேள்
78	2	வியோமே	வியோகமே
86	4	களிப்பார	களிப்பார்
„	11	பற்றறுவிப்ப	பற்றறுவிப்ப
88	7	மறைகளினி	மறைகளினி
„	10	சங்கரா	சங்கரா
91	17	கொல்லு	சொல்லு
96	10	வீழககண்டேன்	வீழக்கண்டேன்
128	9	ணீ	ணீங்கிடத்
„	10		மேயினு

—

திருப்பூ வண மடாதிபதி, சத சாஸ்திர கர்த்தா,
பூ காகிதாநந்த ஞானசார்ய ஸ்வாமிகள் இயற்றியன.

1. விசார சாகரம் வசனம். ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு ரு.	2—4
2. வேதாந்த பதார்த்த மஞ்ஜுஷா. வசனம். ”	2—8
3. சதா சரித் சாகரம். வசனம். சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு	2—4
4. நைஷ்டிக் கர்மிய சித்தி. வசனம். ”	0—8
5. வியாச தாற்பரிய நிர்ணயம். வசனம். ”	0—8
6. வேதாந்த சித்தாந்த முக்தாவலி. வசனம். ”	0—7
7. வேதாந்த பரிபாஷை. வசனம். ”	0—4
8. ஸ்வராஜ்ய சித்தி. வசனம். ”	0—4
9. மண்டல பிராஹ்மண உபநிஷத் - ராஜ யோக பாஷ்யம் ”	0—4
10. ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத் - சங்கர பாஷ்யம். வசனம். ”	0—12
11. ஹரி மீடே - ஹரி தத்வ முக்தாவலி. வசனம். ”	0—2
12. வேதாந்த சஞ்ஞா. வசனம். ”	0—2
13. பகவத் ஐகை 15-வது அத்தியாயம் சுலோகம் உரை தமிழ்க் கவி உரை. மூர்க்க சதகம். பத் உரை	0—8

14. நாநா ஜீவ வா தக் கட்டளை-சத்யார் க்தப் பிரகாசிகை உரை 2—0
15. இதா சாரத் தாலாட்டு - லக்ரு சந்திரிகை உரை 2—0
16. மகாராஜத் தூறவு - மகப் பிரசாதிகை உரை 2—0
17. பக்தி (வைராக்ய) சதக பத உரை பொழிபு புரை 1—8
18. வைராகிய தீபம். பத உரை - பொழிபு புரை. 0—8
19. ஓடாசாரம் - பால போதிகை உரை 0—8
20. இதா சாரத் தாலாட்டு - குறிப்பு புரை 0—4
21. பக்தி சதகத் தோத்திரம் - தோத்திரப் பிரகாச உரை 0—3
22. மார்கழித் திங்கள் பாராயண மஞ்சரி 0—8
23. மந்திரோபதேசம். 8 மந்திரங்கள் உரை [கட்டாரி புச்சம்] 0—4
24. தாந்திரீக த்வைத சைவ கண்டநம். (குட்டுக்கோல் 1—0
25. வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நாவலி. 9 சேர்ந்தது 3—0
26. பஞ்சதிகை கவி 0—10. 27. வாகீட்டம் கவி 2—4
28. விவேக குடாமணி-அஞ்சு வதைப் பாணி. கவி [கீதை கவி] 1—0
29. இதரத் திரயம் (சசுவர கீதை. பகவந் கீதை பிரஹ்ம 3—0
30. திருக்களர் வீரசேகர ரூந தேசிகர் சரிதம். வசநம். 1—0
31. கைவல்ய நவநீதம் கவி 0—9. 32. ஈசுவர கீதை கவி 0—4

உ

ஸ்ரீ வியாச பகவான்
சம்ஸ்கிருதத்தில் இயற்றி.

ஸ்காந்தப் புராணத் துள்ள
சூத சம்ஹிதையில
(சொருபாநந்த சித்தி)
பிரஹ்ம கீதை

இறும பூதூர்

ஸ்ரீ நக்துவ சாய ஸ்வாமிகளால்

தமிழில செய்யுள் வடிவமாக
மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசார்ய ஸ்வாமிகள்
அவர்களால்

மதுரை, கருணாநிதி பிரசில் பதிப்பிக்கப்பட்டத
காப்பிரைட்] 1958 [விலை ரூ 1.-

முக வுரை.

மக்கள் யாக்கையைப் பெற்ற ஜீவர்கள், பந்தம் நீங்கி மூத்தி பெற வேண்டும் என்னும் கருணையினால், விபாச பகவான் 18 புராணங்களைச் செய்தனர். பின்னர் உப புராணம் பதினெட்டுச் செய்தார்களா. உபபுராணத்தில் அடங்கியது, ஒரு லக்ஷம் சுலோகம் உடையதாய், ஆறு சம்ஹிதை உடையதாய். உள்ள ஸ்காந்தம் எனலும் புராணமாய் அதன்கண், சூத சம்ஹிதை என ஒரு சம்ஹிதை இருக்கின்றது. அதில், ஒரு லக்ஷம் கண்டம் என ஒருகண்டம் இருக்கின்றது. அதனுள் பிரஹ்ம கதை என 12 அத்தியாயங்களில் 1011 சுலோகத்தில் பிரஹ்மா தேவாகட்டுபதேசத்ததாக ஒரு நூல் இருக்கின்றது. அவை புராணம் வேதப் பொருளை விளக்குவன ஆம்.

இந்தச் சூத சம்ஹிதையில் விபாச பகவானது அபிப்பிராயம் யாவும் சூத முனிவரரால் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றது என கூறப்படுகின்றது.

இந்தச் சூத சம்பந்தத்தை, சிவ அவதார சூகத் குரு ஸ்ரீசங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள் விபாசகவாஸ்து டனளக்கிடக்கையை ஆற்றித் கொள் றும் டா ட்டுப் பதி ணென் முறை மீண்டும் மீண்டும் பா த்தார்க்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ் வித அருமை வாய்த்த பிரபல சீதை என்னும் நூலை, இறும்பூதூரில் சமாதி யுற்றிலங்கும் ஸ்ரீ தத்தவ ராய ஸ்வாமிகள் 547 கவிகளில் தமிழில் மொழி பெயர்த்திருக்கின்றார்கள். இதனை தமிழில் இயற்றி முந்நூறு வருடங்கட்குமேல் இருக்கலாம்.

இத் தமிழ்க் கவிக்கு, கேடக நல்லூர் கந்தர சுவாமிகள் ஓர் உரையும், சிதம்பரம் ஸ்ரீ பொன் னம்பல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகளவர்கள் விபாசகவாஸ்து ஓர் உரையும் செய்திருக்கின்றார்கள்.

இக் கவியினை மட்டும் படிப்பவர்கட்கு உபதேசக மாறும் பொருட்டு டபன் கிரேளன் 1. 32 ரூபாய் சைசில் சிறிதாகப் பாக்கட்டில் வைத்துக் கொள்ளும்படியாக அச்சிட்டிருக்கின்றேன்.

திருப் பூ வணம், வேதாந்த டட்டம்.

எண் பிரஹ்ம கிதை பெயர் கவி பக்கங்கள்

1. தேவர்கள் பிரஹ்மாவைத் தரிசித்து
வேத அர்த்தம் வினவும்
அத்தியாயம் 39 60
2. ஐதிரேய உபநிஷதார்த்தை
உரைக்கும் அத்தியாயம் 22 60
3. ஐதிரேய உபநிஷதார்த்த சேஷமும்,
தைத்திரீய உபநிஷதார்த்தம்
உரைக்கும் அத்தியாயம் 48 115
4. கேச உபநிஷதார்த்தம் உரைக்கும்
அத்தியாயம் 65 154
5. சாந்தோக்கிய உபநிஷதத்தின்
ஆறும் அத்தியாயம் அர்த்தத்தை
உரைக்கும் அத்தியாயம் 140 196
6. சாந்தோக்கிய உபநிஷத நாத்பரியம்
உரைக்கும் அத்தியாயம் 30 58
7. முண்டக உபநிஷதார்த்தம்
உரைக்கும் அத்தியாயம் 46 95
8. கைவல்ய உபநிஷதார்த்தம்
உரைக்கும் அத்தியாயம் 30 65

9. பிரஹ்மாரண்ய உபநிஷதத்தில்,
மைத்ரிநீரயப் பிராமணம் உரைக்கும்
அத்தியாயம் 20 57
10. பிரஹ்மாதாரண்ய உபநிஷதத்தில்,
உஷஸ்ததங் காரீசி அந்தரியாமிப்
பிராஹ்மணங்களின் அர்த்தம்
உரைக்கும் அத்தியாயம் 27 56
11. கடவல்லி, சுவேதாசுவதர
உபநிஷதங்களின் அர்த்தம் உரைக்கும்
அத்தியாயம் 13 73
12. முன் சொலிய உபநிஷதங்களின்
அர்த்தத்தை தொகுத்து உரைக்கும்
அத்தியாயம் 37 77

ஆக கவி சுலோகம் 517 1053

உ.
சிவமயம்

பிரம கீதை

547 பாக்களின் தலைப்புக் கவி-14.

14 சீர் ஆசிரீய விருத்தம்.

1. செல்-இரவி கண்-முன்னை நீத்த-மயல் தானு-
மன் வான்-சந்தே அன்பி, தாதா-குதன வேத-இவர்
மறை-பண்டு பாவ-சக றம் - இந்துவளமா-பூர்ண,
பல்-சித்தி வெடி-மேவி மத்த-கற் பக ஆர நீத்த-தம
கஞ்சன-அழுத் பரம-அடை அசி-வேத தோத்-ஈச
அன்-பத்தி யா-முப்பா னென்ப தாகும், துல-மறை
கள் சித்-அந்த பர-வானி தத்-காத வான்-பொருள்
வேத மோதி-சொல்லுரு கனவிற்கற் போதக்கண்
கனவிற்கண் வேதநெறி தண்ணி வேதம். அல-மைய
காது-தருமம் முன்னை துட்டரு அவத்த-இரு பத்தி
ரண்டாம்-அமர் ஐத ரேய-உப நிஷ்கார்த்தம் உரை
அத்தி யாயபரண் டாவ தோவே

2 ஒவ-முன் றுவ(து)தற் பர சான், டு உலகெலாம்
பானரு உலகு தொல்லை ஒதநெறி நிகிலிலோ தெரி-
விலா அன்றியநு ஆகலால் சிலவர் தாமி, வாவ-யா

சையு-பிர மன்-ஏனை மையலொன் அந்த அரு ஞான
 மாயா-வாயுவென் பரமனா யாதொன்று அன்னிப
 ச்சிதா னந்த இன்பம், வீவ-யா தொரு-தானெ
 வெளி-அங்கம் தந்தமளபருதிநெரு உருத்தி ரன்மான்
 விளம்பும்வா யாதொன்றின் அன்புறுகு செய்வான
 செய் துய்க்கு மவர் றுன்-கடபட, ஆவ-மே ரும-
 வான்மு வினைமிகுவி தீதெனும் பேதமாம் தனை
 தெரரிடால்-அயல்-அன்பின் உலகி-அறை யம் சீதம்
 ஆதலால் நாற்பத்தெட் டேபின் சதுவே

3 சது-வான்றொ தானேயுள் நாவரை இந்தியம்
 னுன்னில்-வாக் வாக்கு ஆன-தனக்கு-பிந் தானான
 தர்க்க-நோக் குறு-விச்சை ஆதலான் ஆதல் வேறில்,
 அது-ஓது இந்தப்ப இந்தவா தங்களி-தன் னில்-
 ஓடுகா தத்வ எப்ப-அன்னியமா பேதமும்
 எப்பொருளு பெருமை-இது வே-யுயன் உவமை
 சாற்றி, புது-பரம சத-தேவ கல-திருவ இய-அனலர்
 அத்தனங் அவன தியல்பை-புரந்தரர் அங்கவே
 உமை-தன்னை அத்தன்-அன் றுமால்-சம்பு ஒழிவி
 மொழியும், இது-ஓதி செப்பி-பர கதி-ஆதல் சாக்கி-பர

ஆரணத் தொல்லை நல்வி-ஈசனா ஒப்ப-சக்தர் ஏறு-ஆ
தல்-ஓதி சுரரிலுத் தமரே சாந்தோ

4. சாந்தோக்கி யம்ஐந்தா வதுஅந்தகம மறை-
யாதொன் மண்-உலக காரிய மெல்லாம் சந்தாயே
காரண சத்தைதான் சத்தையில் லாத-கா ரணசத்
தையே சந்து-சத் தாய்க்கொண்டே காரியம் இன்ன
தோர் இதற்குநீர் கார ணத்தோ இரண்டுக்கும்
உண்மையில் எல்லாவி காரணம ஆமென்றெ கூறும்
பொருள் காந்து-அயல் பேதந்நெறி மண்ணும்வளை
வளைகின்ற வன் தோன்ற லால சித்த காரணமே
உண்மைசித் அறியாதார் அசத்துத்தன் அசத்தின்
கண் அசத்தின் றன்சத், சாந்து-அசத் துத்தன்சத்
பூதத்தால் எல்லாமுன் காலமுங்கன் பார்த்த பின்முன்
தன்மாத்தி அறியாமை ஈசனும் அனலினில் ஆகித்தன்
அறிவொ டு-அப.

5. அப-பூதம் ஊனிந்தி ஊானாதி கடையப்ப
அன்னத்தா நிறை-தே கேந்தி-அப்போது ஆதலால்
காண்பவன நீ யென்கி சொல்லிய உடம்பா தற்ப,
தப-அதுவென் தத்தவம் இப்படியன் அறியாமை

நோக்குமிட பிரமா அறியா-தொன்றுகூட் உருவமா அன்னியத் பின்னமென் பாராத எல்லா மற் று, பய-இப்ப கேட்பவன் இத்தாவி சுகமொடு எல்லாம் பொய் ஓது கின்ற-பரமாயுள் சாதனம் சுகமொடுச ஈசன்ச இத்தன்மை எப்ப டிப்பொ, செய-யாதொ ருபடியில் யாதொரு படியினால் எப்படிப் பூத போதம் சிவனிதவன் எல்லாமு எப்பொருள் சகரூப ஆனதா பிறப்பி ஆகி

6. ஆதி-ஈ சன்றனருள் சுத்தமா சிவனேயுள் ஆதரமு பத்த ராயுள் - அன்பராய் இவ்வணம் அப்பொழுது நீடொளி அளவிலா நித்த ராயுள், ஊதி-கடு கியுமுயர் வானவர் அன்பிலம் தலையினால் ஓடி னார்கி - உவமையோ சத்தியம் உலகம்பா- அப்பாலா பூதமா கூறுமோசை நதி-தோன் பாடும்- அள வை-தேவர் கரண-நாதம்-பாடொன் யாகின்- அகமெ-நானே-இப் பொருள்-பாச மோ-சாந்தம் உலகம்-தே வர்க்கு-மேலாய பேரா, யாதி-அரி யும்- அயனும் மாநுடர் தானாகும் யாவனொரு அருளி னால்யா யாவரொரு வர்--தன்னி வே--எல்லாப் பொருட்குமேல் நூற்றுநாற் பத்துப் பாவே

7. பாவ-ஆ ருவது சாந்தோக்ய தாற்பரியம் பங்கய புநல தெநீவி-பகா அறிவின் அளவில்-இல தெனு-மெய்யின் பொற்பொ-விதம் சுமுத்தி-இது பரம்ப ஆதல், தேவ-செப் பிய-தற்ப உடம்-அப்ப இஃதம-பின் என-உளவா சிவனே பரையா-திவகரன் புரண- ஆ கம-நானும் ஏறிக-ஓ தலு-இதச திண்ணி தாக, காவ-பா முப்பதே ஏழாவ தாம்முண்ட கம்- ிண்ட எப்பொ இங்கு-காண-சிலந் தியு-பன்னு யா து- அக் கர-கரும தொலை-சுருதி எங்கும் அங்கி, ஈவ-அர்க் ஈன்-மெய்ம்மை வரத்-மருவி அக்க-தா ரம்-அரணி பரம்பொர்-இதயம இலங்க-ஓ ரொளி-இந்த தற்பரன் பன்னு மறை திதமா-சின் மயமா-கும்மே.

8. கும்-பாவ உடம்-எப்ப சிவன்-வே தம்-வாக்கி அருளி-எத் தைப்பெ எண்ணி-கூ-அயர்ச் இப்பரம் அந்த-வீ டிலா-மிக்க சோகமோ அச்ச மாகி, மும்- பாக்கள் நாற்பதா நே-எட்டா வது-கைவல் லிய- அர்த்தம் நனிலே ஈசன்-முத்தியின் திரமாம தக்களுா பத்திபால் உரியநால் தெரிவ ரியசிற், மம்-ஓழந் ததொ-இன்ன தாக்கரும் உறங்குமல் சொல்லிடும்

ஆத லால-மாலுரு புறங்கண்மூன் விழுமிதா சீவனன்
இந்தப்பு ஈன மாசி, செம-நீயன் ஆதரத் முகலுமும்
அணுவீனுக் கண்ணுஞ்செ ஒது வேதம்-சிறப்புடை
எனையொழி கைவல்லிய பண்டைநான் முப்பதே
கவிகள் ஓரே.

9. ஓஃ-ஓன்ப தாவது பிரகதா ரண்டிபொருள்
துன்பமா ஈச னுக்கு-உயா-வேநி யார்-மத்த பின்ன-
அல் லாமறை அத்துவித வேத மாக, ஊர்-கிடுமி
உள்ளபே ஆதலால் வேதநூல் கனகமத பலவ தேசி-
ஓழிவிலா இப்படி உரையாடு இருபதே மயித்ரேய
பிராம ணார்த்தம், எஃ-பத்தா வது-பிரக தாரணிய
அந்தர்யா மிப்ராம ணார்த்தம் நாத-எப்பொ-இந் தப்-
உடம் வினவு-பா ரிலே-அந்தர் அரசாசி உருகதி
ரவுல, மோ-உடைய காண்டல்-சித் தம பின்ன
இது-தற்ப நீலை-பூத குறி-சத்தி வேள்-மெய்-மேவு
மாயதே சிக-ஆதல் ஒருவரால் இருபத்து ஏழு கவியே.

10. கவி-பதினொ ராவது கடவல்லி சுவேதாசு
வதர-உப நிஷத அர்த்தம்-கஃ பன்னு குகை-தருமா
அந்தப்ப பொன்ற-அண் ணிய-நின்று இகழு, ஏய.

பின்-தேசின் மோக-வருத் தம்பொருந்த் அருள-இந்
 நியபுருடன் வாக்-ப ரப்பி-பேதம்-சுத் தப்ப-மூன்
 று-பர மிக-வன்னி எல்லாம்வ யாவன் இதவ,
 கூனி-அரச எச்ச-உண் ஒருவர்-முப் பத்தொன்று
 கடவல்லி பின்-அ தனெடு-சுவேதாச வதரம்-வித்
 தம-மெய்ய பெரியதா அறிவனு நாசம் ஈசன், அவி-
 3மவி கீமரம் உலத்-ஆகு மிக்க சித் அரியமா பன்னி
 ரண்டு-ஆகக்-கட வல்லி-சுவே தாசுவத ரம்மொத்தம்
 நாற்பத்து மூன்று பன்னே.

11. பன்னிரண் டாவதுமுன் சொல்லிய உபநிஷ
 தங்களின் மொத்த அர்த்தம்-பா-வருத் பாடுகின்
 மாசதில் பத்தியால் ஊனிலொரு செறிவா யெங்கும்,
 அன-அடைய மாயையென் யாதொரு ஆகையால்
 மெய்யைநா யாதொ ருபடி-அபபடி அம்பிகா
 ஞானமா தேசநெஞ் தேசிகள் அருவெ னுமம, புன்-
 உறுவ இந்தவி உண்டுபோற் காட்சியை வருபிறப்
 பறவே எல்லாம்-போதவடி ஆதிவே தேவரும்
 போற்றியே மாலுமல் தெரியி லந்த, பின்-அமையா
 தொல்லைவே பரமமா பிரமனா மாலுமா உத்தம
 இனி-பிரமகீ தைச் செய்யுள் ஆகமொத் தம்பகரின்
 ஐந்தூற்று நாற்பத் தேழே.

பிரஹ்மகீதை .

பாயிரம் .

இரவியு மதியும் வானும் வாயுவு மனலு மப்பு,
முரவிய மண்ணு மற்றை யுணர்பவன் ருனு மாகிப்,
பரவிடுங் கரணம் பன்னாள் காயுமன் ருய ரீந்தே,
யுரைமந மிறந்து னோங்கு மொளியினை வணங்கல்
செய்வாம். 1

கண்முதற் புலன்க ளந்தக் கரணங்கள் விளங்கு
மெத்தாற், றண்மதி யருகக னங்கி தாரகை விளங்கு
மெத்தல், விண்முதற் பூத மியாவும் விளங்கிடு
மெத்தா லந்த, வுண்மையைச் சிவப்பிர காச வொளி
யினை யுளத்துள் வைப்பாம். 2

முன்னைநற் சுருதி யோதி முடிவுறற் கரியதாக,
வின்னமத் தேவர் மூவ ரெய்துதற் கிடரே மேவத்.
தன்னையிப் படியே காணக் தாளளித் தெனக்கோர்
வார்த்தை, சொன்ன நற் சொரூபா நந்தச் சேரதி
யைத் தொழுதல் செய்வாம். 3

சித்த னீர்க்குண வினமல விடொளிச்
சுந்த னேகன்சு ருதித்தொ டர்பிலா
னத்த னெனனையு மாண்டவ ருரினன்
றத்து வன்றிருத் தானைவ ணங்குவாம். 4

மயலில் வானவர் கேட்பம யக்கற
வயன்மு னுட்சொன வாரணத் துட்பொரு
ளியலு மாசொரு பாகந்தச் சித்தியென்
பெயரி னற்றமி ழாலங்குப் பேசுவாம் 5

தானு காதி யாவையுமாந் தன்மைத் தாய வொரு
பொருளை, யூனு மென்றன் வாக்கதனு லுண்மை
யறிய வுரைத்திடுதன், மாநா கந்தான் மலர்தலையில்
வையந் தரிப்ப மற்றதுபோற், பூநா கந்தான்
பொறுப்பினனும் புன்சொற் போலும் புகலுங்
கால். 6

மன்னிய கமலத் தோன்றாள் வானவர் வணங்கி
பெல்லாம், பன்னரு மறைய ருத்தம் பகரென வினவு
மாறு, முன்னதின் மொழிந்து பின்னர் முளரியந்
தவசிய் மேலோ, விவ்வரிய லிருக்கி லேத ரோம

சியம்பு மாறும்.

7

வான்றான் முதலா மனைத்துலகும் வாணோர்
முதலாம் வருகிறப்பு, மீன்றா விரும்பிற் றைத்திரிய
மியம்பும் பரிசை யியம்புவார், மூன்றா மோத்தி
லுரைத்தாநி மூலப் பிரமந் கதை தேடச, சான்றார்
சொன்ன நெறியைவிடாச் சதுர் ததத் தாலே
சாற்றியபின்.

8

சந்தோ கத்திற் சட்டந்தா றுரைக்குமபரிசைச்
சதுர்முகத்தோ, னைந்தா மோத்தி லுரைத்தாநி
லேழு மெட்டு மாங்கறைந்தான், மைந்தார் முண்டங்
கைவலிய மறையின் பொருளை வையமெலாந்,
தந்தான் சத்த மத்தாலு மட்ட மத்துஞ் சாற்றிட
பின்

9

அன்பினு லகில லோகம் படைத்தவ னமரர்
தங்கட், சின்பமா ரணுபி ரகதா ரணத்திசை மய்த்ரி
யத்தை, யொன்பதா லுரைத்துப் பத்தா லுடத்த
முங் கார்க்கி தானும், பின்பதா யந்த ரியாய்ப்
பிரமண விடயம் பேசி.

10

தாதா வேகா தசந்தன்னிற்றுகோர் சொல்லுங்
கடவல்லி சுவேதா சுவதர மெடுத்த ரைத்துச்
சோன்ன தெல்லாந் தொகுத்தொன்றாய்க், தூய்தா
பருவிச் செய்தத்சி வீரா றேத்தாற் சொல்லின்பப்.
போதா லபத்தோன் புகன்றபொரு ளியானுந்
தமிழாற் புகல்கின்றேன் 11

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - 11

பிரஹ்ம ஸ்துதி.

1. தேவாகள் பிரஹ்மாவைத்
தரிசித்து வேதார்த்தம்
வினவும் அததியாயம.

குதனா முநியை நோக்கித் தொல்லைமா முநிவர்
சொல்வார், மாதவா வினவிற் றெல்லாம் வகுத்துநீ
தொகுத்துச் சொன்னா, யாதி நான் முகத்தோன்
கீதையறியவா தரித்தோ மின்றன், ரேதமா முநிக
னெல்லா மீளவு முரைக்க லுற்றார் 1

வேதநா றெரிந்தோ னாலே விஞ்சையும்
விளங்கப் பெற்று, யாதலாலியாது முன்னா லறியலா
காத தில்லை, மேதையான் மிக்கா யெங்கண்
மேலுனக் கன்புண் டாகி, லோது வாய் போதோன்
சொன்ன வுபநிடப் பொருளை யென்றார். 2

இன்ன பரிசை முநிவரெல்லா மியம்பக் கேட்டங்
கிமையவர்கண், முன்ன மொருநான் மறையோதி
முடிந்த பொருளே ரார்ந் துணராம, லன்ன
மிசையோன் றனைக்கேட்ப வண்டத் தவர்கட்

கவனருளாற், சொன்ன பரிசைக் கேளுமெனச் சூதன்
சொல்லத் தொடங்கினால் 3

பண்டொரு கற்பந் தன்னிற் பழமறைப்
பொருளை யெல்லா, வண்டருங் கூடி யாய்ந்தங்
கறியலா காமை யாலே, யெண்டரு மாதவத்தை
யெய்தியே யிதனைக் கேட்பப், புண்டரீ கத்தில்
வரமும் புனிதனை நோக்கிப் போனார் 4

பாவவே ரறுக்குந் தீர்த்தமென் றெண்ணப்
பட்டன யாவையும் பரப்பித், தேவரோ டியக்க
ரரக்கர்கந் தருவர் சித்தர்சாத் தியர்களுஞ் செறிந்து,
நாவினா லறியு மறுவகைப் பட்ட விரதமு நலம்பெற
வுடைத்தா, யோவிலா தொழுகு மருவிக ளுடைத்தா
யொருபொரு ளொழிவற வுடைத்தாய். 5

சகல யோகிகளு மேவவினி தான தனிசேர்
குகைகள் கோடிபல கூடியுள கோடி பலவாஞ்
சிகர மேவுநவ மாமணிகள் சிந்தி யுளதாய்
நிகரி லாமணிகழ் மேருகிரி நீண்மு டியின்மேல். 6

ஐம்பதிற் றிரட்டி யோசனை நீளத் தைம்பதிற்

றிரட்டியே யகன்று, கம்பநற் கரியை முதல்வரு
மிருகக் கணங்களாலாகுலங் கணத்துச், செம்பொருள்
கொழிக்குந் தீர்த்திகை யுடைத்தாய்த் திரண்டபுள்
ளிளங்களு முடைத்தாய்ப். பைம்பொழிற் செழுந்தே
னருந்திய வறுகாற் பறவையி னெலியினுற் பரப்பி. 7

இந்து பாறுவென் றிருவரு நிலவினோ டிள
வெயிற் பாரிப்பக், கொந்து பாய்தரு சோலையின்
கிழங்குகாய் கொழுங்கனி வழங்கத்தண், சந்த நாடவி
புகுந்துவண் டுலவுதண் டாமரைத் தடந்தோய்ந்து,
மந்த மாருதந் திரிதரு பிரமமா வநமுள ததன்
கண்ணே 8

வளமாமதி லொன்பதோ டென்பது வாசலாசி,
யிளநாயிறு போலவி ளங்கியி லங்குமொள்வாள்,
வணைநேமிகொ டுஞ்சிலை தண்டும முக்கள்வல்லோ,
ரளவோ தவி லாதவர் காப்புடைத் தாகியெங்கும். 9

பூரண கும்ப மெங்கணு நிறைத்துப் பொன்
றிகழ் நித்திலம புணர்ந்த, தோரண முயர்த்துத்
தூய்மலர் துதைந்த சுகந்தமா லைகள் பல தூக்கி,

யேரணி தீப மேற்றியெம் மருங்கு மேழிசை யாழி
 லெங் கெங்கும். வாரணி கொங்கை மடந்தையர் பாடு
 மாடமா ளிகைவரம் பிலதாய் 10

சித்திர மமைத்த பித்திகோ டிகளாற் சீர்பெற
 விளங்கிமா ணிக்க, வுத்திரம் வயிரப் போதிகை பவவ
 வொளிமணித் தூணரரை பொதிந்து, நித்திலத் தாம
 மெங்கணுந் தூக்கி நித்தில விதானமே யெங்கும்,
 வித்தரித் தோங்கி வியனெடுங் கொடிகள் விண்ணை
 வெறிந்தமீண் டுளதாய். 11

வேடிபட வுச்ச மந்தமத் திமமாய் விளங்குகா
 களவொலி யொருசா, ரிடிபடு முரச முழக்கொலி
 யொருசா ரியம்புவாச் சியவொலி யொருசார்,
 வடிவுடை மகளிர் கூத்தொலி யொருசார் மறையவ
 ரோத்தொலி யொருசார், முடிவறு மிருதி புராணவா
 கமங்கண் மொகுமொகென் றெழுமொலி யொருசார்.

மேவிய சகலா கமங்களின் பொருளும் விருப்புட
 னாய்பவ ரொருசார், காவிய மென்னும் கனியினை
 றுகர்ந்து களித்திடு முளத்தவ ரொருசா, ராவியோ

1-வேதாத்தம வினவல். 21

டாக்கை யுறவறி வீருநா லங்கத்து யேசிய ரொருசா,
ரோவியம் போல வீருந்துணர் விற்றத ஷுணர்வு
கொண் டுறங்கின ரொருசார் 13

மத்தநற் களிறும் வயிரநற் றேரும் வாசியும்
வரம்பில தாகி, யத்திரத் தாலுஞ் சத்திரத் தாலு
மளவறு வீ ரர் காப் புடைத்தாய், மெய்த்தவர்க்
கெளிதா யல்லவர்க் கரிதாய் வேண்டிய பொருளொலா
மீண்டி, யித்தகைத் தான விடத்திலா யிரக்கா
லிலங்கிய விரத்தமண் டபத்தே 14

கற்பக தருவு மகரதோ ரணமுங் கவின்பெற
வமைத்துள தாகி, யற்புத மான வரிமுகத் தறுகா
லாசநத் தம்பஞ்சி யணைமேற், சொற்பத வடிவாந்
தோகையோ டெல்லாப் பொருளுமாய் விளங்கிய
தோன்ற, லுற்பவ மறுப்பா னாகவீற் றிருந்தா
னும்பருங் கோயிலுட் புகுந்தார். 15

ஆரமணி குண்டலமொ டாழிகட கங்கே
பூரமபி டேகமுத லொப்பனைக ளுஞ்செய்
தாரமகி னுபிபனி நீரொடள ஷங்கர்ப்
பூரமது கொண்டிடு மேனிநனி பூசி. 16

நீத்த மானதன் றொளியினு லனைத்தையு
 நிகழ்த்துநின் மலனோட, வைத்த செம்பொ னிற்றிகழ்
 திரு மேனியின் மாலிகை பலசாத்தி, யுத்தரீகம்வெண்
 ணைக்குறா பந்திக முதரபந் தநத்தோடு, சுத்த
 மான வெண் கலிங்கமுஞ் சாத்திரந் சுராசுரர்
 தொழுதேத்த. 17

தமத்தை யப்புறங் கடந்துநின் றறிவுறு சான்ற
 தாய் மதனெல்லா, மமைத்தொ ருத்தரா லமைத்
 திடப் படாதுள வமுலனா யிருப்பாணை, யிமைத்தி
 டப்படா விழியினு லிமையவ ரியாவருங் கண்டிந்தச்,
 சமைக்கி னைத்தன மென்பவர் போலவன் றுணையடி
 தனில்வீழ்ந்தார். 18

கஞ்ச நற்கழல் பணிந்தம லனைமிகக் கண்டுகண்
 களிசுடர்ந்து, மஞ்செ னச்சொரி தரமயிர்ப் புளகிதம்
 வரமகிழ்ச் சியினோடு, நெஞ்ச நெக்குக நிமலரா
 யவாவெலா நீங்கிணை முடிமேலே, யஞ்ச லிததகை
 யினர்கார யானந்த வாரியிற் படிந்தாடி. 19

அழுத்த மிக்கதி பத்தி யாலவ சுத்த ராயுள

1-வேதார்த்தம் வினவல். 23

வண்டர்தங், குழுப்பு வீக்கண்வி முந்து மீளவெ
முந்து தங்கள்கு ரல்களுந், தழுத்த முத்தெம துற்ப
வங்கட வீர்க்கை யேதக வென்றுதாம், வழுத்த
வுற்றனர் வல்ல வாமறை சொன்ன வாறுதம்
வாய்மையால். 20

பரம ஞானமாம் பாற்கடல் பண்ணிய பரமனே
யடியோற்றி, கரத லாமல கத்தினேர் பரவொளி
காட்டிடுங் கழல்போற்றி, யொருப ராபர மன்றி
யொருவனு மாகிய வொளி போற்றி, பிரம நாரண
சங்கர போற்றியெம் பெருமநின் பதம் போற்றி. 21

அடைய நீயறிந் தொருவரா லுன்னையிங் கறிவாரீ
யாய்போற்றி, தொடைய தாமுல கனைத்தையுந்
தரிக்கொரு துவக்கறு சடர் போற்றி, முடிவு மாதி
யுங் கண்டுநீ முதன்முடி வின்றிய முதல்போற்றி,
வடிவி யாவையு முடையையா யுனக்கொரு வடிவிலா
தாய்போற்றி. 22

அகில மாயகி லத்தினுக் கதிபனா யகிலமு
மொன்றின்றி, நிகழு ஞானமா நிமலனே போற்றி?

நனைத்திடு மிடமெல்லா, முகம தாயொரு முகமுனக்
 கின்றி யே யிருக்குநான் முகபோற்றி, திகழு
 முன்னொளி யாற்றிகழந் திலங்கிய சிந்மய
 வெளிப்பாற்றி. 23

வேத மோதிய விமலனே போற்றிவே தாந்த
 மெய்ப் பொருள்போற்றி, காது மாபிற விக்கடல்
 கடத்துநின் கழலினைப் புண்போற்றி, சாத லான
 தும்பிறப்புமற் றிருந்துள சம்புவே கழல்போற்றி,
 3பது மாயினும் போற்றியோ ராவிலா விற்பமே
 கழல்போற்றி 24

தோத்தி ரஞ்செயப் படுபவ னாகியத் தோத்திரந்
 தானுகி, யேத்தி நிற்பவ னாகியே யிருந்துள விறை
 வனே கழல்போற்றி. காத்தி ரந்தனை யெடாவகை
 மெய்பினைக் காணவே நீலாவோர்க்கு, நேத்தி ரங்
 கொடுத் தருளியங் கவர் சூயர் நீக்குநின் மலபோற்றி.

சுசனுக் கன்ப ரானாக் கன்பனு மிறைவ போற்றி
 நாசமற் றிடுப்பாய் போற்றி நாரணற் கினியாய்
 போற்றி, யாசையற் றவர்க்கு ஞான மருளுவாய்
 3பாற்றி யல்லாப், பாசமுற் றவரை வெய்ய பவத்

சீடும் பகைவ போற்றி

26

அண்டருக் கதிப ராலு மறிந்திடற் கரியாய்
 3பாற்றி பண்டுடைப் புவந மெல்லாம் படைத்திடும்
 பரனே போற்றி, கண்டிடப் படாதே யெல்லாங்
 கண்டிருக் கின்றாய் போற்றி. புண்டரீ கத்தில் வாழும்
 புனிதனே போற்றி போற்றி 27

பத்தியா லிமையோ ரிங்ஙன் பங்கயத் தவணைப்
 போற்றிச் சுத்தவே தங்க னோதித் துணர்ந்தமெய்ப்
 பொருளை யெங்கட், சுத்தனே யருள்செய் கென்ன
 வவர்களா தரத்தைக் கண்டே புத்தியாற் போதோ
 னுண்மைப் பொருளையே புகல லுற்றான். 28

1-தேவர்கள் பிரஹ்மாவைத் தரிசித்து
 வேதார்த்தம் வினவும் அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - 39

வேதார்த்த விசாரம்.

2. ஐதரேய உபநிஷதார்த்தத்தை
உரைக்கும் அத்தியாயம்.

மறைக னோதபொரு டன்னை யெவ்வழியி னாலு
மெக்கையும் வல்லரா, மறிஞ ராலுமறை யப்ப
டாதறிய வாத ரிக்குமிகு மன்பினீர், செறித லாலதனை
நான்வி ளங்கவுரை செய்ய வொன்றுபடு சிந்தையா,
னெறிய தாகவிது கேண்மி னென்றயனு நேர்மை
யானபொரு னோதவான் 1

சிந்மாத் திரமா யுள்ளவெறுஞ் சிவனே திகழ்வா
னியாதக்கு, முன்மாத் திரமும் வேறில்லை முற்று
மவனே மொழிவுற்ற, நன்மாத் திரமா யாந்மாவென்
றுரைக்கு நாமத் திணையுடையான், றன்மாத் திரமே
யாகியவத் தன்மை யான சங்கரன்றான் 2

அந்தத்தள தன்சத் தியை யடைவுற்றுள
தாயிச், செந்துக்கள்செய் கருமந்திகழ் காலம்பரு
வஞ்செய் தெந்தப்பொருள் கருமாக்குவ னெனவே
யிறை யுன்னப், பந்தப்பட முன்போற்பல வுலகங்
கன்ப டைத்தான். 3

2-ஐதரேய உபநிஷதார்த்தம். 27

பரமன்செய லறியாதுப டைத்தானுல கெல்லா,
மரனென்பவ ராயென்பவ ரயனென்பவர் சிலரிந்,
திரனென்பவன் முதற்றேவர்கள் செயலென்பவூர்
சடமா, மருவுங்குண வடிவென்பவ ரணுவென்பவர்
மயலால். 4

வானிலா வோசையென்பர் வந்தொரு கணத்திற்
ரேன்றி, யானியாம் புந்தி யென்பா ரடையவுங்
கெட்டு நின்ற, சூரிய மென்பார் பூதத் தொழிலெனச்
சொல்லா நிற்பா, ரானவா ரொருவ ராலன் றடையவு
மியல்பே யென்பார் 5

தத்தமா லான பெத்தவா தியர்தாந் தங்களிற்
றாங்கடர்க் கஙகள், கத்திடா நிற்கும் பரிசெலாஞ்
சருதி மிருதிகள் கருதிய தமிழ்க்குஞ், சுத்தமா விருத்த
மாகுமென் றேயென் றுணிவுதொல் பிறவியிற் சுழல்
வார், சித்தமா னதுபோ யிவற்றிலே காதல் செய்யு
முன் செய்தகீ வினையால். 6

காதலாற் றத்தங் கடவுள ரருளாற் காலபா
கத்தினு லறத்தாற், போதரா தலினால் வேதவா

தத்தைப் பொருந்தவர் புகன்றவ்வ் வடைவே,
வேதாவா தத்தை மேவுநல் வினையால் விருப்பினு
ணற்றிமே வினருஞ், சாதலா னதுவும் பிறத்தலு
மில்லாத் தற்பதந் தன்னையே சார்வார். 7

வான்கரு தியமறை வழியை விட்டுமேற்
ருன்கரு துதல்சது ரன்று தன்கையிற்
றேன்கமழ் திரனையைச் சிந்சிச் சந்தியாக்
கூன்கையில் விழுந்தளி கொண்ட தன்மையே. 8

பொருள் கொண்ட மறைநின்று புகல்கின்ற
துணரா, மருள்கொண்ட சமயங்கண் மதிக்கொண்டு
கதியா, யருள்கொண்ட பரவின்ப மடைகின்ற
வவர்பேர, லிருள்கொண்டு பொருள்கண்ட வவரன்
யிலரார். 9

வேதமோ தியதே மெய்ப்பொருண் மற்றைப்
பொருளெலா மித்தையே வேத, மோதமே வற்ற
பொருளிரு வகையா மதனிலொன் றென்றுமுண்
மையதாய்ப், போதவா நந்த மாகிய சிவனும்

2-ஐதரேய உபநிஷதார்ததம். 29

பொருளது மற்றதப் பொருளி, லேதமே வாமற்
கற்பித மாகு மற்றத னிடல்பையு மிசைப்பாம் 10

சொல்லுறா நின்ற கற்பிதப் பொருளிற் சொல்லள
வுள்ளதா யுண்மைக் கில்லையா யிருக்குஞ் சில
பொருள சொல்லு மில்லையாஞ் சிலபொரு ளவைதர,
னெல்லீதீர் வானு திகளுஞ்சுத் திகையி லீரசதா
திகளுமா முன்னைத், தொல்லையாம் பொருளுங்
கற்பிதத் துண்மைப் பொருளையுந் சொல்லுநற்
சுருதி. 11

கனவிற் கற்பிதப் பொருள்போல் வாதக்
கலக்கங்க, ணனவிற் கற்பிதப் பொருளை நவிலா
ரினியச்சிற், கனவத் தவிதத் தினைமென் கண்ணுந்
றவர்கண்ணுந், சொனவத் தகமு மெய்யே மெய்யிற்
றேன்றுதே 12

போதக் கண்ணிற் பூதம் பொய்யே மெய்
யேயாம், பேதக் கடகுட் டியமா நிகழ்விற் பேதத்தா,
னோதப் படுசுத் திகைவெஸ் ளியின்மெய் யுணர்

காலத், சேதப் படுமக் கனவிற் பெரிதம் திட
முண்டோ. 13

கனவிற் கண்ட பொருணானவிற் காணும்
பொருளைக் காட்டலா, னிணையிற் சமய நெறிவேத
நெறிக்கு நிமித்த மாநிணைமின், வினவிற் சமய வெறி
விட்டு மேலாம் வேத நெறிநின்றோன் பிணையச்
சமயத் தவர்க்குறுகிற் பிராயச் சித்தஞ் செய
வேண்டும். 14

தண்ணிய சமயிக டங்கன் பந்தியி
லுண்ணுத லவங்களோ நுறவு பண்ணுதல்
புண்ணிய மறிந்திடப் புகுதல் செய்திடிற்
பண்ணுக சாந்திரா யணம்ப கர்ந்தவா 15

வேதஞ்சொன படியொழிய வேறுஞ்சில கலை
களிணை, யோதந்திற மருவிமறை யோதஞ்சிவ
ன்குமலப், பாதந்தொழ நிணைவிலர்கள் பாசண்டிக
னொனவறிக, தீதொன்றிய வவர்கொரு சேருங்கலர்
களுமவர்கள். 16

2-ஐதரேய உபநிஷதார்த்தம். 31

மையறு வேத மார்க்க மறந்துபா சண்ட
மார்க்கக், கையரான் மயக்கப் பட்டுக் கலியுகத் தன்னி
லுள்ளோர், மெய்யுணர் வந்தா நந்த மேரியாஞ்
சிவனைப் பூசை, செய்யவா தரியார் செய்வார்
தம்மையுஞ் செய்ய வொட்டார். 17

காதும்வா தியர்க ளாலே கலியுகத் துள்ளோர்
கெட்டு, வேதமோ தியவா செய்யார் மிருத்சொல்
லுவதுஞ் செய்யார் பூதியு மணியார் ஞான சாத பூத
மாக, வோதுவ தொன்றுஞ் செய்யா ரொழிந்ததே
யுகந்து செய்வார். 18

தருமம தறிவில்பா சண்டர் தங்களை
மருவலால் வேதமா வாக்கி யப்பொருள்
கருதிடா ரதுகர மணியிற் காட்டிடுங்
குருவையும் வழிபடார் குதர்க்க மேவலார். 19

முன்னையான் மறைக ளோதி முடிந்திடும் பரம
மான, சந்நியா சத்தைச் சாரார் சார்ந்தவா தமக்குந்
தீங்கு, பன்னிடா நிற்பர் வேறு பலபல சொல்லி
யென்னை, மன்னுவீ டெய்தா தான வழிகளே மருவா
நிற்பர். 20

தட்டரர மாரீக்கர் நூலிற் றுவக்குணப் பெரிய
 ராகிச், சிட்டராய்த் தீர ராகிச் சிவனரு ஞுடைய
 ரானார் கட்டமாம் பிறவி தீரக் காதலால் வேதஞ்
 சோல்லப், பட்டதே செய்யா நிற்பார் பழமமாம்
 பதத்தை யுன்னி. 21

அவத்த மேபிதற் றப்படும் ககையெலா மல்லற்
 பவத்தை வேரறுத் திடுவது பழமறைப் பொருளே,
 யவப்பி னாலொரு கணத்திலப் பொருள்பெற வுரைப்
 பான். சிவப்பிர காசனே யென்றனன் றிசைமுகன்
 றெளிய. 22

2-ஐதரேய உபநிஷதார்த்தத்தை
 உரைக்கும் அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - 61.

சாஷி சிவ ஸ்வரூபம்.

3. ஐதரேய உபநிஷதார்த்த
சேஷமும், தைத்திரீய உபநிஷதார்த்தமும்,
உரைக்கும் அத்தியாயம்.

தற்ப ரன்றனு ருவுஞ்ச யம்புவா
முற்ப வமது ருவையு முண்மையி
லற்ப மும்தி லந்திய மின்மையும்
பொற்ப மைந்தநற் பூமக னேதுவான். I

சான்றதே யெல்லாப் பொருட்குமெல் லாமாஞ்
சங்கரன் சான்றிலா தாயிற், னேன்றிடா துலகந்
தோன்றிடா வாறு தனக்கெனத் தோற்றமின்
மையினும், னுன்றனக் குலகந் தோற்றமில் லாமை
சடத்குவத் தாற்சடமாகை, யேன்றுதா னறியா
தோன்றினு லறியப் படும்பொரு ளாகிய வியல்பால்.

உலகெலாம் விளக்க முறுமொளி புணர்வி
லுற்பவ மெனச்சிலர் சொல்வ, டலகில்பே ரொளி
தான் பிறக்குமேற் சடமா மாதலாற் பிறக்கைகூ
டாது, கலவரு நாச முள்ளது சடங்க ளாங்கடா

திகடமக் கேயா, முலைவிலா வொளிவிஞ் ஞானமுண்
டாக வாக்குகை யுள்ளவா றன்றே 3

பாந ரூபத் தான்ஞாநம் பரினா மத்தை யடை
யாது, ஞான ரூப மவிகாரி யாத லாலே விஞ்ஞாநந்,
தானும் விகாரப் படுமேற்பா றன்னை முதலாஞ்
சடப்பொருள்போ, லாநி யாகி யறிபொருளா மறிவு
மறியும் பொருளாமோ. 4

அறிவு பாநந் தனக்குத்தா னாரம் பமுமா கக்
கூடா, தறிவு தானே ரறியவுறும் பொருளா யிராத
வதனாலு, மறிவைக் குணமா கப்பிறகு மங்கி கரித்த
வதனாலு, மறிவிங் கசத்தாம் பாநத்தக் காரம் பகமு
மாகாதே. 5

தொல்லை யசத்தாம் பாநத்தைத் தோற்று விப்ப
தொருஞான்று, மில்லை யில்லாப் பொருளுக்குப்
பண்டின் நென்ன வியம்பவருஞ், சொல்லு மில்லை
யாதலினாற் றேற்றப் படுதல் விஞ்ஞாநத், தில்லை
யெல்லாப் படியானு மென்று முள்ள திவ்வொளி
தான். 6

3-ஐதரேய உபநிஷதார்த்த சேஷம். 35

ஓதநெறி யாலுணர்வு முற்பவமு றுதே
பேதைமைய தேயதுபி ரக்துமெனு மாறிங்
கோதிவரு பானமசி லுற்பவமு மற்றே
நீதிபிற வாமலுள காலவ்வொளி நித்தம் 7

நிகில லோகந் தனைநிகழ்த்து நித்த வொளியே
தவ்வொளியே, சகல லோகந் தனக்கென்றுஞ்
சான்றாய் நின்ற சங்கரன்றான், றுகளி லிறையிற்
கற்பிதமாஞ் சமபந் தத்தாற் றேற்றமுறுந், தகவி
லஞ்ஞா நமுமனறித் தானாய்த் தோற்றந் தாராதால்.

தெரிவி லாமையிற் சநித்திடுஞ் சித்தமுஞ் செற்ற
மார் வமுமெல்லாந். தெரிவி லாமையைத் திகழ்த்திய
சேதநச் செறிவினாற் றிகழ்சின்ற, புரிவ தாம்பிரா
ணன்றிகழ் வதம்புறக் கரணங் க ஞுடலந்தான்,
விரிவ தாம்பீட யங்களெல் லாஞ்சித்த விருத்திசே
ருணர்வாலே. 9

அன்றியது மாநமுத றன்னிலறி யறிவு, நின்று
சில சில்பொருணி கழ்த்தியிடு மதனா, லென்றுமிறை

யெப்பொருள்க ளரியாவுநிகழ் விப்பா னென்றுமவ
 னுலொழிய வென்றுநிகழாதால் 10

ஆதலா லுருவங் காண்பது மொலிதா னழகுறக்
 கேட்பது மொருவன். காதலாற் கந்தங் கொள்வது
 மினிதின் னுதென விரதங்காண் பதுவு மோதலாம்
 பரிச முணர்வது மிறையா லுரைத்தசங் கரனெனு
 முணர்வை, மேதையான் மிகுத்தோர் வேறுவே ருக்
 விளம்புவா ரதுவிளம் பிடுவாம். 11

சிவவர்தா மிதய மென்பர்கண் மநமே யென்
 யர்கள் சிலவர்தரஞ் சிலவர், நலமதா ஞாந மென்பர்க
 னெல்லா நாடிடு ஞாநமென் பர்களா, மிலகுவிஞ்
 ஞாந மென்பர்கண் மிகுத்தே யிலங்கிய ஞாநமென்
 பர்களாஞ், சொல்வரு மேதை யென்பர்கள் வேறு
 சொல்லிடும் பரிசையுங் கேண்மோ. 12

யாதையுங் காணுங் கண்ணென மொழிவா
 ரெழின்மிகு திருதியா மென்பார், குதிய தென்பார்
 மிருதியென் றுரைப்பார் சொல்லுஞ்சங் கற்பமென்
 றுரைப்பார், நீதியாங் கிருது காமமே யென்பார்

3-ஐதரேய உபநிஷதார்த்த சேஷம் 37

நிகழ்வுறு வசமென வுரைப்பா, ரோதிய விந்த
நாமதே யங்க ஞ்ணர்வதாஞ் சிவனுடையியல்பே

பிரம னிவனே யிந்திரனும் பிரசா பதியு மிவ
னிவனே, யுரம துடைய வும்பர்கள்பூ தங்க ஞ்லகங்
களுமெல்லா, முரைசெய் திடுமண் டசமுதலா
மியோநி பேதங் களுமிவனே, குரக தங்கோ மாறு
டருங் குஞ்ச ராதி களுமிவனே. 14

ஏனை மற்று மியம்பாத வியங்க நிற்கப் படு
வவெலா, ஞாந கநமா மிறையவனை நலமாஞ் சிவனு
மரனுமுத, லான நாமங் கையுடைய யாவு மறிவு
மெய்ப்பரம, னீன மில்லா வறிவுருவே யெல்லாப்
பொருட்கு மிறைபேறும். 15

மையலொன் றறவிவ் வறிவினை யறியின் மாநு
டன் முத்தனா மன்றித், துய்யகன் மத்தான் மைந்த
ரான் மற்றோர் பொருளிண லுற்பவந் தடையான்,
வையகம் பிரம வேதநந் தன்னின் மாத்திரத் தாற்பிர
மந்தா, னையமொன் றறவே யாமென முக்கா லாணை
யிட் டறைந்தன னலரோன். 16

ஐதரேய சேஷ முற்றிற்று.

தைத்திரீய உபநிஷதார்த்தம ஆரம்பம்.

அந்தவிச் சைக்கு விடயமாஞ் சச்சி தாநந்த
மாம்ப்ர மத்தைப், பந்தமாங் குகையின் மாயையஞ்
ஞாந மென்பதிற் பரவியோ மத்தி லந்தவங் கத்துப்
பிரமஞ் பத்தை யறிந்தவ னவனொரு காலே, சிந்தை
செய் காம மியாவையும் பெற்றுத் தீரவே சீவந்முத்
தனுமாம். 17

அஞ்ஞாந மாயா சத்திக்குச் சானு யகத்துறை
யசலவாந் மாவை, மெய்ஞ்ஞாநப் பரத்தில் வேறறக்
கானு மவன்பிர்ம பீசனின் மிக்கான், மெய்ஞ்ஞாநப்
பரத்தில் வேற்றுஞ் சத்தி மிசசிர மித்தவாந் மாவிற்,
பைஞ்ஞாந மாலை போலவே தோன்றப் படுமபஞ்
சீகரித் துளவான். 18

வாயு வென்று பெயருடைய பரிசம் வாநத்
துண்டாயத், தேயு வநிலே தோன்றிற்றவ் வநலீ
லப்பு முண்டாயத், தோய மதனி லவநியாய்ச் சூக்க
மைந்தம் பஞ்சிகரித், தூய விறைவ னுக்கினையாற்
மூல பஞ்ச பூதமுமாம் 19

தைத்தரீய உபரிஷதார்த்தம். 39

பரமனாக் கிணையி னாலே பஞ்சபூ தங்க ளாலே,
பிரமாண்டம் படைத்தே னந்தப் பிரமாண்ட மத்தி
னுள்ளே, திரமுறு முலகுந் தேவ சாகியுந் தாந்தாம்
பண்ணுங் கருமரு பததால் வாக வாதியும் பிறவும்
கண்டேன் 20

யாதொன் றெலும்பு நரமபுமுத லிந்த வுடம்ப
தந்நமய, தோது பிராண மயனத்துக் குளளாய்
வேறு யேயொளிநு, மோது பிராண மயற்கயலா
யுள்ளா யொளிநு மநோமயனன், லிதி யுறவிஞ்
ஞாநமய னவனுக் குளளாய் சிகழுமால். 21

அன்னியமாய் விஞ்ஞாந மயனுக் குளளா
மாநந்த மயனந்த மயனற னுள்ளாய், மன்னிடவப்
பிராணமய னாலே பூர்ணன் மநோமயனாற் பூர்ணன்
மநோம யன்ற, னன்னவகை விஞ்ஞாந மயனுந்
பூர்ண னாநந்த மயனாலே யவன்றான் பூர்ணன்,
றன்னிகறற் றனைத்தினுக்கு முளளாய் வேறந்
தற்பரத்தாற் பூர்ணனது தானே பூர்ணம் 22

சச்சி தாநந்த மாசிபொன் றும்பரப் பிரம.

புச்சி மென்றுரைத் திடப்படு மிரதமப் பொருளே,
யிச்ச தாநந்த மெய்திய யாவனெவ் விடத்தந், துச்ச
வாக்கையின் றுயரறுத் தவன்சுகம் பெறுமால் 23

இன்ப மாம்பர மிலதெனி லேவனுண் டாகுமே
தெவன்செய்வான், றுன்ப மேதனக் கியல்பதாய்த்
து யர்க்கட லிடைப்படு முயிர்தன்னைத், தன்ப
ரம்பெருங் கருணையா லிரதமாய்ச் சாந்தவ னுனைத்
தேநின், றின்ப மேவுற வளித்திட லிறைவனுக்
கியல்பதெப் படியாலும். 24

யாதொரு பொழுது காட்சி முதலில தாம்ப
ரத்திற், பேதம தறவு ணர்ந்தா னப்பொழு தபய
னாகிக், கோதிலா வமிர்த மெய்துங் கூடுமேற் சிறிது
பேதந், சாதலும் பிறப்பு மச்சஞ் சார்தலுஞ் சங்கை
யில்லை. 25

தானெ லாவிடத் திலுமுள தாகிலுஞ் சாங்கரி
யஞ்சேர்ந்த, வீந சாதியைக் குறித்தது வெளிப்படா
திருக்குமே வெப்போது, ஞான மேமுயல் பவர்க்குநற்
பரம்பர நற்பரம் பதமேதா, ஞான வாறறிந் திடும்
படி கேவல மருளினால் வெளியாமால். 26

3-ஐதரேய உபரிஷதார்த்த சேஷம். 41

அங்கமா றுடனே வேதநான் கிணையு மறியினு
மநகமில் லவனுக், கெங்குமெப் பொழுதும் பயத்
தினுக் கேது வாயிடு மிறைவணிந் திரன்கால், செங்
கதிர் வாரி தீயமன் றத்தஞ் செய்தொழில் களிலொரு
காலும், பங்கியா தொழுகும் பரிசது பரணைப் பற்றி
யுண்டாகிய பயத்தால். 27

தந்த மளவி லரியாதி தம்ப மீறாய்ச் சகத்
தெல்லா. மிந்த விறைவ னுந்த லேசத் தானே
யின்புறுமா, லந்த வந்தப் பதத்தாசை யற்றோர்க்
கருளா லுள்ளபடி, தொந்த மறுதன் சொருபமதா
மின்பந் தானே தோன்றுமால். 28

பருதி நெஞ்சினு மொழிந்தவர் நெஞ்சினும்
பரணே, கரிய தாகிநின் றறிபவன் காயமே முதலாம்,
பொருளை மாய்வுறத் தத்துவ விவேகத்தாற் போக்
கிக், கரிய தாகிய வீசனைக் கண்டவன் கண்டான் 29

உருத்திரன்மான் முதலாகத் தம்ப மீற யுள
பொருட்குஞ் சான்றாகு மொருவன் றன்னைக், சுருத்
துறத்தரிக் கத்தாலு மாநத் தா லுங் கண்டவன் கண்

டவன்றர்க்க மாந ஞாநங், கருத்தறவுள் ளவனுலகி
 னீன்றுந் தன்னைத் தன்னாலே வேறுபடக் கழற்றிக்
 கற்றோ, னுருத்துவரு மந்நாதி கோச மெல்லா முள்
 பகிரு மிறைவனரு ளொன்றி னாலே. 30

விளம்பும் வாக்கு யாதொன்றின் பக்கற் செல்லா
 தேமீளும், விளம்பும் வாக்குத் தான்விளம்ப விசேட
 மொன்றும் பெறுமையினால், விளம்பல் வா த ஞ்
 சிறிதில்லை விசேடம் பெறிலே விசேடமாம், விளம்ப
 லாவ தறு ஞ்சி வனை யுரையால் விளம்பும் பரி
 சென்றோ. 31

யாதொன் றின்பா லெங்குங்கோ சரமா மிந்த
 மநஞ்செல்லா, தியாதொன் றின்பாற் செவிமுதலிந்
 தியங்கள் விடபங் களுஞ்செல்லா, வோதுஞ் சச்சி
 தாநந்த வொன்றும் பிரம மதுதன்னைப், பேத மறத்
 தன் வடிவாகப் பெற்றா னச்ச மற்றினால். 32

அன்புறு குரவ னரு ளினு லிங்ங னறிந்தவ
 னயர்ந்திரு வினையாற், றுன்புறன் றுன்பஞ் செய்
 வதந் துன்பந் துய்ப்பது மாகிய தோற்ற, முன்ப

3-ஐதரேய உபநிஷதார்த்த சேஷம். 43

தாம் வேத முடிவுவாக் கியத்தான் முனைத்தொ
நத்தினான் முற்று, மின்பமார் தன்ன துருவமா
யிலங்கு மிறைமிகு திருவரு ளதனால். 33

செய்வான் செய்விப் பவன்செய்யும் பொருள்
செய் கருவி செய்தொழிலென், தைவாய்ப் பொருளும்
வேறுமார்மா வாசித் தோன்று மிறையருளா,
லெய்யா மாந மறிவுபொரு ளறிவோ னென்னப்
படும்பேத, மெய்யா மிறைவன் றிருவருளா லெல்
லார் தானாய் விளங்குமால். 34

துய்க்கு மவன்றான் றுய்ப்பிப்பான் றுய்க்கும்
பொருடான் றுய்த்தான், கைக்கொள் பொருள்
கொள் பவன்கொள்கை கடவு ளருளாற் றுனையா,
மைக்கொண் ஞான மொன்றென்று மாறு ஞான
மையமுறுந், துய்க்கு ஞான முற்றுமிறை யருளாற்
றானே யாய்த்தோன்றும். 35

கடபடகுட் டியமுதலா மிதின ஞா நங்கள்
கடமதுகுட் டியகுதூல படம தாகுந், தடமலைபா
தாளமுத லுலக மற்றைச் சத்தியமே முதலான லுலக

மெல்லா, மிடவியமா மலரவன்ற னண்ட மீதிற்
 கற்பிதமா மெல்லையிலண் டங்க ளெல்லாங், கட
 றடமா றுகண்மற்றுங் கண்ட வெல்லாங் கடவுளரு
 ளாதனாலே தானாய்க் காணும் 36

மேரு மந்தர முதலதா மிகுத்தமால் வரைகள்,
 சாரு மெல்லையின் றியவநம் வந்தினுள் ளவைதான்,
 ருரு வந்தமில் விதங்கள்புற் புதலெலாந் தானு. யேத
 மின்றிய விறைதிரு வருளினு லிலங்கும். 37

வான்முதலாம் பூ தங்கள் பௌதி கங்கண்
 மன்னுமொலி பரிசமுருச் சுவைநாற் றங்க, னூன்
 மருவு கிருமிகே டம்ப தங்க முலவுபசு விதமோடு
 மொட்டை யானை, கான்மருவு பரிகரப மநுடர்
 சித்தர் கந்தருவ ரரக்கரியக் கர்கடா மிக்க, வான்
 மருவுந் தேவகண மெல்லா மற்று மாப்பரம னருட்
 டனது வடிவாய்த் தோன்றும். 38

வினைமிகு விண்ணோர் விண்ணவர் விண்ணோர்
 வேந்தனும் விராட்டுடன் சராட்டு, மெனையடைந்
 தவரென் செல்வமியா னெடுமா லுருத்திர வீசனந்

3-ஐதரேய உபநிஷதார்த்த சேஷம். 45

சிவனென், றனைவர்தம் பதங்க ளவர்களை யடைந்
தோ ரவர்கடா மந்திய மின்றித், தனைநிக ரில்லா
விறையவ னருளாற் சகலமும் தானெனத்
தோன்றும் 39

திதெனும் பொருள்க ணன்றெனும் பொருள்
கள் செய்யலா வனசெயப் படாத, வேதமா முடல
மிந்தியம் பிராண னிசைமநம் புத்தியாங் காரந்,
திதுறு காமங் கோபமே முதலார் தியன சாந்திதாந்
திகளே, யாதியா நலங்க ளடையவுந் தானே யாகியே
தோன்றுமெய் யருளால். 40

பேதமாஞ் சீவ பரங்களு மவர்கள் பேதமும்
பேதிக்கு மதுவும். போதமில் சடசத் தியுமதன் பிதை
யும் போதசத் தியுமதன் பிதையு, மோதுமுண்
டில்லை யெனவெழு முரையீ லுள்ளதாம் பொருள்
களு மிலாதும், யாதமவ் விறைய னருளினுற் றன்ன
தேகமா முருவமா யெறிக்கும். 41

தன்ன தொளியாற் றுன்விளங்கப் படுவா னுந்மா
வெனத்த்ருவா, னன்ன வனையே நானீயென் றறியா

நின்ற வவ்வுளத்தே, யுன்னவரிய வவன்றன்ன
துண்மை யுணரா ரொருவர்களும், பிந்ந மில்லர
மையிலறிவார் தாமு மறியப் பெற்றிலரால் 42

அயறா னின்றித் தன்னைத்தா னாந்மா வாஃ
வறிவுற்றே, னியல்பா லிந்தப் பொருளினையே யென்
றும் பாடி யிருக்குமா, லியல்பா ராலு மறிவரிய வீச
னடம்போ லியாவர்க்கு, நயமார் ஞான விநோதன்றன்
கீத நலமே நல்கிடுமால். 43

அன்பி னாலெம் மாதிருரு வாகு மிறைவ னருள்
கிதை, யின்ப மேசெய் திடலுலகுக் கியல்பா மெவ்வா
றவ்வாறே, முன்பு பரமன் றிருவாக்கான் மொழிந்த
கிதைப் பொருளான, பின்பிக் குரவு னருள்கிதை
பேரா லின்பம் பிறப்பிக்கும். 44

உலகியல்பாங் கீதைக்கு முவந்தருளு மிறை
யென்ற, லீலகியவை திகக்கீதைக் கேன்செய்யா
னிறையதன, னலமிகுத்த பொருள் வேண்டி னலமிகு
பத் தியினேடும், பலமிகுநற் கீதைகளே யெப்பொழு
தும் பாடுவான். 45

3-ஐதரேய உபநிஷதார்த்த சேஷம். 47

அறையு மறையா லாகமத்தா லறியா னுகின்
மற்றுந்தா, னறிய தொருபா டையினாலே யறையா
னென்று மமையாதே, யிறையை யடைதற் கேது
விது விதனாற் பரம யோகெய்தும், பிறிவொன்
றறவே சிவன்றன்னை யோகத் தாலே பெறலாமால்.

கி தஞ் செய்தோ னியோகத்தாற் கிழ்ச்செய்
வினையின் பெருமையினாற், பேத மில்லா விறைகூடப்
பெறுதே விடினும் பின்சென்றா, மாத லாலே யிறை
கித மல்லா தெல்லாங் கைவிடுவான், பேதை மையி
னாற் செய்தானேற் பிராயச் சித்தஞ் செயவேண்டும்.

ஆதலாற் பிறவி யறுக்கவா தரிப்போ னருமறைப்
பிரமாணத் தாலுந், தீதிலாத் தர்க்க நெறியத
னாலுஞ் சிவனுடை யுணர்வுபெற் றதுவே, கிதமே
செய்வா னுபநிட மதனிற் கிளத்திய பொருளிதிப்
பொருளைத், தீதிலாச் சிவநற் பத்தருக் குரைக்க
வல்லவர் தமக்குரை செய்யா. 48

3-ஐதரேய உபநிஷதார்த்த சேஷமும்,
தைத்தரிய உபநிஷததாத்பரியமும்,
உரைக்கும் அத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் - 109.

4-கேநோபநிஷதார்த்தம் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

வான்றொ டங்கிம லர்ந்தன யாவைக்குஞ்,
சான்ற தாமறி வைத்தன்ன ருளினும். ரேன்று
சோதியைச் சொல்லுவ னென்றெலா, மீன்ற
வன்னிமை யோர்க்கி யம்பினான். 1

தானே யுள்ளர யெப்போது மெல்லாப் பொருட்
குஞ் சான்றாகி, யூனே பவசா கரத்தூற்றோர்க்
குடன்ற ரகமா கியவும்பர், கோனே நியமித் திடமந
முங் குறித்த விடயங் களிற்செல்கை, தானே
சேட்டை செய்யாது பிராண னிறைவன் தன்னாலே.

நாவுரைப் பதுவுஞ் செவியுரைப் பதனை நலம்
பெறக் கேட்பது நயந, மேவுருத் திகழக் காண்பது
மற்றும் வேறுள விந்நியங் கருமத், தேவனாற் றத்தம்
விடயமேற் செல்லப் படுவதிங் கிவைசெலுத் திடுமத்,
தேவைமா யையினு லன்றியுண் மையிலத் தேவனுக்
கில்லையே தெரியில். 3

இந்தியங் கருக்குச் சத்தை யில்லைபே யிவற்றின் சத்தை, செந்தழ லயம்போ லுள்ள தேவனு லுள்ள சத்தை, தொந்தமில் பரனரூர் றன்விற் சோத்திரந் தன்னைக் கற்பித். தந்தவத் தன்மை யுண்டா வரிக்கு மங் கருவே சித்து 4

தன் னிற் கற் பிதமநத்தை யருவே சித்துச் சத்துவத்தி னின்றுமநத் தன்மை நல்து, நன்னுற்ற கற்பிதமா நாட்டந் தன்னை நாட்டமாந் தன்மை பெற நல்கா நிற்கு. மன்னுற்ற பிராணனுக்குப் பிராண னாகை வாக்குக்கு வாக்காகை மற்று முண்டாய்ப், பன்னுற்ற கற்பிதமாங் கருவி கட்கப் பரி சருவே சித்தளிக்கும் பரமன் றானே. 5

வாக்குமந முங்கண்ணு மற்றுளவிர் திடங் களுமே, நேரக்கரிய பரஞ்சுடரை நோக்கியிவ செலமாட்டா, தாக்கில்பரம் பரனறியிற் றுள்வேறு மறியாதே, போக்குபொழு தினும்வேறும் பரனரிய பொருளன்றே 6

வாக்குமநங் கண்ணெயான் மன் னி ின் ற

பிராணானி, வீக்கியுள கரணத்தா னின்மலன்கோ
சரிக்கவுரூன், பாற்கரனுக் குருவம்போற் பகர்
பொருளெ லாந்திகழ்வ தாக்கதனைச் சநாதநமாம்
பரம்பிரம மெனவறிமின் 7

ஆனதர்க் கத்தான் மாநத்தாற் குரவ னருளி
லறுபூதி யதனான், ஞானமெய்ப் பொருளை யறிந்திடு
மவரே நலம்பெறு முத்தரா னவர்க, ஞானமற் றந்தத்
தற்பரம் விளங்க வுணர்ந் திடப் பட்டதென்
றுணரிந், றுனைத் தினுக்குஞ் சாட்சியாம் பிரமந்
தானறி பொருளுமா யசத்தாம். 8

தனக்குமெய்ப் பிரமம் விடயமா யிராமற்
றுனதன் சாட்சியா யிராமற், றனிந்பிறி தறத்தா
னாகவப் பரத்தை யறிந்தவன் றுனறிந் தவனான், தனிந்
பிறிந் தறியா தவனறிந் தவனா மறிந்தவன் றுனறிந்
திலனா. முனற்கரும பிரம முணர்ந்தவர்க் குணர்வின்
றுணர்வுரூர் தமக்குணர்ந் ததுவாம் 9

பித்தா ஞானங் கடஞானம் பிரம ஞான மெனு
யிவற்றிந், கர்த்தா வன்று பரப்பிரமங் கந்மந் தானு

மன்றுவெறுஞ், சித்தா மிதனைத் தெரியாமற் கர்த்தா
வாகச் சிந்தித்தல், பித்தா மகர்த்தா வாயறியப்
பெற்றா னறியப் பெற்றானும் 10

தர்க்க மாநந் தானொழியத் தானு யுள்ள
பேரொளியை, மிக்க கர்த்தா வாகுதலும் விடய
மாகு தலுமொழியப், பொக்க மறவே றறக்கண்ட
பொழுது புரைதீர் பொருளான, தக்க பிரம தத்து
வத்தைக் கண்டா னாகுந் தானாக. 11

நோக்கு றுதமெய்ஞ் ஞாநமுங் காட்சியாய்
நோக்கவும் பட்டுத்தான், சாக்கி யாயறந் திடுபவ
னெங்ஙனே தத்துவ வித்தானுன், றுக்கி லாப்பர
விச்சையுஞ் சரிக்குமேற் சடமதாங் கடம்போலப்,
பார்க்கி லந்தவிச் சையின்புணர்ப் பாலுணர்
பொருளதாம் பரன்றானும். 12

விச்சை யுள்ளவன் விசேடவா னும்பர கத்துவ
மவிசேடம், விச்சை யுள்ளவ னைதலாற் றத்துவ
வித்தலன் விச்சைக்கண், டுச்ச முற்றுள தாகுதல்
விடயமாய்த் தோன்றுதல் செய்யாது, சச்சி தாநந்த

மப்படி யிராதெளிற் றற்பர மாமோதான். 13

ஆதலால் வீஞ்சை யாலறி வுறுதற் காவதன் றுடிலப் பரந்தா, னேதினா லறியப் படுமறி வுறுதற் கெவறு லாமிமை யவர்காள், காதலாற் பறத்திற் கன்பித மாயை கழியுமேற் பரம்பரன் கண்ணே, ரேதமா மாயை யில்லையுண் டாகி லிருக்குமோ விரவிமுன பிடுடான் 14

ஆதலான் மாயை தர்க்கமா நத்தா லாநுபா வத் தி னுற் றுனே. சோதிஞா நச்சிற் கநச்சடர் முன்னர்த் தோன்றிடா தவிச்சைவிச் சைகடா, மோதமாத் திரமா முலகுரை வழக்கத் தள்ளன வுண்மையி லில்லை, யேதமா முலக வழக்கமு மொளியா யிலவ் கலா லபேதமே யென்றும் 15

வேறிலத் தவித மென்பது மொளியில் வேறிலா மையிலுள தொளியே, கூறலற் றிடலே யிப்பொருள் கூடிற் கூடுவ தளவையி னாலு, மூறிற் கக் கத்தான் மறைகளாற் குரவ னுபதேசக் தாலிறை யருளா, லீறின்றா தவத்தாற் காலபா கத்தா லப்பொருள் புருடனுக் கெய்தும் 16

ஓது மிப்பரம் பெரும்பொரு ஞனார்ந்தவன்
செய்வ, தேது மில்லைஞா நமுமிலை யிரண்டிலா
மையினு, வீதி வந்வாச் சிரமமு நிடைதமும் விதி
யுஞ் சாது நல்வினை தீவினை சகலமு மிலதே 17

இந்தப் பரமாம் பொருளிறைவ னருளா
வியாவன் பெறுமவன்று, னந்தப் பரம னேயென்
றென் னறிவீற் றிகழ்வ தவனபெருமை, சிந்தித்
கிடவொண னுதென்றாற் செய்யப் படுமத் தேவர்
சளாற் சந்தப் படுமா லாலரனாற் சாற்றுந தன்மை
சாராதால். 18

இந்த வாக்கையி லியம்பிய பரம்பொரு ளறியி,
னந்த மாநுடன் மெய்யதா யபேதமா சியநீர்த்
தொந்த மாம்பர மடைந்திடுந் தோன்றிடா தாகிற்,
பந்த மாம்பவக் கடற்படும் பரகதி யடையான். 19

தங்க ளியாக்கையிற் சகலயாக் கையினிலுந்
தத்துவ மதுதானே, யெங்கு மொன்றெனக் காண்
பவ ளியாவரிங் கிறந்திடார் பிறவாராற். பங்கு
பட்டறிந் தவனறி யாதவன் பந்தமுத் தமதென்றே,

யிங்கொருத்தனே நிகழ்பவ சேதந விவைகன வியல்
பொக்கும். 20

தன்னில் வேறிலா மையிற்பர முத்தியிற் றனது
புத் தியினாலே, யந்நி யங்களாய்த் தோற்றுமா
பாசுக்கும் பரபத மறிகின்றான், முன்ன மெப்படி
முடமாந் தசையிற்றன் மோகத்தா லெலாம்பெத்த,
மென்ன வுற்றனன் முத்தியு மப்பரி சிருக்கும திடல்
பேயாம். 21

ஒருகால முன்செய்வீனை யளவு மியேசகி
யயிருலகா தியைக்காண்பா னொருகாற் காணு, ஒரு
காலற் றோற்றமெல்லாம் பரமாய்க் காணு முள
பரிசே யாயொருகா லொன்றுங் காணான், றுரிசான
சகரூபந் தோன்றும்போது துக்கசுகங் களுமாபா
தித்துத் தோன்றும், பரமாகத் தோன்றுபொழு
தாபா தித்துத் தோன்றாது துக்கசுகம் பரமே
தோன்றும். 22

தத்தவ ஞ்சி காணிலுஞ் சகத்தைக் கண்டிலன்
றத்வமே கண்டான், வத்தவே யாக வல்லவே யாக

மற்றொரு பொருளிலை யானா, லித்தில்வே ரென்றை
யெங்ஙனாங் காண்பா வியாதொரு படிசகத் காகத்,
தொக்தர வில்லாத் தோற்றமெப் படியோ வப்படி
கிகழ்வது பரந்தான். 23

எப்படி யெப்படித் தோற்றமப் படியா யிலங்
சுவ துண்மையே யோகிக், கப்படி யப்படி யுண்மை
யே யாக வறிவதே யாந்மவே தந்தான், செப்புநா
மத்தா லுண்மையா லெல்லாத் திகழ்வுமா தேவனே
யாகி, லிப்படி யறிந்த ஞாநிகைக் கொளவா னெத்
தையன் றெனவெதை விடுவான. 24

அந்நிய மாக விடுதல்பற் றுதலுண் டாகுமேற்
பூரண னாகப், பன்னிய பெருமைக் காந்யா மந்தப்
பரமள தியல்பமு தறுதே. தன்னில்வே றின்மை
யான்மகத் தவந்தன் மமதிலைத் தந்மதந் மிகளாம்,
பிந்நவா சகமு மிப்பரம் பொருளிற் பேதமுண்
டாகிலே பிறக்கும் 26

பேதமு மபேதந் தானும் பேதாபே தமுமுண்
டல்ல, வோதிலப் பரத்துக் கென்று முள்ளது பிரமந்

தானை, தீதாக நன்றே யாகச் சிவனல்லா தில்லை
 ஞானி, யேதாது மென்று கொள்வா னே தாகா
 தென்று நீப்பான். 26

எப்பொருளு மாயையினு லெனச்சிலவ ரியம்பு
 வர்கண், மெய்ப்பரமன் றனையொழிய வேறொருமா
 யையும்லை, யொப்பரிய பரனொழிய வொருமாயை
 யுண்டாகி, லப்பரமன் றன்பெருமைக் கருநேரே
 யழிவன்றே. 27

பெருமையின்றி சங்கோசம் பிறவாது பிறக்கு
 மெனி, லருமறைவாக சியம்பொய்யா மப்பிரமா
 னாமுமாகும். பொருவில்பரா நந்தபரி பூரணமெய்ச்
 சுடராகுந், தெரிவருமா தேவனல்லாற் றிகழ்வதொரு
 சிறிதுமலை. 28

இதவே முடிந்த நிலமெல்லாத் தர்க்கங் களுக்
 குங் காட்சியே, முதலாம் பிரமா ணங்களுக்கு
 மொழியும் வேதாந் தங்களுக்கும், விதமாம் புராண
 மனைத்திலுக்கு மிருதி களுக்கும் வேதத்தின், மத
 மாம் விச்சை யனைத்திலுக்கு மன்னு மாபா ரதத்
 துக்கும் 29

ஐயன் சைவர கமங்கட்கு மரியா கமத்துக் கும்
மேனது, பொய்யின றியவா கமத்துக்கும் புத்தா
கமங்கட் கும்மருகன், செய்யு மாக மத்துக்குஞ் சித்த
ரியக் கர் கந்தருவ, ருய்யும் பரிசு மற்றுள்ளோ
ருரைத்த வாக மங்கட்கும். 30

உவமையிற் பரமாத் துவிதமா மிந்த வொண்
பொரு ஞாலகின்மா நுடரி, லெவரிது பெற்றோ ரன்றி
வின் ணவரி லேவரே பெற்றவ ருடையான், சிவ
னொரு வனுமிப் பரம்பொருள் சபாவ சித்தமாகு
சிவனுக்குஞ் சிவைக்கு, மவரரு ளாலை யரிக்குமிப்
பொருளுண் டப்படி யெனக்குமுண் டருளால். 31

சாற்றிடப் பட்ட விராட்டுடன் சுராட்டு சம்
பிராட் டெனுமிவை யிவர்க்கு, மேற்றம துடைய
தேவரா முமக்கு மியக்கரோ டரக்கர்கந் தருவர்,
சீற்றமில் சித்த ரிவர்முத லான தேவசா திகளனை
வர்க்குந், தேரற்றிய மநுடர் விலங்குசா திகட்கு
மருளிணு லிப்பொரு டோன்றும். 32

பரமன தருளுண் டாயிடிற் கீடம் பதங்கமா

நுடவரோடசுடர், சுரரணை வர்க்கு ஞானமுண்
டவனே சுடர்ம்கு ஞானம்ங் களிப்பா, னரியினு
லென்னு லவனரு னொழிய வளித்திடப் படாதொ
பொருளுஞ், சுரர்களை தரவும் வாங்கவு நாங்கள்
சுதந்தர ரன்றுமெய் சொல்லில் 33

சுதந்தரன சிவனே யிவளன்றே பிறவிச்
குழனின் நெடுப்பவ னவன்றன. பதங்களா லன்றி
யெங்களா லெடுக்கப் படாதொரு செந்துவு மெங்
கண், மதங்களா லொழிய வருளினுற் பிறவி மாற்ற
வும் வல்லமற் றெருவன், நிதம்பெற வழங்கும்
போதுதான் வழக்கஞ் செய்யுமத் தருவியே போல

தேவ தேவன சிவன்பெருமை தானு மவன்றன்
றிருவுருவு, மேவ ரறிவார் தானாத லில்லை யாகிற்
றவறுதலே, யாவ ரருளா லின்றியவிர் பெரியோர்
தமக்கு மறிவரியன், கோவி னறிதற் கருமையைத்
தான் கூற மிகவுங் குறிக்கொண்மின். 35

கலக்குறு மோகத் தாலீமை யவருங் கடுந்திற
லசுரரும் பகைத்து, விலக்கரும் பூசன் முன்பொரு

காலம் வீணாந்துவிண் ணவர்தலை சாயப், பெலத் தினுள் மிக்க வசுரர்கள் வெல்லப் பெருகிய வருளினு லீறைவ, னலத்தகு மிமையோர் வெல்லவு மசுரர் நசிக்கவுந் திருவரு ணயந்தான். 36

திருவரு ளதனு லசுரரைத் தேவர் செயித்துமா தேவனறன் செயலென், ரெருவரு மறியா ரும்பர்தா னவரை யோட்டினார் தாமென வுவந்து, பெருகிய வகந்தை செய்திடத் தேவர் பிழைக்கவும் பிரான் றனை யறிதம், கருமையு மறிய வியக்கரு பங்கொண் டமலனங் கருளினு னின்றான். 37

இயக்க ரூபனு மிறையவன் றனைக்கண் டிமைடவ ரியாவ ருங்கூடி, வியக்க வுற்றிது வேதெவத் தங் களில் விசாரித்து விளங்காமன், மயக்க மற்றிட வறிந்தெமக் குரையென வநநியை விடுத்தார்க, ணயக்க வுற்றிது தன்னியல் பறிந்தநா னவிலுல னென்சென்றான. 38

அநல னைக்குறித் தியக்கனு மிறைவனு ரென்று, வீனவ வங்கிநா னென்றவற் குறித்தவன் விளம்ப,

வுனது வீரியமேதென விநை உபவ னுரைப்ப, வேனது
பூமியீ லுளதெலாஞ் சுடுமியல் பென்றான். 39

அத்த னங்கொரு தீரணத்தை யெடுத்தந
லவனை, யித்தை நீதகி யொவக்குறு முறுவல்கொண்
டிசைப்ப. வெத்தன் வேகமுங் கொண்டது சுடவெரி
யவனுஞ், சத்த னன்றிநா ணிப்பயந் தமரரைச
சார்ந்து. 40

அவன தியல்பை யென்னாஹ் கறிதற் கரிதென்
றநல்சொல்லப். பவந ளறிமென் றிமையவர்கள்
பகர வவனு மப்பரிசே சிவனு லபசெ யப்பட்டுத்
தேவர் தம்பாற் செல்லுதலு, மவனை நானே
யநிகுவனென் றகந்தை யுற்றா னமரேசன். 41

புரந்தர னறியச் சென்றிடும் பொழுதிற் போக்
கற வவ்விடந் தனிலே, கரந்திட மிகவுங் கலங்கியுள்
வெதும்பிக் கருதபு கருணையே வடிவாய், வரந்தரும்
விஞ்சா வல்லியா முமையை வைதிக நெறியினால்
வழுத்தா, வரந்தைதீர் வுறவே புகழ்ந்தவன் புகழ்ந்த
வளவிலங் களவீலா வருளால். 42

அங்கவே தத்தின் மயமதாய்ச் சிவனுக் கபி
 னையா யாநந்த மாசிச், சங்கரன் றனக்குந் தானளித்
 தின்பங் கருணையா லுயிர்க்கெலாந் தாயாய்த். துங்க
 மால் வரையி னிச்சைடாற் றேன்றுந் தோகையி
 சனதுவல் லபமு, மங்கவ னறிதற் கருமையுந்
 தோன்றத் தோன்றினு ளவ்விடந் தனிலே. 43

உமையையர்ச் சித்தங் கும்பர்கோ வியக்க
 ரூபமா யிவ்விடத் துண்டா, யெமதுகட் புலத்துந்
 நிவ்விடந் தனிலே மறைந்ததி தென்னையென்
 றியம்ப, மமதிருக் கொழுந னருளினுந் றேன்றி
 மறைந்தனன் மாலுக்கு மயற்கு, மிமையவ ரெவர்க்கு
 முனக்குமா தேவ வியல்பறி யப்படா தென்றும் 44

தன்னையறி தற்கருமை தன்னையறி வித்தந்
 குணநிகழ் வுற்றதுமொ ளித்ததுவு மும்பன்
 வென்னதற வானவரு நீயும்விச யத்தே
 மன்னாவவ னேயசுரர் மாயவருள் செய்தான. 45

அத்தனே சரண மாக வடையுமென் றருளிச்
 செய்து, பத்தர்கள் பாசந் தீர்க்கும் பரமகா ருளிகை

யாசிச், சித்தரு வாசிச் சானஸ்யத் சிகழங்குந் தேவீ
யந்தன, சத்தமாஞ் சொரூபந் தன்னிற கரந்தன
டோன் று வண்ணம் 46

அன்றுமா லொழிந்திங் கிமையவ ரீச னறிகிற
வருமையு மருளுந், துன்றுபுத் தியுநன் முத்தியு
மளிக்குஞ் சதந்தரந் தனையுந் துணர்ந்து, நன்றியே
யற்று ரருள்பெறி லெளரிய இதனிங் கறிவுறு மருடா,
வினறியே யொழியி லொருவரா லுந்தன் னியல்பறி
யப்படா தென்றும் 47

சம்புவி னருளா லனறிமா இனுஞ் ச-
வதைகளு மந்த, வும்பனை யுணரோ மருள்பெறும்
பொருட்டே யோதிய யாவையு முளவாஞ், செம்
பொரு டன்னை யருளினு லொழியத் தெரிவிஹற்
றெளிகுவ ராக, நம்புமா நுடவர் கையினு னாற்ற
மறிவரோ நாசியா லொழிய 48

ஒழிவிலா விறைவ னருளுரு வுணரி லொத்திடும்
வினையினிற் குரவன், விழியினால் வினையப் படுவதா
யுளதோர் மிக்கதோ ரதிசய மதனை, மொழியுமா

றெனானன் முகுந்தனா லரனான் முடிந்திடா கண்முகப்
படாதே, யழிவி லாச் சிவற்குஞ் சிவைக்குமாற்
கெனக்கு மறிவ துரு சிவவறி குறியால். 49

மொழியும்க் குறிதான் மிக்கபே ருவகை மொழி
தழுத் தழுகையங் கததும், விழியிலும் விகாரம்
பிறக்கைகம் பீக்கை மெய்விதிர்த் திருக்கைமெய்
விழுகை, சுழல்கைமற றெழுகை வானிலே யிருததல்
சுடரொளி யாகியே தோன்ற, லொழியுமில் வுடலங்
கண்டிடா திருத்த லும்பர்தே காந்தரத துறைதல்.

ஓதிடா துணர்தல் கலைமலை முதலி லுள்ளபே
தந்தெற லுரைத்த, லாதியாங் குறிக ளிறைவனா
ரருளுக் கறிகுறி யாவன வருடன, வீதிதா னெவர்க்கு
மொருபடித் தாகி நிகழ்வுறு தந்தநினை மலன்றன,
பாதமே வுறுவார் பக்குவந் தோறும் படுதர மாசியே
நிகழும் 51

செப்பிய வந்த வருள்சிவ னாலுஞ் சிவையிடு
லுஞ்செயப் படுவ, தப்பெருந் தன்மை யரியிடு
லென்ன லொருவரா லளிக்கலா காடே, யிப்பவந்

தவிலே முத்தியிச் சிப்பா னியம்புமெத் தேவையும்
விட்டுச், சிற்பர னாகுஞ் சிவனொரு வனுமே
சரணெனச் சென்றுசேர் வுறுவான். 52

பரகநி சிவன்பால் வைத்திடப் பட்ட பத்தியா
லுறுமது வன்றி யுரகணைத் தயில்வோன் பாலுமென்
பாலு முற்றபத் தியிலுள தாகா, திரமுறு சிவபத்
தன்றறு கத்துத் திருவரு ளொளிமிகத் திகழும்
பரிசரி பத்தர்க் கெனதுபத் தர்த்கும் பரமுற நிகழ்
வுறப் படாதால். 53

ஆத லாலரியை யென்னை யாதரவு செய்தி
டாதரன்ம கேசனைக், காத லாலடைகை முத்தி
சித்திகடு கக்கி டைக்குமரு ளெய்துமப், போதி
லேயரிய னாகி லுந்தனது பூரணப் புரண மானசிற்,
சோதி பேமுமுது மாகி நின்றபடி தோன்று மாறு
வெளி தோன்றுமால். 54

சாக்கியச மெல்லாப் பொருட்குமீ சனையெப்
பொருள்களுஞ் சாக்கிமாத் திரமாய், நோக்கினு
னியாவ னோக்கத னுடில நோக்கலா மிதுமறை யந்த,

நீக்கலாப் பரமாத் துவிதநீட் டையுமிந் திலமென்றே
முடிவீ திற் பேத, மாக்கினு னறிவா லறிவிலா
தொழிவா லவனலா தாரபசுவாவார். 55

பரமாத் துவித ஞாநியே பரதே வதைதா
பாவனையித், திரமா முத்தி யானிங்குச் செப்பும்
பொ நுள்செய் வினையாலு, முரமான் ததீசி கௌதமனா
லுண்டாஞ் சாப வுரையாலுங், கரமா மநுடர்
நெஞ்சதவிட காநல் செய்யா தொடுகாலும். 56

ஆரணத்தந நியமில்லாச் சிவனறன் பாலு மத்து
வித வேதநத்து மடைதற் குள்ள, காரணமாஞ் சிவ
லிங்கார்ச் சநத்துஞ் சாலக் காய்வதுவு மேயன்றி
யுருத்தி ராக்க, தாரணத்துந் சிரிபுண்ட்ர தார
ணத்துஞ் சர்வாங்கோத் தூளநத்தந் தானே காய்
வர், சீரிணக்குஞ் சிவனென்னு முரையுந் தங்கள்
செவியாலுங் கௌர்செய் வினையாற் றீயோர். 57

தொல்லைநல் வினையாற் சுரு சிநன மிருதி
சொன்னவா துணிந்தவத் தூயோ, ரொல்லையிற்
பரமாத் துவிதவே தநத்தை யுள்ளவா றுணரவே

யுணர்வர், நல்லவிப் பரமாத் துவிதஞ் சாயநா
சாயண னுருத் திரனு, மெல்லையி லெல்லாத்
தேவரும் பூசித் தேத்தவும் டடுமிவ னென்றும் 58

ஈசனு ஞாநி யிருந்துள விடந்தே யிருப்பது
முத்திரா னந்தத், தேசிக னேவல் செய்பவன்
காலென் சென்னியி லிருப்பது மன்னி மாசிலாப்
பரம ஞாநிடா முந்க்கு மகேசனு மொப்பலன் மதிக்கி,
வாசிலா வரியு மொப்பல னுனு மொப்பல னேவரொப்
பாரே. 59

ஒப்பறும் பரமாத் துவிதஞ் சாயநா நத்தை யுணர்ந்
துள பரமயோ சிக்குக், கைப்பொரு ளாவி காயமுங்
கொடுப்பான் காதலா லவைகொடுத் திடவே, யிப்பவ
மறுக்கு ஞாநம்வந் துதித்தந் கேதுவா மதுவிது
வொழிய, வற்பவந் தடைக்கு முணர்வுபெற் றுய்தந்
கிலநிதி லையுறே லொன்றும். 60

சதர்மறை யொழிந்த வாதனை பொல்லாத்
தர்க்கவா தனையுல கத்தின், மதமுறு சமய வாதனை
தார மக்கள்சுற் றத்தின்வா தனையு, மிதமுறு பொரு

4-கேரோபரிஷகார்க்க

சரில் வாதனை தேகேந் தியமநம் புத்திரநற் பிராணன்.
முதலவா தனையும் வித்தைவா தனைய முடிவில்போ
கத்தின்வா தனையும் 61

ஏறுடைச் சிவனைத் திருநெடு மாலை திகழும்வா
தனையும்வே தத்திற், கூறிடு ஞான சாதந மாகக்
கொள்ளுமுத் தூளபுண் டரத்தை, மாறுட னிகழும்
வாதனை பாவ வாதனை யாவுமா நுடர்க்கு, வேறும்
பரமாத் துவிதஞா நத்தை விலக்கிடும் விநோதிவிண்
ணவரே 62

ஆதலால் வீடதனி லாசை யுள்ளோ னதின்
மிகவுந் தாற்பரிய னாகி முன்ன, மோதவா தனைக
ளொலா மிகந்தெப் போது முற்றபர மாத்துவித
ஞாநி யாவன், வேதவே தாந்தங்க ளுரைக்கப் பட்ட
மேலான வத்துவித ஞானமாகு, நாதனும் பிரமத்தை
நவில லாமோ நாமொளநத் திருப்பதல்லா னாகத்
திரே 63

ஓசிய தோட மெல்லா மொழிந்தூவ ராகி யுற்ற,
வேதவே தாந்தந் தன்னின் மிகநிட்டை யுடைய

நல்லோ, நியாதுந்தம் மிதயத் துள்ளா யிரண்டலா
 ஞான மத்தைப் போதகஞ் செய்யாத தக்கோ ராவர்
 கள் புரையற் றோர்க்கே 64

சுரரிலுத் தமரே யெல்லாத் துக்கமுந் தொலைப்ப
 தாகிப், பரிவொடொண் குரவன் பார்த்த பொழு
 திலே பரமா நந்தப், பொருவிலாச் சிவரு பத்தை
 யடைவித்தப் புரண மாக்கும். பெரியவத் துவிக
 ஞான முங்கட்குப் பேச லானோம் 65

4 - கேநோபநிஷதார்த்தம் உரைக்கும்
 அத்தியாயம் முற்றிற்று.
 ஆகச் செய்யுள் - 174

5-சாந்தோக்கிய உபநிஷதத்தின் ஆரூடம்
அத்தியாய அர்த்தத்தை
உரைக்கும் அத்தியாயம்.

மறைப்பதாய் மிகவு முன்னோர் மடிவிலாப்
பொருளைக் காட்டுந், சிறப்புடை யபதே சத்தைச்
செப்புவ னுங்கட் கெல்லா, மிறப்பிலா தரத்தி னோடு
மிசைந்திது கேண்மி னென்றான், பிறப்பன முழுதுந்
செய்யம் பீடுடை மலரின் மேலோன். 1

யாதொன் றிருந்த படிக்கேட்கக் கேளா முழுதுங்
கேட்டனவாம், யாதொன் றிருந்த படிபார்க்கப்
பாரா வெவையும பார்த்தனவாம், யாதொன் றிருந்த
படியறிய வறியா வெல்லா மறிந்தனவாம், யாதொன்
றிந்த வுபதேச மறிக வறிவு மிகவுடையீர். 2

மண்ணதோர் திரளைக் காண வணைந்தகா ரியங்க
ளந்த, மண்ணவ்வே றிலாதெக் காலும் வருதலே
யாத வால்வே, நெண்ணிடு நாட ரூப மிசைந்தலை

பாகு மென்று, மண்ணிதே யள்ள தென்றும்
வாரவர்க் கயன்முன் சொன்னான். 3

உலகமோர் மணியி ரும்பா முகிர்சிவி யொன்று
காண, உலகமெல் லாமு மாய வுருவமு மிரும்பு
மஃதே, உலகெல்கா ரணத்தி னோடு காரியம் வேறு
லாமை, பலபட வறியும் வண்ணம் பகர்ந்தனன்
படைககு னாதன். 4

காரிய மெல்லா முள்ள காரணம் வேறு மன்று,
காரிய மொருகால் வேறாய் வேறன்றி யிருப்ப தன்று,
காரியங் கார ணத்தின் வேறென்று கருதி லந்தக்,
காரிய மசத்தோ சத்தோ சதசத்தாய் வேறோ
வென்றான் 5

சத்தாயே வேற தென்னிற் காரண முடைய
தொன்றே, பொய்த்தாய காரி யத்தின் சத்தையோ
புகலுங் காலே, யொத்தாகி நின்ற தன்றே யுரைத்
தன னுலக மெல்லாம், வைத்தாயு மறைக ளோது
மலர்மிசை மன்னும் வாணான். 6

5-சாந்தோக்ய உபநிஷதம். 71

காரண சத்தை தானே யென்றிடில் வேறு சொன்ன, காரிய சத்தை யில்லை யாயிடு முன்பு சொன்ன. காரண சத்தை யொன்றே யாபை னந்தச் சத்தைக், கோதொரு பேத முண்டாம் படியெங்ங னுரைமி னென்றான். 7

சத்தைதா னென்று நின்ற தாயினுங் காரி யங்க, ளொத்தபேர் வேறு பாட்டா னுள்ளகா ரணத்தில் வேறே, யித்தகைத் தென்ற வார்த்தை யியம்புபே ரளவே யானால், வைத்தகா ரியமுண் டென்னும் வார்த்தையு மசத்தே யாகும். 8

சத்தையில் லாத போது காரிய மில்லை யாகு, மித்தன்மைக் காரி யத்துக் கிலாமையே யிசைவ தென்று, மத்தன்மை யசத்தி னுக்கே காரியம் பிறந்த தென்றிங், கொத்தொவ்வா துரைத்த வார்த் தை யென்றுமின் றுகு மன்றே 9

காரண சத்தை யேயக் காரிய சத்தை யின்று, வேறொரு சத்தை யுண்டே யென்றிடில் வேறு சொன்ன. காரிய சத்தை யுள்ள காரண சத்தை

போடு, கூறிய சக்தாய்க் கொண்டே வசத்தாயோ
நிற்ப தென்றான். 10

சக்தாய்க் கொண்டே வேறெனனி லொன்றே
சததை யிரண்டாகா, தசக்தாய்க் கொண்டு சார
ணத்தோ டாசி வெறு நிற்குமெனி, லசக்தா மிகுதா
னிலாமையினு லசத்தே யாகுங் காரியத்தை, யிசைத்
தே லுளதாய் செடமாட்டா தென்று மலடி மகன்
போல. 11

காரிய மொருகா லுண்டா மொன்றினு லழிவ
தில்லை, காரியந் தனககுந் பத்தி யிலாமையா லில்லா
வொன்றாங், காரியந் தானென் றோடே நண்ணுமென்
றுரைத்தல் கூடாப், பாருமி வென்று வாநோர்க்
குரைத்தனன் பதம மேலோன் 12

இன்னதோர் படியி ருக்கு மெனப்படா திலாமை
தயபோ, லன்னதே யாத லாலே யாவது மிலதே
யாகுந், சொன்னவிக் காரி யந்தா னசத்தெனத்
தேறந்றி னாலும், பின்னையும் விசேட மொன்றுண்
டென்னவே பேசுவீரேல். 13

இதற்குநீர் சொன்ன வேறே தியைந்திடு சம்பந்தந்தா, னதற்கொரு கார கத்தா வென்னில்வேறமைவ தில்லை, யொதுக்கமில் லாத தொன்றே விசேடமா யிருக்கு மென்று, மதற்குவே றென்று மில்லை யாதலாற் கூடா தென்றும். 14

காரணத் தோடு கூடல் வேறெனி லதுதன் னாலுங், காரணத் தானே யாகு மிதிவிய் றுங் கருதிச் சொன்ன, காரியம் பிறக்கு மென்ற விதுகொண்டு வேறு சொல்லிற், பாருள குற்ற முன்போற் பரிகரிப் பாரு மில்லை. 15

இரண்டுக்கு மொன்றே ச த்தை யெனுமிது வேறே யென்னிற், திரண்டிடுங் குற்ற மெல்லாஞ் செறிதனிச் சயமெப் போதந், திரண்டகா ரியம சததே யாதலாற் சதசத் தென்னி, லிரண்டிடுகு முரைத்த குற்ற மிசைந்திடு மியல்பி னாலே 16

உண்மையிற் பேத மின்றி யிருந்தேயும் பேத மென்னல், வெண்மையே செய்த ரூப வியாபாரத் தோற்றங் கேடு, பண்வயி னிவற்றாற் கொள்ளும்

பயனும் ரூபம் வேறு, முண்மையி லெல்லாம்
பொய்யா லுண்டாகு மனைத்து மன்றே 17

எல்லா விகாரங் களும்வாக்கா லென்று
முண்டென் றுரைப்பதுவுஞ் சொல்லா மளவே
யெவ்விடத்துந் தோன்று மென்ற தண்மையதே,
யல்லா விகார மறிவொழிய வனைத்தும் பொய்யே
விகாரத்துக், கில்லா தாகு முண்மைபிறி தில்லா தாகு
மாதலினால் 18

காரண மதனு லன்றிக் காரிய முளவாய்த்
தோன்றாக், காரண மொழிய வேறு காரிய மின்மை
யாலே, காரிய மனைத்தி னுக்குங் காரண மதுவே
யுண்மை, யேர்தர விரண்டும் வேறென் றியம்பிட
லியன்பின் றுமால் 19

ஆமன்றென நினைவீரல தன்பின்வழி யறிவீர்,
நாமுன்சொன முதல்காரண மறியம்முழு தறிவாஞ்,
சேமம்பட மிகவுந்தெளி வுறுவீரிது வேறே, தாமந்
தரு மலர்மேலுறை தலைவன்னுரை தருமால். 20

5-சாந்தோக்ய உபநிஷதம். 75

கூறும்பொருள் விரிவென்றிவை யறிபா மையின்
முழுதும், வேறும்மல வேறோடுட னாய்நின்றது மல
தான், நேறும்படி யுளகாரண மொன்றேயுள தென
லால், வேறென்றிடு பேதம் மில தாமெங்கணும்
வினையாம் 21

அயலொன்றிடு பொருளும்மதன் பிரிவும் மரி
வரிதா, மிடல்பின் கண தறியும்பொழு திவைதான்மிக
வேறா, மயலொன்றிவை யறியில்லறி வறிபாமைதன்
னியல்பான், முடலும்பல பேதம்மென முடியும்வினை
முழுதும் 22

பேதந்நெற் போரில்லில தாகும்மத னுனை,
பேதம்மொட பேதம்மது பேசல்பிழை யேயா,
மேதம்மில தாபெங்கலு, மொன்றா பொழி வில்லா,
தியாதொன்றது முதல்காரண மெனுமாமலர் மிசை
யோன். 23

மண் னும் வனை வானும்வனை பவையும்பிறி
தாயே, யெண்ணும்மள வறிவின்செப விவனைப்பெற
விசையுங், கண்ணென்றிட வருகாரண மொன்றேயம

லமதா, லெண்ஹும்மறி அருவையிசை யாநிற்பதெவ்
வீடமும். 24

வணைசின்றவ நெருகாரணம் வரசேதநன் வேறு,
நினையும்படி யிலதாதலி னிலையாயுள தறிவி, லன
காரண மறிவாயினும் வணைவானிக ரன்ரு நினைமண்
நெடு நிகரானவை தனையேகொடு செயுமால். 25

தோன்றலா லசித்து மாகித் தமத்தொடு கலந்து
நினறே, யான்றவ முநிகள் பண்ணு மநநத்தா
லளப்பொ ணுதாய்ச், சான்றதா யெங்கு நின்ற
சங்கர னுடைத்தா யொன்று, மீன்றிடு மரிய
வெல்லா மித்தன்மைத் தெனவொன் றுண்டு. 26

காரண மேலி மாயை படைத்தளித் தழிப்ப
தாகுங், காரணஞ் சத்தாந், சித்தா யிருத்தலா
லென்று கொண்டே, பூரண மாகி யுள்ள பொரு
ளினைச் சுரர்கள் கேட்ப, வாரண முரைத்த வாதி
யருளின னறியும் வண்ணம். 27

உண்மைசித் தினுக்கே யுள்ள தசித்தெனும்

பழுதைப் பரம்பிச், கெண்மையி னிலாத வண்ண
மிசையுமுங் கட்டு மேற்கக், சண்ணென முழுத
கின்ற காரண மொன்றே சத்தா, யெண்ணிடி
லென்று முண்டா யிருப்பதென் றியம்ப லுற்றான்

அறியாதா ரசத்தாய் முன்பு காரண முளதாய்த்
தென்பர், நெறியாலிவ் வசத்துண் டாக்குங் காரண
மாகா தென்றும். பிறிதாய காரி யங்க ளிதினின்றும்
பிறக்கு மென்னில், வறிதாய மலடி மைந்தன் காரண
மக்கட் கெல்லாம் 29

அசத்துத்தன் சத்தி யாலே யாவுக்கு முதலா
மென்னி, லசத்துக்குச் சத்தி கூடா தாமசத் தாத
லாலே, யசத்தலா வித்தி லென்று மங்குநர் தோன்று
மானு, லசத்தசத் தாகுஞ் சத்தே யாவைய மாவ
தென்றும். 30

அசத்தின்க ணுளதாகு சத்தி சத்தாபேபா வசத்
தாய்க் கொண்டோ, வசத்துடன் சத்தாய்க் கொண்
டோ வாய்நின்ற வரற தென்னை, யசத்தினை உளதாச்

சத்தி யாசரித் திடுவ தென்னி, வசத்தகாய மலடி
மைந்த னியாவையு மாக்கு மன்றே. 31

அசத்தின்றன் சத்தி தானு மசத்தாலே நிற்ப
தென்னி, லிசைத்திடுங் காரி யங்க ளியாவையு மியற்றா
தென்று. மசத்தோடே மலடி மைந்த னுக்குவ
திலாமை யேபோ. வசத்தோடே சத்தே யென்னி
லாயிடு மிரண்டின் குற்றம். 32

அசத்துத்தன் சத்தி யாலுங் காரண மாகா
தானு, வசத்துமுன் புளதென் றேதற் கருத்தமு
மில்லை யேயா, மசத்தலா தாகு மொன்றே யனைத்
திற்கு முதல தாகு, மசத்துள தாகு மென்ற வழிந்
தீடும் வார்த்தை யன்றே. 33

பூதத்தா லுளதா யுள்ள புவங்க ளுயிர்கண்
முன்போன், றேதத்தா னரிய சத்தா லுநித்ததென்
றுணரும் வண்ணம், வேதத்தான் முழுதுஞ் சொன்ன
வடிவனை விளங்கு மாற்று. லோதத்தான் றொடங்க
லுற்று னுயர்தரு சுரர்கட் கெல்லாம். 34

எல்லாமுண் டாவதற்கு முன்னே தோன்ற யீத்
தனைக்குங் காரணமாஞ் சத்தை யாகு. மில்லாத
முதன்முடிவை யுடைத்தா யொன்றா யிருக்குமிது
வெனலாகு மியல்பிற் றுகி, நில்லாத வுலகனைத்த
முன்பு செய்க நெறியதனை யுடைத்தாதி நிமல மானச்.
சொல்லாலு மளப்பரிதா மிதன்ற னுண்மை சருநி
முடி வதனாலுந் தொடரொ னாதால். 35

காலமுங் கன்மந் தானும் பரிபாக மான வாதே.
ஞாலமுண் டாக நல்ல குணத்தினைக் கலந்து நிற்கும்.
பாலதொன் றில்லா விர்தச் சத்திமான் படைத்தற்
காக, வேலவே யெல்லா மாவோ மென்றுகொண்
டிசைந்து பார்த்தான் 36

பார்த்தபின் முன்னு காயம் வாயுவைப் படைத்
துப் பின்பு, தீத்தனை யப்பைச் செய்தே யநமென்
சொல்லப் பட்ட பூத்தனை யுளதாய்ச் செய்த காரண
மாகா வீசன். வாய்த்தநுண் பூத மைந்தால் வகுத்
தவா றியம்பக் கேண்மின். 37

தன்மாக் திரைக லைந்திணையு மோரொன் றிரண்

டாய்ப்பு பகுத்தொன்றை, நன்னு லாக்கித் தன்பாதி
 யொழிந்த நாலி னுடன்கூட்டி, யினனே யல்லா
 தவைநான்கி லியல்பிற் கூட்ட வாநாசி, பின்னே
 தூல 'ஆதமெனப் பிறக்கு மெனவே பெயர்த்துரைத
 தான். 38

அறிபாமை வடிவா யுள்ள புவநங்க ளமைத்துப்
 பின்பு, பிறியாத கன்மந் தன்னின் வசத்தினு லுயிர
 கட் கெல்லாந், செறிவாய காலபாக மானபி னீசன்
 றானே. பிறிவாகு நான்கு யோசி பிறந்திடும் வகையே
 செய்யும் 39

ஈசனு மிறைவ தொத்த வறிவீனா லெவகு மாகிப்,
 பேசிடு நாம ரூப முன்புபோ லுண்டாய்ப் பேணு,
 மாசிலாச் சகத்துத் தானே யுளதுயோ லசைந்திட்
 டாலு. மீசனை யொழிய வேறு நிற்பதொன் றில்லை
 யென்றும். 40

அநலிநிற் சிவந்த மேனி யானதவ் வொளியே
 யாகு, மநல்வயின் வெண்மை யப்பாங் கருமைபு
 மியின் றன் கூறா, மெனவிவை மூன்று மன்றி யீண்டந

5-சாந்தோக்ய உபநிஷதம். 81

லென்ப தில்லை, யநலெனும் விகாரம் வார்த்தை
யாவதே யன்றி யில்லை 41

ஆதித்த னிரத்த வந்ந மானதவ் வொளிய தாகு,
மாதித்த னிடத்து வெண்மை பப்பின தாகு நின்று,
பேதித்த கறுப்புப் பூமி யுடையதும் மூன்று மன்றி,
யாசித்த னென்று வேறிங் கில்லையென் றறிம்
னென்றும். 42

அறிவொடு விவேக மில்லா தாதலா லவாக
ளாலே, பிறிதர விரவி யென்று பேசிடப் பட்ட
தென்று, மறிகனல் பிருது வீரீ ரானவீம் மூன்று
மன்றிப், பிறிதுசந் தீரனை மின்னைப் பேசிடல் பிழை
யே யன்றே. 43

பூதம் புவநஞ் சுவாவே றுஞ்டம் போ லும்
பொருளா யுளவா தலெலாம் பேதம் பிரீம மொழிய
விலையாற் பேர்வின் றிடநின் றசுதா னதுவே,
யோதுஞ் சநம் பலவா தனையா லுடலம் முதலா
சியவெளி யினிலே, பேதம் படநா னெனவே யறியும்
பெயரா மயலா யிடுமெங் கணுமே. 44

ஊனிந் திரியா திகளா னவெலா மோருங்
கணிநா னெனலா சியிடா, வானம் முதலா சியபூ தம
தால் வரவின் படியே வளர்வும் முளதா, லானம்
மணிநா லமையுஞ் சுவர்தா மாரும் மணூரீர் கொட
ளித் திடல்போ, லூனுங் கரணங் களுமுண் பவையா
லுளதாய் வளரும் மெனவே யுணர்மின். 45

ஊனா திகளா யதிரட் சியிலே யொழிபா வணநா
னெனதென் றுகொடே, நானே நுகர்வே னெவை
யென் றுணரு நானா வறிவா னவைவிட் டிவையிற்,
றானே முதல்கண் டிவையித் தணையிற் சலியா
வறிவா சியதென் மையிலே, நானே யதுவென் றிடு
நல் லறிவோர் நாடார் பிறிதென் பதுநா டொறுமே.

கடையப்படு தயிசிற்றிர னெய்போன்மந
முதலா, மிடையிற்செயு மியல்வேறிலை யுளபூதம
சிடையே, யடைய நவீற்செலு ம, றி
வுருவா, மடையப்பிறி திலமெய்ப்பொரு ளததா
னெனு மறிவீர். 47

அந்நத்தா னிறைவி லானுக் கறிவுதோன் றுமை

5-சாந்தோக்ய உபநிஷதம். 83

யாலு, மந்நகா ரியமே புத்தி யாதனிச் சமய தானு,
வந்நத்நா லுண்டா மந்தப் புத்தியைத் தவிர்த்து
நானு, முன்னு வா னெங்குங் காணு மறிவுநா னென்
றெப் போதும். 49

தேகேந் திரியா திகளாகுந் திரட்சி யினைநா
னெனதென்றே, போகா நின்ற புத்தியினை விட்டுத்
தானு யிருந்துளதா. யாகா தேல்லா மாகியிடு மறி
வாஞ் சித்தி வியாதொருகா, வேகா வொன்று
யடங்கியிடு மவன்ற னியல்பை யியம்பிடுவாம். 49

அப்போது சுகதுக் கங்க ளாதியாய்ச் சொல்லப்
பட்டிங், கெய்ப்பாய விகார மெல்லா மறியாது
தன்னைத் தானே. மெய்ப்பாடா யறியா நின்றோன்
விளங்கவல் விடத்தே காணுந், தப்பாது தானாய்
நின்ற சுகத்தினைத் தடையொன் றின்றி. 50

ஆதலா லறிவுள் ளோர்க ளழிந்திடு முடவே
யாதி, சேர்தரு புத்தி தன்னைச் செலவிட்டுத் தெளி
யும் வண்ணந். தீதிலா தெவையுங் காணுந் திகழ்தரு
சித்தின் கண்ணே, யேதிலா மதியை நானென் றிடு

மின்க ளிசைத்தெப் போதும்.

51

காண்பவன் றுனே யாகுங் காண்பவை யென்ற யாவுங், காண்பவன் றன்னில் வேறென் றின்மையிற் றனையே காணும், பூண்பதொன் றின்றி நின்ற பூரண மதுநீ யென்ற, மாண்டவார்த் தைக்கு முள்ள பொரு ளிது மற்றென் றில்லை

52

நீயென் கின்ற வார்த்தைக்குப் பொரு ளா யென்று நிற்பதுவே, நானென் கின்ற வாசகத்தின் பொருளாய் நின்று நாடுவது, நானென் கின்ற வாச கத்தின் பொருளாய் நாடி நிற்பதுவே, நீயென் கின்ற வாசகத்தி னிற்கும் பொருளு நிலைபெறவே.

53

சொல்லிய விரண்டி னாலுஞ் சுட்டிடப் பட்டு மேலா. யெல்லையில் பொருளக ளான தியாவுக்கு முன்னே தோன்றி, நல்லதோ ரறிவா யுள்ள தியா தொன்ற தென்னும் வார்த்தைக் கெல்லை யாம் பொருளுந் தானே யெனுமிடம் பார்க்க வேண்டா.

உடம்பா திகளில் வேறுகி நீநா னென்னு முரையாலே, திடம்பாடாகச சொலுமிந்தச் சித்தா யுள்ள

பொருளினையே, யடங்கா ததுவென் றிடும்வார்த்தை யிநினின் றுண்டாய்த் தெனச்சுருதி, தொடர்ந்தே தத்தொ மசியென்றே சொல்லு கின்ற தெனவுரைத் தான். 55

தற்பதப் பொருளா யுள்ள வறிவொடே கூடு தற்கு, நிற்பதொன் றிலையாய்ச் சொல்லப் பட்டகா யாதி விட்டு, மெய்ப்படத் தரியத் தோடே யுடனாதி வேறி லாத, சிற்பொரு டினையே தத்தொ மசியெனச் செப்பு மன்றே 56

அதுவென் றுரைசெய் பொருளா மதிலு நீயென் றுரைசெய் பெருளா மிதிலு, மதிபண் ணிடவே ததவா கியிடு மறிவா கீகன்கா ரணமன் றியிலே, யெதுமொன் றுமிலா தவையா வையுமா மிவையென் றிடுகே வலசித் தினையே, யதுநீ யெனும்வாய் மொழி யா மதனா லறியும் படிசொன் னதிவ்வா ரணமே.

தத்துவ மென்ற வார்த்தை யிரண்டுக்கும் பொருள தாகிச், சித்தமெய் யாகி நின்ற திகழ்பர மொன்றாந் தன்மை, தற்பரந் தன்னினாலே சித்திக்கு

மென்ப தேயிங், கப்படி வாக்கி யத்தி னருத்தமே
யாகு மன்றே. 58

இப்படி யன்றி வேறு யிருந்துள பொருடா
னியாதொன், றப்பொருள வாக்கி யத்தி னருத்தமன்
றாகு மொன்றா. மெய்ப்படு பொருளின் ஞான முள
தாகா வாக்கி யத்தாற். செப்பிடும் வார்த்தை தன்னி
னறிவின்மை சிதைத்தல் செய்யும். 59

அறியாமையினை யழிவித்துக் கொண்டே யிங்க
வாக்கியந்தான், பிறியா தொன்றா மறிவினையுண்
டாக்கா தென்று பேசங்காற், செறிவா யுண்மை
யுருவாகுஞ் சித்தி னொளியைத் தவிர்த்துண்டா,
மறியா மையதொன் றெனவில்லை யாகு முண்மை
யறிபுங்கால். 60

நோக்கு மிடத்து வாக்கியத்தா னுண்ணிதாய
பரத்தொளியை, கீக்கி நிற்கு மறியாமை யென்ப
தில்லை யாதலினா, லாக்க மில்லா வறிவின்மை யழிப்ப
தென்றுங் கூடாது, தாக்க தின்றி யொன்றாத
றன்னாற் கூடுந் தன்மையதே. 61

பிரமாணங்க ளாயவைதான் பேத மில்லா தொருபொருளைத், சிரமா யிதுவென் றிடமாட்டா செல்லா தாமங் காதலின லுரைமாத் சிரமா யாவை யினு முளவஞ் ஞாந மததானும், பரமா மொளியே யாகியிடும் பார்க்கி லுண்மைப் பரிசிதுவே. 62

அறியாமை யென்று வேறா மததானு மறிவி லுண்மை, பிறியாது றுண்மை காணு மளவினி லுளது சத்தே, யறியாமை சத்த சத்தே யாகிய விரண்டின் மேலா, மறிவான தோன்ற றானு மறிவின தொளியே யாமால். 63

தோன்றுகூட் டரவி னாலே தோன்றிடும் பொருள்கூட் கெல்லா, மூன்றிடு முண்மையுண்டே லதுவுள்ள பரமே யாகுந், தோன்றுவ துளது பாரா தொழிதல்வே றுண்மை யென்னிற், றேன்றிய வருவு முண்டாய்த் தோன்றலாற் பரமே யன்றே. 64

உருமொ யொளிர்வ துள்ள பிரமமே வேறென் றில்லை, யருவமா யுண்மை யின்மை யாதலில் வேறி னுக்கு, முருவமுண் டென்று சொல்லப் பார்த்திடில்

வேறொன் றாய், வருவத்தாற் றேன்று ரூப முண்மை
யிற் பரமே யாகும் 65

அந்நீயத் தினுக்குச் சொன்ன வருவுவே றுருவி
னாலா, மென்னிலப் பரந்தா னன்றா மெனுமுரு வந்
தான் றானே, யு ன்னிய பரத்தினோடு பிந்நமோ
வபிந்ந மாயோ, சொன்னவவ் விரண்டுங் கூடி யுள்ள
தோ சொல்லு மெனரான். 66

பிந்நமென் றுரைக்கி லந்த வருவுவே றுகை
யாலே, சொன்னவவ் வருவே யாகுந் தற்பதஞ்சொல்
லுங் காலை, பிந்நமன் றென்னிற் றானே யாயிடும்
பந்நா பிந்ந, மென்னின்முன் சொன்ன குற்ற மிந்ந
டும்வந் திசையு மென்க 67

பாராத படியி னாலே பரத்தினில் வேற தாக,
நேராயொன் றுகித் தோன்று நெறி சொல வார்த்தை
யேயா, மேராயோர் பயனு மில்லஞ் ஞானமு மெக்கா
லத்தம், பேராது விளங்கு கின்ற பிரமமே பிறி
தொன் றில்லை. 68

5-சாந்தோக்ய உபநிஷதம். 89

எல்லா மன ஞானத் தாலே தோன்றுறு மென்ற
 றுளும், இல்லாத சொர்றில் வேறு வறிவின்மை
 யிலாமை யாலே, யில்லாத ஞான ஞான காரிய
 பிரண்டு மூன, மில்லாத பிரமந் தான யெனு
 மிதென் னறிவே யென்றான் 69

இப்படி பெல்லா மாகி யிருந்தகே பரமே யென்
 மெய்ப்படி யெயா யுள்ள சுருதிதான் விளங்கா
 சொன்ன, வப்பொரு டற்பா வத்தா லாவதே
 யென்று கொண்டு, செப்பிடுஞ் சுரர்கட் கெல்லச்
 சிதழொளி மலரின் மேலோன். 70

கேட்பவ றுடைய சித்தம் பரிபாக மிலாதே
 கொண்டு, மீட்சியாய் வசம தின்றி வேதமோ ரிடத்தி
 லோர்காற், காட்சிய துள்ள கால பரத்தினை
 யொழிந்து வேறு, மாட்சியி லொன்றுண் டாக வகுத்
 துரை செய்த தன்றே. 71

இத்தா லித்தைச் சாதிப்ப தென்ற றீர்த்த
 மாடென்ற, லொத்தொவ் வாது வேறுபடத்
 தோன்று முலக மென்றுரைத்தல்: வைத்தே பாவ

புண்ணியமும் வந்நாச் சிரமங் களுமிவற்றோ, டொத்
தே நின்றோர் சரிதைகளு முரைக்கும் வேறு முள்ள
னவும். 72

சுகமொடு துக்கம் பூதம் பௌதிக மிதவே
யென்றல், சுகமுடைத் தாய சத்தம் வேறினின்
றகைமை தானு, மகமறி வென்று நின்ற வறிவினில்
வேறி யாவுந், தகவுள வண்மை யென்றே சாற்றிடுந்
தன்மை தானும். 73

எல்லாம் பொய்யே யென்பதுவு மரையைக் குண்
மையியம்புவது, மில்லா மாயை யிதனாலே யியலும்
பந்தம் வீடுகளு, மெல்லா மாருங் குருமதமு மிவனை
யடைவோன் றன்மதமுந், சொல்லா ரளப்பில்
லாவிச்சை யிருக்கும் படிசொல் லுகைதானும். 74

ஒது கின்ற நூல்பலவு முரைக்குந் தர்க்க முள்ள
னவும், பேசித் துளதா மிகவுமெனப் பேணிச் சுருங்
கச் சொல்லுகையு, மேத மின்றி யித்தனையும் பரத்
தில் வேறென் றியம்புவது, நீதி யாகு முளவெவையு
நின்றே நிகழ்த்து மாமறைதான். 75

பரமா யுள்ள மறைதானே பாக மாளே ரறி
வுக்குத், தரமா யடையும் பரிசாகச் சாற்றி யவர்கட்
கிதமாகத், திரமா யுள்ள மழுங்கேயுஞ் சிறிதே யெல்
வா விரதம்போ. லுரமாய்த் தாமிப் படியென்றே
யுபதே சித்த துண்மையினால். 76

சாத நமாகுஞ் சதுட்டயங்கள் சமைந்த வத்தன்
மையினோர்க்கு, நீதி யாக வருமறைதா னின்றே
யிவர்க ளறியும்வணம், பூத மாயும் புவநங்கள் பிறவு
மாகி யிருந்ததுவு, மேத மில்லா தொன்றாய பரமே
யென்றே யியம்பினதால். 77

சுகமொடு சீவ னீசன் சார்ந்துள விகார மின்றிச்,
சுகமுடைச் சத்தாய்ச் சித்தாய்ச் சுகளின்றி நுண்ணி
தாகி, யகமெனு முரைகட் குள்ளா யறிவரீ தாகி
யொன்றான், தகவுடைப் பரமம் தன்னி னொருமையை
மறைகள் சாற்றும். 78

ஈசன் சுகமோ டுளசீ வனதா மியாவும் பரநு பம
தென் றுகொடே, நேசம் மதனா லுளதா கியதன்
விறையும் மறிவா னதியா ததுதான், மாசொன்

நிலா தபரம் பொருளும் மடலொன் றறியா தவபே
தமது. மெதம் மொழிவே தநமா வதவ மென்றம்
மலரோ னுமியம் பினனல். 79

இத்தன் மையொழிந் துளதா மறிவே யாதொன்
றறியா மையையெய் தியதே. மெய்த் தன் மையதா
யறிபோ ததினும் வேறு யறிகின் றவ்வு தனிலு,
மத்தன் மையில்வே ருபடா தகிலோ கரய மிலையா
சறநின்றதுதான். சித்தொன் றியறிந் திடுமல் வறிவே
சேர்தற் கரிதா யிடுமெங் சறுமே. 80

எப்படிப் பொருள்க னெல்லா யிதவிது வென்
றே பென்றுஞ், செப்பிட வுண்மை யாகத் திகழ்
தரும் வேறு பாட்டா, லப்படிச் சிவனே யந்தப்
பொருள்களி னுண்மை யாகி, மெய்ப்பட விளக்கு
கின்றான் வேறொரு பொருளன் றாமல். 81

யாதொரு படியிற் போதம் பொருடொறும்
விளங்கு மன்னேர், தீதிலாச் சிவன்றன் சத்தி யாயதே
பறிதொன் றன்றூ, லேகமில் சத்தி யின்னே யிசைந்
திட வழித லேயாம், போதமு மிறந்து தோன்றும்

பொருளொன்றே யறியும் வண்ணம்.

82

யாதொரு படியி னாலே யாவையந் தோன்று
மத்தை, யோதிய பரமே யாக ஷண்மையா யறிந்தா
னியாவ, நோதமி லீசன் றன்னை யியல்பினு லெளி
தாம் வண்ணம், பூதனா மவனே மிக்க பூசனை செய்யா
நின்றான்.

83

எப்படிப் பூத நானா வருவமா யிலங்குந் தன்னு,
எப்படி யறிவே யாக வநுபலித் திடுத லேயாந்,
செப்பிட லரிதா யுள்ள திகழொளி யாகுந் தன்னை,
மெய்ப்பட வேறென் றின்றி வினைத்திடும் பூசை
தானே.

84

போதம தாகித் தோன்றும் பொருளெலாந்
சிவனே யாக, வேதமி லறிவாற் காண்பா வெவளவ
னுண்மை கண்டான், ரீதிலாச் சிவனன் றென்று
சிறிதொன்றைச் சிந்தை செய்வோன் பேதமா மரு
ளின் மேய பித்தனென் றறிய லாவான்.

85

சிவனிது வன்றே யென்று சிறிதொன்றை

சுந்தை செய்ய, மவனறி வுடையோர் தம்பா லதம
 னென றறியப் பட்டா, னுவமையொன் றில்லா
 வீசன் றணையிகழந் தொழுது வானும், பவமதி
 லென்று மெய்யும பசுவெனப் படுகின் றானும். 86

எல்லாமுஞ் சிவரூப மாகித் தோன்று மியா
 வனுக்குத் தன்னுடைத்தா பவனை மிக்க. சொல்
 லாலு மளப்பரியா னவன்ற னிச்சை சுருதியினுற்
 றுணர்த்துரைத்த சரிதை தானும், பல்லோரு மவனை
 யருச் சனை செய் தேத்தப் பரநுபந் தனக்கேறும் பூசை
 யாகு, நிலலாத வவிச்சையினை நீங்கி யுள்ள றிர்க்
 குண னு மிவனாகு நினையுங் காலே. 87

எப்பொருள் களுந்தா னாகி யிலங்கிடு மறிவா
 மீச, னப்படி விளங்கு கின்ற தறிதலே யவன்ற
 னாகு, மெய்ப்படு பூசை வேறோர் செயலினு லன்று
 மெய்யே, யிப்படி ஞானந் தன்னு லிறைஞ்சிடப் படு
 வா னீசன். 88

சுகநுப மாய வதில்வேறி லாது வினையாடு தெய்வ
 மதுதான், சுகநுப மாய தனையேப குத்து வினையாடி

யுண்ட லதனை, யகமாயை யின்றி யறிகின்ற போத முளதாகி நிற்கு மதுவே, தகநாளு மோது மறிவாவ தென்று சதுரந நன்சொ றருமால். 89

ஆன தாகாத் தெய்வமதே யடையும் விடய மிந்தியமாய்த், தானு மாகித் தனைத்தன்னாற் றுனே றுகருந் தன்மையது, லுன மாகு ஞாதாதி யொழிந்தே யுள்ள வறிவதனாற், றுனே யாகக் கண்டிடுதல் சத்தா யுள்ள பூசையதே. 90

பிறப்பிறப் பாய துக்கம் பிறித்திட லுளதா யென்று, மிறப்பிலா வீசன் செய்யு மருளிண லிசைவ தாகி, மறப்புடைப் பாவ கத்தின் வரும்பொரு ளன்றாய் மேலா, யிறப்பதாம் பேத மோர்கா லியைந் திடாப் பொருளி தன்றே. 91

ஆதித்த னொளியை யந்த னறிந்த கண் டிடாமை போல, நீதிக்க ணறியு நாட்ட மவிச்சையாள் மறைந்து ளோர்க்கு, மேதக்கட் சிசையா தெங்கு மியாவையு மாகி நின்ற, சோதிக்கண் னொளியு மாங் கே தோன்றிடா தாகு மன்றே. 92

ஈசன்ற னருளி னாலு பிசைந்தவா தரத்தி னாலு,
மாசுகிர் சிலையி னாலு மருள்பவன் பார்வை யாலும்
பேசிடும் பாவ கன்ம புண்ணிய மிரண்டு மொத்தாற்-
பாசமாம் படலம் போக்கும் பரம்பொரு டிகழு
மன்றே. 89

சுத்தமா யென்று முள்ள சுருதிதா னருளினாலே,
யித்தன்மைத் தாகு ஞான மென்றுகொண் டிசையும்
வண்ணம், பத்தரா யள்ளார்க் கேயப் பலபடி யாகப்
பல்கா, லுய்த்துநோய் கழியும் வண்ண முள்ளவா
றவரத்த தன்றே. 94

சிவனே யுள்ளான் பிறிதில்லை யென்று தீரமா
யறிவ தவே, பவமே யொழிக்கும் பரமார்த்தம் பகரு
நெடுதா னதவாகு, மவமே யிதனை யொழிந்துளதா
மவைதா னிதனை யடைதற்குத், தவமே முதலாந்
சரிதைகளைச் சாற்று கின்ற தன்மையவே. 95

ஆதர முடையீர் கேண்மி னருமறைப் பொருளி
தென்றே, யோதலா லுவமை யில்லாப் பொருளிதி
யெய முண்டேற், விதற மமுவைக் காய்ச்சிச் செங்

5-சாந்தோக்ய உபநிஷதம். 97

கையி விரிடுவே நென்றா, னாதனா யுலக மெல்லாம்
படைக்குநான் முகனா யுள்ளோன். 96

பத்தரா யுள்வீர் கேண்மின் பகர்ந்தவே தத்தி
வர்த்த, மித்தகைத் தாகும் வேறென் றில்லையா
மிதனி லுங்கள், சித்தநம் புதலுண் டாகச்
செப்பிடு மா'லா மூன்றே, டத்தனார் பாதந்
தொட்டே யென்றன னலரின் மேலோன். 97

அன்பரா யுள்வீர் கேண்மி ன் றி வி த்த
பொருண்மெய் யன்றே, வென்சிர மிற்று வீழ்வ
தென்றன னிதுவு மன்றி, யின்பமே யளிக்கு மீச
விவ்விடந் தன்னின் வந்து, தன்பெருங் கருணை
யாலுந் தளர்வறப் பண்ணு கின்றன். 98

இவ்வண முரைத்துப் பின்னை யாவர்க்கு மன்பா
யுள்ளோள், செய்வண மொழிந்தே யீசன் றிருவடி
சிந்தை செய்து, மெய்வண மிழந்து தாழ்ந்து
பணிந்துமொய் பத்தி யாலே, யவ்வண மாநித்
தன்னை யழிந்தன னயனா மையன். 99

அப்பொழுதளவி லாத வருளுரு வாய லீசன்,
செப்பிடு மூவ ரேத்துந் சிருவுரு வுடைய சோசி,
யொப்பிலா மதியுஞ் குடி யுமையொரு கூற னாகி,
யிப்படி வானோர் காணும் படியுள வியல்பிள்
வந்தான். 100

நீடொளி மணிகள் சேர்த்தி நிமலமா யோங்கி
யெங்கும், பீடுடைத் தாம நாற்றிப் பிறங்கரி மிசைய
தாசி, யாடக மதனி னாலே யமரரா லமைக்கப்
பட்ட, பிடவ்வந் திட்ட தாங்கே யிருந்தனள்
பெயரா டீசன். 101

அளவிலா வெளிய தாய வரனெழுந் தருள
லுன்னித், துளபமா லுலக மியாவு மளிப்பவ
லுலகை யோடுங், களமதார் கறைசேர் நாதன்
கழலடி நீனைந்தட் போதே, யுளநெகிழ்ந் துருசி
யொல்லை வந்தன னுணர்வின் மிக்கோள் 102

கீத்தரா யுள்ள வானோர் நிறைமலா மாசி
மேன்மே, லுய்த்தனர் மிக்கவன்பா லுரைத்தகா

5-சாந்தோக்ய உபநிஷதம். 99

துதிக னெல்லாம், பத்தர்வே தங்கள் சொன்ன
படியிலே பணிந்து வாழ்த்தி, யித்தன்மைத் தாய
வேறுஞ் செய்தன ரிறைவர் காண. 103

கடுதியு முயர்ந்து தாழ்ந்துங் காளங்கள் பல
முன் னூதப், படகமோ டிடக்கை சல்லி மத்தளம்
பலவா சிப்பத், தடிசுமூல் வீணை தாளம் வலம்புரி
தொடர்ந்தே யார்ப்பக், குடமுழா முரசு பேரிக்
குசலரா யினர்கொண் டார்த்தார், 104

வானவர் பாட வாட மங்கையர் மறையி னீரூ,
வானவா கவிக ளான ராசிதோத் திரங்கள் சொல்ல,
வீனமி லீசன் பாத பங்கய ிணந்து நோக்கு,
மோனமா யிருந்தார் வேறு முறிகளோர் செயல
தின்றி. 105

அன்பிலம் முறிக னெல்லா மநிசய மாசி நின்றார்,
பின்புளோர் தலையி லாடும் பெருமையை
யுடைய நானு, ரென்பநைந் துருகி நெக்கங்
கியாவருந் தாமே கம்மில், வன்பெருங் கைக
ளாலுங் குத்தினர் வாண ரெல்லாம். 106

தலையினான் முட்டி மேலூர் தாள்கவா லுதைந்
துக் கைகள், பலவினா லடித்துத் தண்டிற் கயிறது
பூட்டி வானோர், சிலவர்தாளு சிலவர் தம்மைச் சிவ
கையாற் பொறுத்தார் வேறு, குலவியோர் குதிரை
தன்விற் கொடுசென்று சிலர்மேல் வைத்தார். 107

ஒடி னூர்சிலவ ரொக்க நின்றவர்க ளொருவரோ
டொருவர் தழுவினார், கூடி யொண்புடவை மேலெ
றிந்துசிலர் கொண்டு கொண்டுவினை யாடினா, ரோடி
வந்துபிரி யத்தி னோடொருவ ரொருவ ருச்சியைமு
கந்தன, ராடி னூர்கள்சில ரன்பி னாவறிவ தொன்றி
லாதபடி யாகவே. 108

உமையோடு கூடி யுளனாய விச னொழியாத
தேவர் செயல்கண், டமையாத வன்பு மிகவாகி
பங்கை யருளோட மைக்க வயன்மா, லிமையோர்க
ளோடு முநியாயி னோர்ச ளிடர்நீரும் வண்ண
மருளா. லமையாத வங்க னாதவைத்தல் கண்ட
தருள்பெற்று நின்ற தனைவோர். 109

5-சாந்தோக்ய உபநிஷதம். 101

சக்திய மாகி வேத மொன்றுமே யளவை யாகு,
 மீத்தன்மைப் பொருளை யெல்லா வுலகரு மறியும்
 வண்டா, நித்தரா மன்ப ரேத்து நிறைங்கமெய்க்
 கருளை யீசன், மெய்த்தகு பொருளி தென்மே
 வீளம்பிடல் செய்ய லுற்றான். 110

உலக மியாவு முயிர்பலவு கானே சிறிதும்
 வேறில்லை, யலகி லறிவா லாய்ந்திடினு மாயா
 விடத்து மருத்தமிதே, நிலக மாய மறைதணிந்து
 திகழ்த்தும் பொருளு மிதவென்ற, னிலகுந் தன்மை
 யநுபவமு மிதிலோ ரைய முளதன்றால். 111

அப்பா லாகி யெவர்கட்கு மதுவே யென்றிற்
 கின்றேனா, னிப்பா லாகிக் காண்பொருள்க ளெல்லா
 மாகி யுள்ளேனான், மெய்ப்பா லுயிர்க ளியாவையு
 மாய் விளங்கி மிகவு நின்றேனா, னொப்பே யிலையா
 முபாதிபல வாகி யெங்கு முள்ளேனான். 112

பூக மாகிப் பொருள்பலவாய்ப் புணர்ந்து
 நின்றிங் கரப்பவனான், பேத மாகிப் பேதித்தும்

பேத மில்லாப் பெற்றியான், சோதி யாகு பிரவீமதி
பாசித் தோன்று கின்றேனான், வேத மாசி யுள்ளே
னுன் விளங்கு புராண மாவேனான். 113

கூறு மோசை பலவவைநா னவற்றீற் குஷவும்
பொருளவைநா, னூறு சமய மாயவற்றீணருத்த மாசி
சிற்பேனான், வேறென் றறியும் பொருள்களுமாய்
வேறாய் விளங்கு கின்றேனான், னூறுஞ் சிந்தை யழிந்
தொன்றூ மறிவா லறியு மறிவுநான. 114

தோன்று கின்ற வொளிபவைநான் றொடர்ந்தே
செறியு மிருளதுநா, னூன்றங் கமைந்தே ருளமேன்
யறிவாய் நின்றே யறிபவனான், னூன்றும் பொருள்
கண் மேலோடு முணர்வாவதுநா னுணர்பவனான்
சூன்றங் காசி யெப்பொருட்குஞ் சலியா தென்று
சிற்பேனான் 115

பாடு மிசைபா யவ்விசையின் பயனான் யறிந்து
சிற்பவனான், கூடுங் கந்தம் பலவாயுங் கொள்வா
னுயு முள்ளானான், காடுங் கல்லு மலைபலவுங் கட
மும் படமு மாவேனான், னீடும் பொருளா யெவ்
விடத்து னெறந்த வொளியாய் நிகழ்பவனான் 116

அளவை யோடங் கறிவானு மறியும பொருளு
 மாவேறு, னுளவந்த் ஞான ஞானமென வுரைக்கு
 முண்மைப் பொருளவைநான், வினையுங் கன்ம சு-
 துக்கமேவுங் கால மாவேறு, னுளம தாற வுணர்
 சிளற சுவையா றுகி யுள்ளேனான் 117

தேவ ரெல்லா மாவேனான் நிகழு நரரா யுள்ளே
 னான், யாவ ரேனுங் கருவாகி யிடுதற் சிசைந்தே
 யிருப்பவனான், பாவ பேத புண்ணியங்கள் பலன்கள்
 சுவர்க்க மாவேனான், மேலி யடைபு புத்திநான
 வீழ நிரய மாவேனான். 118

கரணம் பன்னான் காவேனான் கரணி யாய கார
 ணனான், சரணந் தருதே சிகரூசித் தன்னுடைங்கு
 தன்மைமனான், புரணந் திகழ்பே ரொளியோலாப்
 போத மாய பூரணனான், கரணந் கடந்த வெனை
 டென்றுங் காண்பார் காணப் படுவேனான். 119

நாத மாகி மந்திரங்க ணுநா வாகி யுள்ளேனான்
 பேத மாகி நீசைந்திருந்து பேனூந் தியாக மாவேறு,

கேதலாக மவத்தைபல வொன்றா யறிவா யுள்ளானா,
 னேத மில்லா வெப்பொருட்கு முள்ளே யிலங்கி
 யிடுபானா.

120

யாதொன் றருத்த முண்டில்லை யென்னு முரைக
 ிரண்டினுக்கும், யாதொன் றருத்தந் தோன்று
 மென்றுந தோன்றா தென்றுஞ் சொல்லுதற்குந்,
 த்தொன் றின்றி யீவைபனைத்துந் திகழு மென்ற
 னுருவென்றே, யோது மைய மோரிடத்து முளதன்
 றுண்மை யுரைக்குங்கால்.

121

யாசினே சித்த முள்ள புத்தமே சுத்த மென்றிங்
 கோதிடு மஹநா னென்ற னுண்மையே திகழும்
 வண்ணந், சிதிரை யொழிந்த திந்தப் பூரண மதுவே
 யாமென், றேசுதி மெய்யே யிங்கோ ரையமு முள்ள
 தன்றே

122

அகமென வறியப் பட்டு நிற்கின்ற பொருளு
 மாகித், தகைமையி லிதமென் றுன்னத் தக்க
 விப் பொருளு மாகிச், சுகமுடைச் சற்சித் தாமென்

5-சாந்தோக்ய உபநிஷதம். 105

ஹ்ருவமே தோன்று மென்று, மிகவுரை செய்ய
ஹ்ருவன் வேறுரு விலாத வண்ணம். 123

நானே முழுது மெனையொழிய நாடிற் சிறிதம்
வேறில்லை, யான பொருளை யருமறைதா னறையும்
படியா னதனாலும், யானு மிசைத்த படியாலு
மிதுவே திடமா யுளபொருடா, ஐான மின்றி நான்
முகனு முரைத்த துங்கட் குண்மையிதே. 124

இப்பொரு ளையப் பட்டோ ரிறப்பர்கள் கணத்
தின் மெய்யே, மெய்ப்படு பொருளை யென்றும்
விடுதனிச் சயம தாகு, மிப்பொரு ளைய மின்றி யறிந்
தவன் பவபா சத்தை, மெய்ப்பட வொழிந்து மேலா
மொளியினை யடையு மன்றே. 125

பாசமோ சகன மீசன் பகர்ந்தருள் செய்து
தன்னை, நேசமோ டயன்மா றம்மை நீடுறத் தழுவிக்
கொண்டு, வரசிலா வமரர் தம்மை யருட்கனூ
லமைத்து நோக்கிச், சோதியா நந்த வெள்ளச் சகருப
நாமி னென்றான். 126

சாந்தமெய்க் கருணை மேனிச் சம்புவை யமர
ரெல்லா, மாய்ந்தபே ரன்பி னாலே யடியினை மலர்க
டம்மே, லேய்ந்தமா மலரு நீரு மிலையொடு பலமுங்
கைக்கொண், டாந்தனை யிறைஞ்சி யேத்தி யருச்சனை
செய்து நின்றார். 127

உலக மியாவு மளந்தருளு முலப்பில் கீர்த்தி
நாரணனு, மிலகுந் தனது காரணமா மீசன் பாத
பங்கயத்தைத், தலையின் மிசையே வைத்தருளித்
தரியா வன்பாற் றுணழிந்தான், மலரின் மிசையோ
னவ்வடிகண் மறந்தே தன்னை வைத்திருந்தான். 128

தேவர்க்குந் தேவ னாய பெருமான்றன் கழல்செ
றிந்த, யாவற்கும் பாச நீக்கி யெடுக்கிட லியல்பா
யுள்ளோன், மூவர்க்குந் தெரியா ளுண்மைப் பொரு
ளான தற்பா வத்தை, யாவர்க்குந் தெரியும் வண்ண
மின்பக்கத் தாட லுற்றான். 129

மேலா யருள்சே ராகரமாய் வேறென் றிடுதற்
கரியவளுந், கோலா ளளவில் பேரன்பாற் கூத்தன்
றனையே பார்த்தருளிக், காலா லாட றுணக்கிசையல்.

5-சாந்தோக்ய உபநிஷதம். 107

கையாற் றுளக் கதிசெய்ய, மாலா முதலாம் வானோர்
கள் வலவா மகிழ்வா வடினரால். 130

பேரா நந்தக் கடலாய பெருமான் பிணங்குந்
தேவர்பிரான், பாரா வெல்லா வமரையும் பரிந்துள்
ளுவகை கூர்ந்தெவர்க்குந், தீரா வின்ப மளித்தருளித்
தெரிவை யொடுபா லுடனாகி, யாரா லறியா வறிவுரு
வோ னுங்கே யறிவீற் கரந்தனனால் 131

அரிய மயனை யனைத்துக்கொண் டமரர் முனிவர்
கமையெல்லாந், தெரிய வன்பான் மிகநோக்கிச்
சித்தங் களிகூர்ந் துண்மகிழா, வரிய வுலகந் தணி
யினுமா முலப்பில் பெருஞ்சீர் வைகுண்டத். தரிவை
மலர்மே லவளோடு மரவி ன்ணையோ ளமர்ந்தனனால்.
132

அயனுமீண் டதிச யத்தா லவசமா யழிந்து
பின்னும், பயனுறு மமரர் தம்மைப் பார்த்துமுன்
பரிவி னாலே, வயமெலா முளதாய்ச் செய்யு மலர்
மிசை மறையி னோனாந், தனதுவாய் திறந்த
வார்த்தை யுரைத்தனன் றழைக்கும் வண்ணம். 133

மாநாட ரானே ரென்று மோதிடும் விச்சை
யெல்லா, மூனமாய்ப் பாச பெத்த மாக்கிடு முண்மை
பாகத், தானதா மறிவாம் விச்சை யொன்றுமே
பாச மான, வினமா மிருளை நீக்கு மின்பநற் சோதி
யொன்றும். 134

தானாது மறிவொன் றில்லா தவனுக்குத் துன்ப
வாழி. தானேயுண் டாவ தென்றுந் தான்றனிற்
றழைத்து னோர்கட், கானுதெவ் வருவு மாசி
யல்லவா மறிவாஞ் சோதி, தானாகும் வீடே யாதல்
சங்கையொன் றில்லை யன்றே, 135

யாவ னொருவன் றனையிழந்தே யளவில் வேறு
படக்கண்டும், யாவ னொருசொல் வேறுபடக்
கேட்டு மறிந்தும் வருகின்றான், யாவ னொருவன்
றனக்கென்றுஞ் சிறுமை யதுவே பிறப்பிறப்புப்,
போவ தில்லாக் காரணமு மதுவே யென்று
புகன்றனனால். 136

அருளினு லியாவன் றங்க ணிவையிலவே
ரென்று காணு, தருளினால் வேறு கேளா தறிந்திடா

சிருக்ஷி லக்ஷீதே, யருளதாம் பெருமை தானு மழிந்
திடாச் சுகமு மெல்லா, விருளிலா வீடு தானு
மென்றன விமையோர்க் கெல்லாம். 137

யாவ ரொருவர் தமக்கென்றுஞ் சிறுமை
புண்டேற் சுகமிலையா, மோவ லல்லா தளவு படா
தொன்றா மறிவாய் நின்றோர்கட், காவ தில்லைப்
பிறப்பிறப்பு மழிந்து போக்கு வரவுமிகை, மேவு பந்
தம் வீடுமிகை யென்றே விரிஞ்சு ரன் வினம்பினானால். 138

தன்னிலே யாக்கப் பட்ட களவினி லுலக மெல்
லாந், தன்னுணர் நனவ தாகத் தவிலவை யடங்கு
மாபோற். நன்னிலே தோன்று மெல்லாப் பொருள்
களுந் தானே யானாற். நன்னிலே தன்னிற் றானே
யாமதே தனில்வே நின்றே. 139

எல்லாப் பொருட்டு மேற்சுகமா மிதனை புங்கட்
கேயும்வண, நல்லா ருளங்கொ ணடராச நாதன்
பாதத் தருளாலே, யெல்லா மென்றன் கருணையிடு
லுரைத்தே னிதன்றன் மேற்கேட்ப, தில்லா வண்ண
மினியானு மியம்ப வேண்டு வதுமிலதே. 140

5-சாந்தோக்ய உபநிஷத்தின் 6-வது அத்தியாய
அர்த்தத்தை உரைக்கும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

6 - சார்தோக்ய உபநிஷத தாத்பரியம் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

பங்கயா சந்தி லிருந்திடும் பரமன் பழமறை
பகர்ந்தவப் பரிசே, சங்கையா காமற் சங்கரன்
றிருவாய் மலர்ந்தனன் பரிசினத் தானே, யங்குவா
யாவர்கட் கானிக்குமா றளித்து மளவிலா வருரினா
லந்த, வெங்குமாய் நின்ற பொருளைமீன் டுணரு
மிடத்தையுந் தொரிவுற விசைப்பான். 1

புகலின் றிடுபிரம புரமெனும் பதியதனிற்
றகரபுண் டரிகமெனு மகமிலங் கியதகர,
ககநமுண்டது மறைகள் கருதின் றுளபிரம,
மிகவிரும் புவர்பிறவி விடவிரைந் துளவிமலர். 2

தெரிவிடந் சிறிதலது சிறியதன் றறிவுருவு,
பெரிதெனும் படிநனைக பிறமுமெங் குமுளதென,
வுரியதொன் றுணர்வதுணர் வெழுவதென் பதுவு
முணர், கரியழிந் துளதொர்பொருள் கழியநின்
றதுவுமில். 3

அறிவின்முன் பலதுசட வகிலமுண் டென
நிகழ்வு, பெறுவதன் றறிவினிலை பெறநிகழ்ந் தது
பிரிது, செறிவுறும் பொருளினனி சிறிதெனும் படி
நிகழ்த, லிறைவனெங் கணும்விரவி யெலையறும்
படிநிகழும். 4

அளவில் பரமெவள வறிசிதம் பரமவள,
வுளதுவின் புலியனில மொளிபதங் கனுடுமறி,
துளிதரும் புயன்மின்முதல் சொலவரும் பொருள்
களினி, விளைபவென் றிலையிதய வெளியடங்
கிடுமடைய 5

இலதெனும் பொருளுயிவ னிடையிலங் குதலி
லிறை, சொலவரும் பொருண்முமுது நிலவினன்
சுழலும்வினை. நலனுமன் றியதுநரை மரணமும்
பசியைமுத, லுலகுறுந் தயர்முமுது முடையனன்
ரொருபொழுதும். 6

பண்ணிய தொழிறரு பயன்க ளியாவையு
மண்ணிடை நுகர்ந்திட மாளு மாறுபோற்
புண்ணிய விளைதரும் போக மியாவையும்
விண்ணிடை யிருந்தநு பலித்து மீளுமால். 7

மெய்யினை புணர்ந்தவர் வினைக ளியாவையுந்
 செய்யினுஞ் செய்தில ராவர் தேவர்க
 நய்யநல் வினைகளே தொகுத்து மற்றையார்
 வெய்யகர் மத்தராய் வினம்ப வேண்டுமே. 8

பொற்பொருள்பு தைத்தபுவி யிற்புலனி லார்போய்
 கீழ்பினுமி டிப்பர்நனி நித்தமுல கத்தோர்
 தற்பொருள்க முத்திகனி லுற்றுமது தானே
 யற்பமறி கிற்றிலர பிச்சிவலி யையோ. 9

விதம்படுமு ளந்தொறும்வி சேடவறி வாயுந்
 ரீதம்படுத லாலிதய மென்பரிறை தன்னைத்
 திதம்படவி வன்றிறம றிந்தவர்கள் சேரும்
 பதம்பிரம மல்லதுப கீர்த்திடுத லுண்டோ. 10

சுமுத்தியத னிற்றுயர்து வக்குமுட றன்னின்
 நெழுப்பியுள தன்வடிவி னுலிறையை யெய்துந்
 றழத்தமுற யாவனது வாகுமவ னெங்கும்
 முழுத்தியுள தற்பரம மாகிமுடி வுற்றான். 11

இதபரம் பரமமீர்த மபயமென் பதுஷமித
 விதமுறும் பலவுலகும் வீரவலின் றியபிரம
 பதமிதன் கணிலிரவு பகலடைந் திலமரண
 முதயமொன் றிலவிருமை வினைகளொன் றதுஷமில் .

ஆதலிற் றிலவினையி னுடைர்ப் பவனுமில்
 இதைலுற் றிடுபிரம லோகமிப் பரமிவனோர்
 ரேதுவக் கரையடைஞர் சேர்வபக் கடல் விடுவர்
 சாதுயர்ப் படினுமவர் தாமிடர்ப் படுவதிலர். 10

செப்பிய பொருள்க ளியாவையுஞ் சென்று
 சர்வரூ வகைலின்று சேது, வப்படிப் பட்டா
 வந்தறு மநந்த னருந்துய ருற்றுமும் றிலனா, மிப்படி
 மிதயா காசமென் றியம்பு மீசனிவ் வுடம்பின்வே
 றுடிக், சுப்புறு நனவு கணபுலக் கத்தைக் கண்டடை
 கடந்துநிற் றினுள் 11

தற்பரம் தன்னிற் கற்பனை யாலே சாக்கிர
 கலவுறக் கங்க, ளற் , தமாக விளங்குமல் லதுத
 னாகவவ் வவத்தைகல் விளங்கா. கற்பனை யாற்

காட்சியாங் கடம்போ லுடம்பினைத் தானெனக்
கருகிற், புற்புத வுடம்பாய்ச் செற்றவரீ வங்கள்
பொருந்தமை யுறேலிளிப் பொருளில். 15

உடம்புட னீருந்தே யுடம்பிலா வுண்மை
புணர்ந்தவ னுளத்தொரு காலும், வீடம்படுகாம
வேகுளிமே வாது விளம்பிடும் பொருளெலாம்
வீகைக்கு, மிடம்படு மிதயா காசமற் றிதுவே யிறப்
பொடு பிறப்பில தென்றுந், திடம்படு பிரம மாவது
மாந்மா வாவதுந் தேவி கட் கெல்லாம். 16

அப்பாம் பொருளை வேறொரு பரமு மாகிய
தற்பமு மில்லை, யெப்பொரு ளாயும் விளங்கியும்
விளங்கா திருக்கின்றான் றுனுமிங் கிறையே, யொப்
பரும் பரம னுருத்திரன் சிவனென் றுரைக்கலின்
வவனுடைத் தான, விப்பொருந் தன்மை யிருந்தவா
றென்னே யேவரா லறியலா மிதினை 17

இந்தம காபு தங்கள்ப ருந்தே யெல்லையி லாநா
மங்களை யும்பெற், நந்தவி காரங் களுகிகழ் பேசுத
மல்வகை யாயே ிகழ்வது பேசன்மற், நந்தயி

காட்சியாங் கடம்போ லுடம்பினைத் தானெனக்
கருகிற், புற்புத யுடம்பாய்ச் சேற்றவரீ வங்கள்
பொருந்தமை யுதேறலிப் பொருளில். 15

உடம்புட னீருந்தே யுடம்பிலா லுண்மை
ணர்ந்தவ னுளத்தொரு காலும், விடம்படுகாம
பெருளிமே வாது வினம்பிடும் பொருளொலாம்
வினைக்கு, மிடம்படு மிதயா காசமற் றிதுவே யிறப்
பொடு பிறப்பில தென்றுந், திடம்படு பிரம மாவது
மாரீமா வாவதுந் தேடிகட் கெல்லாம். 16

அப்பரம் பொருளை வேறொரு பரமு மாகிய
தற்பமு மில்லை, யெப்பொரு ளாயும் விளங்கியுந்
விளங்கா திருக்கின்றூண் றுனுமிந் கிறையே, யொப்
பரும் பரம னுருத்திரன் சிவனென் றுரைக்கரின்
றவனுடைத் தான, விப்பெருந் தன்மை யிருந்தவா
றென்னே யேவரா லறியலா மிதினை 17

இந்தம காபு தங்கள்ப ருந்தே யெல்லையி லாநா
மங்களை யும்பெற், றந்தவி காரங் கருகிகழ் போது
மல்வவை யாயே லிகழ்வது போன்மற், றந்தயி

வாவொன் றுகியீ ருந்தே யளவறு பேதப் பலபொரு
ளாயிட், டெந்தவு பாதிக் சூங்கரி யாய்சின் நெக்
கும்வி யாபிக் சும்பர மீசன் 10

பிரம்ச டாகா யாதிக ளாலா காயம பேதம்
பேதமு ரூத, யன்னவ னேகா காரன நேகா காரவ
கம்புக் காலும னைத்தா, மன்னிய பேதா காரம
பேதா காரமு மாய்மா தேவனி ரானே, லின்க
தெனாமத் தானெனு மாறே னியாவையு மீசா
நன்பிறி தன்றே. 10

உளவாகிய மில்வாகிய முருதவாலெவையிலகு,
மொளியானவ னவனேயவை யவை யாயொளி
வுறுவா, னளவாவகை சிவனே யடை யவுமானக
னெனவே, தெளிவாகிய மதியாதது சிவையாவது
20

சிவனேயக மெனவேதிகழ் வுறுவானித மெவ
நின், தவனேயுட லதுமாப்கிழ் பவன்வேறிக்
பாறும், பமமேதது விடலேதொரு படியாயு
பரனே, யிவனேகமு மெனவொர்பொழு திறவாரவ.
பிறவார். 21

பரையாமதி யுடையாரநு பவமாய்நிகழ் வகூநா,
 னுரையாடிய படியே யுள வொளியாய்நிகழ் ட்வனூர்
 வரையாவரு ளதனூல்வரு மிதுமாதவ முதலா
 ிரையாயிர வழியாலிது நிகழாதிது நிகழா. 22

சிவகர னெழில்வேறே சிலவொளி திகழ்வாமோ
 வவமுற வீருள்போகா தவனெதிர் லீலையாமோ
 சிவகிர கரணலே செறிபவ வீருணேரா
 வவனொளி தனின்மானு னமரர்க ளறிவோமோ. 23

புரணநல் லறிவாகப் புகலுறு பரமீசன்
 சரணிகை தலுமாரா தனையுறு தலுமல்லான்
 ாரணம தறவேறோர் வழிசொல விலையானு
 ளரணம துறநங்கட் கடையவு மவனன்றோ. 24

ஆக மங்கள் பலவுமுரை யாடு கின்ற தீவலையுறு,
 போக மொன்றி லறியுமறி வாகிசின்ற புனிதனிவ,
 னைக னந்த வநுபவம தேயிவன்றன் வடிவுதனை,
 போக மொன்ற வுள்பவனுமோதுகின்றபரமசிவன்

6-சாந்தோக்ய உபநிஷதம். 117

நானு மந்த வரிமமரர் ஞால மொன்று நரர்
விவித, யோசி யிந்த முழுதமத னூடெ முந்த
சுற்றுவலை, தானொழிந்து சிறிதிலெவ சாக ரந்த
நிகரரிசைய, யூந மொன்று மெனைமொழுவ
நேரார்வொழிந்த வுணர்விலிக்- 26

எறிக திரிக்குக்க ராகின் மின்பினியி ரைக்கு
நேரரியு மெட்டிதா, னறுவி ரைக்கொளவில் சந்தொ
டொக்குமெனி னானு மப்பரம னேடுநே. ரறிவி
னுக்கறிவி லாமை நேரகில நாய கற்கொருவர் நேடு
னிற், செறிய வற்றவறி யாமை யின்செயலி ருந்த
வாறெனது செப்புவேன். 27

ஓத லுற்றபர னால ஊக்த்தமுள தாவ தப்பரம
னென்றினு. லாத லுற்றிலன நாதி முற்றுமவ னால
றிப்பததி ரேகமா, வேத நத்தவர னைத்து மத்தவித
மாய்விழிப்பர் விவி தத்திலே, போத மற்றவர்வி
ழிப்பர் மற்றவர்கள் போத மற்றவர்கள் புல்லி
யோர். 28

இதுசகர் தானொழு விகழ்தலுண் டேடுவித
மெவர்களுந் காணு மறிலே, யதுபரந் தானொழு
னறுபவந் தானொயி லதுபவந் தீரு மறிவா,

முதியசம் தோகவுப நிததநின் ப்ருதபொருள்
முழுதுமிங் கிசன் மொழியா, லதீசயந் தானமா
ரணைவருங் கூடவழ குறவறைந் தேன ருநினால். 29

திண்ணி தாகவித யத்தை மீளும்வகை செய்த
சுந்தனையே லாமறப், பண்ணி னாலறிவி லாப.
யென்றுவரு பாவ சுத்தையுமொ ழித்திடக், கண்ண
தாய்நிகழு மக்க னன்றியெதிர் காணு னுதுபிற்
தென்னயே, நுண்ணி தானபொருள் சொல்லி
னுனதுமெய் நோக்கி னுலடைய வாக்கினான். 30

6. சாந்தோவ்ய உபநிஷத தாக்பரியம்
உரைக்கும் அந்நியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் - 344.

7. முண்டகோபநிஷதார்த்தம் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

நீண்டகேள் வியினூற் கவ்வியா னெஞ்சா
 னிச்சயித் தறியவொண் னாத, தூண்டிடா ரூநநச்
 சுடர்நனைச் சொருபா ரந்தனைத் தரிசற வுளத்தே,
 நீண்டகாண் பதுவே விச்சையென் றுரைப்ப
 தாகவே தொடங்கினன் மெய்ப்போ, லீண்டுலோ கங்க
 றிறக்கவுற் பவிக்க விஷமப்பது விழிப்பதா மிரை,
 யோன். /

எப்பொருள் கருக்குந் கோற்றழு நீலைபு
 திறுதியு மிதன்சுணை யாதி, போப்பிட வொன்று
 மின்றியே பென்று முன்னதா பகையுணர் விறங்க.
 வப்பொரு னேரே பறிந்தபோ தெல்லாப் பொருள்
 கரு மறிந்ததா மந்த, மெய்ப்பொரு டானே வெப்
 பொருள் கனுமாய் விசுங்கலால் வேறிலா மையினுள்

இங்குநா மறிய வேண்டுவ நாண்டு விச்சையல்
 பிரண்டினு மொன்று. பங்கமா மபரை பரை
 செயன்ப் படுவ கொன்றகி, பழமறை நாலு, மங்கமா
 நன்மை யமையிதி காச மாதிக எபரையா மற்ற,
 தெங்குமாய் நின்ற தொன்றையா தொன்று லெய்த
 லா மதுவிறை யருளால்.

6

காணலோ ருருவு மின்றியே தனக்கோர் கண்
 செலி மூக்குவா யின்றிப், பாணிபா தங்க ளின்றி
 பூண் ணியதாய்ப் பற்றிய பொருளெலாங் கடந்து,
 காணுவா செயல்லாந் தோற்றுதற் கிடமாந் தத்துவம்
 மண்ணை தன் னாலே, யாணியா யறியு மறிவது விச்சை
 யாவது பறிதெலா மவிச்சை.

4

பலந்திடி மிழ்த் துவி முங்குவ தெப்படி தேகத்தே,
 பலந்தரு கேசவு ரோமம தெப்படி மண்ணிற்கே,
 பலந்தரு மோடகி யெப்படி யப்படி யீசன்பா,
 ஸர்த்தத டங்கவெ றுங்கன வொக்கும தாயுங்கால்.

5

7-முண்டகோபரிஷதம். 121

பன்னுத வத்திர ஞற்றப ரத்திடை யேமுன்ன,
 மந்நமெ முந்ததி னின்றுபி ராணன்ம நங்கன்மன்,
 தன்னிலு றும்பல லோகமும் வந்தது தாவில்லா,
 வின்னமு தென்றுணர் முத்தியும் வந்ததி தன்
 கண்ணே. 6

யாதுமு ணர்ந்தெவை யுஞ்செய வல்லவ னியாரி
 யாவன், போதம யந்தவ மாவுடை யன்னுள
 போலேயந், நாதிக ளங்கணி கழ்ந்தத டங்கவிந்
 நானாவா, மாதிவ ரும்பிர மங்கன வொக்கும
 தாயுங்கால் 7

அக்கர மாகி மெய்மையா யுள்ள வப்பொரு
 ளறிந்தபோ தல்லா, லெக்கரு மங்க ளாலும்வீ
 டில்லை யாகமா திகளியற் றுங்காற், றுக்கர மாகி
 யநித்தமாய்ப் பேறுஞ் சுருக்கமா யிருக்கமற் றிவற்
 றைத், திக்கறி யாதே முயல்பவர் முத்தி செறிந்
 திடார் மரணமே செறிவார். 8

கருமதற் பரராய் நாங்களே யெல்லாங் கற்றவ
 ரென்றிருக் கின்ற, பெருமித முடையார் மூடரே

பிறவா நெறியையும் பெறுகிலார் பிறவிக், குருடர்
கைப் பற்றிப் பேசுகிய குருடர் குழியிலே கூடவீழ்
வதுபோன், மருவிய வினையுந் தாங்களுங் கூட
மாய்வதே யன்றிமற் றில்லை. 9

தொலையுநல் வினைப்பயன் றெலைந்த போதிலே,
தலையது கீழுற விழுகை தப்புமோ,
நிலையறு முத்தினேர் படுத னெஞ்சிலே,
யலைவறு ஞானமுண் டாகி லல்லவோ. 10

சுருதியு மிருதியுஞ் சொன்ன வாறுநின்
றிருமையு மறித்தமென் றேதும் விட்டுநந்
குருவினை வழிபடிற் கோதி லாவவ
னருளிடு மழிவற நின்ற வப்பொருள். 11

எங்குநி றைந்தப ரத்தினி லோகமெ முந்தழி
யும்படிதா, னங்கியெ மும்பொறி போலும கம்புற
மாயது மாயையெனுங், கங்குல்க டந்துயி ருக்குயி
ராயொரு காலழி வற்றகமா, யங்கபி ராணன்ம
கங்கன ஁ஞ்சிவ னாகிய வக்கரமே. 12

7-முண்டகோபரிஷதம். 128

அங்கிதலை வாய்விவித மானமறை பாநு
 சிங்கள்விழி யெண்டிசைக ளுஞ்செவிகள் வாயு*
 தங்குமுயிர் தன்னிதய மேசகல முங்கா
 லிங்கவனி சங்கரனி ருக்கும்வடி வீதால். 13

அர்க்கன்மதி யங்கிமழை யாதிமறை நாலு
 மிக்கமிகு தியாகவிவி தங்களிய மாநர்
 தக்கணைச ராசரர்ம னித்தர்பச சாதி
 யெக்கிருமி கீடமுமெ முஞ்சிவனி டத்தே. 14

மெய்ம்மைவிர தந்தவம்வி முப்பமுத லாகுஞ்
 செம்மைதரு நல்வினைகள் செய்தருப விக்கு
 மிம்மைமறு மைப்பயன னைத்துமிறை வன்பாற்
 பொய்ம்மையற வேநிகழி னுங்கநவு போலாம். 15

வரக்கடவ தெப்பொருளு முன்புவரு மாபோ
 லுரைத்தபர னேயடைய வாசியொளிர் கின்ற
 னரிக்குமுறி கட்டுமர னுக்குமறி வீதே
 யிருக்குமதி னையமொரு காலுமிதி லெய்தா. 16

மருவீவரு மசய விடயமய லாலீம் மநுடர்மர
 ணாதி யிடரரு, வெருவுபவ வேலை விவமுரழி யாத
 வீமலசிவ ஞான விழிபெரு, ரொருபிரம ஞான
 மொழியவொரு காலிவ் வுத்திகரை யேற வொணு
 மதோ, தெருள்செய்சிவ ஞானம் வருவதிறை
 தாள்கள் செறியவரு சேவை வலியினால். 17

அக்க ரந்தனை யிக்கு ரம்பையி லறியு மாகில
 விச்சையா, மிக்கி ரந்திர சிக்கு மீசனை யெய்த
 லாமமு தென்பதும், புக்கி ருந்தபி ராண னுமந
 மாவ தும்பர போதமே, மிக்கி ருந்தவு ளத்தி
 னோர்விர காலி துள்புக மேவுவார், 18

தாரம் விற்களை தானி லக்குள தத்து வந்தவ
 ருதவா, ருர்கு றித்தெய வல்ல ரப்பொரு ளீற்கு
 ளிப்பவ ரம்புபோற், பேறி லக்கெயும் வில்லி யப்படி
 பேசு நற்களை யெங்கணுங், கூர்மு கத்ததி லக்கி
 லம்புகு ளிக்கை யையுறல் கூடுமோ. 19

அரணியோ டுத்த ராரணி யுயிரு மமலவோய
 காரமு மாக்கிக், கரணிய தியான மாமத நத்தாட்

காடுணை வொளியினைக் காண்பர் புரணநல்
 லொளியிற் பூதபௌ திகங்கள் பொருந்தயிர் புலன்
 கண்மற் றெல்லா, மரணுறக் கோவை யாகியே
 கிடக்கு மதனையே யறிகுவ னறிஞன். 20

பரம்பொரு ளினையே பாடுவான் வேறு பகருவா
 னலன்பரு கமிர்த, வரம்பது வாகு மண்ணின்மற்
 றிந்த மகிமையே யுள்ளதிப் பிரம, புரந்தனி லிதயா
 காசமே நிகழ்ந்தெப் பொருள்களு மறிந்தெலாம்
 வல்ல, வரன்றனை வெறுமா நந்தநல் வடிவா யறிந்
 தவர் மறுபிறப் பறுவார். 21

இதயமா மிந்த விமலகோ சத்தே யிரசமாய்
 விளங்குநற் பிரமந், துதயமே விடும்ச் சோதியே
 யெல்லாச் சோதிக்குஞ் சோதியா வதுவு, மிதயமே
 நிகழு மிதனைமெய் கண்ட விடத்தின்மற் றிகடனோ
 யெல்லாஞ், சிதையுமை யறவுந் தீருமெவ் வினையுஞ்
 செய்யினுஞ் செய்நில னாமால். 22

இலங்கிரவி யிந்தவன றுரகையி னெல்லா
 நலம்பெறவி ளங்குவது ஞானவொளி கொண்டே

பலம்படும னைத்தையும்வி ளக்குபர போதந்
துலங்குவது தன்னுடைய சோதியத னாலே. 23

ஓரொளிவீ ளங்குகில தூதையுல வாத
சீரொளிபில் வேறுசில தேவர்திகழ் வாரோ
பார்வெளியு மெப்பொருள்க ளுந்திசைகள் பத்தும்
பேரொளிபெ றத்திகழ்ப ரப்பிரம மேயாம். 24

இந்தவு டம்புறை சீவப ரங்களே னப்படு
மந்நமிரண், டந்தவி ரண்டிலு மொன்றுவி னைப்பய
னங்குநு கர்ந்திடுமாந். தொந்தம றும்பற மொன்றுமு
னுசுசொ லப்படு பேத மில்வான், வந்தக டத்தில
உப்படு பேதமெ னப்படு மாயையினால். 25

தற்பர னுருவஞ் சித்தே தற்பர னிடையேயக்
கற்பித சீவன் றுனும தானக் காலந்தச் [மோ
சிற்பொரு ளொன்றே வேறெனின் மற்றது சித்தா
வற்பமும் வேறு காதுசித் தாகா ரத்தாலே, 26

பன்னுச டாகா ரப்புணர் வாலே பரசீவர்,
பிந்நரெ னிற்போ தத்தொரு பேதம் பிறவாதே,

மன்னுச டத்தே பேதம தத்தான் மாநத்தாற்.
சொன்னவ பேதப் பொருள்கலர் கண்ணிற்
ரேன்றாதே. 27

மறையாலு மிருதிசொலும் வழியாலும் வருவதவி
ரிறையார்த மருளில்வரு வதுவேக மெனுமுணர்வு
பிறிவான தறுமுணர்வு பெறுமாகி லொருபொழுது
மிறவாத சிவமடையு மிடர்மோக மெவையுமில்ள்

திதமாலி யுடலுறைய வீறைமாயை செயலதயர்
வீதநாட வரியகடல் வீழும்வேறு படவுணர
வீதுநாளும் வருமிறைவ னுருவாகு மிலதெவையு
மதுநானெ னநுபவம தடைகோனெ ரலைவுமில்ள்.

சின்மய மாகுந் தன்மகி மாவைத் திரவ றிந்தா
ரியாதொரு போதத், தன்மய னாகுந் தன்னை
கர்த்தா வாய்முழு தக்குந் தானிட மாசிப், பொன்
மய னாகும் பூரண னுவப் போதெதிர் காணும்
புண்ணிய கோடிப், பன்மையி னாலுந் தர்க்கொடு
மாநப் பார்வையி னாலும் பரனரு ளாலும். 30

பாவபுண் ணியங்க ளீரண்டையு முதறிப்
பற்றுவி டொன்றொடு மின்றி, யாவையுந் தானாய்
வேறிலா தவனொப் பெய்துமற் றிப்பொரு ளறிந்
தான். சிவனும் பரனுஞ் சிம்மய மாகு மாதலா
லொப்பெனச் செப்பன், மேவியொன் றுகி விடுதலே
உன்றி வேறுவே றுகுமோ வீடு. 31

உடம்புடன் புணர்ப்பார் சிவனுக் கிறையொ
டொப்பள தென்னிலொப் பில்லை, கடந்திகழ்
வானின் வானமவே றுகக் கருதியொப் புரைப்பரோ
வொப்பா, யிடுந்திறங் கன்மத் தாலெனிற் கன்ம
யிறககுமே விச்சையா வென்னிற், றிடம்பட முன்பே
யுள்ளதே ஞானந் திகழ்த்துவ தில்லது செய்யா. 32

எப்படி யாலும் பண்டுமீப் போது மெப்பொழு
துஞ்சிவ சிவர்க், கொப்புள தாகு முருவமொன் றுன
வுண்மையால் வேறொு தொன்றே, யப்படி யுள்ள
சிவன்பிறர் போல வவிச்சையா னிகழும்வ் வவிச்சை,
மெய்ப்பர விச்சை யானசித் தொன்றாய் விடுதலொப்
படைதல்வே றன்றே. 33

சீவன் தன்னுரு வானசி வத்தைத் தெரியிற்
 றான், மேவும் பலதொழி நன்னிடை யாவே விளை
 யாடும், யாவும் தன்னுரு வாகிந் கழந்தா லிவன்
 முத்த, இவன் பண்டவ னாகா மையின்முத் தனு
 மாகான். 34

வேதம் பகர்வழி யேவந் தவர்கட மெய்க்குள்ளே
 யோதும் பரவொளி யேகண் டுணருவ ரொன்றும்ப்
 போதந் தனையடைவாரங் கொருகதி போய்மீளா
 ரேதந் திகழ்தரு வானெங் கொழிவுசெய்தேகுந்தான்

வாக்கினு லுரைக்கு மாறிலாப் பொருளை
 மற்றுள புண்களொள் றாலே. நோக்குமா றென்
 னுங்கருமொன் றுலு நுவல்தவத் தாலுநண்
 னாதே, தாக்கிலா வந்தக் கரணம துடையார்
 தத்தவ ஞானநல் விழியாந், போக்கிலா தெங்கு
 மாகிய பொருளைப் புரையறக் காண்பரெப்
 பொழுதும். 36

அருளினைத் திருமே வியற்றறித் தருளு மகிலநா
 யகனையெப் பொழுதந், தெருளுறத் தியானம்
 பண்ணுமே காந்த சித்தராந் தெளிவுறும் பொரு

ளிப், பொருளித னிடத்தே யைவகைப் பட்ட
பொருள்களும் பொருளினுட் பத்தா, லொருவரு
மறியா ரரியதென் றிகழா தொருப்பட வேண்டும்
தொன்றும். 37

எத்தைப் பெறமுயல் கின்ற ரதுபெறு கின்ற
ராதலி லெப்போது, நித்தத் துவமெனு மொன்றைப்
பெறநினை கின்ற னருளினி னேர்பாடா, மத்தத்
துவமுநி தன்னைப் பொருளத னாலுந் தனதுட லாற்
கூடப், பத்திப் படுமந னாலுந் சனைநனி பண்ணப்
படுவது பவவீடாம். 38

எண்ணிலாக் கல்லி யாலு மிலங்கிய கேள்வி
யாலுந், திண்ணிதா மதியி னாலுந் தெளியவா ராது
கீர, நண்ணிய ஞாநி தானே நயந்தருள் செய்யின்
ஞாநக், கண்ணினுற் காண லாகுங் கரத்திலா
மலகம் போல. 39

அயர்ச்சிமிக் கிருப்பா னாலு மரும்பிணி யாள
னாலு, முயற்சியிற் மமோகு ணத்தான் முடிடப்
பட்டா னாலுஞ், செயப்படா துண்மை ஞாநக்

7-முண்டகோபரிஷதம். 131

தெள்ளுமா மதியாற் கால, வயத்தினுற் சத்து
வத்தின் வலியினு லன்றி வாரா. 40

இப்பரம் பரணைச் சேர்ந்தா ரேகமாம் பொருள
தாசித், தப்பறு ஞான மெய்திச் சாந்தராய்த் தாப
மாறி, யெப்படி யாலு மெல்லாப் பொருள்களு
மெய்தி யிங்கே, யப்பொரு டமக்குள் ளாக வவை
தனக் குள்ளு மாவர். 41

அந்தமா மறையா னுடிய பொருளை யழகுற
வறு சூயிட்ட டல்லற், பந்தமா மயற்பற் றறுத்தமா
தவரிப் பரமயோ கத்திலே யெல்லாம், வந்தமாய்
விடமா யனைத்தினும் பரமாய் மதிக்கொணு மாயையி
னுடைய, வந்தகா லத்தே யந்தமற் றிந்த வயிர்தினு
லரியவீ டடைவர். 42

வீடிலா வினைகள் கலைகண்மு வைந்தாம் வீடய
விந் தியவதி பதிக, னுடுசே தனனுஞ் சிவன்மற்
றனைத்து நாதனு ராலய நண்ணிப், பாடுபே ருருவ
மொன்றுமற் றந்தப் பரமனே யாய்விடும் பார்மே
லோடுமா நெல்லா முததிபுக் கொன்று யுருவுபே
ரொழியுமா போல. 43

மிக்க நற்பிரம ஞான முற்றபொழு தேவெ
றும்பிரம மாய்மநத், துக்க மற்றிடுவர் தொல்லை
வல்வினாது வக்கு மாறுமலர் துஞ்சிடார், பொக்க
மற்றொருவ னிச்ச கத்திலநு போக மாயறியு மாயின்
மே, லக்கு லக்கினீலொ ருத்த ரப்பிரம வித்த ராவ
தில ராணையே. 44

சோக மோகபட லத்தி னைக்கடிதொ ழிப்ப
தாசுவெறு முண்மையா, யேக போகசுக ரூப
மெய்ப்பொருளெ றிப்ப தாகியுள சோபநந், தூக
மோடும்வகை யிங்கொர் நாவினது சொல்ல லுற்ற
தித தொல்லையே, பாக மாகியவி ரோத மானபரி
சுத்த நெஞ்சிடைப ரிப்பதே. 45

அச்சமா கியவெம் பிறவியை வேரோ டறுப்
பதா யறிவதற் கரிதாய், மெய்ச்சொசூ பாநந்
தன்றிரு மேலி விளக்குவ தாய்மிகுத் துள்ள.
விச்சையின் றன்மை விண்ணவர்க் கெல்லாம் விளங்
கவே விளம்பினுண் மெய்போ, லிச்சக மெல்லாம்
படைத்துமெய் யன்ப ரிதயபங் கயத்தில்வீற்
றிருப்பாள். 46

7-முண்டகோபநிஷத தாத்பரியம் உரைக்கும்

அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - 390.

8-வது கைவல்லிய உபநிஷதார்த்தம்
உரைக்கும் அத்தியாயம்.

நனிவேத நாலு முகமாக மேவி நளிநால யத்தி
லுறைவா, னநுபோக மாக வருளால றீந்த
வவரேப ரத்தை யறிவார், தனிமேவு வார்கள்
பெறுஞான மாகு மிதுசாத நங்களுடைய, முனிமேவு
வான தெனுமாறு வேத மொழியோது மாறு
மொழிவான். 1

ஈசனென் றியம்பு மொன்றை யிப்பிறப் பறுப்
பார் தம்மான், மாசற வறிய வேண்டும் வருந்தியு
மறிந்து நன்றாய்ப், பாசமா னதுகெ டுத்துப்
பரப்பிர மத்தை நல்குந் தேசுட மிந்த விரசை
தீர்வறத் துறந்தேசர் செய்வார் 2

முத்தியின் விருப்பத் தாலு முதலவ னற்பா
தத்திற், பத்தியி னாலு மற்றப் பரணையே பாவிக்
கின்ற, நித்தமான் திபாநத் தாலு திரந்தர யோகர
தாலுஞ், சித்தியா மிதுசித் திக்கும் வினையினு
சித்தி யாதால். 3

திரமாம ருத்தத்தி னான்மைந்த ராலுந் திராத
வற்றின்றி யாகத்தி னாலே, புரமான வேதாந்த
மாவாக்கி யத்தா லுற்பந்ந மாம்விச்சை யாநிச்ச
யத்தாற், பரமான வஞ்ஞான வந்தத்தி லேயப் படி
ஞான வுபதேச மொன்றாலு மேயிப், புரமாழு
டம்புக்கு ளேயந்த முத்திப் பெபருள்கண்டு வீடெய்து
வாரிப்பு வீக்கே. 4

தக்கவா நத்தைக் தான்பெறற் பொருட்டுத்
தனியிடந் தனையடைந் திதய, துக்கமே வாமற்
சுகாசநத் திருந்து தோடலை கழுத்துடம் பிவைநே,
ரோக்குமா றிருத்திப் பூதிகொண் டிந்ந வுடம்பை
யுத் தூளநம் பண்ணி, மிக்கவாய் வருமிந் தியங்களை
யெல்லாம் விடபமே லெழாவகை விலக்கி. 5

பத்தியாற் குரவன் பதம்பணிந் திதய பங்கயந்
தனைநினைந் ததிலே, நித்தமா யொருவ ரானினைப்
பரிதாய் சிமலமா யெங்கணு நிறைந்து, சுத்தமாய்ச்
சாந்த மாயனைத் துலகுந் தோற்றுதற் கியோரியாய்ச்
சுபாவ, சித்தமா யமுதா யருவமா யொன்றாய்ச்
சிற்சதா நந்தமாய்ச் சிவமாய், 6

8-கைவல்லிய உபநிஷதம். 135

உரியநால் வேதத் தோமெனும் பொருளா
புள்ளதா யுள்ள வெப் பொருட்குங், கரியதாய் நின்ற
வொன்றினைக் காள கண்டமுங் கண்டுணுரு மூன்றும்
பிரிவிலா மங்கை பாகமு மாகப் பேணுநற் பாவனை
பெறுவா, னரியதா யருளி னூல்வரும் விச்சை யத
வினா லதனையே யடையும். 7

தேரிவரிய சிற்கநமாய்த் திகழ்சிவனே திசை
முகனு, மரியுடனவ் வரனுமவ னவனமரர்க்
கதிபதியுந், தரிசறவே யக்கரமாய்ப் பரமாகுஞ்
சுராட்டுமவ, னெரியுமழல் சாலனவ னிந்துவொடு
பிராணனவன். 8

ஓழிந்ததொரு பொருளில்லை யுள்ளதெலா
மவனேமுன், கழிந்தபொருண் மேலும்வரக் கடவ
பொரு டானுமவன், மொழிந்ததனி பலவிச்சை
யவிச்சையெனு முற்றுமவ, னிழிந்தபிறப் பறவே
ரோர் வழியில்லை யிவனொழிய. 9

இன்னதெ னுமற் றன்னிடை காணத் தன்னை
யெப் பொருளினுங் காணு, மந்நிலை யடைந்தா

லவன்பிர மத்தை யடையும்வே ஞென்றினு லடையான், றன்னையு மோங்கா ரத்தையு மரணி யாக் கியத் தத்துவ ஞாந, வந்நியைத் தியாந மதநம்விட் டெழுப்பு மதியினூர்-வன்பவஞ் சேரார். 10

தாக்கரும் பரமன் றன்சுதந் தரத்தாற் றன்னுடை மாயைதன் னாலே, யாக்கின னிந்த வுடம்படைந் தறியான் போலின் றனைத்தையு மதிலே, சாக்கிரத் தென்னு மிடம்வகுத் தந்ந பாநமுந் தையலார் முதலாம், போக்கியங் களையும் புசித்திடுங் களவும் புண்ணியந் தன்மையே புசிக்கும்.

உறங்குமவ் வியத்த மர்சிய தமதசி னுட்புருந் தொன்றெழி யாம, லீறந்தவவ் விடத்தே தன்னுரு வான வின்பமே புசிக்குமின் டெழுந்து, கறங்குபோ னனவை யடையினு மடையுங் கனவைவந் தடையினு மடையுஞ், சிறந்தமுப் புரமு மிலன்வினா யாடித் திரிதரச் செய்ததே நிகழ்த்கிவ் 12

சொல்லிடும் பொருள்க ளியாவையுங் கடந்த சுதந்தர னுய்த்தவக் கின்றி, யெல்லைதி ரின்ப மேவடி

8-கைவல்லிய உபநிஷதம். 137

வாகி யிருந்தள விற்றவனுக் கென்று, மல்லலுண் டாகா தீவையநு பவிக்க வந்ரிய மாகவேடர் சீவ, னீல்கையே பேத மின்மையாற் சடந்தா னெங்ஙனே புசிக்குமா றியம்பர். 13

ஆதலா லறிவா நந்தமா யுள்ள வமலனே யவை புசிக் கினாறு, னீதெலாம் வீகையாட் டேவீகை யாடு மிடங்களை யிப்புர மூன்று, மாதலா காமை சொல்ல டும் படுமோ வச்சுதந் தரணையந் நியமா ! யோதலா மோவிப் புரங்களு மவவற னுருவமே யொழிவிவா மையினால். 14

மாலுறு நனவு கணவுறக் கங்கள் உடிவமா நிகழ்ந்துள விறைக்கு, ஞாலமே விசுவன் றைசதன் பிராஞ்ஞ னுமமா நலிலுவ ரடைவே, தூலமே விசுவ னுண்பன சுருக்கந் தைசதன் றய்ப்பவ சுகந்தன். பாலதா தலீனாற் றன்னுடை யிபைம் பருகிடா நிற் குமே பிராஞ்ஞன். 15

புறங்கண் மூன்றிலும் போக்கிய மியாவையங் கிருந்து தய்ப்பவ னியாவன்மற் றியாவையும்

டரம்பி ரமமெ னும்படி பார்ப்பவ
னரந்தை யெய்திடா னாயிரஞ் செய்யினும். 16

விழமி தாமய மேதங்கள் செய்யினும்
பழமி சும்பஞ்ச பாதகம் பண்ணினு
டொழிவு றுமலொன் றேயென் றுணருவா
னமுவி னானந்த நன்மையும் தின்மையும், 17

சீவ னன்று புரமன்றிற் சித்தா மவனே விளை
யாடு, மேவு மெல்லா மெய்ப்போல வவனால் விளைத
லான்மெய்யத், தேவ னோசான் றுதலினுற் சித்து
மவனே யத்துவிதன, யாவுந் தானு தலிலெதினுந்
தனையே விரும்ப லாலின்பன் 18

இந்தப் புறங்க னொருமூன்று மிவன்ற னிடை
யே யிறப்பதுவிர்த், தெரந்தப் புருட னொருகாலு
நசியா னுத லாற்சொல்லு, மந்தப் பிரம மேயவன் று
னறியா மையினு லப்பரணைப், பந்தப் படுமோர்
சீவனெனப் பார்ப்பார் பவத்தே பதைக்கின்றார். 19

ஈந மாகிவீ டும்பி ராணன்ம நங்க ளீந்திய மியா
வையும், வான மூதைநெ ருப்பு நீர்புவி மற்று மந்தம
கத்திலே, யான தாகிலு நுண்மை யாமதி னுண்மை
யாமது வாருமெய்து, ஞான நாடிய தத்து வங்களெ
னும்ப தங்கண வின்றதே. 20

நீயெ னும்பொரு ளேய தென்றுநி கழ்த்தி டும்
பொரு ளாவதந், தூய சிற்பரமேப தங்களி ரண்டி
னுந்துணி வாதலான், மாயை யென்றும் வித்தை
யென்றுமு பாதி பேதவ முக்கினு, லாய கற்பித பேத
மல்லத பேத மேபொரு ளாவதே 21

ஆத ரத்தொட விச்சை நாமம றுத்த நல்லதி
காரியைப். போத முற்றுமெ னப்பு கன்றத பொய்
யி லாபறை யையமன். நேத மற்றது நானெ னுந்
திட னுவ னேயஃ தெய்கினு. நேது முத்திய வன் ற
னுள்ளநு போக மிங்ஙனு திப்பதாம் 22

புகலுமுப் பதத்திற் போகம் போக்கியம் புகிப்
பா னேநா, னிகமுமித் தனைக்குஞ் சான் றுய் லின்றதற்

சொருப நேநா, னிகழுவ தென்பா வென்பா னிற்பது
 மிற்ப்ப தென்பாற், சகலமு மாத லாலே தற்பரம்
 பொருளா கின்றேன் 23

அஹுவீனுக் கணுவு நானே யப்படி மகத்து
 நானே, துணியிலெப் பொருளு நானே சோதியுட்
 சோதி நானே, பணிவுறத் தகுவே னானே பழைய
 னும் புருட னானே, யிணைதளக் கில்லா வீச னாகிய
 வின்ப நானே, 24

கண்ணுஞ் செவியு மின்றியுடம காணக் கேட்
 கக் கடவேனான், பண்ணுந் தொழிலெல் லாம்வல்
 லேன் பாணி பாத மில்லெனினு, மெண்ணுங் கடந்த
 விடமிங்கே யிருந்துஞ் செல்வ னானெருவர்க்,
 கொண்ணும் படியன் நெனையுணர வெல்லா முணரு
 கின்றேனான்: 25

ஓது வேதம் பலவாலு மோதி யுணரப் படு
 வேனான், வேத வேதாந்தப் பொருள்க ளெல்லாம்
 விளங்க வறிவேனான், ற்து நன்றும் வினைமரணஞ்
 செநநந் தேகேந் தியம்புத்தி, பூத மைந்து மின்றியக
 பிதமாய் நானே புசிக்கின்றேன். 26

சிறப்புடைய தேசவடி விறற்கழ்த லானு
 னெறித்தவடி வாலுமெறி யாவடிவினாலு,
 நிறத்தசுட ரானவடி வாகரிகழ் கின்றே,
 னிறத்தலிலனு பைர மீசனவ னியானே. 27

எனையொழி யழவொன்று மிசையெலா மெனதுரு
 வென்று நிகழ்வதோ, ரநுபவம் வந்து வினையுமே
 வழிவுள தன்றி யமலமா, யினிதற நெஞ்சி லுறை
 வதா யிலதுள தன்றி யெதுவுமா, யந்யபி றந்த பிர
 மமா யறிவுரு வெவ்வைற யடையுமே. 25

கைவல் லியவுப நிடதங் கருணையிணாலே யெது
 கரு திக்கூறிற், றுய்வில் லையநிய மொன்றா லெனவரி
 பிரமா திகளுக வாநன்றா, ரெவ்வல் லியிலுள வதிகா
 ரிகளும தறியும் படியினி திற்சொன்னே, னவ்வெல்
 லையில்பொரு ளதீபத் தியொடறி வுறுவீ ரமரர்க
 ளனைவீரும். 29

பண்டைநான் மறைகள் சொல்லிய பரிசே பர
 குரு வாயிருந் துள்ள, வண்டர்நா யகளை யாதரீத்
 தவன்ற னருளின லநுபவ மாகக், கண்டுளோ ரிருக்

குந் தன்மையை யெல்லாங் காதலால் வானவர்க்
குரைத்தான், புண்டரீ கத்தே யிருந்துதான் சகல
பூதமும் படைத்திடும் புரிதன். 30

8 - கைவல்லிய உபநிஷதார்த்தம் உரைக்கும்
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - 420.

9 - பிரகதாரணிய உபநிஷதத்தில்
மைத்திரேயப் பிராமணர்த்தம்
உரைக்கும் அத்தியாயம்.

தூன்பமா முடம்பி னின்றமங் கதனாற் றுவக்
குரு வகைநின்ற சிவனுக், கின்பமே வடிவ மாதலாற்
சொருபா நந்தனென் றெழின்மறை யெல்லா, முன்
புகு றிற்றவ் வின்பமாம் பரிசை மொழிந்திடக்
கேண்மினென் றழகா, யன்பினு லலரோ னமரரியா
வர்களு மறியவாதரத்தொடு முரைப்பான். 1

ஈசனுக் குருவா நந்தமே யாகு மேதெனி லியா
கினூந் தன்மே, லாசைவைத் திடலா வாசைவைத்
திடுமா நந்தமே மிகவுமா நந்தம், பாசம்வைத் திடுத
றன்பொருட் டன்றிப் பதிபொருட் டல்லவே மனைவி,
நேசமெப் படியுந் தன்னொடா தலிற்று னிரதிச
யாநந்த நேரே- 2

வேதிய ராசர் விண்ணவர் மிகவும் விரும்பிய
வுலகுகள் சகல, பூதமும் போகபோக்கிய மாகும்
பொருள்களும் பொருள்களின் பொருட்டுக், காதல்
செய்கின்ற னல்லொப் படியுங் காதல்செய் வது
தனைக் காய்த், தாதலால் விருப்பந் தன்னொடா
தலிற்று னிரதிச யாந்த மாகும்- 3

யார்க்குமின் பம்போல் விரும்பிடப் படலா
லின்பமே யிறைவடி வின்பந், தூக்கியே யின்பம்
பெறநினைப் பலராற் றுயர்மிகுந் தெழிலெலாம்
விட்டுப், பார்க்கவுங் கேட்க நினைக்கவுந் தியாநம்
பண்ணவும் படுவனிப் பரம, னூக்கியங்
கவனை யறியவே யெல்லா மறிந்ததா மொழியவின்
மையினால்- 4

மத்தமு றும்பிற விப்பகை மாளு
முத்தியு முன்னிலை யாமுடி வில்லா
வேத்தய ருங்கெடு மின்பமதாரு
மத்துவி தத்தைய றிந்தவ ருக்கே- 5

பிந்நமு றப்பிர மத்தைய றிந்தான்
றன்னையம் மெய்ப்பெரரு டள்ளும தன்றி
மன்னுமு டம்புவ சத்தொரு வாதிங்
இன்னவு லோகமெ னாமலி ழிக்கும். 6

அல்லா தில்லாப் பறந்தன்னி லயலா வறியும்
படியயர்ந்து, பொல்லா தாகத் தறிவுபெறும் பசுவா
னவனைப் புத்தேளி; ரெல்லா மெல்லா வேகமும்பூ
தங்க ளியாவு மிறத்தள்ளி, சில்லா நிற்கும் பேதத்தே
நிற்பா னசிக்கை தப்பாதே. 7

மறையோ ராகர் முதலான வன்னாச் சிரம
மற்றுள்ள, பிறிவாய் நிகழு கின்றவெல்லாம் பிரம
மொன்று மேபிறிதா, லறியா நிற்கு மறிவென்று
மல்லர் பிறப்பை யடைவிக்கு, மிறைதா னான நிலை
மப்து பிரண்டு காண திருந்தக்கால். 8

அத்துவி தந்தா மூம விகற்பத்தை யடைந்த
போதே, புத்தியி லிளைப்பும் போகும் போகுமிப்
பிறப்பு நேரா, வெத்திகழ்வாலும் பேத மின்மையா
லிறையே யெண்ணூந், தத்தவ வித்தே யென்றன்
றலையினுல் வணங்கத் தக்கான். 9

வேதமா கமபு ராண மிருதிகள் வேறா மார்க்க,
ரோதுமா கமங்க டர்க்க மொன்றோடொன்
றொவ்வா தாகு, மீதெலா மொக்கப் பண்ண லாவதன்
றிய துக்க, மாதலா லனைத்தும் விட்டிங் கனைத்
துமாஞ் சிவத்தைப் பார்ப்பான் 10

சிருமீதி டங்கண் மதியுடைத் ததளிற் கிளாந்
திரும் பசுமதி யவற்றி, னரர்மதி யுடைய ரவரினூ
சிலவர் ஞானமிக் கிருப்பரன் னவரி, லரியகந் தருவர்
மதியினு லவரிற் பெரியரே பிதிர்க்கள்வெவ் வேறு,
மொருவருக் கொருவர் தாரதம் மியத்தா னுணர்
வினா லுயர்ந்தவ ருளராம். 11

உள்ளபே ரெல்லா ரினுமுணர் வுடைப்
ரும்பர்கா னீங்களுங் களிணுன், றெள்ளீயே னுவேன்

மதியினு லென்னிற் செநார்த்தநன் சேதந இரும்,
வெள்ளமே துயிலு மாலினு மதன்றான் மேதையாம்
விளம்பிய வெவர்க்கு, முள்ளமே மருவி யுணர்வளிக
கின்ற சிவன்யா ரினுமுணர் வுடையான். 12

ஆதலா லறியு மறிவெலாங் கைவிட் டரீவினுக்
கறிவதாய் நின்ற, பேதமில் பிரம மொன்றுமே
யறிவான் பேறுபே ரின்பமாம் பிறத்தல், சாதலற்
றிருக்கு மதனையோர் வருந்த மின்றியே சாரலா
யிருக்க, வாதரித் தறியா ரற்பமேவிரும்பி யநந்ததுக்
கத்திலே யமைவார். 13

வேதநூன் மிருதி புராணமத் துவீத மெய்
மையே விளம்பமெய்த் தர்க்கஞ், சாதியா நிற்கத்
தத்துவ ஞானத் தவருமிப் பொருளையே சார, வாதி
யாஞ் சிவனா ராயண னுளிங் கறைந்தது மபேதமா
யிருக்க, வாதியா மொருவர்க் கிதையநா தரித்தன்
மாயையி னுடையவல் லபமே. 14

கனகமத பேதம் வேறு கடகமரு டாதி போல
வநியவடி வால நேக மறிவுநிலை யால பேத

மெனவுமுரை யாடு வாடு மிதயமில்ர் ஞாந கீந
 ரேனையநிகழ் வாலு மீச னெனநினைகு
 வானவ் வீசன் 15

பலவடிவும் வேறு பாடு பகரும்வெறு மூட நான
 புலையரொடு கீட மோடு புழுவினொடு வாசி யேது,
 சொலவிலுல காகும் வேறு துணிவிலுணர் வேயெ
 வாமெ, னிலகமதி பேற தாகு மிறைவனடி பேண
 வாலே. 16

தேசிக னளித்த வழியினு லையந் தீர்ந்துகிற்
 சடத்திகழ் வெல்லா மீசனும்ப பார்ப்பா னிப்படிப்
 பராக்கு மிதனையு மிறையெனப் பார்ப்பா, னேசமோ
 டிவஙன் பார்ப்பவன் பார்வை தன்னையு நிகழ்த்திடா
 துளள, தேசிகந் திகழுஞ் சிந்மய மாகிச் சிந்மய
 மெனகையுஞ்சிறிதே 17

ஒழிவிலாப் பரம யோகிய ரநுபவ முன்னவா
 றுரைத்திட வெனக்கோர், வழிபெறே னெடுமான
 மகேசன்மா முலிவர் வானவ ருரைத்திட மாட்டார்,

வீழீயிகுஞ் சிவனால் விஞ்சையாஞ் சிவையால் விளம்
பீலும் படாதது விளம்பு, மொழியெலாம் வந்து
மோநபா வத்தே முடியுமந் நிலமதே முடிவு 13

இப்படிக் கருணையா லியம்பீ எனெனலா
மப்பழ மறையெவா மறிய வோதவ
தொப்பற நானுமக் குரைத்த வீதெலாஞ்
செப்பரு மறையதின் சேட மாகுமே. 19

உரையாடுவதித் தகைமைத் தெனவேர் குறி
யுண்டாம், பொருள்பா லன்றே பூரண மாயோர்
வேறில்லரச், சொருபா நந்தன் றிருமே னியெனச்
சொலவன்றே. விரையார் கமலத் தவன்மெய் பாரா
வியவுற்றான். 20

9-பிரகதாரணிய உபநிஷதத்தில்
மைத்திரேயப் பிராமணர்த்தம்
உரைக்கும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 440

10-பிரகதாரணிய உபநிஷதம். 149

10-பிரகதாரணிய உபநிஷதத்தின்
உஷத்தங் கார்க்கி அந்தர்யாமிப்
பிராமணங்களின் அர்த்தம் உரைக்கும்
அத்தியாயம்.

—:—

நாத னர்சொரு பாந்த னண்மலர்ப் பாதம்
போத மேயெனும் பரிசுபுத் தேளவர்க் கெல்லா
நேதி நேதிசெய் திப்பரி செனநிகழ்த் திருவான்
வேத நாலுநான் முகத்தினால் விளக்கிய விதாதா 1

எப்பொருள் களுக்குஞ் சான்ற யார்க்குமுள்
ளாகி யென்று, மெய்ப்படுந் தன்றே சாலே விமல
மாய் விளங்கா நின்ற, தெப்பொரு ளெல்லா மாகி
யெங்கணு நிறைந்து நின்ற, வப்பரம் பிரம நேரே
யழகுற வறிய லாகும்- 2

இந்தப் பிராண பாநாதி யாரா லுண்டா யியங்
குவதிங், கெந்தப் புருடன் முன்பாக வெல்லா மியங்க
வற்றுகுந், தொந்தப் படவெத் கொழிலுஞ்செய்

தேவன் ஞெழிலற் றிருக்கின்ற, னந்தப் பரனெ
யாவர்க்கு முள்ளா மாந்மா வாகின்றான்- 3

உடம்போ தானன் றுடம்பீதென் றுணரப் படுத
லாலுடம்பிற். றிடஞ்சேர் பிராண தியுமன் று
செடமாய்க் காணுஞ் செய்தியினும், கடம்போ
லியாவ னிவைபனைத்துங் காண்பா னவனே கர்த்
தாவாய், நடஞ்சே ருடம்பி னுண்ணின்று நடத்து
கின்ற நானாவான். 4

வினவுற்ற கேள்விக்குக் கேட்பா னாகி மேவிய
காட் சியில்விழித்துக் காண்பா னாகி, மநநததின்
மந்தாவாய் ஞானந் தன்னின் மதித்திடுஞா தாவாகி
மன்னுநின்றான், சொலவத்தற் பரனாகு மவரில்
வேறாத் தோற்றமெலா மெய்யாகுந் தோற்ற மன்று,
நினையிற்றற் பரனையிங் கெல்லா மென்று நினைவ
துவே நினைவான நினைவு நேரே. 5

பாசிலே யெல்லாப் பொருள்களுங் கோவைப்
பட்டதெப் படியிலப் படியே, நீரிலே பாரு நெருப்
பியில நீரு நிலவுகா லதனிலே நெருப்பு, மூருகா லந்த

10-பிரகதாரணிய உபநிஷதம். 151

ரிக்கலோ கத்து முண்டையும் பாவுமே போலத்,
சாருமா மொன்றே டொன்றுவே றறவே தன்னிலே
பின்னியிச் சகத்தில். 6

அந்தரிக் கங்கள் கந்தரு வத்தே யாதித்த
வுலகங்க ளிடையே, கந்தரு வங்கள் சந்திர வுலகிற்
ககிரவ னுலகுக ளெல்லாஞ், சந்திர வுலகுந் தாரகை
யுலகிற் றுரகை வாரவ ருலகி, லந்திர வுலகில் வாரவ
ருலக மியாவையுங் கோவையா யிருக்கும். 7

அரசா கியவம ராதிப னுலகா னவையடையப்
பிரசா பதியுல கங்களி ளிடையே பிரமனதா
முரைசா ருலகம தாவை யுயர்மா லவனுலகிற்
றிருமா லுலகஞ் சேர்வுறு மிடமுஞ் செப்புதுமே. 8

உருத்திர வுலகின்மா லுலகு ருத்திர
வீருக்குமவ் வுலகெலா மீச லோகமே
திருத்தகு மீசலோ கங்க டுண்ணமாய்க்
கருத்தருஞ் சதாசிவ வுலகின் கண்ணதே. 9

தற்பரந் தன்னிலே சதாசி வன்றன
 துற்பவ வுலகெலா முறுதி யாமதிற்
 கற்பித மாய்நிகழ்ந் திடுமெய் காணூறி
 லற்புத மாம்பர னல்ல தில்லையே. 10

உடைய தொன்றுடை யானெனும் வேறவை
 யின்றிலோகத், திடையி ருந்தமி ருந்தில னுயெவை
 யும்முடம்பாய்த்; திடமி தென்றறி யாவகை சின்
 ரெரு செய்கையின்றி. யடைய வுஞ்செயு மாரவ
 னந்தரி யாமியாவன்- 11

காண்டல் கேட்டல் கருதல்செ யப்படு வாலன்
 னுன், காண்டல் கேட்டல் கருதல்செ யப்படு
 வானெருத்தன், றூண்டு சோதியி னுலகல் சோமன
 ருக்கனெல்லா, மாண்ட போதும்வி ளங்கும நக்கரி
 யாகிநின்று. 12

சித்தமத்த மித்திடத்த பாவமுந்தெ ரிந்திடுஞ்
 சுத்தநற்க முத்தியிற் றுய்க்குமாயை கண்டிடு
 மத்தமித்த லும்பிறத்த லும்மீலான பாவபா
 வத்தைவிட்ட கண்டமாய றிந்தபோத டங்கவரம் 13

10-பிரகதாரணிய உபநிஷதம். 153

பிந்நமான தன்றியேபி ரமமாய நிந்தவன்
 றுன்னுபேத மேவீனுஞ்சொ ரூபமேநி கழ்ந்ததா
 றுன்னின்ஞாந நாசமில்லை சூயநாச மாகுநன்
 றுன்னின்ஞாந சூயமாக வேருறுத தன்மையால். 14

இதுபரம மானகதி யீதுபரம மாமுலகு
 மதிசுகமு மாவதிது வழிவிறந மாவதிது
 டுதறுதன தோலுரக முடலெனவு னுதுபர
 மதணையறி வானதிக னகமதிவை யானுடலில். 15

தற்பரம மாகியுள தத்தவ மதேயொழிய
 வற்பமயல் காணாமவ ரத்துருவ மேயடைவர்
 கற்பிகவஞ் ஞாநமதி லுற்பவம தாமுலக
 நற்பிரம மாயறிவர் நற்சிவம தாயநர். 16

நிலையினிலை யாகி யளவிடவொ னுத நிமலனுரு
 நாளு நினைகுவான், சலநமுட நாவு மல்வலைய
 றுத சமயகலை யோத றவிருவா, லுலகிலுதி யாது
 டுயர்வுகுறை வானகொருவினையி னுலு மருவுறு,
 தலகிலுல கேவல் செயவுரிய னுன வதிபதியு மாகு
 மமலனே. 17

பூதபதி பூத பாலனுல கூடு போகமுடி யாத
 தானதோர், சேசுவெனு மீச னுனவகை மேவ நேடி
 வு பி பாடு மேவியே, வேதமொழி யாலும் வேள்விபல
 வாலு மேவுதவ தான பூசையே, யாதிவழி யாலு
 மாதரவி னாலு மாயமுநி ஞாநி யாகுவான் 13

குறியது வாதலால் குறிக்க வும்படா
 விறுவது மிலனுடம் பென்று மின்மையாற்
 செறிவது பற்றிலன் றிண்ட லின்மையா
 லறியலில் வறிஞனென் றோடு மார்ப்புறாள் 19

சத்தியத் தான்மிகுஞ் சாந்தி தாந்தியா
 லெத்தொழி லும்மிசை வற்றி குத்தலாற்
 பத்தியா லிறைவனைப் பண்ணும் பூசையாற்
 சுத்தவே தாந்தமெய்த் துணர்வு தோன்றுமால் 20

வேளுடல் பொடிபட விழித்த விண்ணவற்
 காளெனு மன்பினு லணியு நீற்றையுத்
 தூளநம் பண்ணலாற் றொழுது போற்றலான்
 மாளுதல் பிறத்தலாம் வழியை மாற்றலாம். 21

மெய்யுறு மன்பினான் மேவு சாதர
 மையமின் ஞாநமுண் டாக்கு மாக்கினால்
 வையக மியாவையு மன்னு போதமாத்
 கையுறு கூவிளங் கரீயிற் காணலாம், 92

மேவு பாவம்வெல் லாதுமெய்ஞ் ஞானியை வென்
 றீடு மிவனெல்லாப், பாவ மானது மாதலால் வேத
 நம் பண்ணாவல் லவனான. தேவ தேவனாந் தேசிகன
 றனக்குமுன் செய்பொரு ளுடலாவி, ப்வ தேகட
 னிறைவவெம் பிரானென வேத்திமெய் யிதயத்தால்.

மாய வன்புலத் தெழாவகை தீர்த்ததன் வா ப்மை
 யான் மயிர்க்காலாற், பாய வின்னமு திருசெவித்
 துனைவழி பாய்ச்சினான் பதமத்தா, டாயுந் தந்தை
 யுளு சுற்றமு மற்றுநற் றநமுமென் றடைவான் றன்
 காய முள்ளள வும்புகழ்ந் தேத்துவான் கற்றதோர்
 கலையாலே, 94

தேசிகன்றன் றிருமேனி சிந்தை செய்யச் சிவனைச்
 சிந் தீத்தானாந் செம்பொற் று றிற் பூசனைசெய்
 திடவெங்கு மாகி சின்ற பூரணனை யினிதாகப் பூசிந்

தானு, நாசபிலாச் சிவநாம நவீன்றா னுண்ட நாயகம்
 றன் றிருநாம நவீன்றா னுகி, லீசனையே யிகழ்ந்
 தானுங் கண்ணிற் காண வெழுந்தருளுந் திருக்கோல
 யிகழ்ந்தா னுகில். 25

ஆதலினால் வேதவே தாந்தத் துண்மை யறிவா
 னாய் முழுதமிழிற் கடங்கி னுன்றன், பாதமடை
 வான்முத்தி வேண்டி னல்லற் பரப்பையெலங்
 கைவிடுவான் பரிவோ டுங்கட். கோதுவதிற் கடைப்
 பதிலை யருளா லெல்லா மேதானே னரிப்பொருண்
 மெய் யுணர்ந்தோன் செய்யு, நீதிபிறை நினைந்திடவு,
 மில்லை யெங்கு நிறைந்தபரம் பொருளாகி நிகழா
 நின்றான். 26

ஒருவரா லொருவிரகி லுணர்வொணு ததுபரம
 குருவின லறியவரு மதனைநேர் தருருவ
 னருளையா தொருவழியி லடையலா மதுமுபல்கை
 கருமமா மெனநிகரில் கருமநான் முகனருளும் 27

10-பிரகதாரணிய உபநிஷதத்தின் உஷத்தங்
 கார்க்கி அந்தரியாமிப் பிராமணங்களின் அருத்தம்
 உரைக்கும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் 467

11 கட வலலி சுவேதாசுவதர
உபநிஷதங்களின அர்த்தம் உரைக்கும்
அத்தியாயம்.

பன்னுநர் குருவேனும் பரம்ப ரன்றிறஞ்
சொன்னதர் மையையெலார் தோன்ற நானுமக்
கின்னமுங் கூறுவ னெனவி யம்பினு
னன்னவா கந்தினு னமரர்க் கன்பினால். 1

குகைய லீநுப்ப தாய்மிகவுங் கூட மாகி யெவ்
விடத்துங், திகழ்வ தாகி யொருவர்க்குந் தெரியா
தாக்குந் சுவறுருவ, மிகவு நன்றாய் மேலாமல் வருவ
மெய்ம்மை விளங்குமவன், சுகதுக் கங்க டீர்ந்து
வேறுகு சுகசொ ரூப னுசின்ருன். 2

தருமா திகட்கும் பூதங்க டமக்கு வேறு யாதொன்
றருமா மறைக ளறைகின்ற தரிய பிரம சரியாதி
சரியா நின்ற ரியாதுபெற வதுதற் பரமக் கரமதனைத்
திரமா யறியு மவன்சிந்தை செய்த
தெல்லாஞ் சித்திக்கும் 3

அந்தப் பரமே யெப்பொருட்கு மாலம் பநமா
வதவதனைச், சிந்தைக் கேறத் தெளிவுற்றான் செரி
யான் மரியா நொருதிசையில், வந்தற் றிலனோர்
வடிவுமில் னாதனால் வரவு போக்காகு, மிந்தத்
தொழில்க ளொன்றுமில் னெங்குந் தானு யிருக்
கின்றான். 4

பொன்றவுடலைத்துணிசெய் போதுமிவை பொன்றான்
கொன்றிடுத ஆங்கொலையு றுந்தொழிலு மில்லா
நின்றபெரு மைச்சிறுமை யிற்பெருகி நுடபா
யென்றுமித யக்குகையி லேயிவகு கின்றான். 5

அண்ணியனு மாகுமதி தூரியனு மாகும்
வண்ணமில் தானமகி மாவருளி னாலே
கண்ணினிகழ் வாமலது காணவெளி தோதான்
நிண்ணமுற நானறிவன் வேறுதெளி வாரார். 6

நின்றமுட றேறுமுட லின்றிநிகழ் வானாய்ப்
பொன்றுமத னோடுமொரு பொன்றுதலு முனா
யென்றுநிலை யாயுலக மெங்குமொரு தானா
'மொன்றையறி வானிடர்க ளொன்றிலுழ லானால்

இகமுபுன் னெறியை விட்டொருப் படுமிங்
கிந்திய மநங்கண்மீண் டிருக்குந், தகவிளை யுடையா
வெருள்பெறு மந்த வருளிநூற் றத்தவநு சாரு,
மிகபர மிரண்டும் புசிப்பவ வவனிங் கெவ்விடர்,
தேயுள னிங்ஙன், நிகமுற மிகுத்த தேவநு மறியார்
மனிதரோ யினித்தெளி வுறுவார். 8

ஏயபே குலசில் வினைப்பய னுகர்ந்தங் கிதய சம
மருவா ரிருவர், சாயையா தபமா னின்றனர் சீவ
சங்கரெ ண்நிடத் தருவா, ரோயுமா றறவே
யுண்பவன் சீவ னூட்டுவான் சிவனிவர் தமக்கிங்,
காயபே தந்தா னுபாதியால் வந்த தல்லத பேதமே
யாகும்- 9

தேசிரிகழ் தேருடல்செ லுத்துமதி பாகு
பாசமந மாமதுபி னித்துவரு பாய்மா
வீசுபுல னும்விடய வீதிமிசை தானு
மீசனிலை யாதும்வினை யாடியிடு கின்றான். 10

யோகமந மொன்றியறி வாமுணர்வி லானுக்
காகமுறு மைம்புலவ யங்கள்வய மாகாப்

பாகனைய றிந்தபரி போலமந நத்தே
யாகுமதி யாளனைய றிந்தவய மாமால், 11

வருத்தமில் தாமநந மற்றமதி கேடவர்
பரத்தையடை யான்மிகுப வத்தையடை கின்ற
னெருக்குமந னுணர்வு கூடினவன் விடா
யிருக்குமிட மேவியதி னின்றமிறை யானால் 12

பொருந்து ஞானமா மதியினன் மறத்தனை பூட்டி
யைம் புலப்பாய்மா, பரந்தே ழாவகை தன்வச
மாக்கினன் பரம்பத மடைகின்றான். றிருந்து
மாலுடைப் பதமது வதுபரஞ் சிவனெனுந் திரு
நாமத், திருந்த வாறுதா ளிருந்தவா றன்றவே
றினையிலா விறையாவான். 13

அருள் தாலுரு வொன்றியே றின்றள வகிலநா
யகனென்றும், பொருள் தேபர மாம்பத மியாவரும்
புகலிட மதுவாகுங், கருணை மேவிய சிவனெழிந்
துருத்திரன் கண்ணனான் முகனென்பா, றிருள
தாருமே பரம்பத யெனும்படி யெங்ஙனே யிமை
யோரே, 14

11-கட வல்லி உபநிஷதம். 161

இந்தி யங்களிற் பொருளெனும் பரமந மிவற்றி
னும் பரமத்திற், புந்தி நற்பர மதிலுமான் பரமெ
லாம் பொன்றிய தெரியாமை, யந்த மாணினும்
பரமவ்வி யத்தமா மதிற்பரம் புருடன்றூ, னிந்த
மெய்ப்பரம் புருடனிற் பரம்பிறி தில்லைமேலிவனெ
யாம். 15

புருட னென்றுரை செயப்படுவதுபரி பூரண
மாகின்ற, சொருப நின்றவா நிற்க விங் கருளொடு
தோன்றவல் லவன்றானே, யரனு மன்றுமா லயனு
மன் றெவர்க்குமுள் ளாகியே யாவர்க்குந், தெரிவ
ருஞ்சிவ ன வணையிந் கொருங்கிய சிந்தையார்
தெளிவாரே. 16

வாக்கது மநத்திடை வைக்கு மம்மநம்
போக்கிடும் புந்தியுட் புந்தி மாணிலே
யாக்கிடு மந்தமா னிவைய ணைத்திலுந்
தாக்கறுஞ் சாந்தமாந் தன்னிற் சாந்தமாம் 17

ஒலிமுத லுரைப்பன வொன்று மன்றியே
பெலையில தாகியெப் பொருட்கு மேலதாய்ச்

சலமதின் றியவது தன்னைத் தம்முளே
நிலைபெற வறிந்தவர் மரண நிக்ருவார். 18

பரப்பி னுனிந் தியங்களைப் பராக்குறப் பரம்பர
னுள்ளாகி, யிருத்த லாலறி வெண்கிலன் புறம்புள
விதரமே காண்கின்றான், றிருப்பி ஞாநநாட் டத்தினு
லப்பொரு டெரியவே பெறுந்தீர, னொருத்த னேயவி
நாசிபாம் பரவொளி யாயவ னொளிகின்றான்- 19

பேத மா சி வே ரூகிய பொருள்கண்மேற்
பேதைமை யதனாலே, காதன் மேவினர் காலபா
சத்திலே கட்டுணக் கடவாரே, யாதலாலழி வின்றிய
பொருளிலே யறிஞர தரித்தல்லா, வேது மாதரித்
திடாதவ சப்பொரு ளெய்தியே யிருக்கின்றார். 20

சத்தப் பரிச வுருவிரதங் கந்தா திசமைந் தவா
முதலா, யெத்தைக் கொண்டிங் கறிகின்று னாதனை
யொழிய வேதுளதா, மத்தற் பரத்தைக் கண்டிந்த
வவத்தை மூன்றுங் காணுமை, சித்தித் திருக்கு
மவனலமும் தீங்கு மின்றித் திகழ்கின்றான். 21

மூன்று சிற்ற வவத்தையென மொழியும் புரங்
கண் மூன்றுணருஞ், சான்று யறியி லறிகின்ற
நன்னில் வேறு காதவைதா, னூன்று வுணர்வே
யுருவான வெளியே யுளதாய் வித்தாகித். தோன்று
கின்றும் தோன்றுது நிகழ்வா னென்றுஞ் சதந்த
ரத்தால். 22

பரமிக மாய்நிகழ்ந் ததப ரம்பொரு
ளொருபொருள் பிறிதிலை யுளது போற்பல
ருதமே லவன்கணிற் காண்ப தெங்கனு
மரணமே மரணமே மறித்துஞ் சார்வதே 23

வந்நிதா னொருவனு யிருக்க மற்றவ
னுன்னிய வருவமாய்த் தோன்று மாறுபோ
லின்னதெ னுமலுட் புகுந்து மேகன
யந்நிய னுகியொன் றோடு மார்ப்புறந். 24

எல்லாம் வசிக ரீப்பானு மெதுக்கு முள்ளா
மொருவடிவைப், பல்லா யிரங்கோ டிகளாகப்
பண்ணு நிற்கும் பரம்பரனை, யல்லா தொன்று
மில்லையென வறுப வத்தா லகத்துணர், உல்லார்
தமக்குப் பேரின்பம்வடிவாய் மொழியுமாமறைதான்

யாவ னறியப் படாமையினு லிவ்வே றுண்டா
மிவ்வேறெத், தேவ னாலே நிலபெற்றுச் சே ச த
நங்க ளாய்த்திகழு, மோவ லறவே யப்பரனை
யுள்ளத் துணர்ந்தோ ருள்ளத்தே, தாவில் சாந்தி
குடிக்கொள்ளு மல்லா தவரைச சாராதால். 26

இதுவகென வெரண்ணு த வெல்லையில்பே
ரின்பத்தை, யதுவிதுவென் பர்களறிவோ வறியாமை
யோவ்றிவே, யெதுவுமிறை யாவிகழ்வ திறை
நிகழ்வி லிவையென்றான், மதிபருதி யநலொளிவு
மறுவில்பர னுலொளியாம். 27

அரசதொன் றும்பர்வே ராகிரீர் சாகைகீழ்,
நிரைசெய்தெங் கணுநிறைந் தென்றுநின் றுள்ள
தாற். கரையிலண் டங்களெல் லாமதன் கண்ணதா
மொருபரம் பொருள்கடந் திடவொணு தொருவரால்

எச்சகத் துஞ்சலிப் பிக்குமீ சாநனும்
வச்சிரத் தைப்பெறு மனிதன்வீ டுறுமிவற்
கச்சமுற் றங்கிகா லர்க்ககரிந்தி ரன்யம
னிச்சயிப் பானிதந் தொழில்செயா நிற்பரால்.

உண்ணுடி யாகத்தி லுணராத வ்ரு னுடம் பாழு டம்புக்கு னேகாண லாகுங், கண்ணுடி போலப்பி ராணுதி கத்தைக் கடம்போற்க ழித்துக்க ழித்தற்ற பின்னைக், கண்ணுன பரனன்றி வேறினமை யாலக் கண்ணுன வநுபூதி யாகின்ற கண்ணு, லெண்ணுநம் வேறினமை கண்டார்க ணேரே யிறவாகு பிறவாதெ லாமாயி ருப்பார். 30

ஓருவருங் கண்ணுற் காண
கன்றுள் ளத்தாற், கருதவுந் துணர்ந்தங் கொன்றக்
கடவது மலாத கைத்தான், சுருதியா லநுப
வத்தாற் றுணர்ந்தவர் சுகசொ ருப, மருவியே மாண்டு
மீண்டு வரும்வழி மறப்ப ரன்றே. 31

கட வல்லி உபநிஷதார்த்தம் முற்றிற்று.

சுவேதாசுவதர உபநிஷதம் ஆரம்பம்.

வித்தம வேதப பொருளதாய ரூந வீழியினுல்
விளங்கிடும் பொருட்கோர். புத்தியி னுலு முள்ளவா
றறியப் போயிடா தாயிருந் துள்ள, சக்தியுண்

டந்தச் சத்தியா லென்யந் தான்பிறி வாகியத்
துவித, சத்திய ஞான வநந்தவா நந்த தத்துவ
மாசியே யிருக்கும். 32

மெய்யதா முருவம் விமலமா மிறைக்கு விளங்
கிச திவ்யமா முருவம், வையமா முருவ மற்றுமோ
ருருவ மறைமுத லாகவே விளம்பல், செய்யுநூ
லெல்லாம் வேறுமோ ருருவஞ் சிவனுடைய வடிவிலை
யிவற்றிற், றுய்யதா முருவஞ் சொல்லிலவ் விறைக்
குத் துலங்கிய ஞானமே சொருபம். 33

பெரியதா யெவர்க்கு முள்ளதா யுயிராய்
நிறைந்தள பிரயசக் கரத்தே, திரிதரா நிற்குஞ்
சிவனிப் பரிசே திரிதரு மிவனையுந் திரிக்கும், பரமனா
யுள்ள வவனையு மநநம் பண்ணியிப் படியிலே
பார்ப்பா, னொருவனே செநந மரணமற் றென்று
முள்ளதாய் நிகழ்ந்திட வுரியான் 34

அறிவனு மறியா தானு மாய்சிசுழ் பரசி வர்க்கு
மறையினுல் வடிவாற் றர்க்க வழியினு லநுப வத்தாற்
பிறிலீரா மாயை போக வேதுவாம் பிரமந் தானிங்
கறைதரு மெல்லாந் தானு யகர்த்துரு வாகி நிற்கும்.

11 சுவேதாசுவதர உடலீஷத்ம் 167

நாச முற்றுவிடு மாயை-சீவனசி யாவி ரண்டி
 னிலு நாதனா, மீச னிற்குமிறை யைத்தி யாநபர
 னாக வந்தவியல் பாலுமே, யோச கத்திரிலை யாலு
 மேகமெனு முண்மை யாலுமுயிர் முடிவினிற,
 நேசே னுத்திகழு மிங்ங னேபிறிது செய்த மாயை
 சிதை வாசுமால் 36

ஈசனை யறிந்த வந்த விடத்திலே யெண்ணு மெல்லாப்
 பாசமு நசித்த னுனும் பலியறப் பவத்தின் றிர்வுங்
 காசறு மசில மாயக் கங்குலின் கழிவுந் தானே
 யாசறு மகண்ட சூபி யாகையு மனைத்து மெய்கும்.

மேவிய தன்பா லுள்ள மெய்ப்பொரு ளொன்று
 மன்றி, யாவுமிங் கறிய வேண்டா வருந்தமிப்
 பொருளு மாகிச், சீவனா யுண்பா னாகிச் சிவனென
 லுட்டு வானாய், மூவித மாகி நிற்கு மூலமாம் பிரமச்
 தானே. 37

திம ஶந்தொறும டைந்தழிவு றுதுதெரிவா
 காமை நின்றரணி யால்வடிவு காணு மதுபோ

லாமு டம்பிலழி வின்றிமறை கின்ற வமல
 னேமெ னும்பொருளு ணர்ந்திடவு
 டம்பில் வெளியாம் 35

உலத்த லின்றியொழி வற்றபொரு
 ளுண்மை யதுவாஞ்
 சலித்த லின்றியத வத்தினவர் தங்க னொதிரே
 சிலத்தி லெண்ணெயர ணிக்கனற திக்க ணிகழ்நெய்
 நிலத்தி னீரெனநி கழ்ந்துவெளி யாகி நிலையாம். 40

ஆகு ஞானநற் றவமறை யீறறை யருத்தமு
 மதுவல்லா, லியாக தானபுண் ணியங்களா லியோ
 கம்வந் தெய்தம்வந் தெய்துற்ற, யோக ஞானமுள்
 புகுத்தமெய் யுணர்வுதா னுள்ளவா றுளவாதே,
 யேக மானவீ டளித்திடுங் கருமத்தா லின்பவீ
 டெய்தாதே, 41

மிக்க சித்தராய் வன்னவாச் சிரமங்கள் விட்டுமே
 லாய்நின்ற, பக்கு வர்க்கிது பகரலா மல்லது பகர்ந்
 திடப் படாதென்றுந், தக்க நற்குர வன்றனைச்
 சிவனெனத் தானினைந் திடுவாருள், புக்க லாகுமிங்

12-கூறிய உபநிஷத் தாற்பர்யம் 169

குறைந்தமெய்ப் பரம்பொருள் புரணமாய்
வெளியாக. 12

அரிய மாமறை வாக்கினு லுங்களுட் கறியவு
மறைந்தேனான், நெய்யு மாசின்மற் றவன்றெரி
யாமையைக் கடந்தபோய்ச் சிந்தைக்குப், பிரிய
மாகிய பரப்பிர மத்தையே பெற்றுமேற் பிற
வாமைக், குறிய னாகுமென் றுரைத்தன னுணர்
வின லுலகெலாம் படைத்திட்டான். 43

11 கடவுள்லி சுவேதாசுவகர உபநிஷதங்களின்
அருத்தம் உரைக்கும் அந்நியாயம் முற்றிற்று.
ஆக செய்யுள் 510

—:—

12 முன் சொல்லிய உபநிஷதங்களின்
அருத்தத்தைத் தொகுத்து உரைக்கும்
அத்தியாயம்,

வகுத்து நானும் குறைத்தான் மறைகொ
பொருளைத், தொகுத்து நான்சொலக் கேண்மென்
றின்னவா சொன்னு, லுசத்தை நான்கையு மொன்
றதா யிரமொரு பட்டான், முகத்தி னுற்பொரு
ணங்குநான் மறையினான் மொழிவான். 1

பாடு கின்ற வெக்கலையின் பயனுந் தெரிந்து
பகர்கின்றே, னோடு கின்ற சிந்தையொழித்
தொருப்பட் டெவருங் கேண்பினுரை, யாடு கின்ற
நானென்னு முரைக்கு மறிவுக் கும்மறிவாய், நாடு
கின்ற வுணர்வொன்றுண் டதுவே யாந்மா நமக்
கெல்லாம், 2

மாச தில்லாப் பரனாகி யிருக்கத் தனது மாயை
யினு, லீச னென்ப தறியாம லிறந்தான் பிறந்தான்
போலிருக்கும், பாசம் விடுமா நினைவுறுவான் பாரம்
பரியத் தாற்பண்ணு, மாசின் மறையா லாசை
யெலா மறலாற் சாந்தி யாதியினால். 3

பத்தியாற் குரவன் பாதம் பணிந்துவே தாந்தம்
பன்னுஞ், சக்தமா வாக்கி யத்தாற் றுணிந்தவப்
பொருளைத் தூய, புத்தியாற் றுணிந்து கொண்டப்
பொருளநு போகமாகச். சித்தியா நிற்கு மைக்கியஞ்
சிவபதந் தவனையே சேரும். 4

ஊனிலொரு பற்றுமுள னன்றியுட னிற்கு
நானெனவி ளம்புதனை நற்சிவம தாகத்

12-கூறிய உபநிஷத தாத்தார்யம் 171

தானறியு மாகிலொரு வன்றனுரு வாகு
ஞாநபரி பூரணந ளந்தனைய டைந்தான். 5

செறிவா யெங்குந் திகழ்ந்துள்ள சிவனா னென்
னுந் திகழ்வுற்றா. னெறியா ளிகழு நிகழ்வெல்லா
நிமல மாயே நிகழ்ச்சிதரு, மறிவா யறியா மையுமாகி
யறிவிப் பவனா யறிவானும்ப், பிறிவா யுனதா யில
தாசுப் பிரம மொன்று மேபிறழும்- 6

அண்டயவும் பிரமமே யெனவ றிந்துளோன்
அடைவதங் கதனையே யாகு மன்றியே
இடையிலோரா மாயையுண் டென்ன வெண்ணுமேற்
கடையதே யாமவன் சுற்ற கல்வியே. 7

மாயையென் றென்றுண் டாக மதிப்பது மநந மல்ல
ஆயினு மகண்ட ஞாந வங்கமா மிந்த ஞாநங்
காயம்பே ருகு மென்கை கா ரண மாக வித்தைத்
தூயநான் மறைக ளோதுந் துவந்துவந்

தீர்க்கை சுட்டி. 8

யாதொரு படியிற்றேன்று மியல்பினாற் சகத்துக்
குண்மை, யோதிய துபநி டந்தா னொரோவிடத்
துண்மை யாகப், பேதமா முலகு தோன்றிற் பிறப்
பதற் கேது வாகு, மீதெலா மில்லை யென்ன லின்பத்
துக் கேது வாகும். 9

ஆகையால்கி லத்தையே மாயையென் றுகமெய்
யாய்வந்த, மோக மாற்றுதற் பொருட்டொரோ
விடத்திலே மொழிந்தது முதுவேதம், பாக மாசிய
சித்தரைக் குறித்து மெய்ப் பரம்பொரு ளாகின்ற,
ஏக மேலிகழ் கின்றதெல் லாமென வியம்பிய
நீதயத்தால் 10

மெய்யை நாடிந்மெய்ப் பரமலா லவிச்சையும்
விச்சையும் வேறேயோ, வைய மானது மற்றொரு
பொருள்களு மில்லையிம் மநநஞ்செய், தய்ய யோகிமு
னெப்படி பெப்படித் தோன்றுகின் றதுதோற்றஞ்,
செய்யு மியாவையுஞ் சிவன்வடி வாகவே திகழ்ந்
திடுந் திடமாக 11

12 கூறிய உபநிஷத் தூத்தபர்யம. 173

யாதொரு படியிற் றேற்ற மென்றியம் பியது முண்ண. வாநனை யதனைப் பற்றி யல்லது மற்றொன் றில்லை, போதமே யுள்ள தென்றும் பூரண னுகை யாலே, யோதமில் வேலை போலு மொழிவந ிறைந்த யோகி. 12

அப்படி யிருந்த யோகி யநுபவத் தன்மை தானு மெப்படி யென்று காணு மிசன்மா னனுங் கானோர் சேட்பிட வறியா வேதாக மங்களுகு சிவனுர் மேனி யெப்படி மென்றிற் படியிவே யிருந்த தென்றும் 13

அம்பி காபதி யறியுமிவ் வநுபவ மவனகு ளாகுமக், கொம்ப னுளறிந் திருந்திரு வருகையே சொலமாப்க் கொண்டிந்த, மெம்பி ரானரு ளாலரி நாம்பிற றிபாவரு மறிவோமத், தம்பி ரானறிந் தமையெவ ராலென் சங்கையந் தகுமோதான். 14

ஒரு மாகிய விழியினு மருபர னயந்தரோக் கெவுண்டா, மாநு பூலா தொன்றது வெசிவ னுவதப் படியுள்ள, மேனி தாண்டினை மொகைவட் பொழுதிலே வெளிப்படும் வெளிகாண, லான தேசி கன் றம்பியாய் பரம்பொரு ளென்னவா தரன் செய்வான்- 15

நேச நெஞ்சினுற் றனக்கசுது நீனைவல வாயினு
 நெறியன்றே, தேசி கன்றிரு வுள்ளமே செய்குவான்
 செந்திடுங் குலத்துக்கு, மாச தாயினு மா ச்சி 2
 மத்திலே வழுவீனு முலகெல்லா, மேசி வீடினு
 மறம்புகழ் தநம்பிற விழப்பினு ம்டரேனும். 16

தேகி கன்றிரு வுள்ளமுண் டாகவச் சிவன்றிகழ்ந்
 திடுகின்ற, னீச னிங்கருள் செய்யவந் திருக்கிற வீட
 மிவன் றிருமேனி, மாச தொன்றிவ னளவிலே செயி
 லெரி வாய்நர சினிற்பூத, நாச மெவ்வள வவ்வள
 வுஞ்செல நண்ணுநன் நெறிநண்ணுன் 17

அருவெனு மமலன்று னருளில் நெனினுஞ்சார்
 குருபர னருளுண்டே யெனிலொரு குறையுண்டோ
 திருவடி தரவந்தார் திருவுள மிலரென்று
 லொருவரு மிலர்கண்ட ருறுதயர் களைகின்றார். 18

உறுவது தனில்வேறு யுளதல வதநேரே
 பெறவருள் பெரியோனே பெருகிய குருவாவா
 நெறியுட லுனநாவா னிலைபெற வழிபாடே
 செறிபவ னருளாலே சிவகதி யடைவானால். 19

12- கூறிய உபநிஷத தாற்பர்யம். 175

இந்தவி டும்பையு டம்புறு மேது
தந்தையெ னப்புகழ் சின்றிலர் தக்கோர்
அந்தமி லாதவ கண்டமு நம்முட்
டந்தவர் தந்தையெ னச்சமை வற்றார். 20

உண்டுபோற் றேன்று முலகெலா முண்மை
யன்றென வுணர்த்தியெப் பொருளுங், கண்டசான்
றதனைக் காட்சிய தறவே கண்டிடக் கரியெனக்
காட்டும், பண்டைவே தாந்த வாக்கியஞ் சொன்ன
படியிலே பரமனோ டொன்றாய், விண்டிடா வண்ண
முணர்த்துவான் றன்னை வியன்குரு வென்றிடும்
வேதம். 21

காட்சியை யெல்லாவ கண்ணதாய்க் கரைத்துக்
கண்ணொழிந் தொருபொரு ளில்லா, மாட்சியை
யளிக்க வல்லவன் குருவா மாரிபோன் டாறுவேண்
டாதே, மீட்சியில் பதத்தைக் கருணையா லளிக்கும்
வித்தகக் குரவனே யெவருந், தாழ்ச்சிசெய் தேத்தற்
குரியதத் துவமாஞ் சங்கர னென்றிடத் தருவார்.

வருபிறப் பறவே வேண்டினுன் மறையீ றென்
னுமம் புயத்தினை மலத்தற், கிரவியாய் நெஞ்சிற்

கிசைந்தநற் குருவை யாதொரு வழியினு லிறைந்து
யாருள்எரந் திடுதற் காவதே செய்வா னாமறை முடி
வேலா மறையும், பொருள்நரே ராக வுமக்கெளக்
கிசன் புகாறயப் படியிலே புகன்றேன். 23

எல்லா மறிவா னாயில்லா தில்லா னுடையெல்லாந்
தான், வல்லா னுதித் தீங்கொன்று மருவா னுதி வடி
வருளே, யல்லா திலைகு மிறையுண்மை யன்றி
சொல்லா னப்பொருளிற், சொல்லா தில்லை யுய
கட்டுச் சொன்னோ னெல்லாந் சுருக்காக. 24

போதவடி வாயகண்ட பூரணஞ் சிவனுக்கு
யாதமுளங் கைக்கரியா மிவனருளின் படியொழிய,
வேதமுடி யிறபொருடாம் வேண்டியவா விளம்பி
யிடும், பாதகர்போ யேறவொழுப் பாழ்வதிணற்றில்
வீழ்வாகளால் 25

ஆதிவே தாந்தப் பொருளையத் துவித மாம்படிக்
கிலைநா யகனாந், சோதிபா தப்போ திறண்டையுந்
தொட்டுச் சூழுகே னென்றயன் சொல்லிக். காதலாற்
பிறவிக் கவுடத முக்கட் கடவுளைக் கருத்தில்வைத்
தவன்றன், பாதமே பயிர்ந்து பரவியிப் பரிசே பத்
தியாற் பரவசனானுன். 26

12-கூறிய உபநிஷத் தாத்பர்யம் 177

தேவருந் தேவ தேவர்க்குந் தேவாந் திரியம்ப
கன்றீனத் தெண்டனாகப், பூலிலே விழுந் து
போற்றியே யுருகிக் கிடந்தவப் பொழுதிலே புத்
தேண், மூவரு மறியா முகல்வனா மிறைவன் மூர்த்கி
யாய் முழுந்திய வருளாற், காவியங் கண்ணி பங்க
னாய் வந்து தேன்றினான் கண்ணினாற் காண. 27

மாலுமவ் வீடத்தே திருவொடும் கூட மசித்தரு
மநத்தொடும் வந்தா, இலுதிக் கிலும்பு மாரியாய்ப்
பொழிய நாமசங் கீர்த்தந நாத, மேலெடுத்த தெங்கும்
விளங்குமப் பொழுதில் விளங்கிய பிரமன்மா லவ
னுஞ், சாலுமெய்ப் பத்தி யோடுமர்ச் சித்தார்
சங்கர னம்புயத் தாளில் 28

தெரியில்வடி வேது மொருபொழுதி லாத சிவனு
மருண் மேனி திகழவே, யரியகனை நாடி யறியுமத
னாலவ் வநிசயமொ டாடி யருளினா. னுரியவநு பூதி
யுடையவிழி யாலவ் வுமையுமய னுதி யுணரவே,
யருள்செய்தன வீச னரியதிரு மேனி யமரரெதிர்
காண வருளினால். 29

அந்தமறையீறு தந்தபர ஞான வங்கணாத னுலு
மன்றியே, யிந்தவிழி யாலு மந்தவிமை யோர்க
ளெங்கள்பெரு மாணை யெய்கீனார், சந்தமறை பாடி
நின்றனர் களாதி சம்புதிரு நாம மாமெழுத், தைந்து
முரை யாடி யன்பினொடு பூசை யங்குநனி மேவி
யண்டர்தாம். 30

அமையா உன்பாய் நின்றோ ரைப்பார்த் தையம்
போய், நமையே யெய்தப் பெற்றீரேயென் றனனாத,
ஹுமையென் னருளால் வந்ததி தேயென் றுரை
செய்தா, ளிமையே ரெல்லா மென்புரு கிக்கொண்
டின்புற்றார் 31

தொல்லை வேதமுன் சொல்லுதற் கரியவித் தோன்ற
எல்ல னாயின னுமக்கென நாரண னவின்ரு
னெல்லை தீரகரு னாகர னாகிய விறைவன்
சொல்லு வானருள் கீதையின் பலமெலாந் தொகுத்து

பரமமா மிந்தக் கீதை படிப்பவன் பாரின் மீதே
திருவினான் முகுந்த னெக்குந் தேசினு லீரவி யொக்து
மருவுமா மெனையே வந்து மாசிலா விஞ்சை யாகு
முருவமா முமையு மென்று மவனுளத்
துறையா நிற்கும் 33

பிரமணு னீங்கள் பெற்றவிக் தீதை பேசிய கிதைகட்கெல்லாம். பரமமாய் வேதா காரமா கலி னு படிக்கலா மறையவர் தமக்கே, சுருதியா தலினுற் சூத்திரா திகளாற் சொல்லலா காத்தென வருளிப், புரணமா யெல்லாக் கரணமுங் கடந்த போதவின் பத்தினுட் புக்கான். 34

மாலுமா சூடனே வானவர்க் கருளி மகிழ்ந் துவை குண்டமே யடைந்தான், மேலைவா ளவரை நீத்தயன் பரமன் மேனியே நோக்கிமீண் டிருந்தான், ஞாலமால் விட்டு ஞானதற் பரராய் நான்முகன் றன்முனே நெண்டம், போலவே பவரிந்த வானவர் தந்தம் பொன்னகர் நோக்கிபே போந்தார். 35

உத்தம மான கிதை யுரைத்தன னு உகை யோடும், பத்தியாற் கேட்பார்க் சென்றும் பகர்ந் திடப் படுமி தென்று, சுத்தவே தியர்க்குச் சொல்லிச் சூதனு ஞானக் கண்ணுன், முத்தியா முருவே நோக்கி மோநமே யடைந்தி ஞுந்தான். 36

இனியன யெல்லாந் தன்பா லிறைவனின் னரு
 ளாற் பெற்ற, முனிவனை முனிவ ரெல்லா முடியுற
 வணங்கி யேத்தி, நனிமிகநானென் கின்ற பதப்பொரு
 ணடி வேறே, ரதியமில் பிரம மாக வறிந்ததி சயித்தி
 ரூந்தார். 37

12-முன் சொல்லிய உபநிஷதங்களின் அர்த்தத்தைத்
 தொகுத்து உரைக்கும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.
 ஆகச் செய்யுள் 547.

பிரஹ்ம கீதை முற்றுப் பெற்றது.

சர்வம் சிந் மயம்

உ
சிவமயம்.

பிரஹ்ம கீதை பாட்டு முதற் குறிப்புகரைத்

அ

அகமேனவ	104	அந்தமறை	178
அகிலமாய	23	அந்தமாம	121
அக்கரந்தனை	124	அந்தரிக்கங்	151
அக்கரமாகி	121	அந்தவிச்சை	38
அங்கமாறு	41	அப்படியி	173
அங்கவேத	61	அப்பரம்பொருளே	114
அங்கிதலை	123	அப்பாலா	101
அசத்தின்கண்	77	அப்பொழுத	98
அசத்தின்றன்ச	78	அப்போதுச	83
அசத்துத்தன்சத்தியாலே	77	அமையாவ	178
அசத்துத்தன்சத்தியாலுங்	78	அம்பிகாய	173
அச்சமாகி	132	அயர்ச்சிபிக்	130
அஞ்ஞாந	38	அயலொன்	75
அடையநீ	23	அயறானின்	46
அடையவும்பி	171	அயனுமீண்	107
அணுவிணுச்	140	அரசுதொ	164
அண்டருக்	25	அரசாகிய	151
அண்ணிய	158	அரணியோ	124
அதுவென்	85	அரியுமய	107
அத்தனங்கொ	60	அரியமாம	169
அத்தனேசர	61	அருவெனு	174
அத்துவிதந்	145	அருளதா	160
அந்தத்து	26	அருளிண	108
அந்தப்பர	159		

அ

அருளினைத்	129	அந்நியத்	85
அல்லாதில்	123	அந்நிய மா கவி	58
அவத்தமே	144	அந்நியமாய் விஞ்	39
அவனதிய	32		
	60	ஆ	
	22	ஆகமங்கள்	116
	111	ஆகுஞ்ஞாந	168
	98	ஆகையால	172
அளவையோ	103	ஆகரத்தொ	139
அறியாதா	77	ஆகரமுடை	96
அறியாமையி	86	ஆதலாலரி	64
அறியாமையென்	87	ஆதலாலறிவா	137
அறியாமையடிவா	80	ஆதலாலறியும்	146
அறிவனும	166	ஆதலாலறிவுள்ளோ	83
அறிவினமு	111	ஆதலாலுருவங்	36
அறிவுபா	34	ஆதலால் விங்	52
அறிவொடுவி	61	ஆதலால் வீட	67
அறையும்	47	ஆதலாற் பிற	47
அநலனை	59	ஆதலாண்மா	52
அநவினிற்	80		113
அன்பரா	97	ஆ	156
அன்பிலம்	99		81
அன்பினாலெ	46	ஆமன் றென	95
அன்புறுகு	42	ஆரணத்தந்	176
அன்றியநு	35	ஆரணத்தந்	74
அன்றுமா	62	ஆரணத்தந்	56
அன்னத்தா	82	ஆரணத்தந்	21
		ஆன கார்க்கத்	50
		ஆன தாகா	95

இகழுபுன்	159 இலதெனு	111
இங்கு நா	120 இவ்வண்ணமு	97
இதயமாமி	125 இனியானு	180
இதற்கு நீர்	73 இன்பமாம்	40
இதுசகந்	117 இனன தெ	135
இதுபரமமா	153 இன்னதோர்	72
இதுபரம்ப	113 இனன பரி	17
இதுவதென	164	ஈ
இதுவே மு	56	
இத்தன்மை	92 ஈசனூ ஞா	66
இத்தாலித்	99 ஈசனூயிறைவ	80
இந்தப பர	53 ஈசனூக் கன்	24
இந்தப் பிரா	149 ஈசனூக் குரு	143
இந்தப் புரங்	138 ஈசனென்	133
இந்த மகா	114 ஈசனைய	167
இந்த வாக்	53 ஈசன்சக	91
இந்த விடும்	175 ஈசன்ற	96
இந்த வுடம்	126 ஈனமாசி	139
இந்தியங்களி	161	உ
இந்தியங்களு	49 உடம்பா	84
இந்து பா	19 உடம்புடனி	114
இப்படிக்கருணை	149 உடம்புடன்பு	128
இப்படியன்றி	86 உடம்போதா	150
இப்படியெல்	89 உடைய	152
இப்பரம்ப	131 உண்டு போ	175
இப்பொருளை	105 உண்ணாடி	165
இயக்கருப	59 உண்மைசி	76
இரண்டுக்கு	73 உண்மையிற்	73
இலங்கிர	125 உத்தமமா	179

உமையை	61	எப்படி யாறு	128
உமையோ	100	எப்படி த்தோ	55
உரிய நர	135	எப்பொருளு	56
உருத்திரவு	151	எப்பொருளகளுக்குத்	19
உருத்திரன்	41	எப்பொருள் களுநதான	94
உருவமா	87	எப்பொருளகளுககுஞ்	149
உரையாடு	148	எல்லாமளு	89
உலகமியா	106	எல்லாமறி வர	176
உலகமியாவுமுயீர்	101	எல்லாமுஞ்	94
உலகமோ	70	எல்லாமுண்	79
உலகியல்	46	எல்லாம் பொ	90
உலகெலா	33	எல்லாப் பொ	109
உலத்தலி	168	எல்லாம் வ	163
உவமையி ல்	57	எல்லாவி	74
உளவாதி	115	எறி கதிர்	117
உள்ள பே	145	எனையொழிய	141
உறங்கும	136	ஏ	
உறுவது த	174	ஏயபேரு	159
		ஏறுடைச்சி	67
		எனைமற்று	37
ஊ			
ஊனா திக	82	ஐ	
ஊனி ந தி	82	ஐம்ப திற்	18
ஊனிலோ	170	ஐயன்சை	57
எ		ஒ	
		ஒப்பறு	66
எங்கு நிறை	122	ஒருகாலமுன	54
எச்சகத்	164	ஒருவரா லொ	156
எண்ணிலா	130	ஒருவருங்	165
எத்தைப்	130	ஒளிமுத	161
எப்படிப் பூத	93	ஒழிந்ததோ	135
எப்படிப் பொ	92	ஒழிவினாப்	147

ஒழிவிலாவிதை	62	காண்டல்	2
ஒ		காண்பவ	84
ஒடினூர்சில	100	காதலாற்	27
ஒதலுற்றப	117	காதும்வா	31
ஒசிடாந்ண	63	காரணசத்	71
ஒதியதோட	67	காரணசத்தையே	71
ஒதுகின்ற	90	காரணத்தோ	73
ஒநெறி	35	காரணமத	74
ஒதமிப்பர	53	காரணமே	76
ஒதுவேதம்	140	காரியமெ	70
ஒரொளிவிள	126	காரியமொரு	72
		காலமுங்	79
க		கி	
கஞ்சநற்	22	கிருமிகிட	145
கடபடகுட்	43	கி	
கடுகியமுய	99	கிதைசெய்	47
கடையப்ப	82	கு	
கண்ணுஞ்	140	குறியதெ	154
கரணம்பன்	103	குகையிலி	167
கநமதற்	121	கூ	
கலக்குறு	58	கூறுமோ	105
கற்பக	21	கூறும்பொ	72
கனகமத	146	கே	
கனவிற்கண்		கேட்பவனு	89
கனவிற்கற்	0	கை	
கா		கைவல்லிய	141
காட்சியை	175		
காணவோ	120		

சகமொடு	91 சின்மய	127
சகரூபமா	94 சின்மாத்	26
சகலயோ	14	சூ
சச்சிதான	39 சிவனன்று	139
சதூர்மறை	66 சிவன்றனலு	129
சத்குப்பரி	162	சு
சத்தாயே	70 சகமொடுது	90
சத்தாய்க்	72 சதந்தரன்	59
சத்தியத்தா	154 சத்தமா	96
சத்தியமாகி	101 சுரரினுத்	68
சத்தைதா	71 சுருதியுயி	122
சத்தையில்	71 சுழுத்திய	112
சம்புவின்	62	சூ
		17
சாக்கியா	64 சூதன	செ
சாகநமா	91 செப்பிய	113
சாந்தமெய்	106 செப்பியவிந்த	63
சாற்றிடப்	57 செய்வான்	43
சான்றதே	33 செறிவா	171
		சொ
சித்தமத்	152 சொல்லிடு	136
சித்திரம	20 சொல்லியவிர	84
சிலந்தியு	120 சொல்லுரு	29
சிலவர்தா	36	சோ
சிலனிதுவ	93	சோகமோ
சிலனேயக	115	132
சிலனேயு	96	சூ
சிறப்புடை	141 சூானமா	173

தக்கூரூ	134	தானொலாவி	40
தங்களியாக்	53	தானுகுமறி	109
தண்ணிய	30	தானேயுள	48
தத்தமாலர	27		
தத்துவலூ	54	து	
தத்துவமென்	85	துணைத்தா	119
தந்தமளவி	41	துதமாவி	127
தமத்தைய	22	துரமாம	134
தருமம த	31	துருவருள	59
தருமாதிகட்	157	துவகரனெ	116
தர்க்கமாந	51		
தலையினுள்	100	து	
தற்பதப்	85	துதெனும்	45
தற்பரந்தன்	152	துமரந்தொ	167
தற்பரந்தன்னிற்கற்ப	113		
தற்பரமமா	153	துட்ட	32
	126	துய்க்குமவ	43
	33	துனபமா	142
தற்பரன்ற	50		
தனக்குமெ		து	
தன்மாத்சி	79	துதெரியில்வ	177
தன்னதொ	46	துதெரிவரி	135
	109	துதெரியிடற்	110
	54	துதெரிவிலாமை	35
	49		
	61	து	
		துதெகேந்தி	83
தாக்கரும்	136	துதெசிகன	147
தாரம்விற	124	துதெசினிக	159

தேசிகனறன	155	நின்றுமுட	158
தேசிகன்றிரு	174	நீ	
தேவதேவ	58	நீடொளி	98
தேவருந்	177	நீண்டகே	119
தேவரெல்	103	நீயெனாம	139
தேவராககு	106	நீயென்கி	

தொ

நெ

தொலையுநல்	122	நேசநெரு	174
தொல்லைய	34	நேர	
தொல்லைந	65	நோக்குரு	51
தொல்லவேத	178	நோக்குமிடத்து	86

தோ

ப

தோத்திர	24	பங்கயாச	110
தோன்றலாலை	76	பண்டைநான	141
தோன்றுகி	102	பண்டொ	18
தோனறுகூ	87	பண்ணிய	111

ந

பத்தராயுள்

நலிவேத	133	பத்தியாவி	26
		பத்தியாற்குரவன்பதம்	13

நா

பத்தியாற்குரவன்பாத

நாசமுந்	167	பரகதிசிவ	64
நாதமாகி	103	பரப்பினு	162
நாதனார்சொ	149	பரமஞாந	21
நானுமந்த	117	பரமனத	51
நானேமு		பரமனாக்கி]	31
நாவுரைப்	48	பரமன்செ	21
		பரமமாயி	171

நி

நிகிலவேசுந்	35	பரமாத்து	61
நித்தமான	22	பரமாயுள்	9
நித்தராயு	98	பரமிக	161
நிலையினி	153	பரமபொருளி	12

போதமதா	93	மு	
போதவடி	176	முன்றூசி	163
		மெ	
ம			
மண்ணதோர்	69	மெய்ம்மை	123
	75	மெய்யதா	168
மத்தநற்	21	மெய்யினை	112
மத்தமுறு	144	மெய்யுறு	155
மருவிவரு	124	மெய்யை	172
மறைக	26	மே	
மறைப்ப	69	மேருமந்தர	44
மறையாலு	127	மேலாய	108
மறையோ	144	மேவிச சக	30
		மேவியத	167
மா		மேவுபா	155
மாசதில்லா	170	மை	
மாயவன்	155	மையலொ	37
மாயையெ	171	மையறு	31
மாலுமல்	177	மொ	
மாலுமா	179	மொழியும	63
மாலுரா	137	யா	
யாநுடரா	108	யாதினைநி	104
		யாதுமுண	121
மி		யாதையுங்	36
மிக்கசித்த	168	யாதொருபடி	93
மிக்கநற்	132	யாதொருபடியிற்றேற்ற	173
		மு	
முத்தியி	133	யாதொருபடியிற்றேன்	92
முன்னநா	31	யாதொருபடியினாலே	93

யாதொருபொழு	40	வான்முத	44
யாதொன்றரு	140	வானொருட	48
யாதொன்றிருந்	69	வி	
யாதொன்றின்பா	42	விச்சையு	51
யாதொன்றெலும்	39	விதம்படு	112
யார்க்குமி	143	வித்தக	165
யாவரொ	109	விழுமிதா	138
யாவனறி	164	விளமபுமவா	42
யாவனொ	108	வினவுற்ற	150
		வினைமிகு	44
யோ		வீ	
யோகமந	159	விடிரா	131
வ			
வ்ருத்து	169	வெடிபட	20
வரக்கடவ	123	வே	
வருத்தமி	160	வேதஞ்சொன	30
வருபிறப்ப	175	வேதநூற்றீத	7
வளமாம	19		146
	76	வேதமாக	145
வன்னிதா	163	வேதமோதிய	24
		வேதமோதியதே	28
வா		வேதம்பகாவ	129
வாக்கதம	161	வேதியரா	143
வாக்கின	129		154
வாக்குமநங்கண்	49	வேறிலத்து	52
வாக்குமனமு	49	பிரமகிதை பாட்டு	
வாயுவென்று	38	முதற்குறிப்பகராதி	
வானவர்பா	99	முற்றும்.	
வானிலா	27	ஆகப பாட்டின	
வான்கரு	28	தலைப்பு	541
		ஆக எழுத்து	68

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
	5	உந்நிஷுதார்த்தை	உபநிஷுதார்த்தத்தை
	10	உடா	உஷுளத்தங்
	12	முனசொலிய	முனசொல்லிய
ம	7	சநதே	சநதோ
ம	9	கம	தம
ம	11	அண்	அண
ம	14	வேதநேறி	
ம	19	பானரு	
ம	4	வெறி	
ம	7	தனன	தன்ன
	10	இந்தியம்	இந்தியங்
	12	ஆதலான்	
மா	16	சுத	அத
மா	8	ஆமென்றெ	அசுமன்றெ
மா	13	எல்லாமுன்	எல்லாமுண்
மா	16	ஊரானி	
மா	17	நிறை	
மா	18	காண்பவன	காண்பவுன்ன
மா	2	பங்கய	பங்கயா
மிக்	11	பரம்பொர	பரம்பொரு
மிக்			இலங்கி
	18	ஒழிந்	
	19	ததெப	த்தொ
11	14	ரவுல	தற்ப

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
12	1	மோக	யோக
	2	டன்வாக்	வாக் ஒவீச
	20	தைச்செய்யுள்	தைக்கவிழும்பதேழ்
13	10	மெத்தல்	மெத்தால்
17	8	மின்றன்	மின்றென்
28	2	வேதாவா	வேதவா
30	5	வெறி	நெறி
	10	லவக்களோ	லவர்தகளோ
35	16	அன்றியது	அன்றியநு
36	9	சிவவர்தா	சிவவர்தா
38	17	னூக்கினை	னூக்கினை
39	12	னந்த	னந்ந
40	7	சாந்தவ	சார்ந்தவ
60	5	சுடவெரி	சுடவெரி
62	2	யந்தன	யந்தன்
66	4	விடந்தே	விடத்தே
69	14	கரண	காண
72	1	கொண்டே	கொண்டோ
74	13	லியலின்	லியல்பின்
79	14	உந்ரீஉய	நீந்தினையு
80	3	வாநாக	வானூதி
	13	யுளதுயோ	யுளதுபோ
81	8	லவாக	லவர்க
83	1	னிச்சமய	னிச்சயம
87	6	மதுதானு	மதுதானு
89	3	னூந்நூந்	னூந்நூந்
..	7	விளங்கா	விளங்கச்